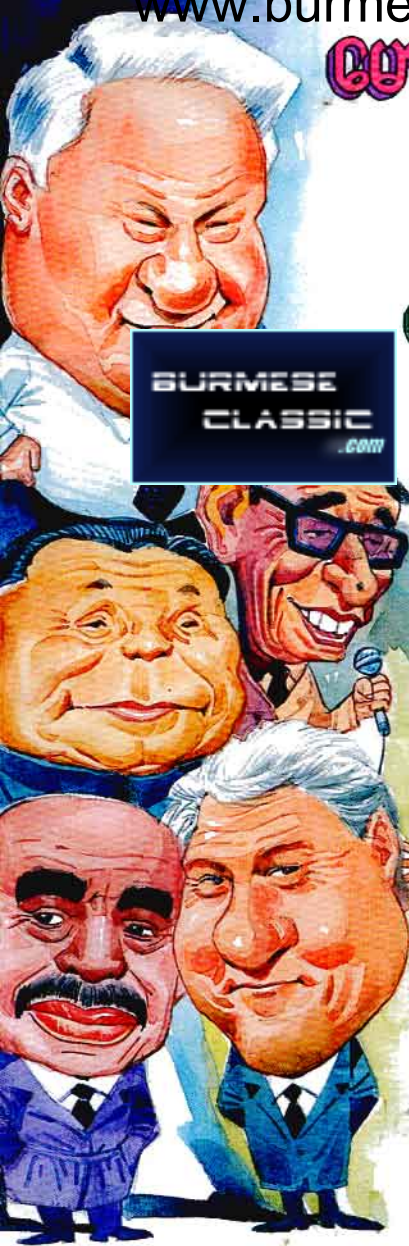

ဖောင်တောင်းထိုက်

(နဝေဒါ)

ဘုတိုလည်း ရယ်စရာ ပြောတတ်သည်

BURMESE
CLASSIC
.COM

POZAR

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး	ဒို့အရေး
ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြားအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူ
 များအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ပက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား
 ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
 အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
 နိုင်ငံစာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
 ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး
 နိုင်ငံတော် သစ်တပ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ
 အောင် တည်ဆောက်ရေး
 ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး
 တိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
 နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်း
 ရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

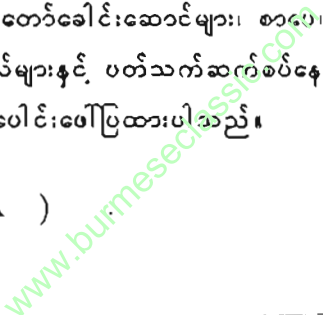
တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
 အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး
 လက္ခဏာ များ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
 မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သာယာကျမ်းဂါများ
 တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ပြုစုသူ၏ အမှာ

စာရေးသူသည် 'သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်
 ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့် 'လက်ရွေးစဉ် ဟာသပဒေသာ' အမှတ်စဉ်
 အချို့တွင် ထင်ရှားသောလူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဟာသမြောက်သော အဆို
 အမိန့်များ၊ ပြုံးပျော်ရယ်မောရသော အပြစ်အပျက်များကို စာဖတ်သူတို့
 နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် ထုတ်ဝေမည့် စာအုပ်များ
 တွင် လည်း အလျဉ်းသင့်သလို ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် စိတ်ကူးထား
 ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း မိတ်ဆွေအချို့က သီးခြားစာအုပ်ထုတ်သင့်
 သည်ဟု အကြံပြုလာကြပါသည်။ သို့နှင့် 'သူတို့လည်း ရယ်စရာပြော
 တတ်သည်' ခေါင်းစဉ်ဖြင့်ပင် သီးခြားစာအုပ်တစ်အုပ်ကို စာဖတ်သူတို့
 လက်ထဲရောက်အောင် စီစဉ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ခေတ်အဆက်ဆက်က အသက်ထင်ရှားရှိခဲ့
 ကြသော တွေးခေါ်ရှင်များ နိုင်ငံတော်ခေါင်းဆောင်များ၊ စာပေ၊
 အနုပညာနှင့် သိပ္ပံလောကမှပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ပတ်သက်ဆက်စပ်နေ
 သည့်တို့ကို လက်လှမ်းမီသမျှ စုပေါင်းဖော်ပြထားပါသည်။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

လူချွန်လူမွန်များ၊ သမိုင်းတွင် နေရာယူခဲ့ကြသူများ၏ ထူးခြားသည့်အပြုအမူများ၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများကို တွေ့ကြရပါမည်။ ရယ်မောရသည့်ဖြစ်ရပ်များတွင် ၎င်းတို့သည် တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း ပါဝင်နေကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့ ကိုယ်တိုင် ရယ်စရာပြောသည်လည်းရှိမည်။ သူတို့ကိုအမှီပြုပြီး ဟားတိုက်ရယ်မောကြရသည်များလည်း ရှိပါမည်။ အချို့အပုဒ်များကိုဖတ်ပြီး ပြုံးကြရပါမည်။ အချို့မူ စာဖတ်သူကို အတွေးနယ်ချဲ့စေပါလိမ့်မည်။ အများစုသည် အတွေးနှင့်အပြုံးကို ခွဲမရသည်များ ဖြစ်မည်ဟုယုံကြည်ပါသည်။

'ယူတတ်လျှင်ရသည်' ဟူသောစကားအတိုင်း ရယ်မောရင်း သိမှတ်စရာများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ပါကြောင်း။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

(B)

မာတိကာ

- ၁။ မြင်တိုင်းမကောင်းပါ
- ၂။ ဝေဖန်ရေးဆရာ
- ၃။ ရည်ရွယ်ချက်
- ၄။ လမ်းလျှောက်နှုန်း
- ၅။ အကောင်းဆုံးအချိန်
- ၆။ တည်ငြိမ်သောဆိုကရေးတီး
- ၇။ လက်တွေ့ကျတဲ့ သင်္ချာဆရာ
- ၈။ ပိုကြိုက်တဲ့မေးခွန်း
- ၉။ အရည်အချင်းကောင်း
- ၁၀။ ခန္တီစတုရား
- ၁၁။ မြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းတဲ့ကျွန်
- ၁၂။ သူများပစ္စည်း
- ၁၃။ ဆရာနှင့်တပည့်
- ၁၄။ သူခိုးကလေး
- ၁၅။ သူခိုးကြီး
- ၁၆။ မဆော့ပါနဲ့

(C)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

- ၁၇။ မသိကြဘူးကိုး
- ၁၈။ ဆင်းရဲချမ်းသာ
- ၁၉။ ကြက်ဖကိုအတုယူ
- ၂၀။ အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး
- ၂၁။ မလိုချင်ဘူး
- ၂၂။ ရိုးရိုးလေးနေတတ်သူ
- ၂၃။ မပြိုင်နဲ့
- ၂၄။ နို့မို့ချတတ်သူ
- ၂၅။ အဖိုးတန်ချည်းပါပဲ
- ၂၆။ မယူလိုပါ
- ၂၇။ စိုးရိမ်မိတယ်
- ၂၈။ ရန်သူ့လက်ထဲမှာပဲ အသေခံမယ်
- ၂၉။ ပြောသင့်မှပြောမယ်
- ၃၀။ နေရာပျောက်မှာကြောက်ရတယ်
- ၃၁။ တောင်းသင့်တာပဲတောင်းပါ
- ၃၂။ ကြိုတင်ဖြေရှင်းခြင်း
- ၃၃။ သားသတ်သမား
- ၃၄။ ကတိတည်သူများ

(D)

- ၃၅။ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့လူငယ်များ
- ၃၆။ ပညာမဲ့တဲ့သူ တျှန်နဲ့တူ
- ၃၇။ ရွှေပဲအဆုံးခံမယ်
- ၃၈။ အကြောင်းရင်း
- ၃၉။ တစ်ခုတည်းသောဆန္ဒ
- ၄၀။ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ထိန်းသိမ်းပါ
- ၄၁။ စဉ်းစားမိသည်မှာ
- ၄၂။ နှိုင်းယှဉ်ချက်
- ၄၃။ ဘယ်လိုသေစေချင်ပါသနည်း
- ၄၄။ အကြောင်းမဲ့ပေးခြင်းမဟုတ်ပါ
- ၄၅။ နိဗ္ဗာန်နှင့်ငရဲ
- ၄၆။ သူလည်းကြောက်ရတာပါကလား
- ၄၇။ မုသားပြောတဲ့ခေတ်
- ၄၈။ လုပ်နိုင်တာပဲခိုင်းပါ
- ၄၉။ မေတ္တာပမာဏ
- ၅၀။ မီးစာမခမ်းစေနဲ့
- ၅၁။ ကျသင့်တာပေးပါ
- ၅၂။ တွေးခေါ်ရှင်နှင့် ဘုရားသခင်

(E)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

- ၅၃။ ဒီအတိုင်းပဲနေပါရစေ
- ၅၄။ ထိရောက်သောထိုးနှက်ချက်
- ၅၅။ သစ်အယ်သီးလိုပဲ
- ၅၆။ သူငယ်ချင်း
- ၅၇။ ထင်မြင်ချက်
- ၅၈။ ဘယ်သူနဲ့ဆိုင်သလဲ
- ၅၉။ ကျေးဇူးသိတတ်သူ
- ၆၀။ ရိုးရိုးစင်းစင်း
- ၆၁။ မမေးပါနဲ့
- ၆၂။ ဘက်တော်သားမဟုတ်ပါ
- ၆၃။ သူဆိုကြာလောက်ပါတယ်
- ၆၄။ အကြံပိုင်တဲ့ 'ရိုစီနီ'
- ၆၅။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသူ
- ၆၆။ နည်းလေတန်ဖိုးရှိလေ
- ၆၇။ ဘယ်သူပိုများသလဲ
- ၆၈။ သံတမန်ရဲ့အကြံ
- ၆၉။ ဟိုမရောက်ဒီမရောက်
- ၇၀။ ထင်မြင်ချက်

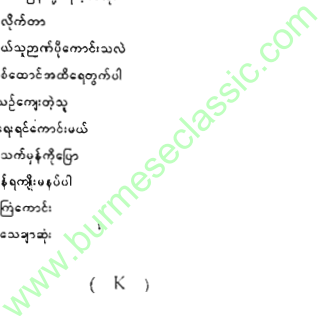
- ၇၁။ ထင်မြင်ချက်ကိုယ်စီ
- ၇၂။ စကားပြန်
- ၇၃။ သူငယ်ချင်းအကြောင်း
- ၇၄။ အကြံကောင်း
- ၇၅။ အကြောင်းရင်း
- ၇၆။ မကျေနပ်ဘူး
- ၇၇။ အကြံပေးပါရစေ
- ၇၈။ ရွက်ကြမ်းရေကျို
- ၇၉။ ပီရောဂါနှင့် ၎င်း၏နောက်လိုက်
- ၈၀။ အခွင့်အလမ်းပိုများသူ
- ၈၁။ စာမေးပွဲ
- ၈၂။ ဂီတမွှေးပွားခြင်း
- ၈၃။ ပြောမယ့်ပြောတော့လဲ
- ၈၄။ ဥရောပမှာ တတိယလူ
- ၈၅။ အရေးပိုကြီးတာဘာလဲ
- ၈၆။ လက်ဆောင်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်
- ၈၇။ ပြတ်ထိုးဉာဏ်
- ၈၈။ နို့မို့ချတတ်သူ

- ၈၉။ တစ်တန်းတည်း
- ၉၀။ မမှန်ဘူး
- ၉၁။ မေ့တတ်သူ
- ၉၂။ သင်္ချာနဲ့ကဗျာ
- ၉၃။ တီထွင်သူ့တံခါး
- ၉၄။ ကလဲ့စား
- ၉၅။ အမေ့
- ၉၆။ ချို့ယွင်းချက်ကလေး
- ၉၇။ မေးခွန်းနဲ့အဖြေ
- ၉၈။ အစကပြန်စမယ်ဆိုရင်
- ၉၉။ မလိုပါဘူး
- ၁၀၀။ တတိယလူဘယ်မှာလဲ
- ၁၀၁။ “အ” သုံးလုံးမကျေသူ
- ၁၀၂။ အတုခိုးတော်သူ
- ၁၀၃။ မဆိုင်တဲ့လူ
- ၁၀၄။ ငွေနှင့်သိချင်း
- ၁၀၅။ အေးချမ်းတဲ့အလုပ်
- ၁၀၆။ တင်းကျပ်လွန်းတဲ့ဆရာကြီး

- ၁၀၇။ ဈေးကြီးတဲ့စာလုံး
- ၁၀၈။ အားပေးတဲ့လူရှိတယ်
- ၁၀၉။ ဘာလုပ်သလဲ
- ၁၁၀။ ရိုးသားသောအဖြေ
- ၁၁၁။ အသေးဆုံး
- ၁၁၂။ ထင်မြင်ချက်
- ၁၁၃။ နှစ်မျိုးနှစ်စား
- ၁၁၄။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသူ
- ၁၁၅။ မေးလေလေ၊ ပညာရလေလေ
- ၁၁၆။ ဘုရင် (မင်းကြီး) ကျပြီ
- ၁၁၇။ ဖျော်တော်ဆက်ဝန်၏အမြင်
- ၁၁၈။ ကိုယ့်ကိုထိတော့နာသတဲ့လား
- ၁၁၉။ လူပေါကြီး
- ၁၂၀။ မယုံကြတော့ဘူး
- ၁၂၁။ မှားသွားပြီ
- ၁၂၂။ အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့အဖြေ
- ၁၂၃။ မစော်ကားပါနဲ့
- ၁၂၄။ ကော်ဖီကြိုက်သူ

- ၁၂၅။ ကလဲ့စား
- ၁၂၆။ အပေါ်တက်ပါစေ
- ၁၂၇။ ဆိုရင်မကောင်းတော့ပါ
- ၁၂၈။ မဝတဝကျွေးတာကိုး
- ၁၂၉။ ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်
- ၁၃၀။ အရေးကြီးတယ်
- ၁၃၁။ ဆရာဝန်မျက်စိ
- ၁၃၂။ တစ်ဆိုင်တည်းကဝယ်တာပဲ
- ၁၃၃။ မျိုးရိုးခြင်းယှဉ်မယ်ဆိုရင်
- ၁၃၄။ တန်ပြန်အဆိုပြုချက်
- ၁၃၅။ ချီးကျူးပါရဲ့ သို့သော်
- ၁၃၆။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တန်ဖိုးမြတ်ခြင်း
- ၁၃၇။ ရွာမနေနဲ့
- ၁၃၈။ ဘိပ်ဆေး
- ၁၃၉။ စိတ်မပူနဲ့
- ၁၄၀။ ပိန်နည်း
- ၁၄၁။ ဘယ်ကနေညာ၊ ညာကနေဘယ်
- ၁၄၂။ ပြေစိုင်းချက်

- ၁၄၃။ လျှို့ဝှက်ချက်
- ၁၄၄။ ထူးခြားတာအတူတူ
- ၁၄၅။ အစားရောင်တဲ့ပတ်တိုမ်း
- ၁၄၆။ မလိုအပ်သောအရာ
- ၁၄၇။ ကျေးဇူးပါပဲ
- ၁၄၈။ လက်ရေးတို
- ၁၄၉။ တိုးတက်လာပြီ
- ၁၅၀။ စည်းကမ်းချက်
- ၁၅၁။ ဘာသာပြန်လို့မရတဲ့စာလုံး
- ၁၅၂။ တူလိုက်တာ
- ၁၅၃။ ဘယ်သူ့ဥာဏ်ပိုကောင်းသလဲ
- ၁၅၄။ တစ်ထောင်အထိခေတ္တကပါ
- ၁၅၅။ မယဉ်ကျေးတဲ့သူ
- ၁၅၆။ မရေးရင်ကောင်းမယ်
- ၁၅၇။ အသက်မှန်ကိုပြော
- ၁၅၈။ ကုန်ရကျွေးမနပ်ပါ
- ၁၅၉။ အကြံကောင်း
- ၁၆၀။ အသေချာဆုံး

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

- ၁၆၁။ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုပါ၏
- ၁၆၂။ ကြာကြာလေးစိုချင်သူ
- ၁၆၃။ သစ္စာဆိုထားတာကို သတိရပါ
- ၁၆၄။ သောတာရှင်အကြိုက်
- ၁၆၅။ နှိုင်းယှဉ်ချက်
- ၁၆၆။ လူကြီးလူကောင်း၏သားနှင့် စကားပြောခြင်း
- ၁၆၇။ နေချင်တဲ့ခေတ်
- ၁၆၈။ မေးပါတုန်း
- ၁၆၉။ စာကောင်းမြင်သမား
- ၁၇၀။ အလှောင်ခံရမှာ သေချာတယ်
- ၁၇၁။ မိသားစုရဲ့ကူညီမှု
- ၁၇၂။ သေချာလွန်းတဲ့သတင်း
- ၁၇၃။ တိကျတဲ့သူ
- ၁၇၄။ ရှင်းပြချက်
- ၁၇၅။ ထေးထေးပဲနေပါရစေ
- ၁၇၆။ တန်ဘိုးမရှိပါ
- ၁၇၇။ သတင်းစာဆိုတာ
- ၁၇၈။ အကြံကောင်း

(L)

- ၁၇၉။ ငြိမ်းချမ်းသောရည်မှန်းချက်
- ၁၈၀။ ရှင်းနေတုာပဲ
- ၁၈၁။ အခက်ဆုံးအချိန်
- ၁၈၂။ ကြိုမြင်ထားပြီးသား
- ၁၈၃။ ကြီးကျယ်သောအတွေးများ
- ၁၈၄။ မသိတဲ့သူအမျိုးမျိုးရှိတယ်
- ၁၈၅။ ဒါကြောင့်ပါ
- ၁၈၆။ အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်း
- ၁၈၇။ ဖွင့်ဆိုချက်
- ၁၈၈။ မေးမနေနဲ့
- ၁၈၉။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲပြောတတ်သူ
- ၁၉၀။ သေရခြင်းအကြောင်း
- ၁၉၁။ ခြင်္သေ့နှင့်မီးတုတ်
- ၁၉၂။ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်
- ၁၉၃။ ဆရာဝန်မဖြစ်ထိုက်သူ
- ၁၉၄။ ဘယ်သူနဲ့ပါတစ်လဲ
- ၁၉၅။ ကျော်ကြားအောင်လုပ်နည်း
- ၁၉၆။ စောစောကပြောရောပေါ့

(M)

- ၁၉၇။ မသောက်ရဲပါဘူး
- ၁၉၈။ စာရေးဆရာအသင်း
- ၁၉၉။ ချမ်းသာပေးပါရှင်
- ၂၀၀။ မေ့တတ်သူများ
- ၂၀၁။ သူလည်းမေ့တတ်တယ်
- ၂၀၂။ သိတော့နောက်ကျနေပြီ
- ၂၀၃။ ထူးခြားတဲ့ဟော်တယ်
- ၂၀၄။ နောက်ကျသွားပြီ
- ၂၀၅။ ဒေါက်တာချက်ကော
- ၂၀၆။ နည်းကောင်းတစ်ခု
- ၂၀၇။ အပြန်အလှန်ချီးကျူးခြင်း
- ၂၀၈။ အင်ဂျင်နီယာကိုကျေးဇူးတင်သည်
- ၂၀၉။ ကျေးဇူးရှင်
- ၂၁၀။ ငြင်းနိုင်ရင်ငြင်းခမ်းပါ
- ၂၁၁။ အမြင်ပမြင်သူ
- ၂၁၂။ ဈေးပေါတာပဲရိုက်မယ်
- ၂၁၃။ အလိုအပ်ဆုံးအရာ
- ၂၁၄။ အံ့ဩတုန်းပါပဲ

- ၂၁၅။ ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ
- ၂၁၆။ အပြန်အလှန်ပညာယူခြင်း
- ၂၁၇။ ဒုတိယဘာနတ်
- ၂၁၈။ ဉာဏ်ပုဇော်ခ
- ၂၁၉။ အကောင်းဆုံးအနားယူခြင်း
- ၂၂၀။ တကယ်ဖြစ်လာသည့်အိပ်မက်
- ၂၂၁။ ယောက်ျားလဲ ဂီတသမား
- ၂၂၂။ သေသည်အထိ ယဉ်ကျေးသူ
- ၂၂၃။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းတဲ့မင်းသား
- ၂၂၄။ ပျော်တတ်တဲ့ အဆိုးမြင်သမား
- ၂၂၅။ သင်္ချာဆရာတိလက်ရာ
- ၂၂၆။ ထူးဆန်းသည့် ဂီတပဒေသာ
- ၂၂၇။ ယဉ်ကျေးမှု
- ၂၂၈။ ကြော်ငြာ
- ၂၂၉။ အမြဲတမ်းလိုမယ့်ပိုက်ဆံ
- ၂၃၀။ မြင်ဖူးတဲ့မျက်နှာ
- ၂၃၁။ ကြောက်စရာကလဲ့စား
- ၂၃၂။ ဒဏ်ငွေနှစ်ဆဆောင်ပါ

- ၂၃၃။ လေမကြီးနဲ့
- ၂၃၄။ အမည်ခံမုဆိုး
- ၂၃၅။ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ပေါင်းစည်းမှု
- ၂၃၆။ မင်းလိုလူစားအများကြီးဟေ့
- ၂၃၇။ ဆုရှင်
- ၂၃၈။ စာချုပ်မှာပါတဲ့အတိုင်း
- ၂၃၉။ ချိုလေးချောင်း
- ၂၄၀။ ဈေးပေါပေါနဲ့ပေးမယ်
- ၂၄၁။ လစာတောင် တိုးအုန်းမယ်
- ၂၄၂။ ဘာသာပြန်ဆရာ
- ၂၄၃။ သင်္ချာစာဆိုတာ
- ၂၄၄။ နိုင်ငံတကာရေးရာဆောင်းပါး
- ၂၄၅။ တွေ့တုန်းတွေ့ခိုက်
- ၂၄၆။ တစ်ခါလာ မဲပြာမုဆိုး
- ၂၄၇။ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်
- ၂၄၈။ ဘုရင့်ပုဆိုးပိုးချည်းပဲမဟုတ်ပါ
- ၂၄၉။ ပိုမြင်သောသူ
- ၂၅၀။ နှိုင်းပဲနှိုင်းရဲတယ်

- ၂၅၁။ ဘုရင်ကြီးဘယ်မှာလဲ
- ၂၅၂။ ရာထူးချက်ချင်းတိုးခြင်း
- ၂၅၃။ ဖတ်မပြန်နဲ့
- ၂၅၄။ ဒါပဲယူပါ
- ၂၅၅။ အဖေတူသား
- ၂၅၆။ တန်းတူအခွင့်အရေး
- ၂၅၇။ စိုးရိမ်မိတယ်
- ၂၅၈။ နောက်ကျသွားပြီ
- ၂၅၉။ လက်မအားဘူး
- ၂၆၀။ ပြေရှင်းနိုင်မယ့်လူ
- ၂၆၁။ မေတ္တာဘွဲ့မဟုတ်တော့ဘူး
- ၂၆၂။ အလိုက်ကန်းဆိုးမသိပါလား
- ၂၆၃။ စဉ်းစားချိန်မရှိတော့ဘူး
- ၂၆၄။ ကြေးရုပ်အစား
- ၂၆၅။ တန်းတူသဘောထားပါ
- ၂၆၆။ ပြင်ချင်သေးတယ်
- ၂၆၇။ နှိပ်စက်ရေးကိရိယာ
- ၂၆၈။ အကြွေးမထားဘူး

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

- ၂၆၉။ တော်လောက်ပါပြီ
- ၂၇၀။ မေတ္တာလက်ဆောင်လက်မှတ်
- ၂၇၁။ လွယ်တယ်မထင်ပါနဲ့
- ၂၇၂။ နေ့တိုင်းစားတဲ့သူ
- ၂၇၃။ မအားတော့ပါဘူး
- ၂၇၄။ ပါရမီထူးသူ
- ၂၇၅။ ထီးပေါက်နဲ့နီမိတ်
- ၂၇၆။ ဘယ်လုံကြည့်ကြည့်လှတဲ့သူ
- ၂၇၇။ ခေါင်းတစ်လုံးနဲ့ ရေအိုးနှစ်လုံးရွက်သူ
- ၂၇၈။ လူလွန်မသာ
- ၂၇၉။ ငါးများများစားပါ
- ၂၈၀။ စိတ်မယှက်ချင်ပါ
- ၂၈၁။ အသက်ရှင်နေမှာပေါ့
- ၂၈၂။ လက်မှတ်ပဲပါတယ်
- ၂၈၃။ ကိစ္စမရှိပါဘူး
- ၂၈၄။ ကျွန်တော့်အတိုင်းပြောပါ
- ၂၈၅။ ရိုင်းတယ်ထင်လို့ပါ
- ၂၈၆။ အလိုက်မသိတဲ့သူ

(R)

- ၂၈၇။ အစကောင်းခြင်း
- ၂၈၈။ အကြွေးတောင်းနည်းလေးတစ်ခု
- ၂၈၉။ ဝမ်းနည်းသင့်ပါ၏
- ၂၉၀။ အကြံကောင်း
- ၂၉၁။ ဘောက်ဆူး
- ၂၉၂။ ဘဝမြင့်သူ
- ၂၉၃။ အလျှောက်ကောင်းသူ
- ၂၉၄။ အကြောင်းရင်း
- ၂၉၅။ ပင်နီစလင်ကိုဖော်ထုတ်သူ
- ၂၉၆။ ခြားနားချက်
- ၂၉၇။ ဘဝမြင့်စမ်းပါနဲ့
- ၂၉၈။ လူတော်ဖြစ်ပြီ
- ၂၉၉။ ကဗျာအက်ဖြတ်နည်း
- ၃၀၀။ မိန်းမတွေအကြိုက်ပြောတတ်သူ
- ၃၀၁။ အချည်းအနီးဖြစ်ခြင်း
- ၃၀၂။ အပြေးသင်ထား
- ၃၀၃။ အများကြီးရေးနိုင်မယ်မထင်ပါ
- ၃၀၄။ စာတုပ်ကောင်း

(S)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

- ၃၀၅။ မသေဖြစ်တဲ့အကြောင်း
- ၃၀၆။ တားဖြစ်တယ်
- ၃၀၇။ ဈေးပေါတာထုတ်ပါ
- ၃၀၈။ အဆိုးထဲကအကောင်း
- ၃၀၉။ မပေးနိုင်ဘူး
- ၃၁၀။ မရောက်ပါဘူး
- ၃၁၁။ ကဗျာဆရာသစ်
- ၃၁၂။ အကောင်းဆုံးဝေဖန်ချက်
- ၃၁၃။ သနားတတ်သူ
- ၃၁၄။ ဒုက္ခပါပဲ
- ၃၁၅။ မဝယ်ဖြစ်သောပစ္စည်း
- ၃၁၆။ ဂဲဩမေထရီ
- ၃၁၇။ အကျင့်လေးတစ်ခု
- ၃၁၈။ အသိတရားဝင်ဘို့အတွက်
- ၃၁၉။ တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်
- ၃၂၀။ မိန်းမ မယူနဲ့တော့
- ၃၂၁။ နိုင်ငံခြားစကားလုံး
- ၃၂၂။ ကလဲ့စား

- ၃၂၃။ ယဉ်ကျေးစွာဝေဖန်ခြင်း
- ၃၂၄။ စီးပွားရေးသမား
- ၃၂၅။ ဟာသတန်ခိုး
- ၃၂၆။ အထင်မကြီးဘူး
- ၃၂၇။ လမ်းပယ်ပေးပါ
- ၃၂၈။ ဓာတ်ပုံလက်ဆောင်
- ၃၂၉။ ကျေးဇူးရှင်
- ၃၃၀။ ဒီနေ့သောက်စရာမလိုပါ
- ၃၃၁။ ကျေနပ်ပါတော့
- ၃၃၂။ အမြင်မပြောင်းသူ
- ၃၃၃။ သိပ်မှန်တာပေါ့

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မြန်တိုင်းမကောင်းပါ

ရှေးဟောင်းဂရိ ပြဇာတ်ရေးဆရာ 'ဆိုဖို ကယ်လ်' (၄၉၆-၄၀၆ ဘီစီ) သည် စကားရိုင်း တစ်ခုတွင် မိမိသည် ကဗျာသုံးပုဒ်ကို သုံးရက် တိတိ ပင်ပင်ပန်းပန်း

ရေးခဲ့သည်ဟု ပြောမိ သည်။ ဤစကားကိုကြားသော် ရွက်ကြမ်းရေကျိုအဆင်သာရှိသော ကဗျာဆရာ တစ်ယောက်က အထင်သေးသံဖြင့်ပြောသည်။

"သုံးရက်ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ဆို အဲဒီလောက်အချိန်ရရင် အပုဒ်တစ်ရာတောင် ရေးနိုင်ပါရဲ့။"

'ဆိုဖိုကယ်လ်' ပြန်ပက်သည်။

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကဗျာတွေဟာ သုံးရက်ပဲ ခဲလိမ့်မယ်ဗျ"

ဝေဖန်ရေးဆရာ

ဘီစီ ၇၃၄ ခုနှစ်လောက်က တည်ထောင်ခဲ့သည် 'ဆီရာ ကုတ်' ဂရိမြို့ပြနိုင်ငံ၏ အာဏာရှင် 'ဒီယိုနိုစီး' သည် မိမိ၏ကဗျာ ကိုဝေဖန်သည့် 'ဖီလော့စင်' အား ကျောက်ကျင်းတွင် အလုပ်လုပ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ မိမိနောက် ထပ်ရေးသော ကဗျာများအပေါ် ထင်မြင်ချက်ပေးရန် 'ဖီလော့စင်' အားပြန်ဆင်ခေါ်သည်။

ဖီလော့စင်သည် မင်းတရား၏ ကဗျာလက်ရာအသစ်များကို ဂရုတစိုက်နားထောင်သည်။ ထို့နောက် ထိုင်နေရာမှထကာ ဘာမှမပြောဘဲ တံခါးတက်လျှောက်သွားသည်။ 'ဒီယိုနိုစီး' ကမေးသည်။

"ဟေ့၊ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ"

"အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုး ကျောက်ကျင်းကို ပြန်သွား မလို့ပါဘုရား"

ဟု ဝေဖန်ရေးဆရာက ပြန်ဖြေသည်။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ရည်ရွယ်ချက်

လမ်းလျှောက်နှုန်း

ဆီရာကုန်နိုင်ငံသား
အားလုံး စက်ဆုပ်ရွံရှာ
သည့် လူတစ်ယောက်
ကို ရာထူးကြီးပေးခြင်း
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒီယို
နီစီး' ဘုရင်အား တစ်ခု
တစ်ဦးကဝေဖန်ရာ ၎င်း
က ဤသို့ပြန်ပြောသည်။

“ဆီရာကုန်မှာ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ထက်ပိုပြီး အကျိန်ဆဲ
ခံရတဲ့လူတစ်ယောက်တော့ရှိမှဖြစ်မယ်လို့ ငါသဘောရလို့ဟေ့။”

ဂရိတွေးခေါ်ရှင်ကြီး 'ဆိုကရေးတီး' (Socrates : ဘီစီ
၄၇၀-၃၉၉ခန့်.) ကို ဖြတ်သွားသူတစ်ယောက်က မေးသည်။
“မြို့ကိုရောက်ဘို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ သွားရမလဲ
ခင်ဗျာ”

“သွားသာသွားပါ” ဟု ဆိုကရေးတီး ပြန်ပြောသည်။
ထိုလူ ဆက်လျှောက်သွားသည်။ ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်လျှောက်
ပြီးသောအခါ ဆိုကရေးတီးနောက်မှ လှမ်းအော်သည်။

“နှစ်နာရီကြာမယ်”
ခရီးသည်စိတ်တိုသွားသည်။
“စောစောက ကျုပ်ကိုဘာဖြစ်လို့ မပြောသလဲဗျ”
“ဘယ်လောက်မြန်မြန် ခင်ဗျားလျှောက်မလဲဆိုတာ ကျုပ်မှ
မသိဘဲ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အကောင်းဆုံးအချိန်

“မည်သည့်အချိန်တွင်
အစားစားရန် အကောင်း
ဆုံးနည်း” ဟု ‘ဆိုက
ရေးတီး’ ကိုမေးရာ ၎င်း
က ဤသို့ဖြေသည်။

“ချမ်းသာတဲ့သူတွေ
ဆာတဲ့အခါ စားပါစေ၊

ဆင်းရဲသူတွေကတော့ အစာကို ရှာလို့ရတဲ့အခါမှာ စားပါစေ”

တည်ငြိမ်သောဆိုကရေးတီး

မိမိအကြောင်း ကွယ်ရာမှာမကောင်းပြောလျှင် လူအချို့သာ
သည်းခံနိုင်ကြသည်။ တွေးခေါ်ရှင် ‘ဆိုကရေးတီး’ မှ ၎င်းတို့ထက်
ထူးခြားသည်။ မိမိအကြောင်းကို ကွယ်ရာမှာ ဘယ်လောက်ပဲ

မကောင်းပြောပြော၊ မတုန်မလှုပ်နေသည်။ မည်သို့မှ မတုံ့ပြန်ချေ။
၎င်း၏ လက်သုံးစကားမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

“ကွယ်ရာမှာ ကျုပ်ကိုရိုက်နှက်ဦးတော့၊ ကျုပ်တစ်ခွန်းမှ
ပြန်မပြောဘူးဗျာ”
ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

လက်တွေ့ကျတဲ့ သင်္ချာဆရာ

ဂရိသင်္ချာပညာရှင်ကြီး ‘အက်ပီကလီးဒိစ်’ (ဘီစီသုံးရာစုခန့်)
ကို တစ်နေ့သော် ၎င်း၏ ဆရာဖြစ်သူက မေးသည်။

“ဆိုကြပါစို့၊ ပန်းသီးနှစ်လုံး ဒါမှမဟုတ် ထက်ခြမ်းခွဲထားတဲ့
ပန်းသီးလေးစိတ်ကို ကြိုက်တာယူပါလို့ပြောရင် မင်းဘာကိုယူမလဲ”
တပည့်ဖြစ်သူ မဆိုင်မတွဖြေသည်။

“ခွဲထားတဲ့လေးစိတ်ကိုယူပါမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နှစ်လုံးနဲ့လေးစိတ်ဟာ အတူတူပဲမဟုတ်
လားကွဲ့။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

နောက်ပိုင်းတွင်
သင်္ချာပညာရှင်ကြီး ဖြစ်
လာမည် တပည့်ကျော်
က ဤသို့ဖြေသည်။
“အတူတူဖြစ်တယ်
လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး
ဆရာကြီး၊ အလုံးလိုက်
ယူလိုက်ရင် အထဲမှာပိုး
ရှိ-မရှိ ကျွန်တော် ဘယ်
လိုလုပ်သိနိုင်ပါ့မလဲခင်ဗျာ”

ပိုကြိုက်တဲ့မေးခွန်း

ရောမခေတ်စာရေးဆရာ ‘ကန်တွန်စီနီယာ’ (၂၃၄-၁၄၉ ဘီစီ)
ကို ၎င်း၏ ပရိသတ်တစ်ဦးက ပြောသည်။
“ရောမမြို့မှာ ဆရာကြီးရဲ့ ရုပ်တုကို မစိုက်ထုသေးတာ

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်ဘူး၊ တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်”
“ဘာမှလုပ်မနေနဲ့၊ ကန်တွန်ရဲ့ရုပ်တုကို ဘာဖြစ်လို့ စိုက်ထု
ထားရသလဲဆိုတဲ့မေးခွန်းထက် ‘ဘာဖြစ်လို့ ကန်တွန်ရဲ့ ရုပ်ထုမရှိရ
သေးတာလဲ’ ဆိုတဲ့မေးခွန်းမေးတာကို ကျုပ်ပိုကြိုက်တယ်”

အရည်အချင်းကောင်း

အောင်မြို့၏တစ်ခုသောအခမ်းအနား၌ စောင်းသမားတစ်ဦး
သည် စောင်းလက်ရာဖြင့် ပရိသတ်များကို ပြေဖျော်သည်။ ၎င်းတီးခတ်
သည်မှာ အလွန်ညံ့လှသဖြင့် ပရိသတ်များအားလုံး ‘တော်ပါတော့’ဟု
ဝိုင်းအော်ကြသည်။ တွေးခေါ်ရှင် ‘ဒီယိုဂင်’ (ဘီစီ ၄၀၀-၃၂၅)တစ်ဦး
သာ လက်ခုတ်တီးဩဘာပေးသည်။

ကျန်လူများက ‘ဒီယိုဂင်’ ကို အံ့ဩစွာဝိုင်းမေးကြသည်။
“ဒီလောက်အဆင့်နိမ့်တဲ့ ဂီတလက်ရာကို ခင်ဗျားနှစ်သက်
တယ်ဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

‘ဒီယိုဂင်’ ရှင်းပြ
သည်။

“သူ့လက်ရာကို
ကျုပ် မကြိုက်ပါဘူး။
ဂီတသမားတစ်ယောက်
အနေနဲ့ သူ ဒီလောက်
ညံ့ဖျင်းနေရင် ခိုးတဲ့
အလုပ်ပဲ လုပ်စားဘို့
ကောင်းတယ်။ အဲ- သူ
ကတော့ မဟုတ်ဘူး။ စောင်းပဲဆက်တီးနေတယ်။ အဲဒါ သူ့ကိုမျိုးကျူး
တဲ့အနေနဲ့ ဩဘာပေးလိုက်တာပါ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ခန္တီစတုရား

တစ်နေ့တွင် ရှေးဟောင်းဂရိတွေ့ခေါ်ရှင် ‘အရစ္စတိုတယ်’
(ARISTOTLE ဘီစီ ၃၈၄-၃၂၂) လမ်းလျှောက်လာရာ စကား
အလွန်များသည် လူတစ်ယောက် ၎င်းကိုရပ်တန့်လိုက်ပြီး ဘာမှ
အဓိပ္ပာယ်မရှိသည့်အရာများကို အဆက်မပြတ်ပြောသည်။ ပြောနေရင်း
လည် ‘မထူးဆန်းဘူးလားဗျာဟင်’ ဆိုသည့် စကားလုံးကို ခဏခဏ
ညှပ်ထည့်သည်။

‘အရစ္စတိုတယ်’ ပြန်ပြောသည်။

“မထူးဆန်းပါဘူး။ လူတစ်ယောက်ဟာ ခြေထောက်နှစ်
ဘက်ပေါ်ရပ်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့ အရည်မရ အဖတ်မရစကားတွေကို
သည်းခံပြီးနားထောင်နိုင်တာသာ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ ကောင်းတာ
ကလား။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်
ကောင်းတဲ့ကျွန်

ရှေးဟောင်းဂရိရေး
ဆရာ 'အဲစော့ပံ' (ဘီစီ
ခြောက်ရာခန့်) သည်
ဟာသဉာဏ် အလွန်ရှင်
သည်ဟု အဆိုရှိသည်။

တစ်နေ့ ၎င်းလမ်း
လျှောက်လာရာလမ်းတွင်
တရားသူကြီးနှင့်ဆုံသည်။
တရားသူကြီးကမေးသည်။

“မောင်မင်း၊ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ”

“မသိပါဘူး” ဟု 'အဲစော့ပံ' ပြောသည်။

ဤအပြေကို တရားသူကြီးမနှစ်မြို့သဖြင့် 'ထောင်ထဲသွားစေ'
ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ 'အဲစော့ပံ' အသနားခံသလိုလိုနှင့် စောဒက
တက်သည်။

“ကျွန်တော်အမုန့်ကိုပြောတာပဲခင်ဗျာ၊ ထောင်ထဲကိုသွားရ
မယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် တကယ်မသိပါဘူး။”

တရားသူကြီး နှစ်ခြိုက်စွာရယ်မောပြီး 'အဲစော့ပံ' ကို
လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။

သူများပစ္စည်း

ရှေးဟောင်းဂရိတရားဟောဆရာ 'ဒီမိုစပင်' (၃၈၄-၃၂၂
ဘီစီ)၏ ရှေ့မှောက်တွင် သူ့ခိုးက 'ဆရာကြီးရဲ့ပစ္စည်းမှန်းမသိလို့
ခိုးမိတာပါ' ဟုဆင်ခြေပေးရာ 'ဒီမိုစပင်' ကပြန်ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိတယ်
မဟုတ်လား”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဆရာနှင့်တပည့်

ရှေးဟောင်းဂရိ
တွေးခေါ်ရှင် 'ဒီယိုဂင်'
(၄၀၀-၃၂၅ ဘီစီ)သည်
တွေးခေါ်ရှင် 'အင်တီ
စပင်'ထံတွင် တပည့်ခံ
ရန်အတွက် အသင်မြို့
သို့ ရောက်လာသည်။
သို့သော် 'အင်တီစပင်'

က မည်သည် ကျောင်းသားကိုမှ လက်မခံဟုပြောကာ 'ဒီယိုဂင်'
ကိုမောင်းထုတ်သည်။ သို့သော် 'ဒီယိုဂင်' မသွားဘဲနေသည်။ ဤတွင်
'အင်တီစပင်' သည် 'ဒီယိုဂင်' ကိုတုတ်နှင့်ရိုက်ရန်လုပ်သည်။ 'ဒီယိုဂင်'
ခေါင်းကို ထိုပေးပြီးပြောသည်-

"အမာဆုံးတုတ်တောင် ကျွန်တော့်ကို မောင်းထုတ်နိုင်စွမ်း
မရှိပါဘူး။"

ဤသည်နောက်တွင် 'ဒီယိုဂင်' သည် 'အင်တီစပင်' ၏
တပည့်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

သူခိုးကလေး

ဘုရားကျောင်းမှ ပန်းအိုးကို ခိုးမှုဖြင့် လူတစ်ယောက်အား
ဖမ်းလာသည်ကို တစ်နေ့တွင် 'ဒီယိုဂင်' မြင်ရာ အောက်ပါအတိုင်း
ပြောသည်-

"သူခိုးကြီးတွေက သူခိုးကလေးကို ဖမ်းလာတာပါကလား"

သူခိုးကြီး

သူခိုးတစ်ယောက်အား အကျဉ်းထောင်သို့ ဆွဲခေါ်လာသည်ကို
'ဒီယိုဂင်' မြင်ရာ အောက်ပါအတိုင်းပြောချလိုက်သည်-

"သနားစရာပါလား၊ မင်း သူခိုးကြီးဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ရတာ
လဲကွ ဟေ၊ အဲဒါဆိုရင် ကျန်တဲ့လူတွေကို မင်းကထောင်ချနိုင်မှာ
ဟေ"

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မဆော့ပါနဲ့

အဖေ မပေါ်ဘဲ
မွေးခဲ့သော ကလေးငယ်
တစ်ယောက်သည် လမ်း
သွား လမ်းလာများအား
ကျောက်ခဲဖြင့် ပစ်ခတ်
ဆော့ကစားနေသည်။
ဤသည်ကို 'ဒီယိုဂင်'
မြင်ရာ ချာတိတ်ကို
အောက်ပါအတိုင်း ဟန်သည်။

“ဟေ့၊ ဘာဖြစ်လို့လက်ဆော့နေရတာလဲ၊ ရုပ်လိုက်စမ်း၊
မတော်တဆ မင်းပစ်လိုက်တဲ့ ကျောက်ခဲ မင်းအဖေကို ထိသွားမှဖြင့်
ဒုက္ခ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မသိကြဘူးကိုး

ဆင်းရဲသားတွေကို လူများလိုလိုချင်ချင်ကူညီတတ်ကြပြီး
တွေးခေါ်ရှင်တွေကိုမူ အဘယ်ကြောင့် မကူညီချင်ကြပါသလဲဟု
'ဒီယိုဂင်' ကိုမေးရာ ၎င်းက ဤသို့ဖြေသည်-

“ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ သူတို့ကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲသား၊
အရက်သမား၊ မသန်မစွမ်း ဒုက္ခိတ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာကို
သိကြတယ်လေ၊ အဲ-သူတို့ တွေးခေါ်ရှင်ဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ
ကိုတော့ ဘယ်သူမှ မတွေးကြဘူးလေ၊ ဒါကြောင့်။”

ဆင်းရဲချမ်းသာ

လူတစ်ယောက်နှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းသည် ချမ်းသာသော
သူဟုတ်ပါရဲ့လားဟု 'ဒီယိုဂင်' ကို မေးရာ ၎င်းကဖြေသည်-

“ချမ်းသာသလား၊ မချမ်းသာဘူးလားဆိုတာတော့ မသိဘူး၊
သူ့ဆီမှာ ပိုက်ဆံအများကြီးရှိတယ်ဆိုတာတော့ သိတယ်”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“အဲဒါဆို သူ
လူချမ်းသာပေါ့၊”

“ချမ်းသာတယ်
ဆိုတာနဲ့ ပိုက်ဆံအများ
ကြီးရှိတယ်ဆိုတာတစ်ခု
နဲ့တစ်ခုမတူဘူး။ ရှိတာနဲ့
ရောင်ရဲောင်းတိမ်တတ်တဲ့
သူသာ တကယ်ချမ်းသာ
သူဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ဆီ
မှာရှိတာထက်ပိုပြီး လိုချင်တဲ့လူဟာ ဘာမှမရှိသော်လည်း ကိုယ့်ရဲ့
ဘဝကို ကျေနပ်နေတဲ့လူထက် အများကြီးဆင်းရဲတာကလား။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကြက်ဖကို အတုယူ

‘စကားများများပြောလျှင် အကျိုးရှိပါသလား’ ဟု တရုတ်
တွေးခေါ်ရှင် ‘မိုစီ’ (၄၇၉-၅၀၀ ဘီစီ)ကို တပည့်တစ်ဦးကမေးရာ
၎င်းကပြောသည်-

“အဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့စကားချည်းပြောနေလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ၊
ဥပမာ ဖားကိုကြည့်၊ ဖားဟာ နေ့ညမရွေးအော်နေတယ်၊ အော်ရလွန်းလို့
သူပါးစပ်တောင်ခြောက်နေပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ဘယ်သူမှဂရုမစိုက်ဘူး၊
အဲ-ကြက်ဖကျတော့ မနက်ပိုင်းမှာ နှစ်ခါ သုံးခါပဲတွန်တယ်၊ ဒါပေမယ့်
လူတွေအားလုံး သူတွန်တာကို ဂရုတစိုက်နားထောင်ကြတယ်၊
မိုးလင်းပြီဆိုတာကို သိကြတာကိုး၊ ဒါကြောင့် အဓိပ္ပါယ် ရှိတာကိုပဲ
ပြောသင့်တယ်။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး

ဂရိတွေ့ခေါ်ရှင်ကြီး
'ပလေးတိုး' (PLATO
၄၂၈-၃၄၈ ဘီစီ) ကို
မေးသည်။

“ဆရာကြီးဟာ
ရေကြောင်းနဲ့ ခရီး
အကြိမ်ကြိမ်ထွက်ခဲ့သူ
ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီခရီးတွေ
အတွင်းမှာ ဘာဟာ

အံ့ဩစရာ အကောင်းဆုံးပါလဲ”

'ပလေးတိုး' ပြေသည်-

“အကြိမ်တိုင်းမှာ အထူးခြားဆုံးကတော့ နောက်ဆုံးမှာ
ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ချောချောမောမောနဲ့ကမ်းကို ပြန်ကပ်နိုင်ခြင်း
ပါပဲ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မလိုချင်ဘူး

ဆင်းရဲသည်အတွက် 'ပလေးတိုး' ကို ဝေပန်သလိုပြောကြရာ
၎င်းက ပြန်လည်တုံ့ပြန်သည်။

“ဘာလဲ၊ လောဘနဲ့ကပ်စေးနဲ့မှုက စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းကာ
ကွယ်တဲ့အရာ၊ ရက်ရောမှုနဲ့ စည်းကမ်းမဲ့မှုက နောက်ဆုံးမှာ ပြုန်း
တီးပစ်တဲ့အရာကို ကျွန်တော် ကြိုးစားရှာဖွေရမယ်တဲ့လား”

ရိုးရိုးလေးနေတတ်သူ

ရိုးရိုးလေးနေတတ်သည့်အကျင့်ကို 'ပလေးတိုး' သည်
'ဆိုကရေးတီး' ထံမှ ရလိုက်သူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ 'အာကရာဂန်း' မြို့သို့ ၎င်းရောက်လာသည်၊
အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများ၊ အလှူပယ် သောက်စားနေကြသည်များကို
မြင်ရာ 'ပလေးတိုး' ဤသို့မှတ်ချက်ချသည်-

“အာကရာဂန်းမြို့သို့မြို့သားတွေဟာ အိမ်တွေဆောက်ထား

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

လိုက်ကြတာ ရာသက်
ပန်နေကြရမယ့်အတိုင်း
ပဲ၊ ပြီးတော့ စားကြ
သောက်ကြတဲ့ပုံကလဲ
မနက်ဖန်ပဲ လူ့ဘဝကို
စွန့်ခွာကြရတော့မယ့်
အတိုင်းပါလား။ "

□

မပြိုင်နဲ့

ဂရိပဒေပညာရှင် 'လီကူး' (၉-၈ ရာစုဘီစီ) ကို ဧပါတန်
မြို့သူမြို့သားများ ဝိုင်းမေးကြသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကို အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေ ဝင်မတိုက်ရအောင်
ဘာလုပ်ရမလဲဟင်"

"ဆင်းဆင်းရဲရဲဆက်နေ၊ အိမ်နီးချင်းထက်ချမ်းသာအောင်
ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားနဲ့။" ဟု ၎င်းက ပြန်ပြောသည်။

□

(၂၅)

နိမ့်ချတတ်သူ

မိမိခေတ်က အလွန်ထင်ရှားသည့် အာရှအလယ်ပိုင်း တွေး
ခေါ်ရှင် 'အဘူနာဆာမူဟာမက် အာလ်-ပါရာဘီ' (အေဒီ ၈၇၀-
၉၅၀) သည် အရှေ့တိုင်းက 'အာရစ္စတိုတယ်' (ဘီစီ ၃၈၄-၃၂၂)
ဟု အမည်ပေးခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။ အများက လေးစားခြင်းခံရသူ
ဖြစ်သော်လည်း ပါရာဘီသည် မိမိကိုယ်မိမိ အလွန်နိမ့်ချတတ်သူ
ဖြစ်သည်။ 'ငါမှငါ' ဟု ဘယ်တော့မှ လက်မထောင်ခြင်းမရှိချေ။

တစ်နေ့သော် '၎င်းနှင့် အာရစ္စတိုတယ် မည်သူကပို၍
ကြီးမြတ်ပါသနည်း' ဟု မေးရာ ပါရာဘီက အောက်ပါအတိုင်း
ပြောသည်-

"အာရစ္စတိုတယ်ရဲ့ ခေတ်တုန်းကသာ ကျွန်တော်ရှိခဲ့ရင်
ကျွန်တော်ဟာ ဆရာကြီး အာရစ္စတိုတယ်ရဲ့ တပည့်အများကြီးထဲက
တစ်ယောက်မျှသာပဲဖြစ်ပါမယ်ခင်ဗျာ"

□

(၂၆)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အဘိုးတန်ချည်းပါပဲ

ပြဇာတ်ရေးဆရာ
'အယ်ဗရိပစ်' က တွေး
ခေါ်ရှင် 'ဟေရာကလိုက်
တစ်' ၏ စာများကို
'ဆိုကရေးတီး' အားပေး
ဖတ်ပြီး ထင်မြင်ချက်
တောင်းရာ 'ဆိုကရေး
တီး' က ဤသို့ပြန်ဖြေသည်။

"ကျွန်တော် နားလည်တာမှန်သမျှ တန်ဘိုးရှိလှပါတယ်။
အဲ-ကျွန်တော်နားမလည်တာတွေလဲ တန်ဘိုးရှိမယ်လို့ထင်ပါတယ်"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မယူလိုပါ

တရားရုံးက 'ဆိုကရေးတီး' ကို သေဒဏ်ချမှတ်လိုက်ရာ
တွေးခေါ်ရှင်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အကောင်းစား မိုးကာတစ်ထည်ကို
'ဆိုကရေးတီး' အားပေးလိုက်သည်။ အမြင်ကောင်းစေလိုသည်
စေတနာနှင့်ဖြစ်သည်။ 'ဆိုကရေးတီး' မယူ။

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ ဘာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်က မိုးကာဟာ
အသက်ရှင်တုန်းသာ အသုံးကျပြီး သေတဲ့အခါ အသုံးမကျတော့
ဘူးတဲ့လား"

စိုးရိမ်မိတယ်

သူကြွယ်တစ်ယောက်နှင့် 'ဆိုကရေးတီး' ခရီးထွက်သည်။
မိမိတို့သွားရာလမ်းတွင် လူဆိုးသူခိုးတွေပေါများကြောင်း သတင်းပေါ်
ထွက်လာရာ သူဌေးကပြောသည်။

"ကျုပ်ကို သူတို့မှတ်မိသွားရင် ဒုက္ခပါပဲ"

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

‘ဆိုကရေးတီး’ က ဤ
သို့ ပြောသည်။
“ကျုပ်ကတော့
ကျုပ်ကို သူတို့မမှတ်မိ
မှာပဲ ခိုးတယ်”

ရန်သူလက်ထဲမှာပဲ အသေခံမယ်

ဆီရာကုန်နှင့်တိုက်ပွဲဖြစ်ရာတွင် အကြိမ်ကြိမ်အရေးနိမ့်သဖြင့်
အသင်ဗျူဟာမှူးများ အစည်းအဝေးထိုင်ပြီး ဆီရာကုန်အား ဝိုင်း
ထားသည့်တပ်ကို ရုပ်သိမ်းကာအိမ်ပြန်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။
ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို စစ်သူကြီး ‘နီကီး’(၄၆၉-၄၁၃ ဘီစီ) သဘောမတူ
ချေ၊ အကြောင်းမူ အမိန့်ခိုင်သို့ ပြန်ရောက်သည်အခါ ၎င်းကို ခုံရုံး
တင်ပြီးကွပ်မျက်မည်ကို စိုးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ၎င်းက ပြောသည်-

“ကိုယ့်နိုင်ငံသားတွေရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေရမှာထက် ရန်သူရဲ့
လက်ချက်နဲ့သေရတာက ပိုမြတ်ပါတယ်”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ပြောသင့်မှ ပြောမယ်

ရောမခေတ် စာရေးဆရာကြီး ‘ကန်တွန်’ သည် အဟော
အပြော အလွန်ကောင်းသူဖြစ်၏။ သို့သော် မိတ်ဆွေများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ရာ
တွင် စကားနည်းတတ်သည်။ တစ်နေ့ တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုတွင် မိတ်ဆွေ
များကပြောသည်-

“ခင်ဗျားစကားမပြောဘဲနေတာကို ပရိသတ်က မကျေနပ်
ကြဘူးဗျ”

“အေးအေးဆေးဆေးပဲနေပါရစေဗျာ၊ ဆိတ်ဆိတ် မနေသင့်
တော့ဘူးဆိုတာ သေချာမှ ကျွန်တော် ပြောတတ်တဲ့လူပါ”

နေရာပျောက်မှာ ကြောက်ရတယ်

ရောမဘုရင် ‘အောက်တိုဝီယန် ဩဂတ်စတပ်စ်’ (၆၃-
၁၄ ဘီစီ)သည် တစ်နေ့တွင် ဆပ်ကပ်ပွဲကို ရှုစားနေသည်။ ဇာတ်ရုံ၏
တစ်နေရာ၌ ဝိုင်ခွက်ကို လက်တစ်ဘက်နှင့်ကိုင်ပြီး အခြားလက်တစ်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘက်ဖြင့် အစာပလုပ်ပ
လောင်းစားနေသူ အမျိုး
ကောင်းသားတစ်ယောက်
ကို တွေ့ရာ “လူရှေ့သူ
ရှေ့တွင် ယခုလို မစား
သင့်ကြောင်း၊ စားချင်က
အိမ်သို့ ပြန်စားသင့်
ကြောင်း” မိမိ၏ နောက်
တော်ပါအား ပြောခိုင်း
လိုက်သည်။

အမျိုးကောင်းသားက ပြန်ပြောသည်-

“ဘုရင်ကြီးကတော့ဟုတ်မှာပေါ့၊ သူက နေရာပျောက်မှာမှ
မကြောက်ရဘဲကိုး”

တောင်းသင့်တာပဲတောင်းပါ

နန်းတော်တွင်ပြုလုပ်သည့် စည်ခံပွဲတစ်ခုတွင် ဘုရင်
'အလက်ဇန်းဒါး' (မက်ဆီဒိုနီးယား ၃၅၆- ၃၂၃ တီစီ)က ပရိသတ်
အားလုံးကိုပြောသည်-

“ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ ငါ့ဆီက ဘယ်သူ ဘာပဲတောင်း
တောင်း အမြဲတမ်းပေးတယ်၊ ဘယ်တော့မှ မငြင်းဘူး”

ပရိသတ်ထဲမှ တစ်ဦးကပြောသည်-

“အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးကို 'ဒီရ်ဟမ်' (ပိုက်ဆံအကြွေ)
တစ်ပြားလက်ဆောင်ပေးတော်မူပါ” မကျေနပ်သံနှင့် ဘုရင်ကြီး ပြန်
ပြောသည်-

“ဒီလိုအသေးအမွှားကို ဘုရင်ဆီက မတောင်းသင့်ဘူး”

“ပိုက်ဆံတစ်ပြားပေးရတာရှက်တယ်ဆိုရင် အရှင်မင်းကြီး
ဘုပ်စိုးတဲ့နိုင်ငံတော်ကိုပေးပါ”

စောစောကပုဂ္ဂိုလ်ကအတွန့်တက်သည်။

'အလက်ဇန်းဒါး' ဘုရင်ပြန်ပြောသည်-

“ပထမအကြိမ်တုန်းက ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်အတွက် သေးနပ်
တဲ့အရာကို မောင်မင်းတောင်းတယ်၊ ဒုတိယတစ်ခါကျတော့ မောင်မင်း

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

နဲ့ မထိုက်တန်တာကို
တောင်းတယ်၊မောင်မင်း
တောင်းတာ တစ်ခုမှ
မဆီလျော် မလျှောက်
ပတ်ပေဘူး။”

ကြိုတင်ပြေရင်းခြင်း

တစ်နေ့သော် အလွန်လှပကောင်းမွန်သော ဖန်ခွက်များကို
'အလက်ဇန်းဒါး' ဘုရင်အတွက် လက်ဆောင်ဆက်သလာ၏။
ဖန်ခွက်များကို ဘုရင်ကြီး အထူးကြိုက်နှစ်သက်သည်။ သို့သော်
ဖန်ခွက်များအားလုံးကို ခွဲပစ်စေဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အများ
နားမလည်နိုင်သော မိမိ၏ လုပ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ 'အလက်ဇန်းဒါး'
ဘုရင်ကပြောသည်။

“အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဒီဖန်ခွက်တွေအားလုံး ငါ

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ မောင်းမမိသံတွေ လက်ချက်နဲ့တစ်ခုပြီး တစ်ခု
ကွဲကုန်မှာပဲ။ အခါတိုင်းမှာ ငါကိုယ်တော်မြတ်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမယ်၊
ဒေါသထွက်ရမယ်၊ အဲဒါကြောင့် အနာဂါတ်မှာ အကြိမ်များစွာ
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာထက် အခုတစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲ
ခြင်းဖြစ်ရတာ မကောင်းပေဘူးလား။”

သာသတ်သမား

ဒါရာနိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် 'အလက်ဇန်းဒါး'
ဘုရင်ပြင်ဆင်သည်။ ဒါရာဘုရင်က ဆက်သား စေလွှတ်ပြီး သတိ
ပေးသည်။

“ဒါရာမှာ ငါတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်၊ ငါ့နောက်မှာ
အင်အား ၇-သောင်းရှိတယ်ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့။”

'အလက်ဇန်းဒါး' အကြောင်းပြန်သည်။

“သိုးအုပ်နဲ့သားသတ်သမားကို ခြောက်လို့ကြောက်မယ်
မထင်နဲ့။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ကတိတည်သူများ

ရုရှားဘုရင် ပထမ မြောက် 'အလက်ဇန်းဒါး' (၁၇၇၇-၁၈၂၅)၏ တာဝန်ပေးချက်များကို အမြဲတမ်းကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်သဖြင့် ယုံကြည်အားထားခြင်းခံရသူ

မြို့စား 'ရူးဘော့'က တစ်နေ့တွင် ဘုရင်ကြီးကို လျှောက်ထားသည်။

“ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုကို ပြည့်ဆည်းပေးစေချင်ပါတယ်” မိမိ၏ ဆန္ဒဘာဖြစ်သည်ကို 'ရူးဘော့' မပြောချေ။ ဘုရင်ကြီးက ပြည့်ဆည်းပေးရန် ကတိပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ 'ရူးဘော့' က အသင်ပြင်လာသော ဘုရင်ကြီး၏ အမိန့်စာကို ဘုရင်ကြီးလက်မှတ် ထိုးရန် ရိုကျိုးစွာ ကမ်းပေးသည်။ တိုက်ပွဲအတွင်း လက်အောက်ငယ် သားတွေကို ထားပြီး စစ်မြေပြင်မှ ထွက်ပြေးသည် အကျဉ်းကျနေသူ ခိုလှုံချုပ်ကြီး 'အားဆင်းညက်' အား လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးပြီး စစ်မှုပြန် ထမ်းစေဆိုသော အမိန့်ဖြစ်သည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အမိန့်စာကို 'အလက်ဇန်းဒါး' ဘုရင် မျက်မှောင်ကြိုက်ပြီး ကြည့်သည်။ သို့သော် ဘာမှမပြောဘဲ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက်တွင် ဘုရင်ကြီးက 'ရူးဘော့' ကိုပြောသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ဆန္ဒတစ်ခုကိုလည်း ပြည့်ဆည်းပေးပါ”

မြို့စားက “အရှင်မင်းကြီးလိုချင်တာပြောပါ။ မပျက်မကွက် ပြည့်ဆည်းရန် အသင်ရှိပါသည်” ဟု ပြန်ပြောသည်။

“စောစောက အမိန့်စာကို ဆုတ်ဖြလိုက်စေချင်ပါတယ်”

မြို့စား 'ရူးဘော့' မျက်နှာပျက်သွားသည်။ မတတ်နိုင်၊ ကတိအတိုင်း ဘုရင်ကြီး၏ ဆန္ဒကို ပြည့်ဆည်းပေးလိုက်ရလေသည်။

အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့လူငယ်များ

'ပထမမြောက်အလက်ဇန်းဒါး' ဘုရင်နန်းတက်သောအခါ အမိန့်တစ်ခုထုတ်ပြန်သည်။ 'မဲကစားမှု ပပျောက်ရေး' အမိန့်ဖြစ်သည်။ 'အတွေ့အကြုံမရှိသေးသော လူငယ်လူရွယ်များကို လူလိမ်လူညာများက မဲကစားပြီး ၎င်းတို့၏ မိဘပိုင်စည်းစိမ်များအားလုံး ပြုတ်ပြုတ်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပြုန်းအောင် လုပ်နေသည်ကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဘွယ်ရာ မြင်တွေ့နေရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အလောင်းအစားနှင့် ဖဲကစားသူ မှန်သမျှကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချစေဟု အမိန့်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

တစ်နေ့တွင် မြို့စားကြီး 'လီမာရှော့' ကို ဘုရင်ကြီးကမေးသည်။

“မြို့စားကြီး ဖဲကစားတယ်လို့ကြားရတယ်။ ဟုတ်သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်” မြို့စားကဖြေသည်။

“ငါ့ကိုယ်တော်ဖြတ်ထုတ်ထားတဲ့အမိန့်ကို မဖတ်ဘူးလား”

“ဖတ်ပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအမိန့်က ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ မသက်ဆိုင်ဘူးလို့ မှတ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီအမိန့်ကို အတွေ့အကြုံမရှိသေးတဲ့လူငယ်တွေကို သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ ထုတ်ပြန်တာမဟုတ်လား။ ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ ကစားတဲ့လူတွေအထဲမှာ အသက်အငယ်ဆုံးက ၅၁-နှစ် ရှိနေပါပြီ။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ပညာမဲ့တဲ့သူ ကျွန်နဲ့တူ

ဆိုကရေးတီး၏ တပည့်ဖြစ်သူ 'အရစ္စတီ' (၅-၄ရာစုဘီစီ) ထံသို့ လူတစ်ယောက် သားငယ်ကို ခေါ်ပြီး ရောက်လာသည်။ မိမိ၏သားကို ပညာသင်ကြားပေးရန် လာရောက်အပ်နှံခြင်းဖြစ်သည်။ သင်ကြားခကို တွေးခေါ်ရှင် အဆမတန်တောင်းသည်။ ပခင်ဖြစ်သူ မယုံနိုင်စွာပြန်ပြောသည်။

“များလှချည်လား၊ ဆရာကြီးတောင်းတဲ့ ဝိုက်ဆံနဲ့ ကျွန်တစ်ယောက်ကိုတောင် ဝယ်နိုင်ပါတယ် ခင်ဗျ”

တွေးခေါ်ရှင်က အောက်ပါအတိုင်းတုံ့ပြန်သည်။

“မကျေနပ်ရင် ကျွန်ကိုဝယ်လိုက်ပေါ့။ အဲဒီအခါကျရင် ခင်ဗျားဆီမှာ ကျွန်နစ်ယောက်ရှိသွားမယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

ရွှေပဲအဆုံးခံမယ်

အာရှသို့ ခရီး ထွက်ရာတွင် 'အရစ္စတီ' သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ပင်လယ်ခါးဖြောင့် ရုပ် ဖျက်ပြီး လိုက်လာသော သင်္ဘောကို စီးမိလျက် သား ဖြစ်နေသည်။ ဤ

အကြောင်းကို သိသည်နှင့် 'အရစ္စတီ' သည် သင်္ဘောထောင့် တစ်နေရာသို့ သွားပြီး ပါလာသည်။ ရွှေငွေများကို ရေတွက်သည်။ ထို့နောက် အမှတ်တံဆိပ်လိုလိုနှင့် အားလုံးကို ရေထဲပစ်ချလိုက်လေသည်။ နှမြောသော်လည်း မိမိကိုယ်မိမိအောက်ပါအတိုင်း နှစ်သိမ့်သည်။

"ရွှေကြောင် 'အရစ္စတီ' သေရမှာထက် 'အရစ္စတီ' ကြောင့် ရွှေငွေဆုံးရှုံးရတာက ပိုကောင်းပါတယ်"

အကြောင်းရင်း

"ဆရာကြီးရဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ ပူပန်သောကဖြစ်ရတဲ့လက္ခဏာ ဘာတစ်ခုကိုမှ မတွေ့ရတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ" ဟု တပည့်တစ်ယောက် က 'ဆိုကရေးတီး' ကို မေးရာ ၎င်းက ဤသို့ပြန်ပြောသည်။

"ဆုံးရှုံးလိုက်ရလို့ ပူဆွေးသောကဖြစ်လောက်တဲ့အရာ ငါ့မှာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိလို့ဘဲပေါ့။"

တစ်ခုတည်းသောဆန္ဒ

တွေးခေါ်ရှင် 'ဒီယိုဂင်'သည် တစ်နေ့သော် မြစ်ထဲ ရေဆင်း ကူးပြီးနောက် ကျောက်တုံးများကြားတွင် လဲလျောင်းကာ နေပူစာ လှုံနေသည်။

မက်စီဒိုးနီးယားဘုရင် 'အလက်ဇန်းဒါး' နောက်ပါခြွေရုံ အများအပြားနှင့် ဖြတ်လာသည်။ တွေးခေါ်ရှင်ကိုမြင်သော် ဘုရင်က

"အသင်ပညာရှိကြီး လိုချင်တာကို တောင်းပါ၊ ငါ့ကိုယ်တော်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မြတ် ပြည်ဆည်းပေး
မည်" ဟု ပြောလိုက်
သည်။
'ဒီယိုဂင်' ပြန်ဖြေ
သည်။
"နေ့ရောင်ကို ပိတ်
ပြီး မရပ်ပါနှင့် အရှင်
မင်းကြီး"

လျှို့ဝှက်ချက်ကို ထိန်းသိမ်းပါ

တွေးခေါ်ရှင် 'အရစ္စတိုတယ်' က အလက်ဇန်းဒါးဘုရင်ကို
ပြောသည်။

"ကိုယ်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို လူနှစ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်း
မပြောပါနှင့်။ အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက် ပေါက်ကြားသွားရင် ဘယ်သူတရား
ခံလဲဆိုတာသိနိုင်မည်မဟုတ်။ နှစ်ယောက်စလုံးကို အပြစ်ပေးပါက

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အပြစ်မရှိသူ နှစ်နာရမည်။ နှစ်ယောက်စလုံးကို ခွင့်လွှတ်လိုက်
ပါလျှင်လည်း အပြစ်မရှိသူကို သူကောင်းပြုချီးမြှောက်ရာရောက်မည်
မဟုတ်ပါ။"

စဉ်းစားမိသည်မှာ

အသုဘချလာသည်ကိုကြည့်ပြီး 'ဒီယိုဂင်' ကပြောသည်။

"သူတို့ကိုယ်တိုင် မသေကြဘူးဆိုရင် ဆရာဝန်ကို လူနာ
တွေ ပိုပြီးယုံကြည်မှာပဲ"

နှိုင်းယှဉ်ချက်

တွေးခေါ်ရှင် 'အရစ္စတို' တစ်ခါသော် ဤသို့မှတ်ချက်ချ
သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အကြောင်းမဲ့ပေးခြင်းမဟုတ်ပါ

“မိုက်မဲသူဖြစ်ရတာ
ထက် ဆင်းရဲသူဖြစ်ရ
တာ ပိုကောင်းတယ်။
ဆင်းရဲသူဟာ ပိုက်ဆံ
ပဲချို့တဲ့တယ်။ အဲ မိုက်မဲ
သူကတော့ ဓာတ်ခါ
တလေ သူနဲ့ဆက်ဆံ
ချင်သူတွေတောင် ရှား
ပါးနေတတ်တယ်”

ဘယ်လိုသေစေချင်ပါသနည်း

မိန်းမတစ်ယောက်သည် ကွပ်မျက်ရန်အတွက် တွေးခေါ်ရှင်
‘ဆိုကရေးတီး’ အားခေါ်သွားသည်ကို မြင်ရာ “အောင်မယ်လေး
ဒုက္ခပါပဲ။ အပြစ်မရှိဘဲနဲ့ သတ်ကြတော့မယ်” ဟု ငိုယိုပြောဆိုသည်။

‘ဆိုကရေးတီး’ ကပြောသည်။

“ဘာလဲ၊ ပြစ်မှုကို တကယ်ကျူးလွန်ပြီးမှ ငါ့ကိုသတ်
စေချင်တာလား”

စုလတန်စော်ဘွားကြီး ‘တီမူး’ (၁၃၃၆-၁၄၀၅)သည် အလွန်
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူဖြစ်၏။ တစ်နေ့တွင် ဘဏ္ဍာငွေကို အလွဲသုံးစား
လုပ်သည့် ဘဏ္ဍာစိုးကို လေးပိုင်းပိုင်းသတ်စေပြီး ၎င်း၏ နေရာတွင်
‘အာဖန်ဒီ’ ဆိုသူကိုခန့်လိုက်သည်။ သို့သော် မကြာမီမှာပင် ‘အာဖန်ဒီ’
သည် ဘဏ္ဍာတိုက်မှ ပိုက်ဆံတွေကို တွေ့ရာလူများအား ဝေငှနေ
ကြောင်း စော်ဘွားကြီးကို သတင်းပေးလာကြသည်။ ‘တီမူး’ စိတ်ဆိုးပြီး
‘အာဖန်ဒီ’ ကို ဆင်ခေါ်သည်။

“ဟေ့၊ မောင်မင်းဟာ ရှေ့ကလူရဲ့ နောက်ကိုလိုက်ချင်
သလား။ ငါ့ပိုက်ဆံတွေကို ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ဝေနေရတာလဲ”

‘အာဖန်ဒီ’ စော်ဘွားကြီးကို ရိုကျိုးစွာ ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး
ပြောသည်။

“ဆင်းရဲသားတွေ၊ မုဆိုးမတွေ၊ မိဘမဲ့တွေကိုသာ ကျွန်တော်
မျိုး ပေးဝေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလဲ အရှင်စော်ဘွားကြီးရဲ့ အကျိုး
စီးပွားအတွက် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်”

“ဘာပြောတယ်၊ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ အကျိုးအတွက်
ဟုတ်လား၊ ပြောပဲပြောထွက်တယ်။ မောင်မင်း ငါ့ကိုဆင်းရဲသေ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

လုပ်နေတာလား၊ ငါ့ကို
သင်္ချိုင်းရောက်အောင်ပို့
နေတာလားကွ ဟေ”

“အထင်မမှားပါနဲ့
အရှင်စော်ဘွားကြီး။
ကျွန်တော်မျိုး ပိုက်ဆံ
ပေးလိုက်တဲ့ လူတိုင်းကို
ကြီးမြတ်တဲ့ ‘တီးမူး’
စော်ဘွားကြီးကွယ်လွန်

တဲ့အခါမှာ တစ်ပြားမကျန်ပြန်ဆပ်ရမယ်လို့ သတိပေးပါတယ်ဘုရား၊
အဲဒါကြောင့် ပိုက်ဆံရတဲ့လူတိုင်းဟာ အလာအရှင်တော်မြတ်ရှေ့မှာ
ဝတ်ပြုတိုင်း အရှင်စော်ဘွားကြီးကျန်းမာပါစေကြောင်းနဲ့ သက်တော်ရာ
ကျော်ရည်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အခုပေးနေ
တာ ထက်ပိုပြီး ပေးသင့်ပါတယ်၊ ဒီလိုမှ မပေးရင် စော်ဘွားကြီးလို
လူမျိုးအတွက် ဘယ်သူမှဆုတောင်းကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

‘တီးမူး’ စော်ဘွား ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ ‘အာဖန်ဒီ’
ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နိဗ္ဗာန်နှင့် ငရဲ

တစ်နေ့သော် ပျော်တော်ဆက်ဝန် ‘မိုလာနာစရီဒင်’ ကို
ခေါ်ပြီး ‘တီးမူး’ မေးသည်။

“မိုလာ၊ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ငရဲ ဘယ်ဟာကပိုကြီးသလဲ”

“နိဗ္ဗာန်က ပိုကြီးပါတယ်”

“နိဗ္ဗာန်ပိုကြီးတယ်ဆိုတာ မောင်မင်းဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”

“ချမ်းသာတဲ့လူထက် ဆင်းရဲတဲ့လူက ပိုများတယ်မဟုတ်
လား”

သူလည်းကြောက်ရတာပါကလား

‘တီးမူး’ စော်ဘွားထံ ‘မိုလာ နာစရီဒင်’ တစ်နေ့ရောက်လာပြီး
‘မိန်းမကြောက်ရသော ယောက်ျားတိုင်းမှ ကြက်တစ်ကောင် ကောက်ခံ
ခွင့်အမိန့်’ကို မိမိအားထုတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။ စိတ်ကောင်း
ဝင်နေတုန်းအချိန်ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းသောအမိန့်စာကို ရေးပေးလိုက်
သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

'နာစရီခင်'သည်
ယင်းအမိန့်စာဖြင့် မြို့
တွေ့ရွာတွေကို လျှောက်
သည်၊ ကြက်ကောင်ရေ
တစ်ရာလောက်ရသော
အခါ ၎င်းတို့ကိုစော်ဘွား
ကြီး၏ နန်းတော်သို့
ယူလာသည်။ ကြက်
တွေကိုမြင်သော် 'တီမူး'
အံ့ဩစွာမေးသည်။

"ဟေ့၊ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ရေးပေးလိုက်တဲ့ အမိန့်စာနဲ့ကြက်
ဒီလောက်တောင်ရသလားကွ ဟေ"

"ဒါ နည်းပါသေးတယ်ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးအချိန်မရ
တော့လို့၊ ပြီးတော့ ပင်လဲပင်ပန်းလာတာနဲ့ ဒီလောက်ပဲရတာပါ၊
နို့မဟုတ်ရင် စော်ဘွားကြီးရဲ့ ပြည်သူပြည်သားယောက်ျား မှန်သမျှ
ဆီက မုချ ကြက်တစ်ကောင်စီရမှာ သေချာပါတယ်ဘုရား၊ အခု
ကျွန်တော်မျိုးရောက်လာတာက ကြက်တွေကို ပြုဘို့ မဟုတ်ပါဘူး
ကြက်ကောက်ခရီးအတွင်းမှာ ဒီက မနီးမဝေးရွာကလေးတစ်ရွာမှ။

မောင်ကောင်းထိုက် (ဒိုးပဒေါ့)

အရှင်စော်ဘွားကြီးအတွက် နောက်ထပ်ကြင်ယာအဖြစ် ကောက်အပ်တဲ့
မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရကြောင်း လာရောက်
လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

'တီမူး' သည် ပါးစပ်ကို လက်နှင်ပိတ်ဟန်ပြုလိုက်ပြီး
ပြောသည်။

"ရှူး၊ တိုးတိုး၊ ငါ့မိဖုရားကြီး တံခါးနားမှာ နားထောင်နေ
တယ်ကွ"

"အဲဒါဆို ကျွန်တော်မျိုးသွားပါတော့မယ်၊ ကြက်တစ်
ကောင်သာ ပေးတော်မူပါ"

သည်တော့မှ ပျော်တော်ဆက်ဝန်၏ ထောင်ခြောက်ထဲ
အမိခံလိုက်ရကြောင်း တီမူး သဘောပေါက်သွားသည်၊ မတတ်နိုင်
ကြက်တစ်ကောင်ပေးလိုက်ရလေသည်။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မှသာပြောတဲ့ခေတ်

'တီမူး' စော်ဘွား
၏နန်းတော်တွင် ဧည့်ခံ
ပွဲတစ်ခုကျင်းပနေသည်။
ဧည့်သည်များအထဲတွင်
'မိုလာ နာစရီဒင်'လည်း
ပါသည်။

ဧည့်သည်တစ်ယောက်
နှင့် 'မိုလာ' စကား
လက်ဆုံကျနေသည်ကို
မြင်ရာ 'တီမူး' စော်ဘွားအနားသို့ ကပ်လာပြီး ပြောသည်။
"မိုလာ၊ ထုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်ယောက်ကိုလိမ်ညှာချီးမွမ်း
ခန်းဖွင့်နေပြန်ပြီလား"
'မိုလာ' အမူအရာမမျက်ပြန်ပြောသည်။
"ဒီခေတ်မှာ မှသာမပါလို့မဖြစ်ဘူး၊ အခုလဲစော်ဘွားကြီးဟာ
သူ့ရဲ့တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ရင်ဝယ်သားလို သဘောထားတယ်လို့
ဒီကဧည့်သည်ကို ပြောပြနေရတယ်လေ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

လုပ်နိုင်တာပဲခိုင်းပါ

နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားထဲမှ တစ်စုံတစ်ဦး ရူးသွပ်သွား
ကြောင်း'တီမူး'ကို သတင်းပေးလာရာ 'မိုလာ'ကို ဆင်ခေါ်ပြီး ဘယ်
နှစ်ယောက်ရူးသွပ်သွားသနည်းဆိုသည်ကို အတိအကျစုံစမ်းပြီး မိမိအား
အစီရင်ခံရန် 'တီမူး' စော်ဘွား 'မိုလာ'ကို အမိန့်ပေးသည်။
အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး 'မိုလာ' ပြန်ပြောသည်။
"ကြီးမြတ်တော်မူသော အရှင်စော်ဘွားကြီး၊ နန်းတွင်းမှာ
စိတ်ကောင်းတဲ့လူ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲဆိုတာ တွက်ခိုင်းရင်
ပိုပြီးအဆင်ပြေမယ်ထင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြန်မြန်
ဆန်ဆန် ရေတွက်နိုင်မှာဖြစ်လို့ပါ။ အဲ၊ စိတ်ပေါက်နေတဲ့လူကျတော့
အရေအတွက်များတာကြောင့် တော်တော်နဲ့ တွက်နိုင်မယ်မဟုတ်ပါဘူး
ဘုရား"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မေတ္တာပမာဏ

'မိုလာ နာစရီစင်' ကိုယ်ပိုင်အိမ် ဆောက်ကြောင်းကြားသိရသည့်အခါ 'တီမူး' စော်ဘွားသည် 'မိုလာ'ကို ကျီစားလိုသောဆန္ဒဖြင့် နောက်လိုက်နောက်ပါ အများအပြားကိုခေါ်ကာ မိုလာ

၏ အိမ်သို့သွားသည်။ 'မိုလာ' ၏ အိမ်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် မဆိုးလှသော်လည်း မီးဖိုချောင်မှု ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်နေသည်။ ဤသည်ကိုကြည့်ပြီး 'တီမူး' ကပြောသည်။

"အိမ်ကတော့မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မီးဖိုချောင်က ကျဉ်းလှတယ်။ ကြွက်နှစ်ကောင်ဖြတ် လျှောက်ဘို့တောင် မလွယ်ဘူး။ ပြတ်လျှောက်ရင် တစ်ကောင်ဟာ မုချ ကြွက်ထောင်ခြောက်ထဲကျမှာပဲ" 'မိုလာ' ကပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ မီးဖိုချောင်အကျယ်အဝန်းဟာ စော်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘွားကြီးအပေါ်ထားတဲ့ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ မေတ္တာပမာဏကို ပြသနေပါတယ်ဘုရား"

"ဘာပြောတယ်၊ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်နားမလည်ဘူး"

"နားလည်ဘို့မခက်ပါဘူး။ အကယ်၍ ကျွန်တော်မျိုးလိုလူရဲ့ မီးဖိုချောင်သာကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ရှိမယ်ဆိုရင် စော်ဘွားကြီးလို လူပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီမှာ ကြီးမားတဲ့နန်းတော်တွေ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး"

ပီးစာမာမ်းစေနဲ့

အေသင်မြို့မှ စစ်သူကြီး 'ပေရိကလီ' (၄၉၀-၄၂၉ ဘီစီ) သည် မိမိတွင်ရှိသည့်ပိုက်ဆံကို ဆင်းရဲသားများအား ရက်ရက်ရောရောပေးကမ်းသူဖြစ်၏။ တစ်ခါသော် နိုင်ငံတော်ကိစ္စရပ်များဖြင့် ၎င်းအလုပ်ရှုပ်နေရာ တွေးခေါ်ရှင် 'အာနတ်စာဂေါ' သည် စရာနှင့် ရောဂါမိစီးပြီး အိပ်ရာထဲလဲနေသည်။ ကူညီပြုစုမည်သူမရှိဘဲဖြစ်နေရာ အစာရေစာ မစားတော့ဘဲ အသေခံလိုက်တော့မည်ဟု အဘိုးကြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဤသတင်းကိုကြားသော် 'ပေရိကလီ' အဖြေ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အလွှားရောက်လာပြီး
'အစာမစားဘဲ သေရန်
ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်
စေလိုကြောင်း၊ ကိစ္စရှိ
တိုင်းအကြံဉာဏ်ကောင်း
များပေးသည့် ဆရာကြီး
မရှိဘဲ မိမိနေရစ်ခဲ့ရမည်
အရေးကို စဉ်းစားစေလို

ပါကြောင်း' ခယတောင်းပန်သည်။

တွေးခေါ်ရှင် 'အာနတ်စာဂေါ' ကပြောသည်။

"အလင်းရောင်လိုချင်တဲ့လူဟာ မီးအိမ်ကို ဆီဖြည့်ပေးရ
ပါတယ်"

'ပေရီကလိ' သဘောပေါက်သွားသည်။ ဆရာကြီးအတွက်
လိုအပ်သော ငွေကြေးကို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်လေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကျသင့်တာပေးပါ

ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး 'ဘောလ်ဇတ်' (BALZAC :
1799-1850) သည် ဩစထရီးယားနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိစဉ်တွင် ဘာသာ
စကား အခက်အခဲနှင့် ကြုံရသည်။ စားသောက်ဆိုင်က အလုပ်သမား
များသည် ကျသင့်သည်ထက်လျှော့ပေးသဖြင့် 'ဘောလ်ဇတ်' ကို
မကျေနပ်ဖြစ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုကို
'ဘောလ်ဇတ်'တွေ့သည်။

- အကျပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ပေးချေရမည့်အချိန်သို့ရောက်သည်နှင့် ဘောလ်ဇတ်သည်
စားပွဲထိုး၏ လက်ထဲသို့ ငွေပြားတစ်ပြားထည့်ပေးသည်။ ထည့်နေရင်း
စားပွဲထိုး၏ မျက်နှာအမူအရာကိုကြည့်သည်။ စားပွဲထိုး၏ မျက်နှာပေါ်
တွင် အပြုံးရိပ်ပေါ်မလာမချင်း ငွေပြားကို ဆက်ပေးသည်။ အပြုံးရိပ်
ထင်လာသည်နှင့် ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ငွေပြားတစ်ပြားကို
ပြန်တောင်းယူပြီး ဆိုင်ကထွက်သည်။ ကျသင့်ငွေကို ပေးချေပြီးဖြစ်
ကြောင်း ဘာမှသံသယဖြစ်စရာမလိုတော့။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တယ်လီဖုန်းအစ

စကော့လူမျိုး

'ဘဲလ်' (BELL: 1847-1922) သည် ဟာသ အသစ်တစ်ခုကြားရတိုင်း ဝိုင်းဖွဲ့ဟားတိုက်ကြရန် အတွက် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများဆီ

ပြေးပြောလေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကြာလာသောအခါ ခဏခဏပြေး ပြောနေမည်ကို စိတ်ညစ်လာသည်။ သို့နှင့် တယ်လီဖုန်းကိုတီထွင် လိုက်သည်ဟုဆိုပါသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တွေးခေါ်ရှင်နှင့် ဘုရားသခင်

ပြင်သစ်စာရေးဆရာနှင့် တွေးခေါ်ရှင် 'ဗောလ်တိုင်းယား' (VOLTAIRE: 1694-1778) ကို ၎င်းနှင့် ဘုရားသခင်အကြား ဆက်ဆံရေးမည်သို့ရှိပါသနည်း။ ၎င်းအနေနှင့် ဘုရားသခင်ကို မလေး မစားလုပ်သည်များရှိခဲ့ပါသလောဟု မေးရာ ၎င်းက အိန္ဒြေနှင့်ပြန် ပြောသည်။

"သိပ်လေးစားတာပေါ့၊ ဘုရားသခင်ကို ကျွန်တော်ဦးညွတ် နေတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဦးညွတ်တာကို ဘုရားသခင် တစ်ခါမှ မတုံ့ပြန်တာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတယ်ဗျာ"

ဒီအတိုင်းပဲနေပါရစေ

ကိုယ့်ဘုရင်အကြောင်း စာအုပ်ရေးပါလားဟု 'ဗောလ်တိုင်း ယား' အား ဝိုင်းဝန်းတိုက်တွန်းကြရာ ၎င်းက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြန် ပြောသည်။

"ဘယ်တော့မှ မရေးဘူး၊ ဘုရင်ပေးတဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးကို လက် လွှတ်မခံနိုင်ဘူးဗျ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ထိရောက်သော
ထိုးနှက်ချက်

ပညာရှင်တစ်ယောက်
သည် ဗောလ်တိုင်းယား
နှင့်တွေ့ဆုံလိုသဖြင့် ၎င်း
နေထိုင်ရာ 'ဖယ်နယ်'
သို့ တကူးတကသွား
သည်။ ရောက်သော
အခါ ဗောလ်တိုင်းယား

၏ တုမတော်သူ 'ဒင်နီ' က ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာ ကြိုဆိုစဉ်ခံသည်။
ဗောလ်တိုင်းယား ကိုယ်တိုင်မှ ပေါ်မလာချေ၊ မပြန်ခင် ဧည့်သည်က
ဗောလ်တိုင်းယားအတွက် စာတိုလေးတစ်စောင်ရေးထားခဲ့သည်။

"ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ဘုရားလို့ထင်ခဲ့တယ်၊ အခု ကျွန်တော်
ထင်တာမှန်နေပြီ ဆိုတာကို တွေ့ရတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
ခင်ဗျားကို မတွေ့နိုင်လို့ပဲဗျာ"

မိမိအားကလိထား၊ ထိုးနှက်ထားသည်ကို ဗောလ်တိုင်းယား
အရမ်းသဘောကျသွားသည်။ သို့နှင့် ဧည့်သည်နောက်ပြေးလိုက်ပြီး
အားရပါးရပက်ရမ်းနမ်းစွပ်လေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

သစ်အယ်သီးလိုပဲ

ဘုရားကျောင်းကန်သွားသူတို့၏ အရေခြံစိတ်ဓါတ်ကို
သရော်သည့် 'ဗော်လတိုင်းယား'၏ စာများကို အာဏာပိုင်အချို့
'ဆင်ဆာ' လုပ်ရန်ကြိုးစားကြသည်။

သို့နှင့် ၎င်း၏ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို မီးရှို့စေဟု အမိန့်ချမှတ်ရာ
ဗောလ်တိုင်းယားက မှတ်ချက်ချသည်။

"ရှို့လေကောင်းလေပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့စာအုပ်တွေဟာ သစ်အယ်
သီးလိုပဲ၊ မီးနဲ့မြိုက်လေလေ၊ အရသာရှိလေလေ"

သူငယ်ချင်း

ဗောလ်တိုင်းယားတွင် မိတ်ဆွေဆရာဝန်တစ်ယောက်ရှိသည်။
ဗောလ်တိုင်းယားသည် ကျန်းမာပြီး နေထိုင်ကောင်းသည့် ညနေတိုင်း
တွင် မိတ်ဆွေဆရာဝန်နှင့်အချိန်ဖြုန်းလေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့ ၎င်းနေထိုင်
မခင် ဘင်းပြစ်ရာ မိတ်ဆွေဆရာဝန်ဆီချက် ဖျင်းစာပို့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းယိုက် (နီးပဒေါ)

“ချစ်ရပါသော
ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်
နေမကောင်းပါ။ဒါကြောင့်
ဒီနေ့ ကျွန်တော့်ဆီမလာ
ပါနှင့်”

ထင်မြင်ချက်

လူငယ်စာရေးဆရာတစ်ယောက်သည် မိမိရေးသားသည့်
ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ကို နားထောင်ပါရန် ‘ဗောလ်တိုင်းယား’ အား မေတ္တာ
ရပ်သည်။

ပြဇာတ်ကိုဖတ်ပြပြီးသောအခါ လူငယ်သည် ဗောလ်တိုင်း
ယား၏ ထင်မြင်ချက်ကို မျှော်လင့်ခြင်း ကြီးစွာဖြင့်စောင့်သည်။

အတန်ကြာဆိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက် ဗောလ်တိုင်းယားက
ပြောသည်။

“မောင်ရင်ကို ကိုယ်တစ်ခုပြောမယ်။ ဒီလိုစာမျိုးကို မောင်ရင်
‘အသက်ကြီးလာတဲ့အခါ၊ ထင်ရှားကျော်ကြားလာတဲ့အခါမှာ ရေးသင့်
တယ်။ အဲဒီမတိုင်မီတော့ ဒီထက်ကောင်းအောင်ရေးစမ်းကွာ”

ဘယ်သူနဲ့ဆိုင်သလဲ

အရာရှိကတော်တစ်ယောက်သည် ရုရှားစစ်သူကြီး ‘စူဝေါ
ရော့’ (SUWOROV: 1730-1800) ထံရောက်လာပြီး မိမိ၏ ယောက်ျား
နှင်ပတ်သက်၍ တိုင်တန်းသည်။

“ကျွန်မယောက်ျား ကျွန်မကို နှိပ်စက်တယ်ရှင်။”

“ဟေ့၊ အဲဒါ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူး။ လာမပြောနဲ့” ဟု စစ်သူကြီးက
တားသည်။

မိန်းမကဆက်ပြောသည်။

“ကွယ်ရာမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို သူ မကောင်းပြောတယ်ရှင်။”

“ဟေ့၊ အဲဒါကျတော့ မင်းနဲ့ မဆိုင်ပြန်ဘူး။”

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးသိတတ်သူ

ခြံစတီးယားဘုရင် သမီးတော်လေးဖြစ်သူ 'မာရီယာအန်တူဝါနက် တာ' သည် နောင်တွင် ကမ္ဘာကျော် ဂီတစာဆို ဖြစ်လာမည့် 'မိုးဇတ်' (MOZART: 1756-91) ကို နန်းတော်ထံ

လျှောက်ပြသည်။ တစ်နေရာတွင် မိုးဇတ်ခြေချော်ပြီး ကြမ်းပေါ် လဲကျသွားရာ သမီးတော်သည် အပြေးကလေးလာပြီး မထူပေးသည်။

နနယ်သေးသော မိုးဇတ်ကပြောသည်။

"ခင်ဗျား အင်မတန်သဘောကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို လက်ထပ်မယ်"

မိုးဇတ်၏စကားကို မိခင်ဖြစ်သူအား သမီးတော်ကပြောပြ သည်။

မိဖုရားကြီးက မိုးဇတ်ကို ခေါ်ပြီးမေးသည်။

"ဘုရင်သမီးတော်ကို ဘာဖြစ်လို့လက်ထပ်ချင်တာလဲ"

"သူမကို ကျေးဇူးဆပ်ချင်လို့ပါ" ဟု မိုးဇတ်ဖြေသည်။

ရိုးရိုးစင်းစင်း

တစ်နေ့သော် 'ဇားလ်စဘရ်' ဖြူမှ အရာရှိကြီးတစ်ယောက် သည် ကမ္ဘာအနှံ့လူသိများနေပြီဖြစ်သည့် ငယ်ရွယ်နနယ်လှသေးသူ 'မိုးဇတ်' နှင့် စကားစမည်ပြောရန် စိတ်ကူးပေါ်လာသည်။ သို့သော် ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးသည် မည်သည့်အသုံးအနှုန်းကို ရွေးရမည်နည်း ဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍ အစဉ်းစားရစေနေသည်။ မိုးဇတ်ကို 'မင်းနဲ့ငါ' သုံးပြောရမည်လား၊ မဖြစ်၊ သူ၏ကျော်ဇောထင်ရှားမှု ကြီးမားလွန်းနေသည်။ 'ခင်ဗျား' သုံးရမည်လား၊ ဒါလည်းမနိပ်၊ ဣတိတိကို အရေးပေးလွန်းရာရောက်မည်၊ နောက်ဆုံးတွင် မယုတ် မလွန်နှင့် မိမိအနေကျပ်သည့် စကားလုံးကိုရှောင်ကာပြောမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်တို့ကို ရောက်ခဲ့သလား၊ ကျွန်တော်တို့ကြီးမားတဲ့အောင်မြင်မှု တွေရခဲ့ကြသလား" ဟု အရာရှိကြီး မေးလိုက်သည်။

ဤမေးခွန်းကိုကြားသော် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ထူးချွန်လှ သည့် ဂီတစာဆိုက ရိုးရိုးစစ်စစ်နှင့် ပြန်ပြောသည်။

"ဇားလ်စဘရ်" ကလွဲပြီး ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အခါကမှ ကျွန်တော်လူကြီးမင်းကို မတွေ့ခဲ့ဘူးပါလား ခင်ဗျာ" တဲ့၊ မှတ်ကရော။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မမေးပါနဲ့

လူငယ်တစ်ယောက်
က 'ဆင်ပိုနီ' (သံခုံတီး၊
ဗိုင်းအတွက် စပ်ဆိုသော
သုံးပိုင်းမှလေးပိုင်းပါသော
တေးသွား)ကို ဘယ်လို
စပ်ရသနည်းဟု မိုးဇတ်
ကို မေးရာ

"ခင်ဗျား အင်မတန် ငယ်ပါသေးတယ်၊ ရိုးရိုးသီချင်းပဲစပ်ပါ
လား" ဟု မိုးဇတ်က ဖြေလိုက်သည်။
ဤအပြေကို လူငယ်က မကျေနပ်သဖြင့် 'ကွန့်' သည်။
"ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်က ကိုးနစ်သားအရွယ်မှာ
'ဆင်ပိုနီ' ကိုရေးတယ်မဟုတ်လားဗျ"

မိုးဇတ်၏ တုံ့ပြန်ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
"ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ မမေးဘူး၊
ဗျ"

ဘက်တော်သားမဟုတ်ပါ

နာမည်ကြီး ဩစတီးယားဂီတစာဆို 'ဟိုက်ဒင်' (HAYDN:
1732-1809) ကို ရွက်ကြမ်းရေချိုဂီတစာဆိုများ မနာလိုဝန်တိုစိတ်ပွား
ကြသည်။ ၎င်းတို့အထဲက တစ်ယောက်သည် မိုးဇတ်ကို မိမိ၏
ဘက်တော်သားအဖြစ် သိမ်းသွင်းရန် အကြံရသည်။ သို့နှင့် ဟိုက်ဒင်၏
ပျော်ဖြေပွဲသို့ အတူသွားရန် ဖိတ်သည်။ ဟိုက်ဒင်၏ လေးဦးအဖွဲ့
တီးမှတ်နေစဉ် မနာလိုဝန်တိုစိတ်ပွားနေသူ ဂီတစာဆိုက မိုးဇတ်ကို ပြော
သည်။

"ကျွန်တော်ဆို ဒီလိုဟာမျိုးဘယ်တော့မှမရေးဘူး"
မိုးဇတ်ကလည်း စိတ်အားထက်သန်စွာပြန်ပြောသည်။
"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လဲမရေးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲသိလား၊
ဒီလိုချစ်စရာ ကောင်းလှတဲ့၊ နားဝင်ပီယံဖြစ်လှတဲ့ တေးသွားမျိုး
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်တော့မှ ပေါ်လာမှာ
မဟုတ်လို့ပဲဗျို့။"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

သူဆို ကြားလောက်
ပါတယ်

အီတလီ ဂီတ
စာဆို 'ဒိုနီစက်တီ'
(DONIZETTI: 1797
-1848) သည် တေးစပ်
ရာတွင် အလွန် မြန်မြန်
ဆန်ဆန်စပ်ဆိုနိုင်သူဟု

နာမည်ကြီးသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အော်ပရာ ၇၀-ကို ရေးစပ်
နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုကြသည်။ တစ်နေ့ ၎င်းပါဝင်သည့် စကား
ဝိုင်းတွင် အခြားဂီတစာဆို 'ရိုစီနီ' (ROSSINI: 1792-1868)
အကြောင်းရောက်သွားသည်။ ရိုစီနီသည် Barber of Siville ကို
ရက်ပေါင်း သုံးဆယ်အတွင်းရေးစပ်ခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊
အများက ဝေဖန်ကြသည်။ သို့နှင့် 'ဒိုနီစက်တီ'၏ အမြင်ကို ဝိုင်း
မေးကြရာ ၎င်းကအံ့သြသံဖြင့်ပြောသည်။

"ရက်သုံးဆယ်တောင်ဟုတ်လား၊ အင်း၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ၊
ရိုစီနီဟာ ဒီလိုပဲ ခပ်နေ့နေ့ရေးနေကျ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အကြံပိုင်တဲ့ "ရိုစီနီ"

အီတလီဂီတစာဆို 'ရိုစီနီ' သည် ဩစတီးယားအုပ်စိုးမှု
အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ကြရန် အီတလီသား
များကို နှိုးဆော်ထားသည့် တော်လှန်ရေးသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ရေးစပ်လိုက်
သည်။

ဩစတီးယားစစ်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားသည့် 'ဘိုလိုညာ'
မြို့တွင် မိမိဆက်ရှိနေက အန္တရာယ်မကင်းဟု 'ရိုစီနီ' သဘောပေါက်
သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဩစတီးယားဗိုလ်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ
မြို့ထဲမှ ထွက်နိုင်မည်မဟုတ်သည်ကို ၎င်းသိသည်။ သို့နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဆီ
သွားပြီး ခွင့်ပြုလက်မှတ်ရအောင် တောင်းရန် ရိုစီနီဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ" ဩစတီးယားဗိုလ်ချုပ်မေးသည်။

ခေါင်းထဲပေါ်လာသော အမည်တစ်ခုကို 'ရိုစီနီ' ပြောလိုက်ပြီး
တစ်ဆင့်တက်သည်။

"ကျွန်တော်ဟာ ဂီတသမားတစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမယ့်
ဟိုလူဆိုး 'ရိုစီနီ' လို တော်လှန်ရေးသီချင်းတွေရေးစပ်တဲ့လူ မဟုတ်
ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ဩစတီးယားကို ချစ်တဲ့လူ၊ ဒါကြောင့်လဲ
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအတွက် စစ်ချီတေးတစ်ပုဒ်ကို အထူးရေးစပ်ထားပါတယ်။"

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

စစ်တီးဝိုင်းတွေတီးမှတ်
နိုင်ဘို့အတွက် ကျွန်
တော်လက်ဆောင်ပေးပါ
တယ်ခင်ဗျာ”

ဂိတသင်္ကေတများ
ကို ရိုစီနီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
လက်အပ်သည်။ ဤ
သင်္ကေတများမှာ တော်
လှန်ရေး သီချင်း၏

သင်္ကေတများပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤအချက်ကို လုံးဝသံသယမဖြစ်
သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးထံမှ မြို့မှထွက်ခွင့်လက်မှတ်ကို ရိုစီနီ ရလိုက်သည်။
ကြားဖူးနေကြသည့် တေးသွားကို 'ဘိုလိုညာ' မြို့သူမြို့သား
များကြားကြရသည့်အခါ ဝမ်းသာအားရ လိုက်ဆိုကြသည်။ သီချင်းသံ
များ တစ်ဖြူလုံး ဆူညံသွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသာ အကြီးအကျယ် ဒေါသပုန်ထသည်။ 'ရိုစီနီ'
ကို အစိမ်းလိုက်ဝါးစားချင်သည့် စိတ်ပေါ်သည်။ သို့သော် ရိုစီနီ
မရှိတော့။

ဇာတ်ကောင်ထိုက် (နီးပဒေါ)

မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသူ

ပဲရစ်သူဌေးကြီးတစ်ဦးက ညစာစားရန်ပိတ်သဖြင့် ရိုစီနီ
ရောက်လာသည်။ စည်သည်တော်များအထဲတွင် ကဗျာဆရာ
'အဲလ်ပရက် ဒီ မြူစယ်' (MUSSET: 1810-1857) လည်းပါသည်။
ကဗျာရွတ်ဖတ် ပြပါရန် ပရိသတ်က မြူစယ်အားမေတ္တာရပ်ခံကြရာ
မြူစယ်က မိမိနောက်ဆုံးစပ်ထားသည့် 'မမေ့ပါနဲ့' ကဗျာကိုဖတ်ပြ
သည်။ ကဗျာဆရာကို ကျီစားရန် 'ရိုစီနီ' ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး မသိ
သလိုမေးလိုက်သည်။

“ဒါ ဘယ်သူကဗျာလဲဗျာ၊ ကဗျာဆရာနာမည်ကို ကျွန်တော်
မမေ့တယ်”

“ကျွန်တော်ပါ” မြူစယ်ကပြေသည်။

တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာအမူအရာဖြင့် 'ရိုစီနီ'
ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဒါပေမယ့် ဒီကဗျာကို ကျွန်တော်
ကျောင်းသားလေးဘဝကတည်းက အလွတ်ရထားတဲ့ကဗျာပါ၊ အခု
တောင် အမှတ်ရနေပါသေးတယ်”

ဤသို့ပြောပြီး ဓာဓောက ကဗျာကို အထစ်အငေါလုံးဝမရှိဘဲ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဖတ်ပြလိုက်သည်။ ပရိသတ် အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြသည်။ အမူအရာ ပျက်သွားသော မြူစယ်၏ လက်နှစ်ဘက်ကို ရင်းနှီးစွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး 'ရိုစီနီ' နှစ်သိမ်းသည်။
“စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ ဒါ ခင်ဗျားရေးတဲ့ကဗျာပါ။ ခင်ဗျားကို ခုတုံးလုပ်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့မှတ်ဉာဏ်နဲ့ ရယ်စရာလေးတစ်ခု ဖန်တီးလိုက်တာပါဗျာ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နည်းလေတန်ဖိုးရှိလေ

စာရေးသားမှုအတတ်ပညာကို ထူးထူးခြားခြားပိုင်ဆိုင်ထားပါလျက် အဘယ်ကြောင့် စာရေးနည်းရပါသနည်းဟု ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ ရေးသားသူ ရုရှားစာရေးဆရာကြီး 'အီဗန် ကရီလော့' (IVAN KRILOV: 1769-1844) အား မေးရာ ၎င်းက ဤသို့ဖြေသည်။

“ကျွန်တော် ဘာအတွက်ကြောင့် စာတွေရေးနေရတာလဲလို့ မေးတာထက် ကျွန်တော် ဘာကြောင့် စာအရေးနည်းရတာလဲလို့ အမေးခံရတာက ပိုကောင်းပါတယ်ဗျာ”

ဘယ်သူ ပိုများသလဲ

တစ်နေ့သော် ဂျာမန်နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ 'ဘီစမတ်' (BISMARCH: 1815-1898) သည် နေထိုင်မကောင်းသဖြင့် နာမည်ကြီး ဆရာဝန်ကို ဆင်ခေါ်လိုက်သည်။

ဆရာဝန်သည် 'ဘီစမတ်' ကို သာမန်ကာလျှံကာမျှသာ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်
ရောဂါအကြောင်းကို
အသေးစိတ် စတင်ပြော
ပြသည်။ ဝေဒနာခံစား
နေရသည့်ကြားက 'ဘိ
ဓမတ်'သည် ခန့်တဲ့တဲ့
အသံဖြင့် ဆရာဝန်ကို
ပြောသည်။

“မဖြစ်စလောက်

လေးကြည့်လိုက်ရုံနဲ့ ရောဂါရဲ့စစ်မြစ်ကို အခုလိုပေါ်ထုတ်နိုင်တဲ့အဆင့်
အထိ မရောက်မီ လူနာဘယ်လောက်များများကို ဒေါက်တာ သတ်
ခဲ့ပြီးပြီလဲဟင်”

ဆရာဝန်က အောက်ပါအတိုင်းပြန်ပြောသည်။

“ခေါင်းဆောင်ကြီး အခုလို နာမကျန်းဖြစ်တဲ့အခြေအနေ
မရောက်မီ သေခဲ့တဲ့လူတွေ အရေအတွက်နဲ့ နှိုင်းစာရင် အများကြီး
နည်းပါတယ်”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

သံတမန်ရဲ့အကြံ

ဩစတီးယားနိုင်ငံ၊ ဗီယင်နာမြို့တွင် ဂီတစာဆိုကြီး 'ဗတ်ဂနာ'
(WAGNER: 1813-1883) ၏ 'ဗာလ်ကီရီယာ' အော်ပရာဇာတ်ကို
ပထမဆုံးအကြိမ် တင်ဆက်ကပြရမည့်နေ့တွင်ဖြစ်သည်။ ယင်း အော်
ပရာတွင် မြင်းများသည် ဇာတ်ခုံပေါ်တက်လာကြရမည်ဖြစ်သည်။
မြင်းဇောင်းများတွင် လေ့ကျင့်ထားပြီးသား မြင်းမရှိမဟုတ်ရပါ။
သို့သော် မြင်းများအားလုံး မီးခိုးရောင်ချည်းဖြစ်နေသည်။ 'ဗတ်ဂနာ'
ကအနက်ရောင်ချည်းဖြစ်ရမည်ဟု တောင်းဆိုသည်။

မိမိရေးသည့်အော်ပရာဇာတ်ကို ရက်ရွှေတင်ဆက်ရမည့်အခြေ
အနေအကြောင့် 'ဗတ်ဂနာ' သည် ပြဇာတ်ရုံ ဒါရိုက်တာကို အော်သည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကို အရှက်ခွဲတာပဲ၊ ဗီယင်နာမှာ မကရရင်နေ၊
မီးခိုးရောင်မြင်းတွေနဲ့တော့ ကျုပ် အော်ပရာကိုက ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး”

အငြင်းအခုံဖြစ်သည့်နေရာတွင် ရောက်ရှိနေသာ ဩစတီးယား
သံတမန် 'ဖွန်ရင်းဂ်'က မြင်းများကို အမည်းရောင်ဆေးသုတ်လိုက်ရန်
အကြံပေးလိုက်ရာ 'ဗတ်ဂနာ'သည် ရင်ထဲကအလုံးကြီးကျ သွားသည့်
အလား သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သံတမန်၏
လက်ကို ကျေးဇူးတင်စွာ ကိုင်ပြီးပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“လူကြီးမင်း၊

ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်
ကိုကယ်လိုက်တာပါပဲ
ခင်ဗျာ”

ထိုနေ့တွင်
အော်ပရာဇာတ်ကို တင်
ဆက်ဖြစ်လေသည်။

ဟိုမရောက် ဒီမရောက်

ကချေသည်မတစ်ဦးသည် အသက်ထောက်လာပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ယခင်ကကဲ့သို့ သွက်လက်စွာ ကပြနိုင်ခြင်း၊
မရှိတော့ချေ သို့နှင့် အဆိုဘက်ပြောင်းရန် စိတ်ကူးရသည်။ ခပ်လွယ်
လွယ်သီချင်းအချို့ကို အလွတ်ကျက်ပြီး သူမ၏ အဆိုကိုနားထောင်
ကာ ထင်မြင်ချက်ပေးပါရန် ဂျာမန်ဂီတစာဆိုကြီး ‘ဗတ်ဂနာ’ အား
မေတ္တာရပ်ခံသည်။

အလွတ်ကျက်ထားသော သီချင်းအားလုံးကို ဆိုပြပြီး
သောအခါ ကပြပါရန် ‘ဗတ်ဂနာ’က သူမကို ပြောသည်။ သူမ
ကပြသည်။ ဤသည်နောက်တွင် အခန်းထဲ၌ အပ်ကျသံကြားရ
လောက်အောင် အချိန်အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်နေသည်။ သည်းမခံနိုင်
တော့သည်နှင့် ကချေသည်မက မေးသည်။

“ကျွန်မဆိုတာကို ကြိုက်ပါရဲ့လား ဆရာကြီးရဲ့။”

‘ဗတ်ဂနာ’ ပြန်ဖြေသည်။

“ကချေသည်တစ်ယောက်အနေနဲ့တော့ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါနဲ့
စကားမစပ် အဆိုတော်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကတာ မဆိုးဘူးဗျ”

ထင်မြင်ချက်

ပဲရစ်မြို့ရှိ ‘ဂရင်းအော်ပရာ’ ဇာတ်ရုံတွင် မိမိ၏ ‘တန်ဂေးဇာ’
ဇာတ်ကိုတင်ဆက်ရာ ‘ဗတ်ဂနာ’ သည် မိမိ၏ မိတ်တွေဖြစ်သူ
ဂီတစာဆို ‘မေယာဘယ်’ (MEYERBEER: 1791-1864) ကို ဖိတ်သည်။
ပွဲပြီးသောအခါ ‘ဗတ်ဂနာ’က ထင်မြင်ချက်ပေးပါရန် ‘မေယာ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘယ်'အား မေတ္တာရပ်
ရာ အိပ်ပျော်နေသော
ပရိသတ်တစ်ဦးကို ညွှန်
ပြ၍ "အဲဒါသာ ကြည့်
ပေတော့" ဟု 'မေယာ
ဘယ်' ပြောလိုက်သည်။
များမကြာမီ
'မေယာဘယ်'၏လက်ရာ
ဖြစ်သည် 'ပရောဖက်'

အော်ပရာကို တင်ဆက်သည်။ ဤတစ်ခါတွင် 'မေယာဘယ်' က
'ဗတ်ဂနာ' ထံမှထင်မြင်ချက်တောင်းခံသည်။ 'ဗတ်ဂနာ'က အိပ်ပျော်
နေသော ပရိသတ်တစ်ဦးကို ညွှန်ပြပြီး "အဲဒါသာ ကြည့်ပေတော့"
ဟုပြောသည်။

မေယာဘယ် မစဉ်းစားဘဲချက်ချင်းဖြန်ပြောသည်။

"ဪ... အဲဒီလူလား၊ ခင်ဗျားရဲ့ဇာတ်တင်တဲ့ ညနေကတည်း၊
က အိပ်ပျော်နေတဲ့လူလေ"

ထင်မြင်ချက်ကိုယ်စီ

ဂီတစာဆိုများဖြစ်ကြသည် 'ဗတ်ဂနာ'နှင့် 'ရှူးမန်း'
(SCHUMANN: 1810-1856) တို့ အသိအကျွမ်းဖြစ်သွားကြသည်။
သူတို့နှစ်ဦးတွေ့ဆုံကြပြီးသည်အခါတွင် 'ရှူးမန်း' နှင့်ပတ်သက်၍
'ဗတ်ဂနာ' က ဤသို့ပြောပြသည်။

"ရှူးမန်းဟာ အင်မတန်သဘောကောင်းတဲ့လူပဲဗျာ၊ စကား
နည်းလွန်းတာ တစ်ခုပဲ"

ရှူးမန်းကမူ ဤသို့ပြောပြသည်။

"ဗတ်ဂနာကို ကျွန်တော်ကြိုက်သွားပြီ၊ စကားများလွန်းတာ
တစ်ခုပဲ"

စကားပြန်

၁၈၇၇ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်၌ 'ဗတ်ဂနာ'၏ ဂီတပဒေသာပွဲ
များပြုလုပ်ကျင်းပသည်။ တီးဝိုင်းတွင် ပါဝင်တီးမှုတ်ကြသူများအထဲ၌

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

'အောတိုဒရစ်ဟမန်'ဆိုသူ
ဥာမန်တစ်ယောက်လည်း
ပါသည်။ အကြံလေ
ကျင့်မှု (ရိဟာဇယ်)လုပ်
ရာတွင် ထရမ်းပက်သမား
များကို အကြီးအကျယ်
မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး ဒေါသ
ထွက်နေသော 'မတ်ဂ
နာ'က စိတ်ကို အနိုင်

နိုင်ထိန်းရင်း 'ဒရစ်ဟမန်'ကို ပြောသည်။

"အဲဒီမြည်းတွေကို ပြောစမ်းပါ။ ကောင်းကောင်းမမှတ်ကြ
ဘူးဆိုရင် သူတို့အားလုံးကို ကျုပ် မောင်းထုတ်ပစ်မယ်လို့။"

စကားပြန်အဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးနေသော 'ဒရစ်ဟမန်'
ချက်ချင်း ဘာသာပြန်ပြသည်။

"မိတ်တွေတို့၊ တီးဝိုင်းဆရာကပြောပါတယ်၊ သူ့ရေးစပ်တဲ့
ဂီတကို ခင်ဗျားတို့၊ တီးမှုတ်ရာမှာ အခက်အခဲတွေရှိတယ်ဆိုတာ
သူသိပါတယ်တဲ့၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကြဘို့နဲ့
စိတ်မလှုပ်ရှားကြဘို့ သူ အနူးအညွတ်မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်တဲ့ ဗျာ"

သူငယ်ချင်းအကြောင်း

တစ်နေ့သော် ဂွမ္ဖျော်ခင်းပန်းချီဆရာ 'ဝေါလကော့' အား
မိမိအကြောင်းပြောပြရန် မေတ္တာရပ်ခံရာ ၎င်းက ဤသို့နောက်ကြောင်း
ပြန်သည်။

"ကျွန်တော့် မိဘတွေ အင်မတန်ဆင်းရဲခဲ့တယ်၊ မိသားစုကို
ထောက်ပံ့ဘို့လိုတဲ့အတွက် ဆယ်တန်းအောင်တာနဲ့ ကျွန်တော် အခွန်
ပုလိပ်ရုံးမှာ ဝင်လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အလုပ်မှာ
စိတ်မပါဘူး၊ ဒါကြောင့် လုပ်သားကောင်းမဟုတ်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီကြားထဲ
အလုပ်ထဲစိတ်မပါတဲ့အပြင် တစ်ချိန်လုံးလေပဲချွန်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းကို
အကူအညီပေးရသေးတယ်"

"အဲဒီလေချွန်တဲ့သူငယ်ချင်းဟာ ဘယ်သူလဲဟင်"

"ချိုင်ကော့စကီး (TCHAIKOVSKY: 1840-1893) ပေါ့၊

တကယ်လူပျင်း၊ တာဝန်အရ စာရင်းစာအုပ်မှာ ရေးမှတ်ရမယ့်အစား
လေပဲချွန်တဲ့အကောင်၊ အဲဒီနောက် အင်အားလျှော့တဲ့အထဲ ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက်စလုံးပါသွားတယ်၊ လေပဲချွန်တဲ့လူပျင်း၊ ဂီတတက္ကသိုလ်
တက်ခွင့်ရသွားတယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ အိမ်နားက ပန်းချီကျောင်း
ဘက် ခဏခဏ လမ်းလျှောက်ဖြစ်ရင်းနဲ့ စိတ်ကူးပေါက်တာနဲ့

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဝင်လျှောက်လိုက်တာ
ကျောင်းတက်ခွင့်ရသွား
ပါလေရော"

(ချိုင်ကော့စကီး
ဂီတတက္ကသိုလ် ဟူ၍
ယနေ့အထိ မော်ဆကိုမြို့
တွင်ရှိသည်)

အကြံကောင်း

နာမည်ကြီး အမေရိကန်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး 'ဂရိတာဂါးဘိုး'
(၁၉၀၅-ခုနှစ်ဖွား)သည် ပရိသတ်တို့ထံမှ မိတ်ဆက်စာအမြောက်
အမြားကို နေ့တိုင်းရရှိသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ စာပေါင်းမြောက်မြား
စွာထဲမှ တစ်စောင်ကို သတိထားမိသည်။ စာတွင် အောက်ပါအတိုင်း
ရေးထားသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

"ကျွန်မရဲ့ ရေမွှေးအနံ့ကို ကျွန်မယောက်ျား မခံနိုင်ဘူး၊ ဘယ်
ရေမွှေးအမျိုးအစားကို ပြောင်းသုံးရမလဲရှင်"

ဂါးဘိုး ပြန်ရေးသည်။

"ရေမွှေးမပြောင်းနဲ့၊ ယောက်ျားကို ပြောင်းလိုက်"

အကြောင်းရင်း

သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး 'ရှော့ရှီးလ်' နေထိုင်မကောင်းကြောင်း
ကြားသိရသည်အခါ ဂျာမန်ကဗျာဆရာကြီး 'ဟိန်းနယ်' (HEINE:
1797-1856) က ဤသို့ပြောသည်။

"ဆင်းရဲသားတွေကို ဖရန်ဇွေတစ်သိန်း သူ ပြန်ဝေလိုက်တယ်
လို့ အိပ်မက်မက်တာနဲ့ နေမကောင်းဖြစ်တာထင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မကျေနပ်ဘူး

ဂျာမဏီနိုင်ငံအတွင်း
ခရီးလှည့်လည်ရင်း မိမိ
ကွယ်လွန်ကြောင်း
သတင်းကို သတင်းစာ
တွင် ဖတ်လိုက်ရရာ
'ဟိန်းနယ်' မကျေနပ်
ပြောသည်။

“ဒီသတင်းကို

ဗျက်နှာဖုံးမှာ မဖော်ပြတဲ့အတွက် အယ်ဒီတာကို မကျေနပ်ဘူး”

အကြံပေးပါရစေ

ရုရှားစာရေးဆရာကြီး 'အိုင်အက်စ်တူဂေးညက်' (I.S
TURGENEV. 1818-1883) နှင့် ဝေပန်ရေးဆရာ 'ဗွီဘီစတာဆော့'

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

(V.B. STASOV 1824-1906) တို့တွေ ဆုံမိကြတိုင်း သိပ္ပံနှင့် အနု
ပညာအကြောင်းကိစ္စအရပ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အပြင်းအထန်ဆွေးနွေး
ငြင်းခုံကြမြဲဖြစ်သည်။ သူမှန်သည်၊ ကိုယ်မှန်သည်နှင့် အပြန်အလှန်
သက်သေထူတို့ကြီးစားကြမြဲ။ သို့သော် အချည်းအနီးပင်၊ ကိုယ့်အမြင်
ကိုယ်ပိုက်ပြီး လူချင်းခွဲကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ 'တူဂေးညက်'က အောက်ပါ
အတိုင်းရေးသည်။

“ကိုယ့်ထက်ညာထံရည်မြင်သူနှင့် ငြင်းခုံပါ။ သူ့အနိုင်ရပါမည်၊
သို့သော် အစွဲထဲက သင် အမြတ်ရပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်နှင့်ညာထံရည်
တူသူများနှင့် ငြင်းခုံပါ။ မည်သူပဲအနိုင်ရပါစေ၊ အောင်နိုင်မှုကြောင့်
ရသော ဖျော်ရွှင်မှုကို အနည်းနှင့်အများ သင်ခံစားရပါလိမ့်မည်။
ကိုယ့်ထက် ညာထံရည်ရှိသူနှင့် ငြင်းခုံပါ။ အနိုင်ရလိုသောဆန္ဒဖြင့်
မငြင်းခုံပါနှင့်။ သင်သည် သူ့အတွက်အကျိုးရှိနိုင်သည်ဟူသော အသိ
စိတ်ဖြင့်ငြင်းခုံပါ။ လူညံလူဖျင်းနှင့်လည်း ငြင်းချင်ငြင်းပါ။ ဘာအကျိုး
အမြတ်မှရမည်မဟုတ်။ သို့သော် တစ်ခါတလေ အပျင်းပြေတတ်ပါ
သည်။ 'ဗွီစတာဆော့' နှင့်တော့ဘယ်သောအခါမှ မငြင်းပါလေနှင့်။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ရွက်ကြမ်းရေကျို

အမေရိကန်သမ္မတ ဖြစ်ခဲ့သူ 'လင်ကွန်း' (LINCOLN: 1809-1865) သည် ဟောပြော ရန်အတွက် လူအုပ်ကို ဖြတ်၍ စင်မြင့်ရှိရာဘက် ဦးတည်ပြီး လျှောက်လာ သည်။ သူ့နောက်မှ လူတစ်ယောက်၏ ပြောသံကို ၎င်းကြားလိုက် ရသည်။

"သူ့ကို ကြည့်ရတာ ဘာမှမထူးခြားပါဘူး။ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့လို သာမန်လူတစ်ယောက်ပါပဲလား။"

'လင်ကွန်း' ပြန်လှည့်ပြီး မှတ်ချက်ပေးသူကို ပြောလိုက်သည်။

"မိတ်ဆွေ၊ ဘုရားသခင်ဟာ ရွက်ကြမ်းရေကျိုသာမန်လူ တွေကို ပိုပြီးသဘောကျတာမျိုး ကြည့်ပါလား။ ဒီလိုလူမျိုးတွေကို သူပန်ဆင်းထားတာ ဘယ်လောက်များလဲလို့။"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ပီရာဂေါနှင့် ၎င်း၏နောက်လိုက်

ထင်ရှားသည့် ရုရှားခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီး၊ အင်အိုင်၊ ပီရာဂေါ' (N.I. PERAGOV: 1810-1881) ပဲရစ်သို့ ရောက်လာပြီး ဆေး အကယ်ဒမီကို ဝင်ကြည့်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ၎င်းကို မည်သူမှ မမြင်ဖူးကြ၍ 'ပီရာဂေါ' မှန်းမသိကြချေ။

သို့နှင့် 'ပီရာဂေါ'သည် ရုရှားခွဲစိတ်ဆရာဝန် 'ပီရာဂေါ' ပထမဆုံးအကြိမ် အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ခွဲစိတ်နည်းသစ် အကြောင်း ပါမောက္ခ 'နီလာတွန်'၏ ပို့ချချက်ကို တိတ်တိတ်ကလေး ဝင်နားထောင်သည်။

ခွဲစိတ်နည်းသစ်အကြောင်းကို ရှင်းပြပြီးသည့်အခါတွင် ခန်းမ ထဲရှိနေသူတို့အထဲမှ မည်သူမဆို ယင်းနည်းအတိုင်း အလောင်းကို ခွဲစိတ်ပြနိုင်မည်ဆိုပါက ဖိတ်ခေါ်ပါကြောင်း ပါမောက္ခ 'နီလာတွန်'က စိန်ခေါ်သည်။ 'ပီရာဂေါ' ထွက်လာပြီး နည်းသစ်အတိုင်း အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်ပြသည်။ ခန်းမတစ်ခုလုံး ဩဘာသံများဖြင့် ဆူညံသွားသည်။

ပါမောက္ခ 'နီလာတွန်'က ပဲရစ်မြို့တွင် ရုရှားခွဲစိတ်ဆရာဝန် ၏ နောက်လိုက်တစ်ယောက်ပေါ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း 'ပီတာစဘတ်'သို့ ကြေးနန်းဖြင့် အကြောင်းကြားရမည်ဖြစ်၍ စောစောကခွဲစိတ်ပြသူကို မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“ဒေါက်တာ ‘ပီရာ
ဂေါ့’ ဆီကို အကြောင်း
ကြားတဲ့အခါမှာ မိတ်
ဆွေရဲနာမည်ကို ဘယ်
သူလို့ ရေးရမလဲဟင်”
“အင်အိုင်၊ ပီရာဂေါ့”

အခွင့်အလမ်းပိုများသူ

ပထမဦးဆုံးသော ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်ချန်ပီယံ ‘ဝီလ်ဂေးမ် စတိုင်း
နစ်’ (STEINITZ: 1836-1900) ကို ပြိုင်ပွဲတစ်ခု၏ အစတွင် ပိုင်းမေး
ကြသည်။

“ဒီနေ့ စတင်မယ့်ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမဆုဆွတ်ခူးဖို့အတွက်
အခွင့်အလမ်းအများဆုံးရှိတဲ့သူ ဘယ်သူလို့ထင်ပါသလဲ”
စတိုင်းနစ်က ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“ကျွန်တော်ပေါ့၊ တခြားသူတွေနဲ့စာရင် ကျွန်တော်ရင်ဆိုင်ရ
မယ့်ပြိုင်ဘက်တွေက ပိုပြီးအားနည်းကြတယ်လေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“စဉ်းစားကြည့်ပေါ့၊ ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံနဲ့ပြိုင်ရမှာက သူတို့၊
ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး”

စာမေးပွဲ

နာမည်ကြီး ရုရှားစံရူးသရားနှင့် ဂီတစာဆို ‘အန်တွန်
ရူဘင်စတိုင်း’ (RUBINSTEIN: 1829-1894) သည် နိုင်ငံခြားမှ အမိမြေ
သို့ပြန်လာသည်။

နိုင်ငံခြားသို့ မိခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူထွက်ခွာစဉ်က ၁၆-နှစ်
မပြည့်သေး၍ ယခုပြန်လာသည့်အခါတွင် ရူဘင်စတိုင်း၌ နိုင်ငံကျား
လက်မှတ်မပါချေ၊ ထို့ကြောင့်မြို့တော် ‘ဝီတာစတတ်’သို့ ရောက်သော
အခါ ရဲအရာရှိကြီး ‘ဂါလာဟော့’က ရူဘင်စတိုင်းသည် ဂီတသမား
ဖြစ်ပါကြောင်း အသိမိတ်ဆွေ အသီးသီးကထောက်ခံပြောဆိုသည်ကို

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

လုံးဝလက်မခံဘဲ 'ဂီတ
ပညာရှင်' ဖြစ်ကြောင်း
လက်တွေ့သက်သေထူ
ပါဟု တောင်းဆိုလေ
သည်။

ရဲအရာရှိကြီး၏
လက်ထောက်သည် ရှောင်
စတိန်းကို အခန်းတစ်ခု
သို့ခေါ်သွားသည်။ အထဲ
တွင် စန္ဒရာအဟောင်း
တစ်လုံးရှိနေလေသည်။ စန္ဒရာတီးပြသည်ကို နားထောင်ပြီး ရှောင်
စတိန်းသည် ဂီတသမား ဟုတ်မဟုတ်လက်ထောက်က အထက်
အရာရှိကို အစီရင်ခံရမည်ဖြစ်လေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ 'ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ'
တွင် ရှောင်စတိန်း အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

“စန္ဒရာကအဟောင်း၊ ခြေထောက်တွေယိုင်နဲ့နေတယ်။ နည်း
နည်းလေးထိလိုက်တာနဲ့ ပြိုကျသွားမလားလို့ထင်စရာ၊ မမျှော်လင့်ဘဲ
ဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စအတွက် အကြီးအကျယ်စိတ်တိုနေတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

စန္ဒရာခလုတ်တွေကို အငြိုးနဲ့တီးလိုက်တယ်။ ခလုတ်တွေ ရှိသမျှ
အားလုံးကို ရှိရှိသမျှအားသုံးပြီးနှိပ်တော့ သံသေးသံကြောင်တွေပဲ
ထွက်လာတာပေါ့။ အသံဆိုးတွေထွက်ရုံတင်မကဘူး။ စန္ဒရာခလုတ်
တွေ တစ်စစီ ပြုတ်ထွက်တော့မလားအောက်မေ့ရတယ်။ ကျုပ်ကလည်း
မရပ်ဘူး။ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ဆိုပြီး ဆက်တီးတယ်။ နောက်ဆုံး လက်
ထောက်လုပ်တဲ့သူက 'တော်ပါတော့' လို့ပြောမှ ရပ်လိုက်တယ်။
အဲဒီနောက်မှာ သူနဲ့ ကျွန်တော် ရဲအရာရှိဆီကို ပြန်သွားတယ်။
ရဲအရာရှိကြီးကို သူအစီရင်ခံတာလည်းကြည့်အုံး။

“ဟုတ်ပါတယ်။ သူဂီတသမားပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
သူ စန္ဒရာတီးတာကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့၊ ကြားခဲ့ရလို့ပါခင်ဗျာ
တဲ့”

ဂီတမွေးဖွားခြင်း

ပဲရစ်မြို့သို့ရောက်ရှိနေသော 'ရှောင်စတိန်း'၏ ဖြေပျော်ပွဲကို
နားထောင်ရန်အတွက် ပိုက်ဆံချမ်းသာသူအမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

သည် ပဲရစ်မြို့သို့ တက်
လာသည်။ အကောင်း
စားဟိုတယ်တစ်ခုတွင်
တည်းသည်။ ညနေဖြေ
ဖျော်ပွဲကို အပြည်အဝ
အရသာခံမည်ဆိုသော
ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တစ်
နေ့လုံး ဘယ်မှမထွက်ဘဲ
အနားယူရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်

သည်။ သို့သော် မနက်ပိုင်းကတည်းက ဘေးခန်းမှ စန္ဒရားတီးသံ
ကိုကြားရသည်။ ပထမတော့ တိုးတိုး၊ နောက်တဖြည်းဖြည်းပိုကျယ်
လာသည်။ ပြီးတော့ တီးခတ်သံက လုံးဝငြိမ်ညောင်းသာယာခြင်း
မရှိချေ။ သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံးတွင် စာတိုလေးတစ်စောင်ရေး
ကာ ဘေးခန်းတွင်နေသူကိုသွားပေးရန် ဟော်တယ်ဝန်ထမ်းကိုခိုင်းလိုက်
သည်။ စာထဲမှာ ဤသို့ရေးထားသည်။

“လူကြီးမင်းရှင်၊ နာမည်ကြီးဂီတပညာရှင် ‘ဂူဘင်စတိန်း’ ရဲ့
လက်သံကို အရသာခံနားထောင်ဖို့အတွက် ကျွန်မအဝေးကံ တကူး
တကလာခဲ့တာပါ။ ကျွန်မရဲ့ နူးညံ့တဲ့နားတွေကို ကြမ်းတမ်းတဲ့ထုသံ၊

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

နက်သံတွေနဲ့ ပျက်စီးအောင်မလုပ်ပါနဲ့။”

ခဏအကြာတွင် ဟော်တယ်ဝန်ထမ်းသည် စာတိုလေး
တစ်စောင်ကို အမျိုးသမီးကြီးအား လာပေးသည်။ စာထဲမှာ ဤသို့
ရေးထားသည်။

“တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကောင်းမွန်တဲ့ ဂီတ
ဆိုတာဟာ စိတ်ဆင်းရဲ၊ လူဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ရတာကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ
မွေးဖွားလာတာကလား ခင်ဗျာ။

လေးစားစွာဖြင့်

“ဂူဘင်စတိန်း”

ပြောမယ့်ပြောတော့လဲ

Thermodynamics နှင့် Statistical Mechanics ကို
စတင်ဖော်ထုတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် နာမည်ကြီး အမေရိကန် ရူပဗေဒ
ပညာရှင် ‘ဒီ.ဘီ.ဂျီဘစ်စ်’ (D.W.GIBBS: 1839-1903) သည်
အပေါင်းအသင်းမရှိ၊ တစ်ကိုယ်တည်း သီးသီးခြားခြားနေတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဥရောပမှာ တတိယလူ

စကားလည်း အလွန်နည်း၊
သူဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်
၏ သိပ္ပံကောင်စီအစည်း
အဝေးလုပ်တိုင်း၊ တစ်
ခွန်းမှမပြောဘဲ ငုတ်တုတ်
ထိုင်နေလေ့ရှိသည်။ သို့
သော် တစ်နေ့ သင်ရိုး
ညွှန်းတမ်း ရေးဆွဲရာတွင်
သင်္ချာနှင့် နိုင်ငံခြား
ဘာသာစကား နှစ်ခုအနက် မည်သူ့ကို ဦးစားပေးသင့်သနည်းနှင့်
ပတ်သက်၍ ပညာရှင်များ အချေအတင်ငြင်းခုံနေကြရာ 'ဂစ်ဘ်စ်'
သည် သည်းမခံနိုင်တော့သည်နှင့် အောက်ပါအတိုင်းပြောချလိုက်
သည်။

“သင်္ချာဆိုတာ ဘာသာစကားပဲဗျ”

ဂိတကို ချစ်မြတ်နိုးသူများ၏ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ဟန်ဂေရီ
ဂိတစာဆိုနှင့် စန္ဒရားပညာရှင် 'ဖဲရင်လစ်စ်' (FERENZ LISZT:
1811-1886) သည် မိမိ၏ နောက်ဆုံးလက်ရာတစ်ခုကို တီးပြသည်။
အမြန်နှုန်းဖြင့် တီးခတ်ရမည်ဆိုလျှင် ထားမှူးကို လစ်စ်သည် ပထမတန်း
စား စန္ဒရားဆရာပီပီ ကျွမ်းကျင်နိုင်ရန်နှင့်စွာ တီးခတ်ပြသွားသည်။
ပြီးသည်နှင့် ပရိသတ်များလက်ခုပ်ဩဘာပေး ချီးကျူးကြသည်။
'လစ်စ်'သည် ယဉ်ကျေးစွာဦးညွှတ်ပြီး ဂုဏ်ယူဝင်ကြွားသံဖြင့်ပြော
သည်။

“ဒီဂိတလက်ရာကို ကျွမ်းကျင်ကျင်ကျင်တီးခတ်ပြနိုင်တာ
ဥရောပမှာ ကျွန်တော်နဲ့ 'ဟန်းဖွန်ဗျူးလော့' (BULOV: 1830-
1894) ဂျာမန်စန္ဒရားဆရာ နှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်ဗျ”

ဤတွင် ထိုစဉ်က အသက်ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးသည့် ပြင်သစ်
ဂိတစာဆို 'ဂျော့ဘီဆက်' (BIZET: 1838-1875) သည် နေရာမှ
ထလာပြီး စန္ဒရားဆီသွားသည်။ ထို့နောက် စောစောကကြားခဲ့ရသည့်
တီးကွက်အားလုံးကို သင်္ကေတလုံးဝမပါဘဲ မှတ်ဉာဏ်ဖြင့် ကျွမ်းကျင်
ပါးနပ်စွာတီးခတ်ပြလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“တယ်ဟုတ်ပါလား၊
ဗျို၊ ချီးကျူးပါတယ်၊
ချီးကျူးပါတယ်။” ဟု
အံ့အားသင့်နေသူ ‘လစ်စ်’
ကပြောလိုက်ပြီး “ကိုယ့်
မှတ်ဉာဏ်ကို ဒီလောက်
အထိ အလုပ်မပေးစမ်း
ပါနဲ့ကိုယ်လူရာ၊ ရော၊
သင်္ကေတ” ဆိုပြီး ‘ဘီ
ဆက်’ ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ဤတစ်ခါတွင် ‘ဘီဆက်’ သည်
သင်္ကေတကိုကြည့်ကာ စောစောကကဲ့သို့ပင် အပြစ်ပြောစရာမရှိအောင်
တီးပြလိုက်ပြန်လေသည်။

‘လစ်စ်’သည် ‘ဘီဆက်’၏ လက်ကိုဆွဲကိုင်ပြီး မိမိ၏
စကားကို အောက်ပါအတိုင်းပြင်ပြောလိုက်ရသည်။
“ သူဟာ ဥရောပမှာ တတိယလူပါပဲ ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အရေးပိုကြီးတာဘာလဲ

ထင်ရှားသည့် ရုရှားဇီဝကမ္မဗေဒပညာရှင် ‘အိဗန် ပါးဗလော့’
(IVAN PAVLOV 1846- 1936)သည် ငယ်စဉ်က ဆင်းရဲသူဖြစ်ခဲ့
သည်။ တစ်နေ့သော် ၎င်း၏မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက ဟောင်း
စွမ်းစုတ်ပြုနေသည့် တစ်ခုတည်းသော ဝတ်စုံကိုပဲဝတ်နေရသည့်
လူငယ်ပညာရှင် ‘ကိုဒါဝတ်’ အတွက်ဆိုပြီး ပိုက်ဆံရသလောက်
စုလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ‘ဒီပိုက်ဆံနဲ့ဝတ်စုံအသစ်ဝယ်’ ဟုပြောကာ
ပါးဗလော့ကို ပေးလိုက်ကြသည်။

မိတ်ဆွေများကို ပါးဗလော့ ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည်။
ဆိုသော်လည်း နောက်တစ်နေ့ ၎င်း၏ဝတ်စုံခန်းသို့လာသောအခါ
ဝတ်စုံအဟောင်းနှင့်ပင်ဖြစ်နေလေသည်။ ပြီးတော့ တစ်ယောက်တည်း
လာခြင်းမဟုတ်၊ တဂိန်ဂိန်နှင့်အော်နေကြသည့် ခွေးတွေကိုကြိုးနှင့်
ဆွဲကာခါတ်ခွဲခန်းသို့ လာခြင်းဖြစ်လေသည်။ မိတ်ဆွေများမမေးနိုင်ခင်
၎င်းက ဝင်းလက်သောအပြုံးနှင့်ပြောသည်။

“စမ်းသပ်မှုတွေကို အခုဆို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်လုပ်နိုင်တော့
မယ်ဗျ၊ သိလား၊ ဝတ်စုံကတော့ အခု အဟောင်းနဲ့လဲဖြစ်ပါသေး
တယ်လေ၊ အဟင်း ဟင်း”

www.burmeseclassic.com

လက်ဆောင်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်

၁၈၈၂ ခုနှစ်တွင် ကင်းဘရစ်တက္ကသိုလ်၌ ဒေါက်တာဘွဲ့ အပ်နှင်းသည့်အခမ်းအနားကျင်းပသည်။ ဘွဲ့ကိုလက်ခံယူမည့်သူမှာ ထင်ရှားသည့် အင်္ဂလိပ်သိပ္ပံပညာရှင်

'ချားလ်စ်ဒါဝင်' (C.DARWIN: 1809-1882) ဖြစ်သည်။ ဤအလယ်ခေတ် အခမ်းအနားသည် ရှေးဟောင်းဝတ်စုံများဖြင့် ချီတက်ခြင်းနှင့် စတင်ပြီး ၎င်း၏ နောက်တွင် ခမ်းမကြီးထဲ၌ ဘွဲ့အပ်နှင်းခြင်းနှင့် အဆုံးသတ်သည်။

ဘွဲ့အပ်နှင်းသည် အစီအစဉ်ကို ကျင်းပနေချိန်တွင် ဒါဝင်၏ လက်ထံသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ကစားစရာ မျောက်ရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ကျလာလေသည်။ ခမ်းမ၏ အပေါ်ထပ်ပွဲကြည့်စင်ရှိ ကျောင်းသားများက ကြိုးနှင့် ဆွဲပြီးမျောက်ရုပ်ကို ချပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

သက်ရှိလောက၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုနှင့် လူ၏အစကို လေ့လာရာတွင် ဒါဝင်၏ စရာမအခန်းကဏ္ဍကို အသိအမှတ်ပြုသော အားဖြင့် မျောက်ရုပ်လက်ဆောင်ပေးခြင်းဟု နားလည်ရလေသည်။

နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်အကြာ ၁၉၁၂ခုနှစ်တွင် ကင်းဘရစ်တက္ကသိုလ်၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရုရှားပညာရှင် 'အီဗန်ပါးဗလော့' ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ အလားတူ အခမ်းအနားကျင်းပနေချိန်တွင် အပေါ်ထပ်ပွဲကြည့်စင်မှ ကြိုးနှင့်ဆွဲချပေးသော အဖြူရောင် စုတ်ဖွားဖွားပစ္စည်းတစ်ခု 'ပါးဗလော့' ၏ လက်ထံသို့ကျလာလေသည်။ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကစားစရာခွေးရုပ်ကလေးဖြစ်နေလေသည်။

ဤလက်ဆောင်ကို 'ပါးဗလော့' အလွန်တန်ဖိုးထားသည်။ ၎င်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် 'ပါးဗလော့' ပြတိုက်အသွင်ပြောင်းထားသော နေအိမ်ရှိ စာအုပ်စီရိုထဲတွင် မျောက်ရုပ်သည် အခိုင်အမာ နေရာယူထားဆဲဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်

နာမည်ကြီးပြင်သစ် ပြဇာတ်မင်းသမီး 'ဆာ ရာဘားနတ်' (S.BERNHARDT: 1844-1923) သည် ဆင်းရဲ သူမ၏ အခန်းကိုကပြ ရသည်။ သူမ ပြောရ မည့် နိုင်ယာလော့ခ်ကို

'လမ်းလျှောက်ဘို့တောင်အား မရှိတော့ပါလား၊ အစာငတ်၊ အားပြတ်ပြီး သေရတော့မှာပါလား' ဆိုသော စကားဖြင့် သူမအဆုံးသတ်လိုက် သည်။

ဤတွင် ပရိသတ်ထဲမှ 'အဲဒါဆို ခင်ဗျားရဲ့ ရွှေလက်ကောက် ကို ရောင်းလိုက်ပါလား' ဆိုသည့် အသံပေါ်ထွက်လာသည်။ ဘားနတ် ရုတ်တရက်ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားသည်။ သူမ၏ ဉာဏ်မှာ ရွှေလက်ကောက်ကို ဝတ်ထားမိရက်သားဖြစ်နေသည်။ ဇာတ်မကမီ လက်ကောက်ချွတ်ထားရန် သူမ မေ့သွားသည်။ သို့သော် ခဏ

အတွင်း အိန္ဒြေဆယ်လိုက်ပြီး 'ဘားနတ်' ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်မ ရောင်းဖို့ကြိုးစားပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် အတု ဖြစ်နေလို့ ဘယ်သူမှမဝယ်ဘူးရှင်" တဲ့။

နိမ့်ချတတ်သူ

တစ်နေ့တွင် အဝတ်အစားခပ်နွမ်းနွမ်းကို ဝတ်ထားသည့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည် စာမူတစ်စောင်ကို လက်တွင်ကိုင်ကာ 'ရုရှားအတွေးအခေါ်' မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရောက်လာသည်။ အယ်ဒီတာ ချုပ်၏ အတွင်းရေးမှူးက စာမူကို လက်ခံယူကာ အဖြေကိုသိချင်လျှင် နောက်နှစ်ပတ်အကြာ၌ လာခဲပါဟု မှာလိုက်သည်။

နောက်နှစ်ပတ်ကြာသော် အဘိုးကြီးပြန်ရောက်လာသည်။ ခဏစောင့်ပါရန်ပြောပြီး အတွင်းရေးမှူးသည် အယ်ဒီတာချုပ် အခန်းထဲဝင်သွားသည်။ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ရောက်နေကြောင်း ငှင်းက သတင်းပို့သည်။ သို့သော် အယ်ဒီတာချုပ်သည် ရောက်နှင့် နေသော စာရေးဆရာတစ်ယောက်နှင့် စကားမပြတ်၍ ဆက်လက် ဧည့်ခံနေရရာ အပြင်တွင် ကုတ်ကုတ်ကလေး ထိုင်စောင့်နေသော

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အဘိုးကြီး အကြောင်းကို
မေ့သွားသည်။

နာရီဝက်လောက်
ကြာမှ သတိရပြီး အယ်
ဒီတာချုပ်ထွက်လာသည်။

“ခင်ဗျား ‘ဆီဖြန်း
နော့’လား၊ ခင်ဗျား ဝတ္ထု
ကို ကျွန်တော် ဖတ်ပြီး
ပါပြီ”

ထိုသို့စကားစပြီးစောင့်နေသော ဧည့်သည်ကို သေသေချာ
ချာကြည့်လိုက်ရာ အယ်ဒီတာချုပ်သည် ပါးစပ်အဟောင်းသား
ဖြစ်သွားရသည်။ ဧည့်ခန်းတွင် အယ်ဒီတာချုပ်၏ အမြင်ကို သိလို၍
ထိုင်စောင့် နေသူမှာ ‘လီယို တော်လ်စတိုင်း’ (LEV TOLSTOY
1828-1910) ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီးသည် မထင်မရှားလယ်သမား
‘ဆီဖြန်းနော့’ ၏ ဝတ္ထုတိုလေးကို ‘ရုရှား အတွေးအခေါ်’ မဂ္ဂဇင်းတွင်
ထည့်သွင်းပေါ်ပြစေချင်လွန်း၍ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

တစ်တန်းတည်း

ဂျာမန်အနုစိပဗေဒပညာရှင် ‘ရောဘတ်ကော့ခ်’ (ROB-
ERT KOCH: 1843-1910) သည် ကမ္ဘာသိ ထင်ရှားသူဖြစ်ပါလျက်၊
အမြဲတမ်းအလုပ်များသူဖြစ်ပါလျက်နှင့်ပင် သာမန်လုပ်သားပြည်သူ
များကို ဂရုတစိုက် ဆေးကုသပေးလေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့သော် ၎င်းကို
ကိုင်စားဘုရင် ‘ဝီလျံ’ ဆင်ခေါ်သဖြင့် နန်းတော်သို့ရောက်လာသည်။
ဘုရင်ကပြောသည်။

“ဆင်းရဲသားတွေကို ကုသလိုမဟုတ်ဘဲ ကျုပ်ကို တစ်မျိုး
တစ်ဖုံ ခင်ဗျားကုမယ်လို့ မျှော်လင့်တယ်”

‘ကော့ခ်’ က တည်ကြည်ခံညားစွာပြန်ပြောသည်။

“အဲဒါတော့မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်ပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
အများပြောကြတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်ဟာ လူနာမှန်သမျှကို ဘုရင်တစ်
ယောက်အမှတ်နဲ့ အမြဲတမ်းကုသပေးသူဖြစ်လို့ပါ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မပုန်ဘူး

တစ်နေ့ ပညာ
ရှင်ကြီး 'ကော့ခ်' ၏
အခန်းထဲသို့ ၎င်း၏
လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဝင်
လာရာ အနီးအငွေ့တွေ
ထွက်ပြီး ပွက်ပွက်ဆူနေ
သည့်ပေါင်းအိုးကို လုံးဝ

အာရုံစိုက်ကြည့်ရှုနေသော မိမိ၏ဆရာကို တွေ့ရလေသည်။

'ကော့ခ်'က လက်ထောက်ကို မေးသည်။

“အိုးထဲမှာ ဘာဆူနေသလဲဆိုတာ မင်း မှန်းကြည့်စမ်း”

မိမိသိသမျှ ရောဂါဝိုးမွှားအမည်များကို တစ်ခုချင်းလက်
ထောက်ဖြစ်သူပြောသည်။ ပညာရှင်ကြီး ဆက်တိုက်ခေါင်းခါသည်။

လက်ထောက်ဖြစ်သူ မှန်အောင်မမှန်းဆနိုင်တော့ကြောင်း
သေချာလာသည်အခါ 'ကော့ခ်'သည် နှစ်လိုဘွယ်ရာပြုံးလိုက်ပြီး
ပြောသည်။

“အိုးထဲမှာ ဝက်အူချောင်းတွေကွ၊ ငါ့မိန်းမ နေမကောင်းဘူး။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဒီလိုအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ အိမ်ပေါ်မကို တာဝန်ပေးလို့မဖြစ်ပါဘူးလေဆိုပြီး
ငါ့ကိုယ်တိုင် ပြုတ်နေတာကွ”

မေ့တတ်သူ

ရုရှားလေကြောင်းပညာ၏ ပခင်ဟုသတ်မှတ်ခြင်းခံရသည့်
'နီ'ကိုလိုင်းဇူကော့ဇ်ကီး (N. ZHUKOVSKY: 1847-1921) သည်
အလွန်သတိမေ့တတ်သူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ၎င်း၏ ဧည့်ခန်းမတွင်
ကျောင်းသားများနှင့် တစ်ညနေလုံးစကားလက်ဆုံကျနေသည်။ တစ်ချိန်
တွင် ရုတ်တရက်နေရာမှ ထပြီး မိမိ၏ဦးထုပ်နှင့် ထီးကိုယူသည်။

ထို့နောက်ကျောင်းသားများကို ပြောသည်

“ကိုင်း၊ တပည့်တို့ရေ၊ အတော်လေးမှောင်လာပြီ၊ ဆရာကြီး
ပြန်တော့မယ်”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

သင်္ချာနဲ့ကဗျာ

နာမည်ကြီး
ဂျာမန် သင်္ချာပညာ
ရှင် 'ဒီးဟစ်ဟီးလ်ဘတ်'
(D.HILBERT: 1862
-1943) ကို ငှင်း၏
တပည့်များအနက် တစ်
ယောက်အကြောင်းကို

မေးရာ ငှင်းကအနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးပြောသည်။
“ဪ၊ သူ့ကိုပြောတာလား။ ကဗျာဆရာဖြစ်သွားတယ်လို့
တော့ကြားတာပဲ။ အင်းလေ၊ သင်္ချာကို လိုက်စားတဲ့အတွက် သူမှာ
စိတ်ကူးဉာဏ်နည်းပေသကိုး”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တီထွင်သူတံခါး

လျှပ်စစ်မီး အပါအဝင်တီထွင်မှုပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ကို
လုပ်ဆောင်ခဲ့သူ အမေရိကန်ပညာရှင် 'အက်ဒီဆင်' (EDISON:
1847-1931) ၏ခြံတံခါးကို အမြဲတမ်းခက်ခက်ခဲခဲဖွင့်ရသဖြင့် မိတ်ဆွ
များက ဝိုင်းပြောကြသည်။

“အမျိုးမျိုးတီထွင်တတ်သူလို့လည်းပြောသေးတယ်။ ကိုယ့်ခြံ
တံခါးကို အလွယ်တကူဖွင့်နိုင်အောင် ဘာဖြစ်လို့မလုပ်တာလဲ”
'အက်ဒီဆင်' ပြန်ပြောသည်။

“ခြံတံခါးကို ကျွန်တော်အကောင်းဆုံး တီထွင်ပြီးလုပ်ထား
တာပါဗျ”

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကိုနောက်တာလား”

“မနောက်ပါဘူး။ တံခါးကို အိမ်ကရေစုပ်စက်နဲ့ ဆက်ထား
တာဗျ။ ခင်ဗျားတို့ တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်တိုင်း ခေါင်မိုးပေါ်
တင်ထားတဲ့ ရေတိုင်ကီဆီကို ရေလီတာသုံးဆယ်တင်ပြီးသား ဖြစ်သွား
တယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

ကလဲ့စား

မာစီးဒီးဘင်္ဂဲကား
ကို စတင်ထုတ်လုပ်သူ
'မစ္စတာဘင်္ဂဲ' သည်
မိမိထုတ်မည် ကား
အင်ဂျင်ကို စမ်းသပ်ရန်
အတွက် ကွက်လပ်ကျယ်
ကြီးထဲတွင် ကားကို

နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ မဆုတ်ခင် ကွက်လပ်ကျယ်ကို ၎င်းသေ
ချာချာကြည့်ပြီးဖြစ်သည်။ ဘာအနောင့်အယုက်မှ မရှိချေ၊ ၎င်းသတ်
မထားမိသည်ကား တစ်ဖက်လမ်း၏ ထောင့်ချိုးတစ်နေရာတွင် အိမ်၏
အရိပ်ကို ခို၍မြင်းလှည်းတစ်စီး ရပ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ မြင်းလှည်း
ပေါ်တွင် ဝက်အူချောင်းများ၊ ကျပ်တင်အသားများဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေ
သည်။ ပိုင်ရှင်က ပေါက်သည်များကို လိုက်ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှင်းသည်ဆိုပြီး 'ဘင်္ဂဲ' ကားကို နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။
ရပ်ထားသည် မြင်းလှည်းဘက် တည့်တည့်ကြီးလာနေသည်ကိုမြင်ရာ
မြင်းသည် အလန့်တကြား ခုန်ပေါက်တော့သည်။ လှည်းပေါ်က

အစားအသောက်များ ပြန့်ကျဲကုန်တော့သည်။

ပြဿနာတက်ပြီဆိုသည်ကိုသိလိုက်သည်နှင့် 'ဘင်္ဂဲ' သည်
ပိုင်ရှင်ကိုတောင်းပန်ကာ ပုံအလူးလူးနှင့်ဖြစ်နေသော အစားအသောက်များကို
ကို မိမိဝယ်ပါမည်ဟုပြောလိုက်သည်။ ပိုင်ရှင်ကလည်း ကျေနပ်
ဝမ်းသာစွာ လက်ခံလိုက်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်နှင့်ပတ်သက်၍ 'ဘင်္ဂဲ' က မိတ်ဆွေများကို
အောက်ပါအတိုင်းပြောပြသည်။

“အဲဒါဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ကျုပ် အေးအေးဆေးဆေး မနေရ
ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကို အဲဒီလူတွေတိုင်း 'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ၊ အဲဒီနေ့က
ကျွန်တော် အရောင်းအကောင်းဆုံးနေ့ပဲဗျာ' ဆိုပြီး အတည်ပြောသလို၊
နောက်သလိုနဲ့ ကျုပ်ကို ကလိနေတယ်ဗျာ။ ကျုပ် သူ့ကို ဘုပြန်တော
ချင်တာ ပါးစပ်ကိုယားနေတာပဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အင်မတန်ထိန်းထား
ရတယ်။ သူက ဒီမြို့မှာ ပိုက်ဆံအရှိဆုံးလူမဟုတ်လား၊ ကျွန်တော့်
ကားကို ဝယ်နိုင်တာသူတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ပထမဆုံးသော
ကားကို သူပဲရောင်းရမယ်။ အဲဒီနည်းနဲ့ သူ့ကို ကလဲ့စားချေရမယ်ဗျို့။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အမေ့

'ရီလေတစ်မိတ်
သီအိုရီ' ပြင် ကမ္ဘာ
ကျော်သူ ရူပဗေဒပညာ
ရှင်ကြီး 'အဲလ်ဘတ်အိုင်
စတိုင်း'(A.EINSTEIN:
1879-1955) သည်
တစ်နေ့တွင် မန်ချက်
စတင်(အင်္ဂလန်)တက္ကသိုလ်

၏ စာသင်ခန်းတစ်ခု၌ ကျောင်းသားများ ပိုမိုနားလည်စေရန်နှင့်
လိုက်ရေးနိုင်ကြစေရန် အလိုငှာ ကျောက်သင်ပုန်းအပြည့် ပေါ်မြူလာ
များချရေးသည်။ ကျောင်းသားများ ကူးရေးနေစဉ် ၎င်းအပြင်သို့
ခဏထွက်သည်။ ပြန်ရောက်လာ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ စောစောက
မိမိရေးခဲ့သည်များရော၊ ကျောက်သင်ပုန်းပါ မရှိတော့ဘဲ ၎င်း၏
နေရာတွင် ကျောက်သင်ပုန်း အသစ်တစ်ခုကို ထောင်ထားကြောင်း၊
တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အကြောင်းရင်းမှာ ဆရာကြီး၏ လက်ရေးမူကို အမှတ်တရ

သိမ်းဆည်းထားလိုကြသည့် ဆရာနှင့် ကျောင်းသားများပေါင်းပြီး
ကျောက်သင်ပုန်းအဟောင်းကို အသစ်နှင့် လဲထားလိုက်ခြင်းဖြစ်လေ
သည်။ မြေဖြူနှင့်ရေးထားသော ပေါ်မြူလာတို့ကိုလည်း မေါက်ထွင်း
မြင်နိုင်သော ကြာရှည်ခံဆေးနှင့် သုတ်ထားလေသည်။

အိုင်စတိုင်း ကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက်တွင် ယင်းကျောက်
သင်ပုန်းသည် လူသားတစ်ရပ်လုံးအတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော သိပ္ပံ
အမွေအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ချိုယွင်းချက်ကလေး

သိပ္ပံပညာလောကထဲသို့ အိုင်စတိုင်းမြေချလာခါစတွင် အိုင်
စတိုင်း၏ ဇနီးကို ခင်ပွန်းသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ထင်မြင်ချက်ပေးရန်
အတင်းအောက်ကာ မေတ္တာရပ်ခံရာ သူမက အောက်ပါအတိုင်း
ပြောသည်။

“ကျွန်မယောက်ျားဟာ အဘက်ဘက်ကထူးချွန်တဲ့လူရှင်၊
သူမလုပ်တတ်တာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊ ပိုက်ဆံရှာတဲ့အလုပ်”

www.burmeseclassic.com

မေးခွန်းနဲ့အဖြေ

တစ်နေ့တွင်
အိုင်စတိုင်းအကြောင်း
ပြောပြပါရန် အမေရိကန်
ရူပဗေဒပညာရှင် 'ရော
ဘတ်အိုပင်ဟိန်းမား'
(R. OPPENHEIMER:
1904-1967) အား မေးရာ
၎င်းက အနည်းငယ်စဉ်း
စားပြီး ပြောသည်။

“ပရင်စတန်တက္ကသိုလ်မှာ ကျွန်တော်တို့ အတူတူ ဆရာ
လုပ်ကြစဉ်ကပေါ့၊ စာမေးပွဲတွေ မစစ်မီမှာ 'ခင်ဗျားမေးမယ်၊ မေးခွန်း
တွေခက်မှာလား' လို့ သူ့ကို ကျွန်တော်မေးတယ်၊ သူက 'မနှစ်ကမေးတဲ့
မေးခွန်းတွေကိုပဲ ကျွန်တော်ပြန်မေးမှာပါ' လို့ ပြန်ပြောသမျှ၊ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်က 'အဲသလိုဆို မနှစ်က အဖြေမျိုးတွေကိုပဲ ခင်ဗျားကြား
ရမှာပေါ့' လို့ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ သူဖြူးပြီး ကျွန်တော်ကို
ပြန်ပြောတယ်။

'ဒီလိုလဲ မဟုတ်သေးဘူးလေ ကိုရောဘတ်၊ အခုတစ်နှစ်
လွန်သွားပြီ၊ မေးခွန်းတစ်ခုတည်းကိုပဲ မေးပေမယ်၊ မနှစ်ကပေးတဲ့
အဖြေနဲ့ အခုနှစ်ပေးမယ်အဖြေဟာ လုံးဝကွဲပြားခြားနားနေနိုင်တယ်ဗျ၊
ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ သိပ္ပံပညာဟာ အများကြီးတိုးတက်လာတယ်
မဟုတ်လားဗျာ' တဲ့။

အစက ပြန်စမယ်ဆိုရင်

'လူငယ်ဘဝကို ပြန်ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းပညာကို ရွေးပါမည်နည်း'ဟု သတင်းထောက်တစ်ယောက်က
'အိုင်စတိုင်း'ကို မေးရာ ၎င်းက ဤသို့ပြောသည်။

“လွတ်လပ်တဲ့ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်ချင်တယ်၊ ဥပမာ ရေပိုက်ပြင်
သမား၊ ဒါမှမဟုတ် တိုလီမှတ်စတွေအရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့သူ”

ရယ်ရွန်းပတ်ရွန်းဖြေလိုက်သော်လည်း မမျှော်လင့်သော
ရိုက်ခတ်မှုဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ အကြောင်းမူ ရေပိုက်ပြင်လုပ်
သားများ သမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌက အိုင်စတိုင်းအား ဂုဏ်ထူးဆောင်အသင်းဝင်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု
ရွေးချယ်လိုက်ပါကြောင်း
အကြောင်းကြားစာ ပို့
လိုက်၍ ဖြစ်လေသည်။

မလိုပါဘူး

အိုင်စတိုင်းသည် ခေတ်နှင့်အမီမဝတ်စားတတ်ရုံမက ဖိုသီ
ဖတ်သီလည်း နိုင်လှသည်။ တစ်နေ့တွင် ၎င်း၏ နယူးယောက်
မိတ်ဆွေတစ်ဦးကပြောသည်။

“မစ္စတာအိုင်စတိုင်း၊ ခင်ဗျားအပေါ်ဝတ်ရုံ အသစ်ဝယ်
ဝတ်ဘို့ကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ကိုယ်ပေါ်က ဝတ်ရုံဟာ ဟောင်းလွန်း၊
လို့အရောင်တောင် မပေါ်တော့ဘူးဗျ”

“မလိုဘူးထင်ပါတယ်ဗျာ၊ နယူးယောက်မှာ ကျုပ်ကို ဘယ်သူ
သိတာမှတ်လို့” ဟု အိုင်စတိုင်း ပြန်ပြောသည်။

နှစ်အနည်းငယ်ကြာသွားသည်။ ယခင်က မိတ်ဆွေပင်
အိုင်စတိုင်းကို ဝတ်ရုံအဟောင်းနှင့် မြင်ပြန်ရာ ယခင်ကအတိုင်း
ဝတ်ရုံအသစ်ဝယ်ဘို့ တိုက်တွန်းပြန်သည်။ ဤတစ်ခါ အိုင်စတိုင်းက
ဤသို့ ပြောသည်။

“မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်ကို နယူးယောက်တစ်မြို့လုံး သိနေကြ
တာပဲ”

တတိယလူ ဘယ်သူလဲ

အိုင်စတိုင်း၏ ‘ရီလေတစ်စီတီသီအိုရီ’ကို ရူပဗေဒပညာရှင်များ
ချက်ချင်းသဘောမပေါက်သဖြင့် အတော်ကြာကြာ အထိလက်ခံခြင်း
မပြုကြပေ။

ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်းတွင် ယင်းသီအိုရီနှင့် ပတ်သက်၍
အင်္ဂလိပ်နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် ‘အာသာ အက်ဒီတွန်’ (EDDINGTON)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

1882-1944) စာတမ်း

ဖတ်ကြားသည်။ ဖတ်
ကြားပြီးသောအခါ လုပ်
ပေးနိုင်အောင်တစ်ဦးက
ငှင်းကို ချီးကျူးစကား
ပြောသည်။

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ
အိုင်စတိုင်းရဲ့ သီအိုရီကို
နားလည်တဲ့လူသုံးယောက်

အနက် ခင်ဗျားဟာ တစ်ယောက်ပဲဗျာ”

ဤစကားကိုကြားသော ‘အက်ဒီတွန်’ အနေရခက်သလို
ဖြစ်သွားရာ စောစောကပုဂ္ဂိုလ်ဆက်ပြောသည်။

“ချီးကျူးခံရလို့ အနေမကျ။ စမ်းပါနဲ့ဗျာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဒီလောက်အထိ နှိမ်ချစရာမလိုပါဘူး။”

အက်ဒီတွန်ပြန်ပြောသည်။

“ဒါကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး။ တတိယလူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ
စဉ်းစားနေမိလို့ပါ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“အ” သုံးလုံးမကျေသူ

အိုင်စတိုင်းရထားနှင့် ခရီးထွက်လာသည်။ ဆာလာသဖြင့်
စားသောက်တဲ့ဘက်ကူးသွားသည်။ ဟင်းလျာစာရင်းစာရွက်ကိုယူသည်။
သည်တော့မှ မျက်မှန်မေ့လာကြောင်း သတိရသည်။ သို့နှင့် စားပွဲထိုးကို
ခေါ်ပြီး ဟင်းလျာအမည်များကို အသံထွက်ဖတ်ပြရန် ပြောသည်။
စားပွဲထိုးသည် လူကြီးလူကောင်းပုံပေါက်ပြီး အဝတ်အစားကောင်း
ဝတ်ထားသူ အဘိုးကြီးကို ကိုယ်ချင်းစာသည် မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် တိုးတိုးလေးပြောသည်။

“ကျွန်တော်လဲ စာမဖတ်တတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

အတုခိုးတော်သူ

ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် ကြွရောက်လာကြသော ပရိသတ်များ
အတွက် နာမည်ကျော် လူရွှင်တော် မင်းသားကြီး ‘ချာလီချာပလင်’
(C. CHAPLIN: 1889-1977) သည် အလွန်ခက်သည့် အောင်ပရာ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တပင်တိုင်သီချင်း (အာရီယာ) တစ်ပုဒ်ကို သီဆိုပြသည်။ သီချင်းဆုံးသောအခါ ဧည့်သည်များအထဲမှ တစ်ဦးက အံ့ဩစွာ ပြောသည်။

“ချီးကျူးတယ်၊ ချီးကျူးတယ်၊ အဆိုလည်းကောင်းမှန်း ကျွန်တော်တို့မသိခဲ့ရပါလားဗျာ”

ဈာလီဈာပလင် ပြုံးပြီးပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော် မဆိုတတ်ပါဘူးဗျာ၊ မိလန်မြို့၊ ‘လာ စကာလာ’ စာတ်ရုံမှာ သံမြင့် ယောက်ျားအဆိုတော် (TENOR) ကို လိုက်ပြီး အတုခိုးကြည့်တာပါ”

မဆိုင်တဲ့လူ

ပဲရစ်မြို့တွင် ၁၉၂၆ ခုနှစ်က ရုပ်ရှင်ပညာသည်များ၏ နိုင်ငံတကာ ကွန်ဂရက်ကို ကျင်းပသည်။ မိန့်ခွန်းပြောသူတို့က ရုပ်ရှင်၏အခန်းကဏ္ဍ၊ ၎င်း၏ အနာဂတ်အလားအလာ၊ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းနှင့် ရုပ်ရှင်ပညာကို အစပျိုးပေးခဲ့သူ ‘လျူမယ်ညီနောင်’ တို့၏ ကျေးဇူးတရားအကြောင်းတို့ကို ပေါ်ထုတ်ဟောပြောသွားကြသည်။

ရုပ်ရှင်ပညာသည်ကြီးများ စုဝေးကြရာခမ်းမ၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည် ကုတ်ကုတ်ကလေးထိုင်နေလေသည်။ ၎င်း၏ ပုံပန်းကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကွန်ဂရက်အခန်းထဲသို့ မှားယွင်းပြီးရောက်လာသည်နှင့် တူလေသည်။ တာဝန်ရှိသူများက ၎င်းကိုမေးသည်။

“လူကြီးမင်း ဒီမှာဘာလုပ်နေပါသလဲ၊ ကနေ့ကျင်းပတဲ့ ကွန်ဂရက်နဲ့ဘယ်လို ပတ်သက်ပါသလဲ”

အဘိုးကြီးနေရာမှ ထလိုက်ပြီး ခပ်တုံတုံပဲ ပြေလိုက်သည်။ “လျူမယ်၊ ကျုပ်နာမည် လျူမယ်”

ရုပ်ရှင်၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ‘လျူမယ်ညီနောင်’ကို ကွန်ဂရက်သို့ တက်ရောက်ရန် တာဝန်ရှိသူများ ဖိတ်ကြားဘို့ မေ့သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ငွေနှင့်သီချင်း

အိတ်လီအဆို
တော်ကြီး 'အင်ရစ်ကို
ကာရုနို' (CARUSO:
1873-1921) သည်
ချက်လက်မှတ်ကို ကိုင်
ကာ ဘဏ်တွင် ငွေလာ
ထုတ်သည်။ ပြစ်ချင်
တော့ ၎င်းတွင်မည်သည့်
သက်သေခံ အထောက်

အထားလက်မှတ်မှ ပါမလာချေ၊ ငွေကလည်းများသဖြင့် ဘဏ်စာရေး
သည် 'ကာရုနို'ကို ငွေထုတ်ပေးနိုင်ဟု ငြင်းသည်။ 'ကာရုနို'
စိတ်အိုက်သွားသည်။ ဘာလုပ်ရပါ့မလဲဟု စဉ်းစားသည်။ နောက်ဆုံး
တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။ 'မိလန်ကိုလီ' အော်ပရာထဲမှ
တပင်တိုင်သီချင်းကို သံမြင့်သီဆိုလိုက်သည်။

အဆိုကောင်းလွန်းသဖြင့် ဘဏ်ထဲရှိသည့် လူများအားလုံး
အပ်ကျသံကြားရလောက်အောင် ငြိမ်သက်နေကြသည်။ သီချင်းဆုံး

သည်နှင့် 'လုံလောက်သော သက်သေအထောက်အထား' ရပြီဖြစ်၍
ဘဏ်စာရေးသည် 'ကာရုနို'ကို ငွေထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ဘဏ်မှ အထွက်တွင် 'ကာရုနို' သူ့ဟာသူပြောသည်။

"ပူး၊ ငါ့ဘဝမှာ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဒီလောက်ကြိုးကြိုးစားစား
တစ်ခါမှ မဆိုဖူးဘူး"

အေးချမ်းတဲ့အလုပ်

'ကာရုနို' သည် စာတ်ခုံပေါ်တက်ရမည့် နေ့တိုင်းစိတ်လှုပ်ရှား
လေ့ရှိသည်။ စိတ်ငြိမ်အောင် လုပ်ပေးတိုက်ဘက်တို့၏ ရုပ်ပြောင်ပုံ
များကို ရေးဆွဲသည်။

၎င်းဆွဲသော ရုပ်ပြောင်များကို ကြည့်ပြီး မိတ်ဆွေများက
ပြောကြသည်။

"ခင်ဗျား ရုပ်ပြောင်ဆရာလုပ်ရင် အဆိုတော်လိုပဲ အောင်မြင်
မှာ သေချာတယ်ဗျ"

'ကာရုနို' ကပြန်ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်နော်၊ စိတ်လဲ သိပ်မလှုပ်ရှားရဘူး"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တင်းကျပ်လွန်းတဲ့
ဆရာကြီး

ဗီယင်နာတက္ကသိုလ်
ဆေးပညာ မဟာဌာန
မှူး 'ဆင်မဲလ်ဝေ့စ်'
(SEMMELEWEIS
1818-1865) သည်
စာမေးပွဲ စစ်ရာတွင်

အလွန် တင်းကျပ်သော ပါမောက္ခဟု နာမည်ကြီးသည်။ တစ်နေ့တွင်
ဥပဒေပညာမဟာဌာနမှ ဆရာတစ်ဦးက ၎င်းကိုပြောသည်။

“ဆရာ့တပည့်တွေဘက်က ကျွန်တော်ရပ်တည်ပြီး ပြောပါ
ရစေ၊ ဆရာ့တပည့်တွေဟာ ဆရာ့ကို အတော်လေးကြောက်နေကြပါ
တယ်၊ ဆရာ့ရဲ့တောင်းဆိုချက်တွေကို နည်းနည်းလောက် လျှော့ပေးလို့
မရဘူးလားခင်ဗျာ”

ဌာနမှူး ချက်ချင်းပြန်ပြောသည်။

“လျှော့ပေးလို့မဖြစ်ဘူး၊ ရှေ့နေညီရင် ပိုက်ဆံဆုံးရင်ဆုံး။

ဒါမှမဟုတ် ထောင်ကျတိုက်ရိတယ်၊ အဲ၊ ဆရာဝန်ညံ့လို့ကတော့
လူနာရဲ့အသက်ဆုံးရှုံးရမယ်ဗျ”

ချေးကြီးတဲ့စာလုံး

တစ်နေ့တွင် ဝန်တိုစိတ်ပွားသူတစ်ယောက်သည် နာမည်ကြီး
အမေရိကန် စာရေးဆရာ 'ဟဲမင်းဝေ့စ်' (HEMINGWAY: 1899-
1961) ထံ ခနဲ့တဲ့တဲ့ စာတစ်စောင်ရေးပို့သည်။

“စာတစ်လုံးကို တစ်ဒေါ်လာနှုန်း ခင်ဗျားရနေတယ်ဆိုတာ
ကြားရတယ်၊ အခု ကျွန်တော် တစ်ဒေါ်လာ ထည့်ပေးလိုက်တယ်၊
ခင်ဗျားဆီက နမူနာ စာတစ်လုံးပြန်ရချင်ပါတယ်”

တစ်ဒေါ်လာတန်ငွေစက္ကူကို 'ဟဲမင်းဝေ့စ်' အိတ်ထဲထည့်
လိုက်ပြီး စာပြန်ရေးသည်။

“THANKS”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အားပေးတဲ့သူ
ရှိတယ်

နာမည်ကြီး ဆိုဗီ
ယက်ခေတ် ဂီတစာဆို
ပိုကာရတ်စ်(POKRASS:
1899-1978) က ဤသို့
ပြောပြသည်။

“မှတ်မိသေးတယ်။
တော်လှန်ရေး မတိုင်မီ
က ကျွန်တော်ချာတိတ်အရွယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်ညီ ‘ဒန်နီ’
တို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး အချစ်သီချင်းတွေရေးတယ်။ အဲဒီသီချင်းတွေကို
ဂီတဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ဆီယူသွားပြတယ်။ သီချင်း
တွေကို သူနားထောင်ပြီးတော့ ပခုံးတွန့်ပြတယ်။ မကြိုက်လို့ပဲလား။
ချာတိတ်နှစ်ယောက်ကို သိပ်ပြီး မယုံချင်လို့ပဲလားတော့ မသိဘူး။
အဲဒီအချိန်မှာ ဆိုင်ထဲကို မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ဝင်လာတယ်။
သီချင်းသင်္ကေတတွေကိုကြည့်ပြီး မိန်းမကြီးပြောသည်။
“ဟာ၊ အင်မတန်ပြောင်မြောက်တဲ့ သီချင်းတွေပါလား။”

တဲ့၊ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ သီချင်းတွေကို သူမ ဝယ်သွားတယ်။
အဲဒီမိန်းမကြီးက ကျွန်တော်တို့ အမေလေ၊ ဟဲ ဟဲ”

ဘာလုပ်သလဲ

ရုရှားအဆိုတော်ကြီး ‘ရှာလျာပင်’ (SHALYAPIN. 1873-
1938) သည် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်၏ လုပ်အားကို တန်ဖိုးထား
တတ်သူ၊ လွယ်ကူသောအလုပ်ဟု ယူဆကာ အထင်သေးသည့်
မျက်စိဖြင့် ကြည့်သူတို့ကို အလွန်မုန်းသည်ဟု အဆိုရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် နာကျည်းဝမ်းနည်းသည့်အသံဖြင့် ပြောပြသည်။
“မှတ်မိသေးတယ်၊ တလောက ကျွန်တော်မြင်းရင်ထားစီးသွား
တယ်။ သွားနေရင်းက ‘လူကြီးမင်း ဘာအလုပ်လုပ်ပါသလဲ’ လို့
ရုထားမောင်းသူ ကျုပ်ကို မေးတယ်။ ‘သီချင်းဆိုတယ်’ လို့ ကျုပ်
ပြေလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ သူက “ကျွန်တော် အဲဒါကို မေးတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ လူကြီးမင်း ဘာအလုပ် လုပ်သလဲလို့ မေးတာပါ။
သီချင်းကတော့ ကျွန်တော်လဲ ပျင်းရင်ဆိုတာပါပဲတဲ့ဗျာ၊ ကောင်းရော”

www.burmeseclassic.com

သုတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ရိုးသားသောအပြေ

ကွမ်တမ်မက္ကင်းနစ်ကို စတင်ပေါ်ထုတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သူ၊ ဂျာမန် ဂျပန် ပညာရှင် 'ဟက်စ်ဘွန်း' (M. BORN: 1882-1970)

သည် မိမိ၏ ခေါက်တာ ဘွဲ့အတွက် နက္ခတ္တဗေဒ ဘာသာရပ်ကို လူတွေ အစစ်ဆေးခံရန် ထင်ရှားသည့် နက္ခတ္တနှင့် ဂျပန်ပညာရှင်ကြီး 'ရှုတ်စ်ရှီးလ်' ဆီရောက်လာသည်။ 'ရှုတ်စ် ရှီးလ်'က မေးသည်။

"ကြယ်ကြွေကျတာကိုမြင်တဲ့အခါ မောင်ရင် ဘာလုပ်သလဲ" ယင်းမေးခွန်းကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေရမည်ဟု 'ဘွန်း' နားလည်သည်။

"ကျွန်တော်နာရီကိုကြည့်လိုက်မယ်၊ အချိန်ကိုမှတ်မယ်၊ ဘယ်ကြယ်နက္ခတ်စုက ကျလာသလဲဆိုတာဆုံးဖြတ်မယ်၊ လှုပ်ရှားမှုရဲ့ ဦးတည်ချက်နဲ့ အလင်းတန်းရဲ့အရှည်ကို အကဲဖြတ်ပြီး အနီးစပ်ဆုံး

လမ်းကြောင်းကို တွက်ချက်ပါမယ်" ဟု၍ဖြစ်သည်။
နားလည်သော်လည်း 'ဘွန်း' အထက်ပါအတိုင်း မဖြေလိုက် ချေ။
ရင်ထဲက အလွန်အမင်း ပြောချင်နေသည့်စကားသာ 'ဘွန်း' ထံမှ ပေါ်ထွက်လာသည်။
"လိုချင်တာတစ်ခုကို ဆုတောင်းပါမယ်"

အသေးသုံး

နာမည်ကြီး ပြင်သစ်အဆိုတော်နှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား 'အိပ်မွန် တန်း' (MONTAND: 1921-1991) အနားသို့ အခြေအနေမဲ့ တစ် ယောက် ကပ်လာပြီး သူ့ကို ဖရန်ဇွေ တစ်ဆယ်ပေးပါရန် မေတ္တာ ရုပ်သည်။

"ကျွန်တော် ပြင်သစ်တောင်ပိုင်းကိုသွားချင်လို့ပါ" ဟု ၎င်းက ရှင်းပြသည်။

"ဆယ်ပရန်ထဲနဲ့ တောင်ပိုင်းကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သွား နိုင်မှာလဲဗျ" မွန်တန်းကပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“ကျွန်တော့်အတွက်
လုံလောက်ပါတယ်၊
ကျွန်တော် ကားကြို
တွေနဲ့ အခမဲ့လိုက်စီး
သွားမှာပါ။ ဆယ်ဖရန့်
က လမ်းမှာ လိုလိုမယ်
မယ်သုံးဖို့ပါ”

‘မုန်တန်း’ ဖရန့်
ငွေနှစ်ဆယ်ထုတ်လိုက်
သည်။

“နှစ်ဆယ်ယူသွားဗျာ၊ တောင်ပိုင်းမှာနေရတာ မကြိုက်လို့
ပဲရစ်ကို ပြန်လာချင်တဲ့ စိတ်ကူးပေါက်ရင် လမ်းမှာသုံးရတာပေါ့။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ထင်မြင်ချက်

လျှို့ဝှက်သည်းဖို ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးသူ နာမည်ကြီး
ဒါရိုက်တာ ‘အဲဖရက်ဟစ်ချ်ကော့’ (A. HITCHCOCK: 1899-
1980) ကို မင်းသားတစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍ ထင်မြင်ချက်ပေးရန်
သတင်းထောက်များဝိုင်းမေးကြရာ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး ၎င်းက
ဖြေသည်။

“သူ့ဆီမှာ ကိုယ်ပိုင်ထူးခြားမှု ဘယ်လောက်အထိ ကင်းမဲ့နေ
သလဲဆိုရင် ဆေးရောင်စုံကားရိုက်လဲ အဖြူအမည်းပဲထွက်လာတယ်”

နှစ်မျိုးနှစ်စား

တစ်နေ့တွင် ရုရှားစာရေးဆရာ ‘မီခေးလ်စဗက်လော့’
(M.SVETLOV: 1903-1964) သည် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ
နှင့် ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်နေကြသည်။ အရက်ကုန်သွားသဖြင့် တက်သစ်စ
စာရေးဆရာတစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ‘ဗောဒ်ကာ’ အဝယ်လွှတ်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

လိုက်သည်။ မကြာမီ
အရက်မပါဘဲ ၎င်းပြန်
လာသည်။ ဆိုင်တွင်
အကောင်းစား ဗောဓိ
ကာမရှိ၊ အညံ့စားတွေ
သာရှိသဖြင့် မဝယ်ခဲ့
ကြောင်း ၎င်းက ရှင်းပြ
ရာ 'စမက်လော့' က
ပြောသည်။

“ကိုယ့်လူမှတ်ထား၊ ဗောဓိကာဆိုတာ နှစ်မျိုးနှစ်စားပဲရှိတယ်၊
ကောင်းတာနဲ့ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အမျိုးအစားတဲ့ကွ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသူ

သရော်စာရေးသည့် နာမည်ကြီး ပြင်သစ်စာရေးဆရာ 'ဖရန်
စွာရာဘလယ်' (F. RABELAIS: 1494-1553) သည်တစ်နေ့တွင်
ပိုက်ဆံဖြတ်သဖြင့် လိယွန်မြို့မှ ပဲရစ်သို့သွားတို့အတွက် ရထား
လက်မှတ်ပင်မဝယ်နိုင်ဘဲရှိလေသည်။ သို့သော် ရာဘလယ်သည်
လွယ်လွယ်နှင့် စိတ်ဓါတ်ကျတတ်သူ မဟုတ်ချေ၊ သို့နှင့် စာအိတ်
သုံးခုကို ယူပြီး တစ်ခုစီတွင် သကြားမှုန့်ကို လောင်းထည့်သည်။
ထို့နောက် 'ဘုရင်အတွက်အဆိပ်' 'ဘုရင်မအတွက်အဆိပ်' 'အိမ်ရှေ့စံ
အတွက်အဆိပ်' ဟု စာအိတ်တစ်အိတ်စီပေါ်တွင်ရေးလိုက်ပြီး အများ
မြင်သာသည် နေရာတွင် ချထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် တည်းခိုခန်းသန့်ရှင်းရေး အလုပ်
သမက စာအိတ်များကို ယူပြီး ပိုင်ရှင်လက်အပ်သည်။ ပိုင်ရှင်သည်
အစောင့်အကြပ်များဖြင့် ရာဘလယ်ကို ပဲရစ်မြို့သို့ ပို့လိုက်လေ
သည်။

ပဲရစ်သို့ရောက်သောအခါ တရားသူကြီးများရှေ့တွင် မိမိအပြစ်
မရှိကြောင်း 'ရာဘလယ်' ထုချေသည်။ သက်သေထူသည်အနေနှင့်
'အဆိပ်' ကိုသောက်ပြသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘုရင် (မင်းကြီး) ကျပြီ

တရားသူကြီးများ
ရယ်မောပြီး စာရေး
ဆရာကို လွှတ်လိုက်
လေသည်။

မေး လေ လေ ပညာရ လေ လေ

အလယ်ခေတ်က တွေးခေါ်ရှင်ကြီး 'ဂါဇာလီ' (GAZALI: 1058-1111) ကိုမေးသည်။

"ဆရာကြီးဟာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အသိအမြော်အမြင်ကြီးတဲ့ သူအဖြစ်ကို ရောက်လာသလဲဆိုတာ သိပါရစေ"

"မေးရမှာကို ငါ ဘယ်တော့မှ မရှက်ဘူး" ဟု ဒဿနပညာ ရှင်ပြန်ဖြေသည်။

ဟောလန်တွေးခေါ်ရှင်၊ ရုပ်ဝါဒီ 'ဘင်နင်ဒစ် စပိုင်နိုဇား' (B. SPINOZA: 1632-1677) သည် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူနှင့် မကြာခဏ စစ်တုရင်ကစားလေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် အိမ်ရှင်ကပြောသည်။

"ကျွန်တော်ရုံးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော် စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားပြီး ခင်ဗျားရုံးတဲ့ အလှည့်မှာ ဘာမှမဖြစ်သလို ခင်ဗျားနေနိုင်တာကို ကျုပ်သိပ်အံ့ဩတယ်ဗျာ၊ ဘာလဲ၊ စိတ်မပါဘဲ ခင်ဗျားကစားနေတာ လား။"

'စပိုင်နိုဇား' ပြန်ပြောသည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့အထဲက တစ်ယောက် ယောက်ရုံးတိုင်း ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကင်းရှပ် (မင်းကြီးရှပ်) ထွက်ပေါက် မရှိအောင် 'အခွေခံ' လိုက်ရတာနဲ့ အဆုံးသတ်တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဘုရင်ရုပ်ကျသွားတိုင်း သမ္မတအုပ်စိုးတဲ့စနစ်ကို လိုလားတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်သလိုကြီး ခံစားရလို့ပါ။"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပျော်တော်ဆက်ဝန်၏ အမြင်

ထင်ရှားသည့် ရှားရှား ဘုရင် 'ပထမမြောက် ပီတာ' (၁၆၇၂-၁၇၂၅) သည် တစ်နေ့တွင် ကိစ္စ တစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ၏ ပျော်တော်ဆက် ဝန်ဖြစ်သူ 'ဘာလာကီး ရက်' ၏အမြင်ကိုတောင်းခံသည်။ 'ဘာလာကီးရက်' စိတ်ထဲရှိသည့် အတိုင်း ရိုးရိုးသားသားထင်မြင်ချက်ပေးလိုက်သည်။ အဖြေကို ဘုရင် မနှစ်မြို့သဖြင့် ပျော်တော်ဆက်ဝန်ကို အချုပ်ခန်းထဲထည့်လိုက်ဟု အမိန့်ပေးသည်။ သို့သော် မကြာမီ ပျော်တော်ဆက်ဝန် ပြောသည့် အတိုင်း မှန်သဖြင့် အချုပ်ခန်းမှ လွတ်ပေးလိုက်သည်။ များမကြာမီတွင် အခြားအကြောင်းကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ ဇာဘုရင်က 'ဘာလာ ကီးရက်' ၏အမြင်ကို တောင်းခံပြန်သည်။ ဤတွင် ပျော်တော်ဆက်ဝန် သည် အနားတွင်ရှိသော အစောင့်ကို လှမ်းပြောသည်။

"ငါ့ကို အချုပ်ခန်းထဲသာ ခေါ်သွားပါကွာ"

(၁၃၁)

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကိုယ့်ကိုယ်တော့ နှာသတဲ့လား

ပထမမြောက်ပီတာဘုရင်၏ ပျော်တော်ဆက်ဝန် 'ဘာလာ ကီးရက်'သည် အခြားလူများနှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးလှောင် ပြောင်ရယ်မော၏။ တစ်ဘက်လူအား ထိခိုက်နာကြင်စေသည့် ပျက် လုံးများချည်းပြာ၏။ ကိုယ်တိုင်မူ အထိမခံ ရှေ့ပန်းကန်သမားဖြစ်နေ သည်။ အထူးသဖြင့် ၎င်းကို ငထုံ၊ ငအလို သဘောထားပြီး ရယ် သွမ်းသွေးလျှင် ဆတ်ဆတ်ခါနာသည်။

တစ်နေ့တွင် ပျော်တော်ဆက်ဝန်၏ လှောင်ပြောင်ခြင်းကို ခံရဖူးသူ အမတ်တစ်ဦးက ကျီစားသလိုလို၊ အတည်လိုလိုနှင့် 'ဘာလာ ကီးရက်'ကို ပြောသည်။

"ဟေ့ လူပြက်၊ မင်းကို ငါတစ်နေ့နေ့မှာ အသေသတ်ပစ်မယ်၊ နားလည်လား။"

'ဘာလာကီးရက်' ဘုရင်ကြီးကို သွားတိုင်သည်။ ပီတာ ဘုရင်ကပြောသည်။

"မင်းကို သူသတ်ရင် သူ့ကို ငါ့ကိုယ်တော်မြတ် ကြိုးပေး သတ်မယ်၊ စိတ်ချ"

'ဘာလာကီးရက်' မကျေမနပ်ပြန်ပြောသည်။

(၁၃၂)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“မလိုချင်ပါဘူး။
ကျွန်တော်မျိုး အသက်
ရှင်တန်း သူ့ကို ကြီးပေး
သတ်တာကိုပဲ မြင်ချင်
ပါတယ် အရှင်မင်းကြီး”

လူပေါကြီး

အထက်တန်းလွှာမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ပြောသည်။

“ဟေ့ ဘာလာကီးရက်၊ မောင်မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နန်း
တော်ထဲ ရောက်လာတာလဲ”

“ခက်ခက်ခဲခဲကြိုးစားပြီးရောက်လာတာပါ။ ခင်ဗျားတို့လို
ပညာရှိတွေကြားက အတင်းတိုးဝင် ဖြတ်လျှောက်ပြီး ဘုရင့်အမှုတော်
ကိုထမ်းခွင့်ရခဲ့တာပါ။ သိတဲ့အတိုင်း လမ်းကြိုလမ်းကြားပါမကျန်
ခင်ဗျားတို့တစ်တွေနဲ့ ပြည့်နက်နေတယ် မဟုတ်လား”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ မောင်မင်းကို လူပေါကြီးလို့ ခေါ်ကြ
တာလဲ”

“လူပေါအကြောင်းကို လူပေါဆီမှာပဲမေးတဲ့ ခင်ဗျားတို့လို
ပညာရှိတွေနဲ့ မမှားရအောင် ခေါ်တာပေါ့ဗျာ”

မယုံကြတော့ဘူး

တစ်နေ့တွင် ‘ဘာလာကီးရက်’သည် အခြားအချိန်အခါများ
နှင့်မတူ ထူးထူးခြားခြား စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ တစ်နေ့လုံး
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို တွေ့ရာ ဝန်ကြီးတစ်ပါးက လူရွှင်တော်၏
ပုခုံးကို ပုတ်ပြီးပြောသည်။

“ဘာလာကီးရက်၊ ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှချည်လား။
ဘာဖြစ်လို့ ဟာသမပြောတာလဲ”

“ရယ်စရာတွေ ပြောလွန်းလို့ အခုတလော ကျွန်တော်ကို
ဘယ်သူမှလဲ မယုံကြတော့ဘူးလေ၊ အခုပဲကြည့်၊ ဝန်ကြီးနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ကျွန်တော် ဘာပြောပြော၊ ဥပမာ ဝန်ကြီးဟာ အင်မတန်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အသိဉာဏ်ပညာကြွယ်ဝ
တဲ့လူဖြစ်ပါတယ်လို့ပြော
တိုင်း 'ဟေ့၊ ဘာလာ
ကီးရက်၊ မင်း ရယ်စရာ
ပြောနေတာလား' ဆိုပြီး
အားလုံးက ပြန်မေးကြ
တယ်။"

မှားသွားပြီ

နာမည်ကြီး ပြင်သစ်စာရေးဆရာနှင့် တွေးခေါ်ရှင် 'ဗော်လ်
တိုင်းယား'သည် တစ်နေ့တွင် လူတစ်ယောက်နှင့်ပတ်သက်၍ ချီးကျူး
ပြောဆိုရာ နားထောင်နေသူတစ်ဦးက 'ဒီလူပဲ ဆရာကြီးအကြောင်းကို
မကောင်းပြောနေပါလား' ဟုထောက်လိုက်သည်။

ပြုံးပြီး 'ဗော်လ်တိုင်းယား' ပြန်ပြောသည်။

"ဟုတ်လား၊ အဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး မှား
သွားပြီ ထင်ပါရဲ့။"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့အဖြေ

ပရပ်ရှားဘုရင် 'ဒုတိယမြောက် ဖရက်ဒရစ်' (၁၇၁၂-
၁၇၈၆)သည် မိမိကိုယ်မိမိ ပညာရှိဟု အထင်ရောက်နေသူဖြစ်သည်။
မိမိဖွဲ့စည်းထားသော သိပ္ပံအကယ်ဒမီ၏ အဖွဲ့ဝင်များနှင့် မကြာခဏ
ဆွေးနွေးတတ်သည်။ ပညာရှိတွေအချင်းချင်းဆွေးနွေးသည့် သဘော
သက်ရောက်စေလို၍ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမေးသည့် မေးခွန်းများ
သည် အဓိပ္ပာယ်မရှိသည်ကများသည်။

တစ်နေ့ ၎င်းကမေးသည်။

"ရှန်ပိန်ခွက်က ထွက်တဲ့အသံဟာ ဝိုင်ထည့်ထားတဲ့ခွက်က
ထွက်တဲ့အသံထက်ဘာဖြစ်လို့ ပိုပြီး နားဝင်ပီယံဖြစ်ရတာလဲဟင်"

အကယ်ဒမီပညာရှင်များ ကိုယ်စား ပါမောက္ခ 'ဖဲလ်စာ'က
ဖြေသည်။

"အရှင်မင်းကြီး ချီးမြှင့်တဲ့လစာလေးနဲ့ မလောက်မစားနေ
ကြရတဲ့ အကယ်ဒမီပညာရှင်တွေဟာ အဲဒီလိုစမ်းသပ်မှုတွေကို
လုပ်ဖို့အခွင့်အလမ်းကင်းမဲ့နေတာကြောင့် အဖြေပေးဘို့ အခက်ကြုံရ
ပါတယ် ဘုရား"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မစော်ကားပါနဲ့

နာမည်ကြီး ပြင်သစ် ပြဇာတ်ရေးဆရာ 'ဘိုမာရှယ်' (BEAUMAR-CHAI: 1732-1799) သည် စောင်းတီးတော် သူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ဂီတသမားတစ်ယောက်

အဖြစ်နှင့် ပြေပျော်ရန် ဘုရင်မ၏ နန်းတော်ထဲသို့ ၎င်းဖိတ်ကြားခြင်း ခံရသည်။ ခွေးခြေခုံတွင်ထိုင်ကာ 'ဘိုမာရှယ်'သည် မိမိ၏ စောင်း လက်ရာကို ပြသသည်။ ခွေးခြေခုံတွင် 'ဘိုမာရှယ်'ထိုင်ပြီး စောင်းတီး သည်ကို တက်ရောက်လာသော များကြီးမတ်ရာတို့ မကျေနပ်ချေ။ ဘုရင်မ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ၎င်းတို့အထဲမှ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ခုံတွင်ထိုင်ခွင့်မရပူးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် 'ဘိုမာရှယ်' ၏ဖခင်သည် နာရီပြင်ဆရာဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိထားသော အမတ်တစ်ဦးက မနာလိုစိတ်ကို အခြေခံ၍ အောက်ပါ အတိုင်း 'ဘိုမာရှယ်' ကို 'ထိုးနှက်'သည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“ဆရာကြီး 'ဘိုမာရှယ်'၊ ဒီနာရီဟာ လူကြီးမင်းရဲ့အထင် ဘယ်လောက်တန်ဖိုးမယ် ထင်သလဲခင်ဗျ”

ကမ်းပေးသောနာရီကို 'ဘိုမာရှယ်'လှမ်းယူလိုက်ပြီး မျက်စိ အနားသို့ ကပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မတော်တဆလိုလိုနှင့် လက်ထဲ ကလွှတ်ချလိုက်သည်။ နာရီသည် ကြမ်းပေါ်တွင် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်သွားလေသည်။

အမတ်သည် ဖုံးကွယ်၍ မရသော ဒေါသသံဖြင့် 'ဘိုမာရှယ်' ကို အပြစ်တင်သည်။

“ခင်ဗျားဟာ မိကောင်းပခင်တွေရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမမှုကို မရခဲ့တဲ့ လူပါလားဗျဟင်”

'ဘိုမာရှယ်' အေးအေးလေး ပြန်ပြောသည်။

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ သူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ကျွန်တော်အဖေ ကျွန်တော့်ကို မလွှဲပေးခဲ့ရကောင်းလားဆိုပြီး ခင်ဗျား ရောကျွန်တော်ပါ အခုအတူတူ ဝမ်းနည်းနေကြရပြီ မဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ကော်ပီကြိုက်သူ

ကလဲ့စား

နာမည်ကြီး အီတလီ ဂျပမေဒပညာရှင် 'အလက်စန်ဒရို ဗော်လတာ'(A. VOLTA: 1745-1827) သည် ကော်ပီအလွန်ကြိုက်သူ ဖြစ်သည်။ ကော်ပီ သောက်တိုင်း နွားနို့နှင့်

သကြားမပါဘဲ သောက်လေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက နွားနို့နှင့် သကြားကို အဘယ်ကြောင့်မထည့်ပါသနည်းဟု မေးရာ 'ဗော်လတာ'က ပြုံးပြုံးလေးပြန်ပြောသည်။

“ရှင်းနေစရာလိုသေးလား၊ နွားနို့နဲ့ သကြားမပါဘဲနောက် ကော်ပီပဲ ခွက်ထဲမှာပိုများတော့ မပေါ့ဗျ”

ထင်ရှားသည့် အင်္ဂလိပ်ပြဇာတ်ရေးဆရာ 'ရှယ်ရီဒန်' (SHERIDAN: 1751-1816) သည် တစ်ခါသော် မိမိ၏ ပြဇာတ် တစ်ခု၌ အင်္ဂလိပ်ပါလီမန်ကို ဝေဖန်လိုက်မိသည်။

တရားရုံးက ချမှတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ၎င်းသည် ပါလီမန်သို့ လာပြီး ဒူးထောက်ကာ ဝန်ချတောင်းပန်ရမည်ဖြစ်လေ သည်။

မိမိအတွက် သိမ်ငယ်ရသည့် တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်အတွက် 'ရှယ်ရီဒန်' ပါလီမန်သို့ ရောက်လာသည်။ အမတ်များ၏ ရှေ့တွင် ၎င်းဒူးထောက်ပြီး တောင်း ပန်စကားဆိုသည်။ ထို့နောက် နေရာမှထကာ လက်ကိုင့်ပုဝါဖြင့် မိမိ၏ ဘောင်းဘီပေါ်က ပုံများကို သုတ်ပစ်သည်။ နှုတ်မှလည်း အံ့ဩသံဖြင့်ပြောသည်။

“ပါလီမန်က ညစ်ပတ်လှချည်လား။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အပေါ်တက်ပါစေ

နာမည်ကြီး အိတလီ
တရောဆရာ 'ဂျီဝန်နီ
ဗီအိုတီ' (D.VIOTTI:
1755-1824) သည်
မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ပါလီ
မန်အမတ်၏ အိမ်တွင်
လာရောက်ဖြေဖျော်ရန်
ဖိတ်ကြားခြင်းခံရသည်။

မိတ်ဆွေအမတ်၏ အိမ်သည် ငါးထပ်တွင်ရှိသည်။ မှူးမတ်မျိုးရိုး
အထက်တန်းလွှာတို့သည် ထိုစဉ်က အောက်ထပ်တွင်သာ နေကြ
သည်။ မိမိ၏ ဖြေဖျော်ပွဲသို့ တက်ရောက်ရန် အထက်တန်းလွှာမှ
ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဖိတ်ထားကြောင်းသိလိုက်ရသည့်အခါ 'ဗီအိုတီ'က
အိမ်ရှင်မိတ်ဆွေကို ပြောသည်။

“သူတို့ဆီကို ကျွန်တော်တို့ ဆင်းရတာအကြိမ်မနည်းတော့
ဘူး၊ ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့အပေါ်ကို တက်လာကြပါစေပေါ့၊ မဟုတ်
ဘူးလားဗျာ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အိုရှင် မကောင်းတော့ပါ

ပြင်သစ်ဂီတစာဆို 'ဒယ်နီယယ် အောဘာ (D.AUBER:
1782-1871) သည် အိုခြင်း၊ သေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟာသစွက်ပြီး
ပြောတတ်လေ့ရှိ၏။ ဧရာအိုဘဝတွင် တစ်နေ့ အသုဘတစ်ခုမှ
ပြန်လာရာ မိတ်ဆွေများအား 'သချိုင်းကို လေ့လာသူအဖြစ်နဲ့
ဒီနေ့နောက်ဆုံးအကြိမ်ရောက်ခဲ့ရတယ်ထင်ပါရဲ့ဗျာ' ဟု ပြောလိုက်
သည်။ သို့နှင့် စကားဆက်စပ်ပြီး အသက်ကြီးလာသည်အခါ ကြံရ
ဆုံရသည့် ဒုက္ခအဝဝအကြောင်းဆက်ပြောဖြစ်ကြသည်။ 'အောဘာ'က
အောက်ပါအတိုင်းမှတ်ချက်ချသည်။

“ဧရာဘဝဟာ ဘယ်လိုမှ ပျော်စရာမကောင်းတော့ဘူး
ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲလေ၊ အသက်ပိုရှည်အောင်နေ
တဲ့ တခြားနည်းတစ်ခုခုကို အခုထိ ဘယ်သူမှ မတီထွင်နိုင်သေးပဲကိုး”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မဝတဝကျေးတာကိုး

ဂီတစာဆို 'ရိုစီနီ' သည် တစ်နေ့တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိမ်သို့ ညစာ သွားစားသည်။ အိမ်ရှင်မသည် အလွန် ခြွေတာတတ်သူဖြစ်ဟန် တူသည်။ အကြောင်းမူ မဖြစ်စလောက်သာ ကျွေးသဖြင့် 'ရိုစီနီ' သည် ဗိုက်မဝဘဲ စားပွဲမှ ထရသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ အိမ်ရှင်မသည် တစ်ဖက်က ခြွေတာ သော်လည်း လောကွတ်စကားကိုမူ မတွန့်တိုချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း 'ရိုစီနီ' စားပွဲမှ အထွင် 'နောက်တစ်ခါလာစားပါအုန်းနော်' ဟု ချိုချိုသာသာဖတ်သည်။

'ရိုစီနီ' မအောင်နိုင်ဘဲပြန်ဖြေသည်။
'စိတ်ချ၊ အခုကိုပြန်လာချင်နေပြီ'

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်

ဂီတစာဆို 'မေယာဘဲယား' ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်း၏ တူတော်မောင်သည် အသုဘပွဲအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်း အထိမ်းအမှတ် တေးတစ်ပုဒ်ကို စပ်ဆိုပြီး 'ရိုစီနီ'အား လာပြသည်။ အသုဘကို လိုက်ပို့ချိန်တွင် ဤတေးကို တီးမှုတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

အစမ်းတီးပြပြီးသောအခါ 'မေယာဘဲယား' ၏ တူက သိလိုစိတ်ပြင်းပြစွာဖြင့် 'ရိုစီနီ' ကို မေးသည်။

"လူကြီးမင်းရဲ့အမြင်ကို သိပါရစေခင်ဗျာ"

'ရိုစီနီ' ပြန်ပြောသည်။

"ခင်ဗျားရဲ့ဦးလေးသာဆိုရင် ခင်ဗျားကို ရည်စူးပြီး ဒီထက် ကောင်းတဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်တေးကို စပ်ဆိုမယ်လို့ ထင်တာပဲ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အရေးကြီးတယ်

ပြင်သစ်တက္ကသိုလ် တွင် စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပနေသည်။

“ပြင်သစ်ဘာသာ စကားဟာ ၁၇၈၉ ခုနှစ် ကစပြီး ဆုတ်ယုတ်ကျ ဆင်းလာခဲ့ပါတယ်” ဟု အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော

ပါမောက္ခကပြောရာ ‘ဗစ်တာဟူးဂိုး’ (V. HUGO: 1802-1885 ပြင်သစ်စာရေး ဆရာ၊ စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒီ) က အလေးအနက်ထားသော အမူအရာပြင်မေးသည်။

“ဘယ်နှစ်နာရီမှာ အဲဒီဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းမှု ဖြစ်ပွားသလဲ ဆိုတာကို အတိအကျ ပြောပြပါလား ခင်ဗျာ”

ဆရာဝန်မျက်စိ

ထင်ရှားသော အမေရိကန် ပန်းချီဆရာကြီး ‘ဆယ်မြူရယ် မော်ဇယ်’ (S. MORSE: 1791-1872) သည် တစ်နေ့တွင် မိမိရေးဆွဲ ထားသော ‘မသေမီ ဝေဒနာခံစားနေရသောလူ’ ဟု အမည်ပေးထား သည့်ပန်းချီကားနှင့် ပတ်သက်၍ ထင်မြင်ချက်ပေးရန် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဆရာဝန်အားပြောရာ ၎င်းက ကားချပ်ကို ကြည့်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောသည်။

“မလေးရီးယား (၎က်ဖျား)လို့ ထင်တာပဲ”

တစ်ဆိုင်တည်းကဝယ်တာပဲ

သန်းကြွယ်သူဌေးတစ်ဦး၏ ဇနီးသည် တစ်နေ့တွင် မိမိ၏ ပုံတူကို ရေးဆွဲပေးပါရန် ရုရှားပန်းချီဆရာကြီး ‘ဘရူလျော့’ (BRIULOV: 1799-1852) ကို အလုပ်အပ်သည်။ ပုံတူကားပြီးစီး သောအခါ သူဌေးကတော်သည် သိပ်ပြီးအားရကျေနပ်ပုံ မပေါက်အောင်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“ကျွန်မ ဘယ်

လိုပြောရမလဲမသိဘူး၊
စိတ်ထဲက မကျေနပ်
ချင်ဘူး။ ဆရာကြီး သုံး
တဲဆေးတွေများ အညံ့
စားဖြစ်နေသလားဟင်”
‘ဘရူလျော့’ စိတ်
ဆိုးစွာပြန်ပြောသည်။
“ဆေးကို အပြစ်
မတင်နဲ့၊ ဆေးကြောင့်

သာဆိုရင်တော့ ကားချပ်ဟာ သူဌေးကတော်နဲ့ တစ်ထပ်တည်း၊
တူနေတို့ပဲရှိတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆေးကို သူဌေးကတော်ရဲ့
မျက်နှာမှာ လိမ်းထားတဲ့ အလှပြင်ဆေးတွေရောင်းတဲ့ ဆိုင်ကပဲဝယ်
တာပဲ”

မျိုးရိုးခြင်းယှဉ်မယ်ဆိုရင်

မိမိ၏ မျိုးရိုးအနွယ်နှင့်ပတ်သက်၍ အမြဲတမ်း ဂုဏ်ယူ
ဝင့်ကြားလေ့ရှိသည့် အထက်တန်းလွှာမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် ပြင်သစ်
စာရေးဆရာကြီး ‘အလက်ဇန်းဒါးဒူးမား’ (အပေဒူးမား A. DUMAS:
1802-1870) အား ရယ်သွမ်းသွေးသည့်သဘောဖြင့် ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကို လိုက်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ခင်ဗျား
ကို သွေးမစစ်သူလို ပြောသံကြားရတယ် ခင်ဗျားရဲ့အဖေ ဝိုလ်ချုပ်
ဒူးမားဟာ ကပ္ပလီကပြားဆို”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့အဘိုးကရော”

“အဘိုးကတော့ ကပ္ပလီစစ်စစ်ပေါ့၊ ရေမရောဘူး”

“ခင်ဗျားရဲ့ဘိုးဘေးဘီဘင်တွေကကော ဘယ်ကဆင်းသက်
လာတာလဲဗျ”

“မျောက်ကား ခင်ဗျားရဲ့အမျိုးအနွယ်တွေတိုးတက်မှု ရပ်တန့်
သွားတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ရဲ့မျိုးရိုး စတင်တာပဲ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တန်ပြန်အဆိုပြုချက်

တစ်နေ့သော်
ဒူးမား(ဖခင်)ထံ စာရေး
ဆရာတစ်ယောက်ရောက်
လာပြီး သူ့အား ဖရန်
ငွေသုံးရာချေးလျှင်ချေး
မချေးလျှင် မိမိကိုယ်ကို
သတ်သေမည်၊ ကလေး
သုံးယောက်ကိုလည်း

အသက်ရှင်လျက် မထားဟု ခြိမ်းခြောက်ရာ ဒူးမားက မိမိတွင်
ဖရန်ငွေနှစ်ရာသာရှိကြောင်း ပြန်ပြောသည်။

“မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော် သုံးရာရမှဖြစ်မယ်”

“ကိုင်း... ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်အကြပေးပါရစေ၊ ကိုယ်ကိုယ်
ကိုတော့ သတ်သေချင် သေလိုက်ပါ၊ ကလေးတွေကိုတော့ အသက်
ဆက်ရှင်နေပါစေ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ချီးကျူးပါရဲ့၊ သို့သော်...

မာဆေးမြို့မှ နာမည်ကြီးဆရာဝန် 'စစ်စတယ်'သည် တစ်နေ့
သော် မိတ်ဆွေများအား နေ့လည်စာဖြင့် တည်ခင်းဧည့်ခံသည်။
ကြွရောက်လာကြသော ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်တော်များထဲတွင်
(သား) ဒူးမား (၁၈၂၄-၁၈၉၅) လည်းပါသည်။

အားလပ်ချိန်တွင် အိမ်ရှင်ဆရာဝန်သည် ဒူးမားအနား
ကပ်လာပြီး မိမိ၏ 'အယ်လ်ဘမ်'စာအုပ်တွင် စာလေးငါးကြောင်းခန့်
ချီးမြှင့်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

'ရေးပေးရတာပဲ' ဟုပြောပြီးစာအုပ်ထဲတွင် ခဲတံဖြင့် စရေး
သည်။

“မိတ်ဆွေဆရာဝန်ကြီး 'စစ်စတယ်'၏ လူနာဦးရေ သိသိသာ
သာတိုးပွားလာသည်နေ့မှစ၍ မြို့ပေါ်ရှိ ဆေးရုံတစ်ခုကို ပိတ်လိုက်
ရသည်”

ဒူးမားရေးသည်ကို ငဲ့ပတ်ကြည့်ပြီး ဆရာဝန်သည် အလွန်
အားရကျေနပ်စွာပြောသည်။

“ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း၊ ကျုပ်ကို မြှောက်ထားလိုက်တာ”
ဒူးမား ဘာမှမပြောဘဲ စာကို အေးအေးဆေးဆေး ဆက်ရေး
သည်။

“သို့သော် သူ့ချိုင်းအသစ်နှစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်ရပါသည်”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကိုယ့်ကိုယ်ကို
တန်ဖိုးပြတ်ခြင်း

တစ်နေ့သော်
(အဖေ) ခူးမား စည့်ခဲ
ပွဲတစ်ခုမှ ပြန်လာရာ
သဘဖြစ်သူကမေးသည်။
“ဘယ်နဲ့လဲ၊
စိတ်ဝင်စားစရာ၊ ပျော်
စရာ ကောင်းရဲ့လား
အဖေ”

“အင်မတန်ကောင်းတယ်၊ အဲဒီပွဲမှာ ငါသာမရှိခဲ့ရင် ပျင်းတာ
နဲ့ပဲ ငါသေသွားမလားပဲကွ”

ရှာမနေနဲ့

ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး 'အိုနိုရယ်ဘားလ်စတ်'၏ နေအိမ်သို့
ညအချိန်တွင် သူ့ခိုးဝင်သည်။ အသံကြားသဖြင့် 'ဘားလ်စတ်'
နိုးသွားသည်။ ကြည့်လိုက်ရာ အမှောင်ထဲတွင် သူ့ခိုးသည် မိမိ၏
အဝတ်စီရိုကို မွှေနှောက်ရှာဖွေနေကြောင်းတွေ့ရသည်။ 'ဘားလ်စတ်'က
အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံဖြင့် လှမ်းမေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကိုရှာနေသလဲဆိုတာ သိချင်လိုက်တာ၊ နေ့ခင်း
ကြောင်တောင်မှာတောင် ကျွန်တော် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ရှာလို့မတွေ့
ဘူးဗျ”

အိပ်သေး

ထင်ရှားသည့် ဂျာမန်စာတုဗေဒပညာရှင် 'ဂယ်မန်ဖစ်ရှာ'
(FISCHER: 1852-1919) သည် တစ်နေ့တွင် ပန်းခြံထဲလမ်းလျှောက်
နေသည်။ ၎င်းအနားသို့ မထင်မရှား စာရေးဆရာ 'ဖူဒါမန်'ဆိုသူ
ကပ်လာပြီး သရော်တော်တော် ခနဲ့တဲတဲပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“အံ့ဩဘွယ်ကောင်း

လှတဲ့ အိပ်ဆေးတစ်မျိုးကို တီထွင်လိုက်တဲ့သူကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျကျေးဇူးတင်စကားပြောရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်အလွန်အမင်း ဝမ်းသာရပါတယ်။ အင်မတန်ထိရောက်တဲ့ ဆေးပါ

လားခင်ဗျာ၊ ပြီးတော့ ဆေးကို ကျွန်တော်သောက်စရာတောင် မလိုဘူး၊ ခင်ဗျာ၊ အိပ်ရာဘေးက စားပွဲပုံမှာ ဆေးပြားရှိနေတယ်ဆိုရင်ကိုပဲ ခဏချင်းအိပ်ပျော်သွားတာပဲဗျာ”

ဓတုဗေဒပညာရှင် ပြန်ပြောသည်။

“အင်မတန် အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပါလား။ ကျွန်တော် အိပ်လို့မရတဲ့ညများမှာဆိုရင် ခင်ဗျားရေးတဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်ရဲ့ အကူအညီကိုရယူတယ်ဗျာ။ သိပ်ပြီးထိရောက်တာကလား။ စာအုပ်ကိုပတ်ဆရာမလိုဘူး။ ဘေးကစားပွဲပုံမှာ စာအုပ်ကိုချထားလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အသေကောင်လို အိပ်မောကျသွားတာကလား။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နှိပ်ဒေါ)

စိတ်မပူနဲ့

ပီတာစဘတ်မြို့၊ တပ်မတော်ဆေး အကယ်ဒမီ၏ ကျောင်းသားတစ်ဦးသည် စာအလွန်ညည်းသည်။ အတန်းကိုလည်း မှန်မှန်မတက်ချေ။ လူတွေ့စစ်မေးပွဲနှစ်ခါကျသည်။ တတိယအကြိမ် ကြိုးစားပြန်သည်။ ဤတစ်ခါတွင်လည်း နာမည်ကြီး ရုရှားဆရာဝန်ကြီး ‘ဘော့ကင်’ (BOTKIN: 1832-1889) သည် တပည့်ဖြစ်သူ ဘာမှ မသိကြောင်း သေချာသဖြင့် အောင်မှတ်မပေးလိုက်ပြန်ပေ။

ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ထိုကျောင်းသား၏ သူငယ်ချင်းများ ဆရာကြီးထံရောက်လာပြီး ‘ကျောင်းသားသည် စာမေးပွဲအကြိမ်ကြိမ်ကျသဖြင့် စိတ်ဓါတ်အကြီးအကျယ်ကျကာ ရင်ဘတ်ကို ဒါးနှင့် ထိုးပြီးသတ်သေရန်ကြံစည်နေကြောင်း’ အကြောင်းကြားသည်။ ဒေါက်တာ ‘ဘော့ကင်’ ကပြန်ပြောသည်။

စိတ်မပူကြနဲ့၊ မောင်ရင်တို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းဟာ ဓန္ဒာဗေဒကို နားလည်တဲ့သူ မဟုတ်တဲ့အတွက် နှလုံးကိုသူ့ရှာတွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပိန်နည်း

သမားတော်ကြီး
'ဘော့ကင်'ထံ လူဝကြီး
တစ်ယောက်ရောက်လာ
ပြီး အကူအညီတောင်း
သည်။

“ပိန်အောင် ဘယ်
လိုလုပ်ရမလဲခေါက်တာ၊
သူများတွေပေးတဲ့အကြံ
အတိုင်း ကျွန်တော် အမျိုးမျိုး လုပ်ကြည့်ပါတယ်။ ဘာမှ အကျိုး
မထူးပါဘူး။ ဆရာကြီးများ အကူအညီပေးနိုင်မလားဆိုပြီး လာခဲ့
တာပါ။”

သမားတော်ကြီး 'လူနာ'ကိုကြည့်ပြီးပြောသည်။

“အသေချာဆုံးနည်းတစ်ခုပေးလိုက်မယ်။ တစ်နေ့ကို ခင်ဗျား
တစ်စုဘယ်ဘိုးပဲစားပါ။ အဲ၊ အဲဒီစုဘယ်ကလဲ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်
ရှာဖွေလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံဖြစ်ရမယ်”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘယ်ကနေ ညာ၊ ညာကနေ ဘယ်

သမားတော်ကြီး 'ဘော့ကင်'ကို လူတစ်ယောက်မေးသည်။
“ပိန်ဘို့အတွက် ဘာလေ့ကျင့်ခန်းဟာ အသင့်တော်ဆုံး
လဲဟင်”

“ခေါင်းကို ဘယ်ကနေညာ၊ ညာကနေ ဘယ်ကိုလှည့်တဲ့
လေ့ကျင့်ခန်း”

“ဘယ်အချိန်မှာ လုပ်ရမှာလဲ”

“စားပါအုန်းလို့ ခင်ဗျားကို ဖိတ်ခေါ်တဲ့အခါတိုင်း”

ဖြေရှင်းချက်

လူလိမ်လူညာတစ်ယောက်အကြောင်းကို ဆောင်းပါးရေးရာ
တွင် 'မတ်တို့မ်း' (အမေရိကန် စာရေးဆရာ၊ M. TWAIN 1835-
1910) က ဆောင်းပါးကို အောက်ပါအတိုင်းအဆုံးသတ်ထားသည်။

“မစ္စတာအင်' သည် ၎င်း၏ မျက်နှာတည့်တည့်ကို တံလွှား

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဖြင့် ထွေးရန်ပင် ထိုက်
တန်သူမဟုတ်ပါ"ဟူ၍
ဖြစ်သည်။

'အင်' က တရား
စွဲရာ ဆောင်းပါးပါ
သော သတင်းစာသည်
ငြင်းဆိုချက်ထည့်ပေးရ
မည်ဟု တရားရုံးက
စီရင်ချက်ချမှတ်လိုက်
သည်။

သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့တွင် မတ်တို့မ်း ဘယ်ဒီတာလုပ်သော
သတင်းစာတွင် ဖြေရှင်းချက်ပါလာသည်။

"မစ္စတာ 'အင်' နှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ မျက်နှာတည့်
တည့်ကို တံတွေးထွေးရန်ပင် ထိုက်တန်သူ မဟုတ်ဟုရေးခဲ့သည်မှာ
မှားယွင်းပါသည်။ အမှန်အားဖြင့် ၎င်းသည် ထိုက်တန်သူဖြစ်ပါသည်"
ဟူ၏။

လျှို့ဝှက်ချက်

လူကြိုက်များသော စာအုပ်ကို မည်သို့ရေးရပါသနည်း။
လျှို့ဝှက်ချက်ရှိလျှင် ပြောပြပါဟု 'မတ်တို့မ်း'အား ဝိုင်းမေးကြရာ
၎င်းက ဤသို့ဖြေသည်။

"လွယ်လွယ်လေးပါ။ ဒီအတွက် စက္ကူနဲ့မင်တံကို ယူပြီး
ခေါင်းထဲပေါ်လာတာကို ရေးချလိုက်ရုံပါပဲ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။
ခေါင်းထဲကို ဘာအတွေးအတိအကျ ဝင်လာမလဲဆိုတဲ့ကိစ္စမှာတော့
အခက်အခဲ နည်းနည်းရှိနိုင်ပါတယ်"

ထူးခြားတာ အတူတူ

မိတ်ဆွေရှေ့နေ၏ ဧည့်ခံပွဲသို့ 'မတ်တို့မ်း' ရောက်သွားသည်။
အိမ်ရှင်ရှေ့နေက 'မတ်တို့မ်း'ကို အခြားဧည့်သည်များနှင့်
မိတ်ဆက်ပေးသည်။

"အခု လူကြီးမင်းတို့တွေ့ရတဲ့သူဟာ အင်မတန်ထူးခြားသူပါ။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဟာသသမားသက်သက်
တင် မဟုတ်ပါဘူး၊ လူ
ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရယ်
စရာကောင်းတဲ့သူပါ။"

အိမ်ရှင်သည်
ဘောင်းဘီအိတ်ကိုလက်
နှစ်ဘက်နှင့် နှိုက်ရင်း
အထက်ပါစကားကိုပြော
ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ
သည်ကိုကြည့်ပြီး 'မတ်

တို့မ်း'သည် မိမိ၏ ဟာသဉာဏ်ကို ချက်ချင်းထုတ်သုံးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီးဟာလည်း အင်မတန်
ထူးခြားတဲ့လူပါ။ ကိုယ်အိတ်ထောင်ကို နှိုက်တဲ့ရှေ့နေဟာ သူတစ်
ယောက်တည်းပဲရှိပါတယ်"

အစားရှောင်တဲ့မတ်တို့မ်း

တစ်နေ့ 'မတ်တို့မ်း' နေမကောင်းဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်က
အစားအသောက်ရှောင်ရမည်၊ တစ်နေ့ကို နွားနို့တစ်ခွက်နှင့် မုန့်ခြောက်
၂-ခုထက်ပိုမစားရဟုပြောသည်။

'မတ်တို့မ်း'က အံ့သြသံဖြင့်ပြန်မေးသည်။

"နည်းလှချည်လား ဒေါက်တာ"

"ခင်ဗျားရောဂါက ဒီထက်ပိုစားရင်အန္တရာယ်ရှိတယ်ဗျ"

"အင်းလေ၊ ဒီလိုဆိုတော့လဲ မတတ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို
တံဆိပ်ခေါင်းတစ်လုံးသာပေးပါ"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ"

"ညကျရင် စာနည်းနည်းဖတ်မလို့"

မလိုအပ်သောအရာ

'မတ်တို့မိ' လျှမ်း
လျှမ်းထားကံကျော်ကြား
လာသည်အခါ ၎င်းထံ
မှ အကူအညီတောင်းခံ
သူများလာ၏။ တစ်နေ့
တွင် မြို့ကလေးတစ်
မြို့၏ မြို့ပိုင်မင်းက မိမိ
၏မြို့ရှိ သချိုင်းဆောက်

လက်စအုတ်တံတိုင်းကို အပြီးသတ်ဆောက်ချင်သဖြင့် ငွေကြေး
ထောက်ပံ့ပါရန် စာရေးမေတ္တာရပ်ခံလာ၏။ ဟာသဆရာက အောက်ပါ
အတိုင်းပြန်စာရေးသည်။

“သချိုင်းဆိုတာ တံတိုင်းမလိုပါဘူးဗျ၊ အထဲမှာ ရောက်နေ
တဲ့သူတွေ အပြင်ကိုမထွက်နိုင်ကြဘူး။ အဲ၊ အပြင်မှာရှိနေတဲ့ လူတွေက
လည်း အထဲကိုသွားဘို့ နည်းနည်းလေးမှ ဆန္ဒမရှိကြဘူးမဟုတ်လား။”

ကျေးဇူးပါပဲ

နာမည်ကြီး ပိုလန်တရောဆရာ 'ဗင်ညာစကီး' (WIENI-
AWSKI: 1835-1888) ကို လက်ဖက်ရည် လာသောက်ပါရန်
'အနုပညာကိုအားပေးသူ' သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဖိတ်သည်။ ဖိတ်ရင်း
တရောကိုပါ တစ်ပါတည်းယူခဲ့ပါရန် ခရီးသွားဟန်လွဲ သဘောပြော
လိုက်သည်။ တရောဆရာက ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်တရောကိုယ်စား ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော့်တရော လက်ဖက်ရည်မသောက်ဘူးခင်ဗျ”

လက်ရေးတို

မိတ်ဆွေတစ်ဦး ထောက်ခံသဖြင့် ပြင်သစ်စာရေးဆရာ
'အနာကိုပရန်.' (A. FRANCE: 1844-1924) သည် အသက် ခပ်
ငယ်ငယ် အမျိုးသမီးကို လက်ရေးတိုစာရေးမ အဖြစ်ခန့်လိုက်သည်။
'ပရန်.' ကမေးသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“မင်း လက်ရေး
တိုတော်တော်ကျွမ်းတယ်
လို့ ကြားတယ်၊ ဟုတ်
သလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်
မိနစ်ကို စာလုံး ၁၃၀-
အထိ လိုက်ရေးနိုင်ပါ
တယ်”

“တစ်ရာသုံးဆယ်
ဟုတ်လား၊ အောင်
မယ်လေးလေး၊ ဒီလောက်များများ မင်းကို ငါဘယ်ကယူပေးရမလဲ
ကွဲ့”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

တိုးတက်လာပြီ

ခါတ်မှန်ကို စတင်ဖော်ထုတ်သူ နာမည်ကျော် ရူပဗေဒ
ပညာရှင်ကြီး ‘ဝီလျံကွန်းရတ် ရင်ဂင်’ (RONTGEN: 1845-1923)
ထံ ကျောင်းခဏခဏပြေးသူ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဒုတိယအကြိမ်
စာမေးပွဲလာပြောသည်။ ‘ရင်ဂင်’က မေးသည်။

“ဘာသာရပ်ကို ဘယ်သူ ပို့ချသလဲကွဲ့”

ကျောင်းသားက ဆရာများ၏ အမည်ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု
ရေရွတ်ပြသည်။ ဆရာကြီးသည် ကျေနပ်စွာ ပြုံးပြီးပြောသည်။

“အရင်တစ်ခါကထက် မင်းတိုးတက်လာပြီ၊ အခုဆို မင်း
လိုက်နားထောင်ရမယ့် ဘာသာရပ်တွေကို ပို့ချတဲ့ဆရာတွေရဲ့ နာမည်
ကိုတောင် မင်းသိနေပြီ”

စည်းကမ်းချက်

ထင်ရှားသည် ရုရှားဇီဝဗေဒပညာရှင် ‘မက်ချနီကော့’
(MECHNIKOV: 1845-1916) ဝဲရစ်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ကုန်သည်များ၊ စက်မှု
လုပ်ငန်းရှင်များ လာ
ရောက် တွေ့ဆုံကြပြီး
'ပညာရှင်ကြီး ဖော်ထုတ်
သည့် တုတ်တံပိုး (Ba-
cillus) များကို အသုံးပြု
ကာ ဒိန်ချဉ်ထုတ်လုပ်
လိုကြောင်း၊ အမြတ်
အစွန်းကို ခွဲဝေပေးမည်

ဖြစ်ကြောင်း 'ကမ်းလှမ်းကြသည်။

'မက်ချန်ကော့' ပြတ်ပြတ်သားသားငြင်းသည်။ သို့သော်လည်း
စီးပွားရေးသမားများ အလာမစဲဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့နှင့် တက္ကသိုလ်၏
တံခါးစောင့်ကို ၎င်းဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး မိသားစုအကြောင်း၊ စားသောက်
စားရိတ်အကြောင်းမေးပြီး မိမိဖော်ထုတ်သည့်တုတ်တံပိုးများကို အသုံး
ပြု၍ ဒိန်ချဉ်ထုတ်လုပ်ခွင့်ပြုသည့်စာကို တံခါးစောင့်အားပေးလိုက်လေ
သည်။ တစ်ခုစည်းကမ်းချက်ထားသည်။ ယင်းမှာ လုပ်ငန်းအောင်မြင်
လျှင် တံခါးစောင့်သည် 'မက်ချန်ကော့'ထံ နေ့စဉ် ဒိန်ချဉ်နှစ်ခွက်
လာပို့ပေးရမည်ဖြစ်လေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဘာသာပြန်လိုမရတဲ့စာလုံး

နေ့လည်စာ စားပွဲတစ်ခုသို့ နာမည်ကြီး အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ
'ဘားနတ်ရှော့' (B. SHAW: 1856-1950) ပိတ်ကြားခြင်းခံရသည်။
၎င်း၏ ဘေးတွင်ထိုင်နေသော အထည်စက်ပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဇနီးက
'ရှော့' ကိုမေးသည်။

"မစ္စတာရှော့၊ မုချပိန်စေတဲ့နည်းလမ်းများရှိရင် ပေးပါလား
ရှင်"

အလွန်ဝသော မိန်းမကြီးကို 'ရှော့' အသေအချာကြည့်လိုက်
သည်။ ထို့နောက်တမင်လုပ်ယူရသည် တည်ကြည်လေးနက်သော
အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"အင်မတန်ကောင်းတဲ့နည်းတစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့်
အဲဒီစာလုံးကို ကျွန်တော်ဘယ်လို ဘာသာပြန်ရမယ်မှန်း မသိဘူး၊
'အလုပ်' ဆိုတဲ့စကားလုံးဟာ ခင်ဗျားအတွက် နိုင်ငံခြားစာလုံးဖြစ်နေ
တယ် မဟုတ်လားဗျာ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တူလိုက်တာ

အထက်တန်းလွှာမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အိမ်တွင်ပြုလုပ်မည့် လူငယ်တရောဆရာ၏ လက်စွမ်းပြပွဲသို့တက်ရောက်ရန် 'ရှော' ဖိတ်ကြားခြင်း ခံရသည်။ ဖြေဖျော်ပွဲပြီးသောအခါ မိမိစင်

တင်ပေးရန် ကြိုးစားနေသည့် လူငယ်အနုပညာရှင်၏ လက်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ထင်မြင်ချက်ပေးရန် အိမ်ရှင်က 'ရှော'ကို မေတ္တာရပ်သည်။ 'ရှော'က လူငယ်ဂီတပညာရှင်၏ တရောလက်ရာကို နားထောင်သောအခါ ပိုလန်ဂီတစာဆို စန္ဒရာဆရာ 'ပါဒယ်ရက်စကီး' (PADE-REWSKI: 1860-1941) ကို သတိရစေကြောင်း မှတ်ချက်ပေးသည်။ အိမ်ရှင်က နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့် ပြောသည်။ "ပါဒယ်ရက်စကီး ဟာ ဘယ်တုန်းကမှ တရောဆရာမဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဗျ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့” ဟု စာရေးဆရာကြီး ပြန်ဖြေသည်။

ဘယ်သူ့ဉာဏ်ပိုကောင်းသလဲ

စုံထောက်ကြီးရှားလော့ဟုမ်းကို မွေးထုတ်သူ အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး 'ကိုနန်ဒိုင်းလ်' (K. DOYLE: 1859-1930) သည် မှော်အတတ်ပညာကို အားလပ်ချိန်များတွင် လေ့လာသည်။ တစ်နေ့ 'ရှော' ကိုဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းလိုသဖြင့် ဝမ်းသာအားရပြောပြသည်။ “သိလား၊ ကျုပ်လက်နှစ်ဘက်ကို ရှေ့တန်းပြီး စားပွဲအနားကပ်လိုက်တာနဲ့ စားပွဲဟာ ချက်ချင်း နောက်ကိုဆုတ်သွားတယ်ဗျ။ အံ့ဩစရာသိပ်ကောင်းတယ်”
‘ရှော’ ကအောက်ပါအတိုင်းတုံ့ပြန်သည်။
“ဘာမှ အံ့ဩစရာမရှိပါဘူး၊ ဉာဏ်ပိုကောင်းတဲ့သူဟာ အမြဲတမ်းအရင်နောက်ဆုတ်နေကျပဲလေ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တစ်ထောင်အထိ
ရေတွက်ပါ

နှစ်သစ်မကူးမီ
တစ်ရက်တွင် ဘားနတ်
ရှောထံသို့ ၎င်း၏ စာပတ်
ပရိသတ်တစ်ယောက် ပေး
ပို့သော 'စောင်ထိန်းလိုက်
နာရမည့် ဂျက်ပါဆန်၏
သီလတော်ဆယ်ပါး' ပါရှိ

သည့် စာရောက်လာသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ပွဲတော်ရက်များ၌
အထက်ပါစာကို သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများထံ ပေးပို့နေကျဖြစ်သည်။

'ဆယ်ပါးမြောက်သီလ' ကို အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထား
သည်။

"မိမိအားမေးသည့် မေးခွန်းကို မနှစ်သက်ဟုဆိုလျှင် မဖြေခင်
ပထမဦးစွာ တစ်ဆယ်အထိ ရေလိုက်ပါ။ ယင်းမေးခွန်းကြောင့်
သင်စိတ်ဆိုးရသည်ဟုဆိုပါမူ တစ်ရာအထိ ရေလိုက်ပါ" ဟူ၍
ဖြစ်သည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

'သီလတော်ဆယ်ပါး' ကို 'ရှော' ပြန်ပို့လိုက်သည်။ စာပေါ်
တွင် စာတစ်ကြောင်း ဖြည့်စွက်ရေးလိုက်သည်။

"နောက်တစ်ခါ နှစ်သစ်ကူးဝမ်းမြောက်ကြောင်း စာပို့မယ်
ကြံရင် မပို့ခင် တစ်ထောင်အထိ ရေတွက်ပါ"

မယဉ်ကျေးတဲ့သူ

နာမည်ကြီး တီးဝိုင်းဆရာတစ်ယောက်၏ ဂီတပဒေသာပွဲတွင်
'ရှော'သည် ဘေးနားကထိုင်နေ သူ့ကို နားနားကပ်၍ တိုးတိုးလေး
တစ်ခုပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် အကျယ်ကြီးရယ်လိုက်သည်။
တီးဝိုင်းဆရာ စိတ်တိုသွားသည်။ တီးမှုတ်နေသည်ကို ရပ်လိုက်ပြီး
'ရှော'ကို ဒေါနှင့်ပြောသည်။

"ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျားဟာ မယဉ်ကျေးတဲ့လူပါလား ဗျဟင်၊
ခင်ဗျားရဲ့ ဟာသဇာတ်တွေတင်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်ဘယ်တော့မှ မရယ်
ဘူးဗျ သီလား"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မရေးရင်ကောင်းမယ်

ဘားနတ်ရှော ရှိနေ
သော စကားဝိုင်းတစ်ခု
တွင် စုံထောက်ဝတ္ထုများ
ရေးသူ 'အက်ဂါဝေါ
လေ့စ်' သည် ဆေးလိပ်
သောက်မှသာ စာရေးနိုင်
ကြောင်း တစ်ယောက်
ကပြောလိုက်ရာ 'ရှော'
က သက်ပြင်းချပြီး မှတ်ချက်ပေးသည်။

“သူ့ကို ဆေးလိပ်ပြတ်အောင်လုပ်နိုင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အသက်မှန်ကိုပြော

“ကျွန်မရဲ့ အသက်သုံးဆယ်ပြည့်မွေးနေ့ပွဲကို တက်ရောက်ဖို့
မငြင်းဘူးမဟုတ်လားရှင်” ဟု မင်းသမီးတစ်ယောက်က 'ရှော'
ကိုပြောရာ ၎င်းက ဤသို့ပြန်ပြောသည်။

“အလွန်ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်က ကျွန်တော်
စကော့တလန်မှာ ရောက်နေခဲ့ပါတယ်”

ကုန်ရကျိုးပန်ပါ

အထက်တန်းလွှာတို့၏ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်ကကြွားသည်။

“ဂီတပညာကို ဆည်းပူးတာ ကျွန်မရဲ့မိဘတွေ ကျွန်မ
အတွက် ပိုက်ဆံငါးသိန်းကုန်တယ်ရှင်။”

'ရှော'ကပြောသည်။

“ပိုးသာကုန် မောင်ပုံစောင်းမတတ် ဆိုတဲ့စကားတယ် မှန်ပါ
လားနော်”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အကြံကောင်း

အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်က အမြော်အမြင်ကြီးသူဖြစ်ရအောင် ဘာလုပ်ရမလဲဟု 'ဘားနတ်ရှော့' ကို အကြံတောင်းရာ ငှင်းကဖြေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ မိုက်မဲတဲ့ အတွေးတွေကို ကြိုးစားပြီးပုံးကွယ်ပါ”

အသေချာဆုံး

မိမိရေးသောစာ စာဖတ်သူလက်ရောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမည်နည်းဟု ကဗျာဆရာလေးတစ်ယောက်က 'ရှော့'ကို မေးရာ ငှင်းက တိုတိုလေးပြန်ဖြေသည်။

“ချောကလက်ထုပ်ဖို ပေးလိုက်”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုပါ၏

ပြဇာတ်ရေးဆရာတစ်ယောက်သည် မိမိ၏ပြဇာတ်ကို အထူးပွဲ တင်ဆက်မည်ဖြစ်ရာ မိမိနှင့်အတူလိုက်ခဲ့ပါရန် 'ရှော့' ကိုခေါ်သည်။ နှစ်ယောက်သားဇာတ်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ လက်မှတ်စစ်က ပြဇာတ်ရေးသူကိုသာဝင်ခွင့်ပေးသဖြင့် အခက်ကြုံရသည်။ နောက်ဆုံး ဇာတ်ရုံမန်နေဂျာက ဝင်ပြောတော့မှ 'ရှော့' ဝင်ခွင့်ရသွားသည်။

ပြဇာတ်ကို 'ရှော့' အထူးဂရုစိုက်ပြီးကြည့်သည်။ သို့သော် မည်သည့်ထင်မြင်ချက်မှ မပေးချေ။ နောက်ဆုံးပွဲသိမ်း ကန့်လန့်ကာ ဈာန်သောအခါတွင် ဇာတ်ရုံထဲမှ 'ရှော့' ထွက်လာပြီး လက်မှတ်စစ်ရှိရာ ဘက်လျှောက်သွားသည်။ ငှင်း၏ လက်ထဲသို့ စတာလင်ပေါင်တစ်ပေါင်ပေးလိုက်ပြီး 'ရှော့' ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်တို့တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို စေတနာနဲ့ ပေးမဝင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားပါပြီ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ကြာကြာလေး
အိုချင်သူ

အသက်အရွယ်ကြီးရင်
လာပြီဖြစ်သော 'ရှော'
သည် တစ်နေ့ နေထိုင်
မကောင်းသဖြင့် ဆရာဝန်
ခေါ်လိုက်သည်။

ဆရာဝန်က ပြော

သည်။

“အံ့ဩဘွယ်ကို

ကျွန်တော်ဖန်တီးနိုင်သူမဟုတ်ဘူးဗျာ။ စာရေးဆရာကြီးကိုယ်အောင်
ကျွန်တော်မလုပ်ပေးနိုင်ပါဘူး။”

အိပ်ရာထဲလဲနေရာက 'ရှော' ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော် ပြန်မငယ်ချင်ပါဘူး။ ကြာကြာလေးအိုခွင့်ကိုပဲ
ရချင်ပါတယ်ဗျာ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

သစ္စာဆိုထားတာကို သတိရပါ

အသက်ငယ်စဉ်တုန်းက 'ရှော' သည် လန်ဒန်သတင်းစာတစ်
စောင်၏ ဂီတဝေဖန်ရေးသမားအဖြစ် လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ဆရာဝန်တို့၏
သံပြိုင်သီဆိုပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းက ဤသို့ဝေဖန်ချက်ပေးသည်။

“မနေ့က ဆရာဝန်တွေသီချင်းဆိုကြသည်။ ဆိတ်ဆိတ်နေရန်
၎င်းတို့တာဝန်ရှိကြောင်း သတိထပ်ပေးတို့လိုအပ်မည်ဟုထင်ပါသည်”

သောတရှင်အကြိုက်

တစ်နေ့ 'ရှော'နှင့် ၎င်း၏မိတ်ဆွေများ ပောက်တယ်တစ်ခုတွင်
စားသောက်နေကြသည်။ တီးဝိုင်းမှပေါ်ထွက်လာနေသည့်ဂီတသံ
ကျယ်လောင်လွန်းသဖြင့် 'ရှော' စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။
သတိထားမိသောတီးဝိုင်းခေါင်းဆောင် 'ရှော' ရှိရာဘက်လျှောက်လာ
သည်။ 'ရှော' ကမေးသည်။

“သောတရှင်ရဲ့အကြိုက်ကို ခင်ဗျားတို့လိုက်လုပ်ပေး”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တယ် မဟုတ်လားဗျာ”
“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”
“အဲဒါဆို ခင်ဗျား
ရဲ့ တီးဝိုင်းအဖွဲ့ဝင်တွေကို
‘ဒိုမိနို’ (သုံးပုံဖဲ) ကစားခိုင်း
လိုက်ပါ”

နှိုင်းယှဉ်ချက်

‘ရှာ’ တွင် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရှိသည်။
မိတ်ဆွေသည် နာမည်ကြီး စာရေးဆရာကြီးကို အကုသိုလ်အမှုတွေ
လုပ်နေသူဟု သက်မှတ်ပြီး အပယ်ငရဲနှင့် အမြဲတမ်း ခြိမ်းခြောက်
လေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့သော် ‘ရှာ’ က ပြောသည်။

“နိဗ္ဗာန်ရဲ့ သာလွန်မှုတွေအများကြီးရှိတာ ကျွန်တော်မငြင်း၊
ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် အဲဒီမှာ ရာသီဥတုကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့်

မောင်ကောင်းထိုက် (နှိုးပဒေါ)

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ငရဲဟာ ပိုပြီးဆွဲဆောင်မှုရှိသလားပဲ။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီမှာ မိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ လူချွန်လူမွန်
တွေအများကြီးနဲ့ တွေ့နိုင်တယ်မဟုတ်လားဗျာ”

လူကြီးလူကောင်း၏သားနှင့် စကားပြောခြင်း

ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် လူတစ်ယောက်က ‘ရှာ’ကိုပြောသည်။

“နာမည်ကြီး ဟာသစာရေးဆရာဆိုတာ ခင်ဗျားကိုး၊ ဒါနဲ့

ခင်ဗျားရဲ့ အပေဟာ အပ်ချုပ်သမားဆိုတာအဟုတ်ပဲလား။”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒါဆို ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ အပေခြေရာကိုနင်းပြီး

အပ်ချုပ်သမား ဖြစ်မလာတာလဲဗျ”

“မပြောတတ်ဘူး၊ ကံကြမ္မာရဲ့ အစီအမံကြောင့်ပဲလား။ ဘဝရဲ့

အလှည့်အပြောင်းတွေကြောင့်ပဲလား မသိဘူး။ ဥပမာ ခင်ဗျားကိုပဲ

ကြည့်၊ ခင်ဗျားရဲ့အပေဟာ လူကြီးလူကောင်းဆို”

“သိပ်မှန်တာပေါ့။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“အဲဒါဆို ခင်ဗျား
ဘာဖြစ်လို့ လူကြီးလူကောင်း
ဖြစ်မလာသလဲ၊ ကဲ”

နေချင်တဲ့ခေတ်

“ဘယ်ခေတ်မှာ အသက်
ရှင်နေထိုင်ခဲချင်ပါသလဲ” ဟု

‘ရှော’အား မေးရာ ၎င်းက ပြုံးပြီးဖြေသည်။

“ပထမအင်ပိုင်ယာခေတ်ပေါ့၊ အဲဒီတုန်းက သူ့ကိုယ်သူ
နပိုလီယံလို့ ယူဆတဲ့လူ တစ်ယောက်ပဲ ရှိခဲ့တယ်လေ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မေးပါအုန်း

‘ရှော’ ထံ ၎င်း၏ စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် မိန်း၊
ကလေးတစ်ယောက်က စာရေးသည်။ မိမိသည် ခွေးကလေးတစ်
ကောင်ကို မွေးနေ့လက်ဆောင် အဖြစ်ရခဲ့ကြောင်း၊ ချစ်စရာ ခွေး
ကလေးကို မိမိ အထင်ကြီးလေးစားသည့် စာရေးဆရာ၏ အမည်
အတိုင်း ‘ရှော’ဟု အမည်ပေးလိုကြောင်း ကောင်မလေးက စာထဲတွင်
ဖော်ပြထားသည်။

ကောင်မလေးဆီ ‘ရှော’ ပြန်စာရေးသည်။

“ချစ်ခင်ရပါသော မိန်းကလေးရေ၊ မင်းရဲ့စိတ်ကူးကြောင့်
ဆရာ အင်မတန်ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နာမည်
မပေးခင် ခွေးကလေးရဲ့အမြင်ကို မေးလိုက်ပါအုန်းနော်”

အကောင်းမြင်သမား

အီတလီ ဂီတစာဆို ‘ဂျာကိုမို ပူချိုနီ’ (D. PUCCINI
1858-1924) သည် အကောင်းမြင်သမားတစ်ဦးဖြစ်၏။ ဘယ်အခြေ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်။

အနေမှာပဲ ရောက်နေပါစေ၊
ဟာသဉာဏ် မပျောက်
အောင် ထိန်းထားနိုင်သူ
ဖြစ်၏။ တစ်နေ့ ငှင်းခြေ
ထောက်ကျိုးသွားရာ ဆေး
ရုံသို့ပို့လိုက်ရသည်။ ရက်
အနည်းငယ်အကြာတွင် မိတ်
ဆွေများ လူနာလာကြည့်
ကြသည်။ ငှင်းတို့ကို ကြို
ဆိုရင်း 'ပူချိန်'က ပြော
သည်။

“ခင်ဗျားတို့ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ၊ ကျွန်တော် ကျောက်ရုပ်ကို
စတင်ထုလုပ်နေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ်ဟာကိုယ် အရမ်းဂုဏ်ယူ
တာပဲဗျာ”

မိတ်ဆွေများ အံ့အားသင့်စွာပြန်မေးသည်။

“ဘယ်မှာထုလုပ်နေလို့လဲ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကို နောက်နေ
တာလား”

“မနောက်ပါဘူးဗျ” ဟုပြောကာ 'ပူချိန်'သည် ကျောက်ပတ်
တီးစံးထားသော မိမိ၏ ခြေထောက်ကို ပြလိုက်လေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အလှောင်ခံရမှာသေချာတယ်

ရွက်ကြမ်းရေကျိုအဆင့်သာရှိသော လူငယ်ဂိတသမား တစ်ဦး
က အသိဖြစ်သူ 'ပူချိန်'ကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးပြောသည်။

“ခင်ဗျားကြီး ဧရာအိုဖြစ်နေပြီ၊ ခေတ်နောက်ကျနေပြီ၊ ခင်ဗျား
ရဲ့ အသုဘအခမ်းအနားအတွက် အဆွေးတေး၊ ကျွန်တော်ရေးမယ်၊
နောက်မကျရအောင် မနက်မန်ကို စရေးမယ်ဗျာ”

'ပူချိန်' အေးအေးလေးပြန်ပြောသည်။

“ရေး၊ ရေး၊ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ အသုဘလိုက်ပို့သူတွေဆီက
လက်ခေါက်မှုတ်သံကြားရတာ ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်လိမ့်
မယ်”

မိသားစုရဲ့ ကူညီမှု

“လူကြီးမင်းရဲ့အလုပ်ကို မိသားစုက အကူအညီပေးပါရဲ့လား၊
ခင်ဗျာ” ဟု သတင်းထောက်တစ်ယောက်က တီထွင်မှုမျိုးစုံကြောင့်
နာမည်ကြီးသူ အမေရိကန် ပညာရှင် 'အက်ဒီဆင်' ကိုမေးရာ
ငှင်းက မဆိုင်းမတွပြန်ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“သိပ်ကူညီကြတာပေါ့၊
ဆိုကြပါစို့၊ ကျွန်တော့်
ခေါင်းထဲကို အတွေးတစ်ခု
ဝင်လာတယ်။ ချက်ချင်းပဲ
မိသားစုကို ရန်လုပ်လို့
အကြောင်းရှာတော့တယ်။
ဒေါသထွက်နေတဲ့အမှုအရာ
လုပ်ပြီး တံခါးကို ဆောင်
ပိတ်တယ်။ အထဲကချက်ချ
ပြီး အခန်းထဲမှာ တစ်
ယောက်တည်း လုပ်စရာရှိတာကိုလုပ်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိမ်သား
တွေအားလုံး ခြေသံမကြားရအောင်လျှောက်ကြတယ်။ အသေးအမွှား
ကိစ္စတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို အနှောက်အယှက်မပေးမိအောင် ရှောင်ကြ
တယ်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ တီထွင်မှုတွေကို ကျွန်တော်လုပ်တာကလား”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

သေချာလွန်းတဲ့သတင်း

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး 'ကစ်ပလင် (KIPLING: 1865-1936) သည် တစ်နေ့ ၎င်း လပေးယူသည့်သတင်းစာကို ဖတ်ရာ 'နာမည်ကြီးစာရေးဆရာ ကစ်ပလင်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ကွယ်လွန် သွားကြောင်း' ရေးထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့နှင့် သတင်းစာ အယ်ဒီတာထံ ချက်ချင်း စာရေးသည်။

'အများရဲ့လေးစားမှုကိုခံရတဲ့ လူကြီးမင်းရဲ့ သတင်းစာက ကျွန်တော်ကွယ်လွန်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ လူကြီးမင်းရဲ့သတင်းစာ ဟာ ခိုင်လုံစိတ်ချရတဲ့ သတင်းကိုမှ ဖော်ပြတယ်ဆိုတာကို သိထားတဲ့ အတွက် အထက်ပါ ဝမ်းနည်းစရာသတင်းကို မယုံနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် လူကြီးမင်း၏ သတင်းစာအား လပေးယူနေခြင်းကို ဝမ်းနည်းစွာရပ်တန့်လိုက်ရပါသည်" ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တိကျတဲ့သူ

ရှင်းပြချက်

ပိုလန်စန္ဒရား
ဆရာ 'ပါဒယ်ရက်စကီး'
ပိတ်စာတစ်စောင်ရသည်။
ပိတ်စာတွင် ဤသို့ရေး
ထားသည်။

“ကျွန်တော့်စနီးက
သူမကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ထား
တဲ့တေးနဲ့ မြေပျော်ပါမယ်။
သမီးက အချစ်သီချင်း

ဆိုပြပါမယ်။ သားက တရော ထိုးပါမယ်။ အဲဒီနောက် ဆယ်ရာရ
တိတိမှာ အစားအသောက်နဲ့ ဧည့်ခံပါမယ်” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

'ပါဒယ်ရက်စကီး' ပြန်စာရေးသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ။ ဆယ်နာရီတိတိမှာ လာခဲ့ပါမယ်”

ကြေးနန်း၏ သဘောကို နားလည်အောင် ရှင်းပြပါရန်
အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ 'ရောဘတ်ဝဲလ်စ်' (R. WELLS: 1861-1944)
ကို မေးရာ ၎င်းက ဤသို့ရှင်းပြသည်။

“ဧရာမကြောင်ကြီး တစ်ကောင်ရှိတယ်ဆိုပါစို့။ အဲဒီကြောင်ရဲ့
အမြီးဟာ လီဗာပူးမြို့မှာ၊ ခေါင်းကတော့ လန်ဒန်မှာ၊ ဒီလောက်တောင်
ကြီးတဲ့ကြောင်၊ အဲဒီကြောင်ရဲ့ အမြီးကို လီဗာပူးမှာ တက်နင်းလိုက်တဲ့
အခါမှာ လန်ဒန်မှာ ကြောင်ရဲ့အော်သံမည်လာမယ်ပေါ့။ မဟုတ်ဘူး
လား၊ ကြေးနန်းရဲ့သဘောက အဲဒီအတိုင်းပဲ”

တစ်ယောက်က ထပ်မေးသည်။

“ကြီးမဲ့ကြေးနန်းကရော ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်ပါသလဲ ခင်ဗျာ”

“စောစောကအတိုင်းပဲ၊ ကြောင်ပဲမရှိတော့တာ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အေးအေးပဲ နေပါရစေ

အင်ဂျင်နီယာ ဘူမိ
ဗေဒ၏ ပခင်ဟု သတ်
မှတ်ခြင်းခံရသည့် ရုရှား
ပညာရှင် 'လီယိုနစ် လူတူး
ဂင်' (L. LUTUGIN: 1864-
1915) သည် အစုရှယ်ယာ
ဝင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထား
သည့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုတွင်
ချယ်ယာမင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်အဖြစ်
လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ပေးပါရန် မကြာခဏ ကမ်းလှမ်းခြင်းခံရ
သည်။ ရိုးသားသူ၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အလေးမထားသူဖြစ်သည်
အတိုင်း ပါမောက္ခ 'လူတူးဂင်'သည် အောက်ပါအကြောင်းပြချက်ဖြင့်
အမြဲတမ်းငြင်းသည်။

“ဘာအဓိပ္ပါယ်ရှိမှာလဲ၊ ကျုပ်က ကြာကြာနေရတော့မယ်လို့
မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်အိတ်ထောင်ထဲ အများကြီး မထည့်နိုင်တော့ဘူး။
ပြီးတော့ သေတဲ့အခါ နာမည်ပျက်ပါ ပါသွားဦးမယ်၊ မဖြစ်ပါဘူး
ဗျာ”

□
(၁၈၇)

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တန်ဖိုးမရှိပါ

အတွေးတစ်ခုဖြင့် ငေးနေသည့် နာမည်ကြီး ဂီတပညာရှင်
'စီမွန်မော်စကော့စကီး'၏ အနားသို့ ဇာတ်ရုံမန်နေဂျာကပ်လာပြီး
မေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကိုတွေးနေသလဲဆိုတာ သိချင်လိုက်တာ၊
ပြောပြရင် တစ်လေတိ (ပိုလန်ပိုက်ဆံ) ပေးမယ်ဗျာ”

“ကျွန်တော့်အတွေးက တစ်လေတိမတန်ပါဘူးဗျာ” ဂီတ
ပညာရှင်ကပြေသည်။

“တန်တန်မတန်တန် ပြောစမ်းပါ” မန်နေဂျာက တိုက်တွန်း
သည်။

ထိုအခါ 'မော်စကော့စကီး' ယဉ်ကျေးစွာ ဦးညွတ်ပြီးပြော
သည်။

“လူကြီးမင်းရဲ့အကြောင်းကိုပါ”

(၁၈၈)

သတင်းစာဆိုတာ

နာမည်ကြီး အိတလီ
 အဆိုတော် 'အင်ရီကိုကာ
 ဂူဇီ' (၁၈၇၃-၁၉၂၁)
 အမေရိကားသို့ ပထမဆုံး
 အကြိမ်ရောက်လာသော
 အခါ သတင်းထောက်
 များ ဝိုင်းလာကြပြီး မေး
 ခွန်းအမျိုးမျိုး မေးကြ
 သည်။ သတင်းထောက်တစ်ယောက်က အိတလီနှင့်အမေရိကနိုင်ငံ
 အကြား ကုန်သွယ်ရေးအလားအလာနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ထင်မြင်
 ပါသနည်းဟုမေးသည်။ 'ကာရိုဇီ' ဖြေသည်။

“အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ခါမှမစဉ်းစားမိဘူး၊ ဒါပေမယ့်
 ကျွန်တော့်ရဲ့အမြင်ကို မနက်ဖြန်ထုတ်သတင်းစာတွေထဲမှာ ကျွန်တော်
 ပတ်ရလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်ဗျာ”

အကြံကောင်း

တက်သစ်စ စာရေးဆရာတစ်ယောက်သည် နာမည်ကြီး
 ဂျာမန်စာရေးဆရာ 'သောမတ်စ်မန်း' (T. MANN 1875-1955)
 ထံ မိမိရေးထားသော စာမူအမြောက်အများကို ယူလာပြီး ထင်မြင်ချက်
 ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်သည်။

စာမူတစ်ထပ်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ပြီး 'မန်း'ကပြောသည်။
 “မောင်ရင့်အနေနဲ့စာအများကြီး ဖတ်ဖို့လိုတယ်”

“ဒါ မုချလိုအပ်ချက်လား ဆရာကြီး” လူငယ်စားရေးဆရာ
 ဆံ့ဩသံနှင့် ပြန်မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မောင်ရင့် စာများများဖတ်လေလေ၊ စာရေးဘို့
 အချိန်နည်းလေလေပေါ့ကွဲ့”

ငြိမ်းချမ်းသော ရည်မှန်းချက်များအတွက်

ကမ္ဘာကျော် ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီး 'အိုင်စတိုင်း' အား
 'အနုမြူစွမ်းအင်ကို ငြိမ်းချမ်းသော ရည်မှန်းချက်များအတွက် အသုံးပြု

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အသုံးချသင့်သည်ဟု ယူဆ
ပါသလား၊ ဟုမေးရာ ၎င်း
က ပြန်ဖြေသည်။

“ယူဆတယ်၊ စဉ်းစား
ကြည့်ပေါ့၊ လျှပ်စစ်ခါတ်
အားကို လျှပ်စစ်ကုလား
ထိုင်မှာပဲ အသုံးပြုတို့၊
မကန့်သတ်ထားဘူးမဟုတ်
လား။”

ရှင်းနေတာပဲ

မလိုတမာစိတ်၊ ချောက်ချချင်သည့်စိတ်ဖြင့် ‘အိုင်စတိုင်း’
ကို ဝိုင်းမေးကြသည်။

“ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးရဲ့ပေါ်မြူလာအရ အလွန်သေးငယ်တဲ့
ဘယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းမှာမဆို ကြီးမားတဲ့ စွမ်းအားကိန်းအောင်းနေတယ်
ဆိုရင် အဲဒီစွမ်းအားကို ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်သူမှ သတိမထားမိတာ
လဲဟင်”

(၁၉၁)

‘အိုင်စတိုင်း’ ချက်ချင်းပြန်ဖြေသည်။

“ရှင်းရှင်းလေးပဲ၊ အဲဒီစွမ်းအင်အပြင်ကို မထွက်လာမချင်း
မမြင်နိုင်ဘူးလေ၊ ဥပမာအားဖြင့် လူတစ်ယောက်ဟာ မယုံကြည်နိုင်
လောက်အောင်ချမ်းသာနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ ဘာမှမသုံးစွဲသမျှ
ကာလပတ်လုံး သူချမ်းသာတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်ဘူး”

အခက်ဆုံးအချိန်

သိပ္ပံကွန်ဖရင့်တစ်ခုတွင် ‘အိုင်စတိုင်း’ စာတမ်းဖတ်ကြားသည်၊
ပြီးသောအခါ ၎င်းကို ဝိုင်းမေးကြသည်။

“ဒီနေ့ပွဲမှာ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အခိုက်အတန့်မှာဖြင့် အခက်
ဆုံးပဲလို့ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ခံစားမိပါသလဲ”

‘အိုင်စတိုင်း’ အတည်ပေါက်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

“အခမ်းအနားမှူးက ကျုပ်ကို ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပြီး
တဲ့နောက် အိပ်ပျော်နေတဲ့ ပရိသတ်ကို ပြန်နှိုးရတာအခက်ဆုံးပဲ”

(၁၉၂)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကြိုမြင်ထားပြီးသား

တစ်နေ့သော် 'အိုင်စတိုင်း' သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိမ်သို့အလည်သွားသည်။ အချိန်တန်၍ ပြန်မည်လုပ်သောအခါ မိုးရွာလာသည်။ အိမ်ရှင်လင်မယားက ဦးထုပ်ယူသွားရန် ကမ်းလှမ်းသည်။ 'အိုင်စတိုင်း' ငြင်းသည်။

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ မိုးရွာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကြိုတင် ခန့်မှန်းပြီးသား၊ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော် ဦးထုပ်မယူခဲ့တာ၊ ခေါင်းစိုတာ မြန်မြန်ခြောက်တယ်၊ ဦးထုပ်က တော်တော်နဲ့ မခြောက်ဘူးမဟုတ်လား”

ကြီးကျယ်သောအတွေးများ

သတင်းထောက်တစ်ယောက်သည် 'အိုင်စတိုင်း' နှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် မထင်မှတ်သော မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးသည်။

“ဆရာကြီးရဲ့ ခေါင်းထဲပေါ်လာတဲ့ မဟာအတွေးတွေကို ဆရာကြီး ဘယ်လိုမှတ်သားထားပါသလဲ၊ အဲဒီအတွက် မှတ်စုစာအုပ်၊ ဒါမှမဟုတ် သီးသန့်စက္ကူတွဲရှိသလား၊ ဒါမှမဟုတ် အညွှန်းကတ်တွေနဲ့ စနစ်တကျသိမ်းဆည်းထားပါသလား။”

ဤသို့မေးပြီး သတင်းထောက်သည် 'အိုင်စတိုင်း' ပေးမည်အဖြေကိုရေးမှတ်ရန် အသင့်ပြင်သည်။

'အိုင်စတိုင်း' က အောက်ပါအတိုင်းဖြေသည်။

“စစ်မှန်တဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းဆိုတာ ခေါင်းထဲကို ဝင်လာခဲ့တိချင်၊ အဲဒါကြောင့် သူတို့ကို မှတ်မိဘို့ မခက်ပါဘူး။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မသိတဲ့သူ
အမျိုးမျိုးရှိတယ်

'အိုင်စတိုင်း' ကို
မေးသည်။

"ကမ္ဘာကြီးကိုပြောင်း
လဲပစ်တဲ့ တီထွင်ဆန်းသစ်
မှုတွေ ဘယ်လိုပေါ်ပေါက်
လာပါသလဲ"

'အိုင်စတိုင်း'၏ အဖြေ
မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

"လွယ်လွယ်လေး၊ ကမ္ဘာကြီးကို ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ဆိုတာ အားလုံးသိကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် မသိတဲ့လူတစ်ယောက်
မတော်တဆပေါ်လာတယ်၊ အဲဒီလူက တီထွင်မှုကို လုပ်တယ်လေ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဒါကြောင့်ပါ

ပါမောက္ခ 'အဲလ်ဘတ်ရှဝေးစာ' (ပြင်သစ်-ဂျာမန်တွေးခေါ်
ရှင် SCHWEITZER: 1875-1965) သည် ဘာသာရပ်သုံးခုတွင်
ဒေါက်တာ ဘွဲ့သုံးခုရထားသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် သိပ္ပံလောကထဲ
နှစ်အတန်ကြာကျင်လည် လှုပ်ရှားခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်မှု သိပ်
မရသည့် ၎င်း၏ အသိတစ်ယောက်က ဖုံးကွယ်၍မရသော မနာလို
စိတ်ဖြင့် 'ရှဝေးစာ'ကိုမေးသည်။

"ဒေါက်တာဘွဲ့သုံးခုကို ခင်ဗျားဘယ်လိုနည်းနဲ့ ရခဲ့တာလဲဗျ
ဟင်"

အလေးပေးပြောဆိုစရာအကြောင်းမရှိသည့် အသေးအမွှား
ကိစ္စတစ်ခုကို ပြောရသည့်လေသံမျိုးဖြင့် ပါမောက္ခကပြန်ဖြေသည်။

"ဘယ်လိုရသလဲ ဟုတ်လား၊ လွယ်လွယ်လေးပါ၊ တတိယ
ဒေါက်တာဘွဲ့က အရင်ကဘွဲ့နှစ်ခု ရထားပြီးဖြစ်လို့ပေးတာ၊ ဒုတိယဘွဲ့
ကတော့ ပထမဒေါက်တာဘွဲ့ရှိထားပြီးသား ဖြစ်လို့ထပ်ရတာ၊ အဲ
ပထမ ဒေါက်တာဘွဲ့ကိုတော့ ကျွန်တော်မှာ ဘာဘွဲ့မှ မရှိသေးလို့ပေး
တာပဲဗျို့။"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အောင်မြင်ရေး
နည်းလမ်း

'ပရိသတ် ရယ်အောင်
ဘယ်လို လုပ်ပါသလဲ၊
နည်းလမ်းရှိရင်မစပါ' ဟု
ပြင်သစ်စာရေးဆရာ 'အာ
ရှား' (ASHAR: 1899-
1974)အားမေးရာ ၎င်းက
ဤသို့ပြန်ပြောသည်။

"ကျုပ်ရဲ့နည်းက လွယ်လွယ်လေးပါ။ စာရေးစားပွဲမှာ
ထိုင်လိုက်တယ်။ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်တယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ငါ
ဘာကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရယ်တာလဲဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားတယ်။"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဖွင့်ဆိုချက်

အချစ်နှင့်အိမ်ထောင်ရေးကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ပြရန် 'အာရှား'အား
မေတ္တာရပ်ခံရာ ၎င်းက ဤသို့ ရှင်းပြသည်။

"အချစ်ဆိုတာ ဘဝရဲ့အလင်းရောင်နဲ့တူတယ်။ အဲ၊ အိမ်
ထောင်ဆိုတာကတော့ အဲဒီအလင်းရောင်အတွက် ငွေတောင်းခံလွှာ"

မေးမနေနဲ့

တရားရုံး၏စီရင်ချက်ကို ကြားနာပြီးသည့်အခါတွင် အမှုသည်
မိန်းမကြီးသည် သူမဘက်က လိုက်ပေးသည့် နာမည်ကြီး ရှေ့နေ
'ကလားရင်ဒါးရီး'ကို ပြောသည်။

"ဒီအမှုမှာ ကျွန်မအနိုင်ရလိုက်တဲ့အတွက် လူကြီးမင်းကို
အရမ်းကျေးဇူးတင်တာပဲ။ အဲဒီကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်စေချင်ပါသလဲ
ရှင်"

ရှေ့နေက ပြန်ပြောသည်။

"ပိုက်ဆံဆိုတာကို တီထွင်ထားပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒီလိုမေးခွန်း
မျိုးကို မေးစရာမလိုတော့ပါဘူးဗျာ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (ဒိုးပဒေါ)

ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ
ပြောတတ်သူ

မိမိ၏ ကဗျာရွတ်
ဆိုပွဲများတွင် ပရိသတ်ထဲမှ
တုံ့ပြန်မေးခွန်းရှိလာတိုင်း
မြန်မြန်နှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ပြောတတ်သည့်အတွက်ကဗျာ
ဆရာကြီး 'မာယာကော့
စကီး'(MAYAKOVSKY:

1893-1930) ကို သဘောကျကြသည်ဟု အဆိုရှိသည်။
တစ်နေ့ ကဗျာရွတ်ပွဲတစ်ခုတွင် ပရိသတ်ထဲမှ တစ်ဦးက
ကဗျာဆရာကြီးကို ကလိသည်။
“မာယာကော့စကီး၊ ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပစ္စည်းမဲ့
လူတန်းစားရဲ့ဘက်တော်သား ဘုံဝါဒီလို သတ်မှတ်တယ်လဲဆိုတယ်၊
ဘာဖြစ်လို့ နေရာတိုင်းမှာ 'ငါ ငါ ငါ' ဆိုတာကိုပဲ ထပ်တလဲလဲရေး
ရတာလဲဗျ”

'မာယာကော့စကီး' ပြန်လည် 'ချေပ'သည်။

“ဇာဘုရင် ဒုတိယမြောက်နီကိုလိုင်းဟာ အမြဲတမ်း 'ကျွန်ုပ်တို့'
'ကျွန်ုပ်တို့'ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို သုံးတယ်၊ ဘာလဲ၊ သူ့ကို ဘုံဝါဒီလို
သတ်မှတ်ရမလား။”

မေးခွန်းထုတ်သူ မကျေနပ်။

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့အားလုံးကို ငထုံ၊ ငထိုင်းတွေလို
ထင်သလားဗျာ ဟင်”

'မာယာကော့စကီး' ခပ်နာနာလေးပြန် 'တွယ်' သည်။

“အားလုံးလိုဘယ်သူပြောလဲ၊ ကျုပ်မပြောပါဘူး၊ အဲ၊
အခုလောလောဆယ်တော့ အဲဒီလို လူမျိုးတစ်ယောက်ကိုပဲ ကျုပ်ရှေ့
မှာ တွေ့နေရတာကလား။”

သေရခြင်းအကြောင်း

လူတစ်ယောက်သည် ဆေးစာအုပ်များကို ဖတ်ပြီး မိမိနှင့်
လိုက်ဖက်မည်ထင်သည့် ဆေးဝါးနည်းနာများဖြင့် ခံစားနေရသည့်
ဝေဒနာကို ကုသရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော်လည်း ရောဂါမသက်သာ
သဖြင့် နာမည်ကြီး ဂျာမန်သမားတော်ကြီး 'မားကပ်စ် ဟာ့ဘ်စ်'

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ထံသွားပြသည်။ ကိုယ်၊
ဟာကိုယ်ကုတို့ ကြိုးစား
ခဲကြောင်းသိရသည့်အခါ
ဆရာဝန်ကြီး စိတ်တိုတိုနှင့်
လူနာကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျားသေရင်
ဆေးရတဲ့အကြောင်းရင်းဟာ
ပုံနှိပ်မှု မှားယွင်းတာ
ကြောင့်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ခြင်္သေ့နှင့် မီးတုတ်

အမေရိကန်စာရေးဆရာကြီး ‘ဟဲမင်းဝေး’ (HEMINGWAY:
1899-1961) ထံ အင်္ဂလန်မှ စာတစ်စောင်ရောက်လာသည်။ စာတွင်
‘မီးတုတ်ကို ကိုင်ပြီးသွားရင် ခြင်္သေ့ဟာ လူကိုမခုန်အုပ်ဘူးဆိုတာ
အမှန်ပဲလား’ ဟုမေးထားသည်။

‘ဟဲမင်းဝေး’ စာပြန်ရေးသည်။

“အဲဒါကတော့ မီးတုတ်ကို ဘယ်လောက်မြန်မြန်ကိုင်ပြီး
သွားသလဲဆိုတဲ့အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်”

ဖြစ်နိုင်ပါတယ်

ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ‘ဝင်စတန်ချာချီ’ (W.CHURCHILL:
1874-1965) ၏ အသက်ရှစ်ဆယ်ပြည့်မွေးနေ့ပွဲတွင် ဓါတ်ပုံဆရာ
လူငယ်တစ်ယောက် ချာချီကို ဓါတ်ပုံလာရိုက်သည်။ လူငယ်က
ပြောသည်။

“လူကြီးမင်းရဲ့ နှစ်တစ်ရာပြည့်မွေးနေ့မှာလဲ ကျွန်တော် ဓါတ်ပုံ
လာရိုက်ပေးနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

ချာချီပြန်ပြောသည်။

“အေးအေး၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ငါ့တူ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်
ပေါ့၊ ဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဆရာဝန် မဖြစ်ထိုက်ဘူး

အာမေးနီးယားနိုင်ငံ၏ ခွဲစိတ်ပညာပင်မဟုတ်သော မှတ်ခြင်းခံရသည့် သမားတော်ကြီး 'အမ်ဘတ်စွမ်းကဲချက်' သည် မြို့တော် 'ယေရေဗန်' ရှိ ဆေးတက္ကသိုလ်၏ ခွဲစိတ်ဌာန ပါမောက္ခအဖြစ် နှစ်အတန်

ကြာ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင် စာညှိသည့်ကျောင်းသားတစ်ယောက်အား စစ်မေးရာတွင် မဖြေနိုင်သဖြင့် 'ဂရိတ်တူး' ပေးလိုက်သည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် ယင်းကျောင်းသား၏ သူငယ်ချင်းများ ဆရာကြီးထံရောက်လာကြပြီး 'ကျောင်းသားသည် အဆိပ်သောက်ပြီး မိမိကိုယ်သတ်သေရန် ကြိုးစားကြောင်း' သတင်းလာပေးသည်။

ဆရာဝန်ကြီး ခိုးရိမ်ပူပန်စွာပြန်မေးသည်။
"ဒုက္ခပါပဲ၊ ဘာလဲ၊ ကောင်လေးသေသွားသလား"

"ဟင်အင်း၊ သူသောက်လိုက်တဲ့ အဆိပ်ဟာ ထင်သလောက် မထိလောက်ဘူး၊ အခု သူ နေပြန်ကောင်းနေပါပြီ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကျောင်းသား၏ စာမေးပွဲမှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဆရာဝန်ကြီး ထုတ်ယူလိုက်ပြီး 'ဂရိတ်တူး' ထပ်ရေး လိုက်သည်။ မိမိ၏ လုပ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပါမောက္ခက အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြသည်။

"ကိုယ်သောက်ရမယ်၊ အဆိပ်ရဲ့ အချိုးအစားကိုတောင် မသိတဲ့မောင်၊ ဒီလိုလူမျိုး ဆရာဝန် မဖြစ်ထိုက်ဘူး"

ဘယ်သူနဲ့ပါတ်တစ်လဲ

ရုရှားတွင် မွေးသည့် အမေရိကန်တရားဆရာ 'အစ်စတီစတန်း' (I. STERN : 1920 ဖွား) အား ၎င်းဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသို့ လာရောက်ဖြေပျော်စဉ်အတွင်း မေးသည်။

"ဒေးဗစ်အိုင်းစထရတ် (၁၉၃၁ဖွား)နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို ထင်မြင်ချက်ပေးနိုင်ပါသလဲ"

"ကျွန်တော် အင်မတန်အထင်ကြီးလေးစားတဲ့ တရားပညာရှင်ကြီးပါ။ သူဟာ ကမ္ဘာမှာ နဲ့ပါတ်နှစ် တရားဆရာပါ"

"နဲ့ပါတ်တစ်ကကော ဘယ်သူလဲခင်ဗျာ"

"နဲ့ပါတ်တစ်လား၊ နဲ့ပါတ်တစ်က နိုင်ငံတိုင်းမှာ အများကြီး"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတာတည်း

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ကျော်ကြားအောင်
လုပ်နည်း

“ဘယ်လိုနည်းနဲ့
ဒီလောက် ကြီးမားတဲ့
အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကို
ရရှိခဲ့ပါသလဲ”ဟု နာမည်
ကြီး ပြင်သစ်ရုပ်ရှင်မင်း
သား ‘ဂျန်ဂါဘင်’ (J.
GABIN: 1904-1971)

ကိုမေးရာ ၎င်းက ဤသို့ဖြေသည်။

“လူအုပ်တွေအကြား အတင်းတိုးဝင်ဖြတ်လျှောက်တာက
အဲဒီလူအုပ် ကိုယ်ကိုလမ်းပယ်ပေးမှာ စောင့်နေတာထက် ပိုလွယ်
တယ်ဆိုတာ ပဲရစ်မြို့သူမြို့သားတိုင်း သိကြပါတယ်”

စောစောကပြောရောပေါ့

ယူဂိုဆလပ် ‘ဂရင်းမာစတာ’ ‘အမ် ဝမ်ဒ်မား’ (M. WIDMAR)
သည် တစ်နေ့တွင် ၎င်း၏ ပြိုင်ဘက်က သရေပွဲကမ်းလှမ်းရာ
အောက်ပါအတိုင်းတုံ့ပြန်သည်။

“ဟင်အင်း၊ အခု ကျွန်တော်သဘောမတူဘူး၊ ကျွန်တော်
သရေပွဲကမ်းလှမ်းတုန်းကသာ ခင်ဗျား လက်ခံခဲ့ရင် ကျွန်တော်လဲ
သဘောတူခဲ့မှာဗျ”

မသောက်ရဲပါဘူး

ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင်ဖြစ်သည်။

အရက်ကြိုက်သည့် ဆိုဗီယက်စာရေးဆရာအသင်း ပထမ
အတွင်းရေးမှူး ‘အေဖါဒေယက်’ (A. FADEEV: 1901-1956) သည်
ရောပိုင်းရောက်လာပြီဖြစ်သည့် ‘အက်စ်မာရှတ်’ (S. MARSHAK
1997-1964) အရက်ကို လက်နှင့်ပင်မတို့ကြောင်း သတိထားမိသည်
နှင့်ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“နောင်တော်ကြီး
မာရှုတ်၊ ဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့
မသောက်တာလဲ”

“ငါ့ညီရှေ့မှာ အရက်
သောက်ရင် ‘ပါဂါနီနီ’
(ကမ္ဘာကျော် အိတလီ
တရော ပညာရှင်) ရှေ့မှာ
တရောထိုးသလိုဖြစ်နေမှာ
ပေါ့၊ ကိုယ့်လူရာ”

စာရေးဆရာအသင်း

အစွမ်းအစ သိပ်မရှိလှသည့် ကဗျာဆရာတစ်ယောက်၏
အသင်းဝင်လိုကြောင်း လျှောက်လွှာနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုဗီယက်
စာရေးဆရာအသင်းလူကြီးများ စဉ်းစားဆွေးနွေးကြသည်။ နာမည်ကျော်
ကဗျာဆရာနှင့် ပြဇာတ်ရေးဆရာ ‘စဗက်လော့’ (၁၉၀၃-၁၉၆၄)က

(၂၀၇)

ကန့်ကွက်သည်။ သို့သော် အခြားတစ်ယောက်က လျှောက်လွှာရှင်
ဘက်ကရပ်သည်။

“သူ့ဟာ တပ်မတော်သားတွေအကြောင်း အဓိကရေးဖွဲ့သူ
ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့၊ ဒီအချက်ဟာ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်”

‘စဗက်လော့’ မိမိအမြင်ကို မပြောင်း။

“စစ်အကြောင်းဖွဲ့တဲ့ ကဗျာကောင်းတွေကို ပတ်ကြည့်ပါ။
ကျွန်တော်တို့ ဘာမြင်ရသလဲ၊ အသက်ကို အမှုမထားဘဲ စစ်သားတစ်
ယောက် တွားသွားပြီးတက်လာတာကို ဖွဲ့ရင် အဲဒီစစ်သား တွားသွားပြီး
ရှေ့တက်လာတာကို မြင်ကြရတယ်၊ အခုဟာက စာရေးဆရာ
အသင်းကို တွားသွားပြီး ဝင်ဘို့ ကြိုးစားနေတာကိုပဲမြင်ရတယ်ဗျ”

ချမ်းသာပေးပါရှင်

လူငယ်တစ်ယောက်ကို ခိုးမှုဖြင့် ရှိတ်စော်ဘွားကြီး ‘ဟာရွန်း
အာရာရှစ်’ (၇၆၃-၈၀၉)ဆီ ခေါ်လာသည်။ အပြစ်ကျူးလွန်ကြောင်း
သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံသဖြင့် လက်နှစ်ဘက်ကို ဖြတ်စေ
ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အမေအိုကြီးက စော်ဘွားကို အသနားခံ
သည်။

(၂၀၈)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“အရှင်စော်ဘွားကြီး၊
အလာဘုရားသခင်လက်
ဆောင်ပေးထားတဲ့ သားရဲ့
လက်ကို မဖြတ်ခိုင်းပါနဲ့။
ကျွန်တော်မျိုးမ အနူး
အညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်”
စော်ဘွားကြီး ပြန်
ပြောသည်။

“ဥပဒေနဲ့အညီ၊ အလာ
ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုတော်နဲ့
အညီ ငါ အမိန့်ပေးတာသဘောဖြစ်တယ်”

“သားဟာ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အားကိုးရာ
ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့လက်ကို ဖြတ်လိုက်ရင် ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ ထမင်း
အိုးကို ရိုက်ချိုးလိုက်တာနဲ့တူပါတယ်။ အဲဒါဆို ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့
အသက်ကိုယူလိုက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်လဲဖြစ်ပါမယ်” ဟု မိန်းမကြီး ဆက်
လက်အသနားခံသည်။

“ငါ သူ့ကိုခွင့်လွှတ်လိုက်ရင် အလာဘုရားသခင်ရှေ့မှာ
ငါ အပြစ်ရှိသွားမှာပေါ့”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“အရှင်စော်ဘွားကြီးရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာမှာ အလာဘုရား
သခင်ရဲ့ ရှေ့မှာ အပြစ်ကျူးလွန်ခဲ့တာတွေ အများကြီးရှိနိုင်ပါတယ်။
အဲဒါကြောင့် ဒီတစ်ခေါက် နောက်ထပ်အပြစ်ရှိမိတဲ့အတွက်ကြောင့်နဲ့
တော့ ပိုပြီးထူးခြားလာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ အရှင်စော်ဘွား
ကြီးရယ်၊ သားကိုချမ်းသာပေးတော်မူပါ။ ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ရှင်”

မိန်းမကြီး၏ နောက်ဆုံးအကြောင်းပြချက်ကို စော်ဘွားကြီး
သဘောကျသွားသည်။ သို့နှင့် ပြုံးပြီး အဘွားကြီး၏သားကို ခွင့်လွှတ်
လိုက်လေသည်။

မေ့တတ်သူများ

တစ်နေ့ ထင်ရှားသော ပြင်သစ်ဂျပေဒပညာရှင်ကြီး ‘အင်ဒရေ
မာရီအမ်ပယ်’ (A.M. AMPERE: 1775-1836) အိမ်မှအထွက်တွင်
‘မစ္စတာ အမ်ပယ်အိမ်တွင် မရှိပါ။ ညနေမှလာစေလိုပါသည်’ ဟု
တံခါးပေါ်တွင် မြေဖြူနှင့်ရေးထားလိုက်သည်။ နောက်တစ်နာရီအတွင်း
မှင်းပြန်ရောက်လာသောအခါ တံခါးပေါ်ကစာကိုမြင်သည်။ သို့နှင့်
ညနေမှ ပြန်လာမည်ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့် ပြန်လှည့်ထွက်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မိမိကိုယ်မိမိ စည်သည်ဟု
အထင်ရောက်သွားခြင်းပင်။
ထို့နည်းတူ ဂျာမန်
ဂန္ထဝင်စာပေ၏ ဖခင်ဟု
သတ်မှတ်ခြင်းခံရသည့်အယ်
ဖရန်လက်စင် (ALESSING:
1729-1781) သည်လည်း
အလွန် သတိမေ့တတ်သူ
ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့ ညနေပိုင်း
အချိန်တွင် ၎င်းအိမ်သို့ပြန်လာပြီး တံခါးကိုခေါက်သည်။ အိမ်ဖော်မက
'မစွတာ လက်စင် မရှိပါဘူးရှင်' ဟုအိမ်ခန်းထဲမှ ဖြေသည်။
ထိုအခါ 'ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ နောက်တစ်ခါလာရသေးတာပဲ'
ဟု သူ့ဟာသူပြောကာ 'လက်စင်' ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

သူလည်း မေ့တတ်တယ်

စာရေးဆရာကြီး 'မတ်တို့မ်း' လည်း အလွန်မေ့တတ်သူဟု
နာမည်ကြီး၏။ တစ်နေ့ ရထားဖြင့် ခရီးသွားစဉ် ၎င်း၏ အခန်းထဲသို့
လက်မှတ်စစ်ဝင်လာသည်။ 'မတ်တို့မ်း'သည် ရထားလက်မှတ်ကို
ရှိရှိသမျှ အိတ်ထောင်ထဲနှိပ်ရှာသည်။ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ရချေ။
စာရေးဆရာကို မှတ်မိသည့် လက်မှတ်စစ်က ပြုံးပြီးပြောသည်။

"အေးအေးဆေးဆေးသာ ရှာပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ရထား
တွဲတွေအားလုံးကို လိုက်စစ်စရာရှိပါသေးတယ်၊ ကျွန်တော် ပြန်လှည့်
လာတဲ့အခါ လက်မှတ်ကို ပြုလဲဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ဆုံးလက်မှတ်ကို
လုံးဝမတွေ့ဘူးဆိုရင်တောင် ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒါတွေက အသေးအမွှား
တွေပါ။"

"ဒါ အသေးအမွှားမဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဒီလက်မှတ်ကို ကျုပ်တွေ့မှ
ဖြစ်မယ်၊ နို့မဟုတ်ရင် ဘယ်ကို ခရီးထွက်နေသလဲဆိုတာ ကျုပ်သိမှာ
မဟုတ်ဘူး။"

သူတို့သည် ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

သိတော့နောက်ကျသွားပြီ

မိမိ၏ ပေးစာများကို ပြန်ကြားနိုင်ရန်အတွက်မတ် တွိမ်းသည် မည်သည့်အခါ မှ စာအိတ်ထဲ တံဆိပ်ခေါင်း ထည့်ပေးလေ့မရှိချေ။ မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်က နောင်တွင်မပေး ပါနှင့်ဟု သတိပေးသည်။ သို့သော် နောက်တစ်ကြိမ် မဂ္ဂဇင်းသို့ ၎င်းဆောင်းပါးပေးပို့သောအခါ တံဆိပ်ခေါင်းကို ထည့်မပေး လိုက် ပြန်ချေ။ ဤတစ်ခါတွင်ကား အယ်ဒီတာသည် စာအိတ်ကိုဖွင့် လိုက်သောအခါ စာမူနှင့်အတူ စာတိုလေးတစ်စောင်ကိုတွေ့သည်။

‘မတ်တွိမ်း’ ၏ လက်ရေးနှင့် ရေးထားသည်မှာ

“တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီတစ်ခါလည်း တံဆိပ်ခေါင်းထည့်ဖို့ မေ့သွားတယ်။ သတိရတဲ့အခါမှာ စာကို စာတိုက်ပုံးထဲထည့်ပြီးနေပြီ” ဟု၍ဖြစ်သည်။

ထူးခြားတဲ့ဟော်တယ်

မိမိလအနည်းငယ်ကြာ နေထိုင်ခဲ့သည့် ‘ကန်းဇတ်’ ပြည်နယ် က ဟော်တယ်တစ်ခုအကြောင်းကို ‘မတ်တွိမ်း’ က မိတ်ဆွေများအား ပြောပြသည်။

“အဲဒီဟော်တယ်က တော်တော်လေးထူးခြားတယ်ဗျ။ ဟော် တယ်အခန်းရဲ့နံရံတွေမှာ စာတမ်းလေးတွေ ချိတ်ထားတယ်။ ‘ဖိနပ် မချွတ်ဘဲ အိပ်သူများအခန်းခ အပိုပေးရမည်’၊ ‘အခန်းတံခါးကို သုံးကြိမ်တိတိ လာခေါက်လျှင် ဟော်တယ်တွင် လူသတ်မှုဖြစ်သည်ဟု မှတ်ပါ’၊ ‘ဗွေရာအောက်မှ အုတ်ချပ်တွေကို ဆွဲမထုတ်ပါနှင့်’၊ ‘အခန်းထဲ မိုးယိုလျှင် ကုတင်အောက်တွင် ထီးရှိသည်’၊ ‘အခန်းထဲတွင် ဖျက်နှာသုတ် ပုဝါမရှိလျှင် စားပွဲခင်းကို အသုံးပြုပါ’ တဲ့ဗျို့”

မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြန်မေးသည်။

“ဒီလို ဟော်တယ်မျိုးမှာ ခင်ဗျားဘာဖြစ်လို့တည်းတာလဲ။ တခြားတစ်နေရာကို ပြောင်းနေပါလား”

‘မတ်တွိမ်း’ ခေါင်းခါသည်။

“မဖြစ်ဘူး၊ ဒီဟော်တယ်က ကျွန်တော်ပိုင်တဲ့ ဟော်တယ်ဗျ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

နောက်ကျသွားပြီ

'ဘားနတ်ရွာ' သည် မိမိအား ချီးမြှင့်သည့် စာပေနိဘယ်ဆုကို လက်ခံရန် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု ၎င်းကို မေးရာ အောက်ပါအတိုင်းပြန်ဖြေသည်။

“နိဘယ်ဆုဟာ ရေနစ်တဲ့သူ သူ့ဟာသူ ကူးလို့ကမ်းပေါ်ရောက်တော့မှ ပစ်ချပေးတဲ့ သက်ကယ်ဘောနဲ့ တူနေလို့။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ဒေါက်တာချက်ကော့

ရုရှားစာရေးဆရာကြီး 'အန်တွန်ချက်ကော့' (A. CHEKOV: 1860-1904) သည် ဆရာဝန်ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ အိမ်တွင် လူနာပြုတ်သည်မရှိလှဘဲ လာသည်လူတိုင်းကို တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးသည်။ တစ်နေ့ညနေတွင် 'ချက်ကော့'သည် မိမိ၏ 'DUEL' ဝတ္ထုကို အဆုံးသတ်ရန် စာရေးစားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်သည်။ ၎င်း၏ဇာတ်ကောင်တစ်ယောက်သည် အဆိပ်သောက်ရမည်ဖြစ်လေသည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ရှေ့မှာ လူနာတစ်ယောက်ရောက်နေပါသည်ဟု အကြောင်းကြားလာသည်။ 'ချက်ကော့' ထိုင်နေရာမှထသည်။ လူနာကို စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး ဆေးစာတစ်ခုရေးပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် စောစောကဝတ္ထုကို အဆုံးသတ်ရန် စာကြည့်ခန်းထဲပြန်ဝင်လာသည်။ ရေးမည်ဟုကြံသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရုတ်တရက်သတိရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးသွေးလေ လှုပ်ရှားမှု ရပ်တန့်သွားသလားဟု ခံစားလိုက်ရသည်။ လက်ကဘာမှ ရေးလို့မရတော့၊ လူနာကိုပေးလိုက်သော ဆေးစာတွင် 'အဆိပ်' ဟု မိမိရေးပေးမိကြောင်း သတိရသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

'ချက်ကော့'သည် ချက်ချင်းမြင်းရထားခေါ်ပြီး မြို့ပေါ်ရှိ ဆေးဆိုင်များသို့ ပြေးသည်။ ဆေးကို မဖော်စပ်ခင် ဆေးစာကို

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အချိန်မီ ပြန်သိမ်းရန် ဖြစ်
လေသည်။ ဤနည်းဖြင့်
လူတစ်ယောက်၏ အသက်
ကို ကယ်တင်ရန်ဖြစ်သည်။
ကံကောင်း ထောက်မ၍
ဆေးစာကို ဆေးဆိုင်တစ်ခု
မှ ပြန်ရသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး
သည်နောက်တွင် 'ချက်
ကော့' သည် အိမ်ရှေ့တံခါး
တွင် ချိတ်ထားသော 'ဒေါက်တာ အန်တွန်ချက်ကော့' ဆိုသည့်
ဆိုင်းဘုတ်ကိုဖြုတ်လိုက်လေသည်။

နည်းကောင်းတစ်ခု

ရုရှားစာရေးဆရာကြီး 'ဗွီ. အေ. ဂီလျာရော့စကီး' (V.A. GILYAROVSKY: 1835-1935) သည် မိမိထံမှ စာအုပ်ငှားပြီး ပြန်
မပေးကြသည်အတွက် အလွန်စိတ်ညစ်နေရသည်။ စာအုပ်ပျောက်ရုံ
မက မိတ်လည်း ပျက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် တစ်နေ့တွင်
စိတ်ကူးရပြီး မိမိပိုင်စာအုပ်တိုင်းတွင် 'ဤစာအုပ်ကို ဂီလျာရော့စကီး၏
ကိုယ်ပိုင်စာကြည့်တိုက်မှ ခိုးထားခြင်းဖြစ်သည်' ဟူသော စာသားပါရှိ
သည် တံဆိပ်တုံးကို ရိုက်နှိပ်ထားလိုက်လေသည်။

ဤသည့် နောက်တွင် စာအုပ်ပျောက်တာနည်းသွားသည်ဟု
ဆိုလေသည်။

အပြန်အလှန် ချီးကျူးခြင်း

ချာလီချာပလင်ရိုက်ကူးသော The gold rush ရုပ်ရှင်ကားကို
'အိုင်စတိုင်း' အလွန်သဘောကျသည်။ အဓိက ဇာတ်ကောင်၏ဇရိုက်
ကို ပီပီပြင်ပြင်ဖော်ပြနိုင်သည်အတွက် ဒါရိုက်တာကို အတူးချီးကျူး

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အင်ဂျင်နီယာကို ကျေးဇူးတင်သည်

သည်။ သို့နှင့် ချာလီ
ချာပလင်ထံ စာရေးသည်။

“မိတ်ဆွေရဲ့ The gold
rush စာတိုကားကို တစ်
ကမ္ဘာလုံးက နားလည်
သဘောပေါက်ကြတယ်၊
မိတ်ဆွေကြီး ထင်ရှားကျော်
ကြားမှာ စကန်မလွဲဖြစ်ပါ
တယ်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ချာလီချာပလင် စာ
ပြန်ရေးသည်။

“ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်ပိုပြီး ချီးကျူးချင်ပါတယ်၊
ဆရာကြီးရဲ့ ‘ရီလေတစ်စိတ်သီအိုရီ’ ကို ဘယ်သူမှ နားမလည်ကြပါ
ဘူး။ ဒီကြားထဲက ဆရာကြီး ထင်ရှားကျော်ကြားလို့ပဲဖြစ်ပါတယ်”
ဟူသတည်း။

အသည်းအသန် နာမကျန်းဖြစ်ရာမှ ထူထူထောင်ထောင်
ပြန်ဖြစ်လာသော ရော်ဂျီယာ ကဗျာဆရာ ‘အာကာကီ စယ်ရယ်
တေးလီ’ (AKAKI SERETAYLI: 1840-1915) ကို မိတ်ဆွေ
အင်ဂျင်နီယာက ရယ်မောပြီးပြောသည်။

“ခင်ဗျား တမလွန်ဘဝက ပြန်လာတာသိပ်မြန်တာပဲ”

ကဗျာဆရာကြီးကလည်း ပြန်နောက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ အပြန်လမ်းကို အင်ဂျင်နီယာသာ ဖောက်တယ်
ဆိုရင်တော့ အခုထိ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်အုန်းမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

ကျေးဇူးရှင်

ခါးပိုက်နှိုက်သည် ‘စယ်ရယ်တေးလီ’ ၏အနားသို့ကပ်လာပြီး
မသိမသာ အိတ်ထောင်ကို နှိုက်သည်။ အိတ်ထဲတွင် စာမူမှလွဲ၍
ဘာမှ မပါချေ။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နှိုက်နေသည်ကို
ရဲကမြင်သဖြင့် သူခိုးကို
ဖမ်းလိုက်သည်။ ကဗျာ
ဆရာသည် လူငယ် သူခိုး
ကို သနားသွားသည်။ သို့
နှင့် ရယ်ရယ်မော်မော ပြော
သည်။

“မင်းဟာ ဘယ်
လောက်ပြောပြော မရပါ
လား၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေတော့မှ
ဖတ်ပါလို့ မင်းကို ငါ အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့တယ်၊ မင်းကတော့
ထုံးစံအတိုင်း စာမူကိုပဲ အရင်ဖတ်ချင်နေတဲ့အကောင်၊ တော်တော်
ခက်တာပဲ”

ဤစကားကိုကြားသော် ကဗျာဆရာနှင့်လူငယ်တို့သည်
အလွန်ရင်းနှီးသူများဖြစ်သည်ဟု ရဲသား ကောက်ချက်ချလိုက်ပြီး
ခါးပိုက်နှိုက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

နှစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ‘စယ်ရယ်တေးလီ’ စာတစ်
စောင်ရသည်။ စာထဲတွင် ဤသို့ ရေးထားသည်။

“လူကြီးမင်းရေးတဲ့ စာတွေကို ကျွန်တော်ဖတ်နေတာကြာပါပြီ၊
ကျွန်တော်ဟာ လူကြီးမင်းကို ခါးပိုက်နှိုက်မယ်လုပ်တုန်း ပုလိပ်ဖမ်း
တော့ လူကြီးမင်းကယ်ခဲ့တဲ့လူပါ။ အဲဒီကတည်းက ကျွန်တော်ဟာ
ခါးပိုက်နှိုက်အလုပ်ကို စွန့်ပြီး စာအုပ်ချုပ်အလုပ်ကို ပြောင်းလုပ်ခဲ့ပါ
တယ်၊ လူကြီးမင်းရဲ့ စာအုပ်တွေကို ကျွန်တော် တစ်ဝက်ခန့်နဲ့နဲ့
ချုပ်ပေးပါမယ် ခင်ဗျား”

ငြင်းနိုင်ရန်ငြင်းစမ်းပါ

ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ‘ဝင်စတန်ချာချီ’သည် ပါလီမန်၌
မိန့်ခွန်းချွေရာ ကိန်းဂဏန်းများ၊ စာရင်းဇယားများကို စာရွက်မကြည့်ဘဲ
အလွတ်ပြောချသွားသဖြင့် အတိုက်အခံအမတ်များ အထူးအံ့ဩသွား
ကြရသည်။ မည်သို့မှ တုံ့ပြန်ချေပနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ချာချီတင်သွင်းသော
အဆိုပြုချက်များကို သဘောတူလိုက်ကြရသည်။ ပါလီမန်အစည်း
အဝေးပြီးသောအခါ ၎င်း၏ ဘက်တော်သားအမတ်တစ်ဦးက ဝန်ကြီး
ချုပ်ကို မေးသည်။

“စာစာက မိန့်ခွန်းထဲမှာပါတဲ့ ကိန်းဂဏန်းတွေကို ကောက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

နတ်ပေါ်ပြန် ဘိုအတွက်
နှစ်လလောက်အချိန်ယူပြီး
ရှာဖွေရမယ်ထင်တယ်နော်”
ချာချီ ပြန်ပြော
သည်။

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
ကျုပ်ပြောတဲ့ ကိန်းဂဏန်း
တွေ တကယ်ဟုတ်မဟုတ်
စစ်ဆေးချင်ရင် အတိုက်အခံ
တွေ အချိန် နှစ်လထက်
ပိုယူရမယ်ဆိုတာကတော့ သေချာတယ်”

□
အပြစ်မပြင်သူ

ချာချီသည် နိုင်ငံရေးသမားသာမဟုတ်၊ ပန်းချီဆရာလည်း
ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် မိမိရေးဆွဲသော ပန်းချီကားများကို မိတ်ဆွေ
များအားပြုရာ တစ်ယောက်ကမေးသည်။

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“ဘာဖြစ်လို့ သဘာဝရှုမျှော်ခင်းပုံတွေကိုပဲ ဆွဲရတာလဲဗျ”
ချာချီ ပြန်ပြောသည်။

“သစ်ပင်တွေဟာ သူတို့နဲ့မတူပါလားဆိုပြီး ပန်းချီဆရာကို
ဘယ်တော့မှ အပြစ်မတင်ကြဘူးလေ”

ဈေးပေါတာပဲရိုက်မယ်

‘အမ်-ဂျီ-အမ်’ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီသည် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်
ဟောင်း ‘ဝင်စတန်ချာချီ’၏ ဘဝကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးလိုကြောင်း
ကမ်းလှမ်းလာရာ ချာချီခွင့်ပြုလိုက်သည်။ သို့သော် စည်းကမ်းချက်
တစ်ခုထားသည်။ မိမိ၏ ငယ်စဉ်ဘဝ အကြောင်းရိုက်မည်ဆိုလျှင်
ဥာဏ်ပူဇော်ခ ဒေါ်လာငါးသိန်းပေးရမည်။ ၎င်း၏ ဘဝဒုတိယပိုင်း
နိုင်ငံရေးသမားဘဝကို ရိုက်မည်ဆိုလျှင် ဥာဏ်ပူဇော်ခ နှစ်ဆပိုပေး
ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

“နိုင်ငံရေးသမားဘဝနဲ့ ကျုပ် စစ်ကြီးနှစ်ခုကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရ
တယ် မဟုတ်လား”ဟု ချာချီ အကြောင်းပြသည်။

ကုမ္ပဏီသည် ပထမပိုင်းငယ်စဉ်ဘဝကိုပဲရိုက်ကူးရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အလိုအပ်ဆုံးအရာ

လူသူမရောက်သော ကျွန်းပေါ်ရောက်ရှိနေစဉ်တွင် မည်သည့်စာအုပ်ကို ဦးစား ပေးပတ်ရှုပါမည်နည်းဟု အမေရိကန် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က စာရေးဆရာများအား မေးမြန်းရာ အဖြေအမျိုးမျိုးရသည်။ တချို့က သမ္မာကျမ်းစာအုပ်၊ အချို့က ရှိတ်စပီးယားရေးသည့်စာအုပ်၊ အချို့က 'ဆွစ်ဖ်' ရေးသည့်စာအုပ် စသဖြင့်ဖြေကြသည်။

'ချက်စတာတွန်' (CHESTERTON: 1874-1936) မှ ဤသို့ဖြေသည်။

“လှေဆောက်နည်းစာအုပ်”

အံ့ဩတုန်းပါပဲ

ပါလီမန်အမတ်အဖြစ် ပထမဆုံးအကြိမ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော 'ဝင်စတန် ချာချီ' ကို သတင်းထောက်တစ်ယောက်က မေးသည်။

“ပါလီမန် အဆောက်အဦထဲကို လူကြီးမင်း ပထမဆုံးအကြိမ် ဝင်လာတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ”

“အံ့ဩမိတယ်” ချာချီပြန်ဖြေသည်။

“ဘာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အံ့ဩတာလဲ”

“ကျုပ် ဒီကို ဘယ်လိုရောက်လာပါလိမ့်လို့”

ထိုက်ဆိုင်ချင်တော့ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာသောအခါ ချာချီကို ယင်းမေးခွန်းကိုပင် မေးပြန်သည်။

“မနေ့က စတင်တဲ့ ပါလီမန်အစည်းအဝေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုခံစားမိပါသလဲ”

“အံ့ဩမိတယ်”

“ဘာကို အံ့ဩတာလဲခင်ဗျာ”

“ကျွန်တို့လူတွေ ဒီကို ဘယ်လိုရောက်လာပါလိမ့်လို့”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ

အမေရိကန် 'ဂျတ်စ်' ဂီတပညာရှင် 'လူဝီအမ်စထရောင်း' (LAMSTRONG: 1901-1971) က ပြောပြသည်။

"ကျွန်တော် 'ဂျတ်စ်' ဂီတကို စတင်လိုက်စားတဲ့ အခါတုန်းကပေါ့၊ ကျွန်တော့်အသက်က ငယ်သေးတယ်၊ ကျွန်တော့် ဆီမှာ နာရီမရှိဘူး။ အဲဒါ ညအချိန်မှာ ဘယ်နှစ်နာရီရှိနေပြီလဲဆိုတာ သိချင်ရင် ကျွန်တော် ထရမ်းပက်ကို စမှတ်တယ်။ ဘေးအခန်းက နံရံကို မထုမချင်း ကျွန်တော်မှတ်တယ်။ နံရံထုသံနဲ့အတူ ဆဲသံကိုလဲ ကြားရတယ်။

"ဟေ့၊ ဘယ် - သားတွေလဲကွ၊ မနက်သုံးနာရီမှာ ထရမ်းပက် မှတ်ရသလားကွ၊ အခုချက်ချင်း ရပ်လိုက်စမ်း" တဲ့၊ အဲဒီတော့မှ သုံးနာရီထိုးပြီဆိုတာ သိရတယ်ဗျို့။

မောင်ကောင်းထိုက် (နုံးပဒေါ)

အပြန်အလှန် ပညာယူခြင်း

ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ၊ ကိုပင်ဟေဂင်မြို့သို့ လူဝီအမ်စထရောင်းတို့ အဖွဲ့လာရောက်ဖြေဖျော်သည်။ ဖျော်ဖြေပွဲပြီးသွားသောအခါ အမ်စထရောင်းသည် နိုဘယ်ဆုရှင်၊ နာမည်ကြီး ရူပဗေဒပညာရှင် 'နီးလ်စ်ဘော' (N. BOHR. 1885-1962) နှင့် အသိဖြစ်သွားသည်။ အမ်စထရောင်းက ထရမ်းပက်မည်သို့ မှတ်ရသည်ကို ပြသည်။ 'ဘော'က အနုမြူ၏ အမြဲတေများပြုခွဲမှုနည်းအချို့ကို ရှင်းပြသည်။

ဤသည်နောက်တွင် သတင်းထောက်များကို 'အမ်စထရောင်း' က ဒေဟက်ပါအတိုင်းပြောပြသည်။

"အဲဒီနောက်မှာ မစ္စတာဘော 'ဂျတ်စ်' အကြောင်းနားလည်သလောက် ကျွန်တော်လဲ ရူပဗေဒအကြောင်း နားလည်သွားတော့တယ်ဗျို့။"

ဒုတိယဘားနတ်

ကမ္ဘာပေါ်တွင်
ပထမဦးဆုံး နှလုံးအစား
ထိုးကုသသူ၊ တောင်
အာဖရိကမှ ဆရာဝန်ကြီး
'ခရစ်တီယန် ဘားနတ်'၏
ယာဉ်မောင်းသည် ၎င်းနှင့်
ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူ
သည်ဟု အဆိုရှိသည်။

ရုပ်ချင်းတူသောကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ယူဂိုစလပ်
နိုင်ငံထုတ် 'ပိုလစ်တစ်ကာ' ဂျာနယ်က ဤသို့ရေးသားခဲ့သည်။

"ယာဉ်မောင်းသည် ဆရာဝန်ကြီး၏ ဖြောင့်ဆိုပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံ
တို့ကိုပါ အတုယူသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်ကြီးအစား သတင်းစာ
ရှင်းလင်းပွဲပင် လုပ်နိုင်သည့်အခြေအနေမျိုးရှိခဲ့သည်။ တစ်နေ့သော်
ပညာရှင်များ၊ သတင်းစာဆရာများနှင့်တွေ့ဆုံပွဲတွင် ယာဉ်မောင်းသည်
ဒေါက်တာဘားနတ်၏နေရာ၊ ဒေါက်တာဘားနတ်က ယာဉ်မောင်း၏
နေရာကိုယူပြီး ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဒေါက်တာဘားနတ် အစား

ယာဉ်မောင်းက အမေးအဖြေလုပ်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း မည်သူမှ သတိ
မထားမိကြချေ။ တစ်ချိန်တွင် ဆေးပညာရှင်တစ်ဦးက ဘာသာရပ်ဆိုင်
ရာ မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလိုက်သောအခါ 'ဘားနတ်အတု' သည်
မည်သို့မှ မဖြေနိုင်ချေ။ သို့သော် ရင်ဆိုင်ရသည့် အကျပ်အတည်းကို
အကင်းပါးစွာ ဖြေရှင်းလိုက်လေသည်။

'ဘားနတ်အတု' ကပြောသည်။

"ဒီလော့ကလွယ်တဲ့ မေးခွန်းကိုများ ပါမောက္ခကြီးမေးနေရ
သေးသလားဗျာ၊ ကျွန်တော့် ဒရိုင်ဘာကို မေးကြည့်စမ်းပါ။ သူတောင်
သိပါတယ်"

'ဒရိုင်ဘာ'သည် မေးခွန်း၏ အဖြေကို အမှန်တကယ်ပဲ
သိသူဖြစ်လေသည်။

ဉာဏ်ပူဇော်

နာမည်ကြီး ဂီတစာဆို 'ဗာဒီ' (VERDI: 1813-1901)
၏အထိမ်းအမှတ် ဂီတပွဲတော်ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ ပါဝင်ကူညီပါရန်
တီးဝိုင်းဆရာများဖြစ်ကြသည့် 'တိုစကာနီနီ' (၁၈၆၇-၁၉၅၇) နှင့်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

‘မတ်စကာနီ’ (၁၈၆၃-
၁၉၄၅) တို့ကို ပွဲတော်
ကျင်းပရေး ကော်မတီက
ဖိတ်သည်။ ‘တိုစကာနီနီ’ကို
မနာလို ဖြစ်နေသော ‘မာ
စကာနီ’က သူ့ကိုပေးမည်
ဉာဏ်ပူဇော်ခသည် ‘တိုစ
ကာနီနီ’ကို ပေးသည်ထက်
ပိုရမည် ဟူသောစည်းကမ်း
ချက်ဖြင့် ဖိတ်ကြားသည်ကို
လက်ခံလိုက်သည်။

“တစ်လီရာပဲပိုပို၊ ပိုရင်ပြီးရောဗျာ’ ဟု ၎င်းပြောသည်။
ပွဲတော်ကျင်းပရေး ကော်မတီက စည်းကမ်းချက်ကို လက်ခံ
လိုက်သည်။

ပါဝင်ဖြေဖျော်ခကိုရသောအခါ တစ်လီရာထဲ ဖြစ်နေသည်ကို
‘မာစကာနီ’ အံ့ဩတကြီး တွေ့လိုက်ရသည်။

‘တိုစကာနီနီ’သည် အခမဲ့ကူညီ ဖြေဖျော်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အကောင်းဆုံးအနားယူခြင်း

“ရှင့်ကိုကြည့်ရတာ သိပ်ပင်ပန်းတဲ့ ပုံပေါက်နေတယ်၊ တစ်
နေရာရာကိုသွားပြီး အနားယူပါလားရှင်” ဟု ဇနီးသည်က အက်ဒီဆင်
ကို ပြောရာ ၎င်းကပြန်မေးသည်။

“ဘယ်ကိုသွားရမလဲ”

“ရှင်ကြိုက်တဲ့ တစ်နေရာရာပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ ငါကြိုက်တဲ့ နေရာတစ်ခုရှိတယ်၊ မနက်ဖြန်ပဲ
သွားတော့မယ်”

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ခင်ပွန်းသည်ကို ၎င်း၏ လက်တွေ့
စမ်းသပ်ခန်းတွင် ဇနီးဖြစ်သူ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

တကယ်ဖြစ်လာသည့်အိပ်မက်

ဂျာမန်ဂီတစာဆို ‘ရောဘတ်ရှူးမန်း’ (၁၈၁၀-၁၈၅၆) သည်
နောင်တွင် မိမိ၏ ဇနီးဖြစ်လာမည့် ‘ကလာရာဗစ်’ကို လက်ထပ်ခွင့်
ရရန်အတွက် သုံးနှစ်သုံးမိုး ကြိုးစားခဲ့ရသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

'ကလာရာဗစ်' ၏ ဖခင်က
တောက်လျှောက် သဘော
မတူခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။
ရှူးမန်းသည် အနာဂါတ်
အလားအလာမရှိသူ၊ အစွမ်း
အစ မရှိသူဟု ၎င်းက
အကြောင်းပြသည်။

အမှန်စင်စစ်တွင်မူ
မိသားစုအတွက် အဓိက
ဝင်ငွေရှာပေးသည့် သမီးဖြစ်သူကို အဘိုးကြီး လက်လွှတ်မခံလိုသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ 'ကလာရာဗစ်' သည် ထိုစဉ်ကတည်းက နာမည်ကြီး
စန္ဒရာ့ဆရာဖြစ်နေပေပြီ။

ကြံရာမရသည့်အဆုံးတွင် လက်ထပ်ခွင့်ရရေးအတွက် တရား
ရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူရန် 'ရှူးမန်း' ခြေလှမ်းလိုက်သည်။
လိုက်ပစ်စစ်မြို့တရားရုံးက အရွယ်ရောက်ပြီဖြစ်သည့် မိန်းကလေးသည်
မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်အိမ်ထောင်ပြုခွင့်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်လေ
သည်။

လင်မယားကွာရှင်းခွင့် ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ လင်မယားအဖြစ်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ပေါင်းသင်းခွင့်ရရေးအတွက် တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရသည်မှာ
အလွန်ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဟုဆိုရမည်ဖြစ်လေသည်။

ယောက်ျားလဲ ဂီတသမား

'ကလာရာရှူးမန်း' (ဗစ်) သည်ခင်ပွန်းသည်ထက်စောပြီး
နာမည်ရခဲ့သူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ခင်ပွန်းသည် ရေးစပ်သော တေးကို
ဘုရင့်နန်းတော်တွင် သူမ စန္ဒရာ့ဖြင့် တီးခတ်ဖျော်ပြေသည်။ ပွဲပြီး
သောအခါ သူမကို ဘုရင့်နင် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဘုရင့်က
အာလာပသလားပစကားပြောသည်။ ထို့နောက် စန္ဒရာ့ဆရာမ၏
ခင်ပွန်းသည်ဘက်လှည့်ကာမေးသည်။

"ခင်ဗျားလဲ ဂီတသမားလား"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

သေသည်အထိ
ယဉ်ကျေးသူ

ကမ္ဘာပေါ်တွင်
ပြင်သစ်လူမျိုးသည် အယဉ်
ကျေးဆုံးဟု သတ်မှတ်ကြ
သည်။ ဤအချက်ကိုစာရေး
ဆရာမ 'ကားပလက်' မမျှော်
လင့်ဘဲ ပဲရစ်မြို့ သချိုင်း
ဟောင်းတစ်ခုတွင် တွေ့ခဲ့ရ

သော အုတ်ဂူပေါ်က စာတမ်းက သက်သေထူလေသည်။

စာတမ်းမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

“ကျွန်ုပ်အနားယူသော နေရာသို့ မိတ်ဆွေရောက်လာချိန်တွင်
ထပြီးမကြိုနိုင်သည့်အတွက် တောင်းပန်ပါသည်”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းတဲ့ မင်းသား

နာမည်ကြီး ရုရှားပြဇာတ်မင်းသား 'ကာရာတီဂင်'
(KARATIGIN: 1802-1853) သည် ဇာတ်လမ်းအရ ဇာတ်စင်ပေါ်
တွင် သေနတ်နှင့် 'ပစ်သတ်ခံ'ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သေနတ်ဖြင့်
ပတ်သတ်ရမည့်အခန်းတွင် သေနတ်အတုပျက်သွားသည်။ မင်းသားကို
ပစ်ရမည့် ဇာတ်ကောင် လူဆိုးသည် မောင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ဖြုတ်ဘို့
ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ သို့နှင့် ကြံရာမရတော့သည့်
အဆုံးတွင် မင်းသားကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်သည့်ဟန်လုပ်ရလေ
သည်။

အခြေအနေကို ချက်ချင်းသဘောပေါက်လိုက်သော
'ကာရာတီဂင်'သည် “အောင်မယ်လေး၊ ဖိနပ်က အဆိပ်လူးထားတဲ့
ဖိနပ်ပါလား” ဟု အော်ကာ သေလိုက်ရတော့သည်။

ပျော်တတ်တဲ့ အဆိုးမြင်သမား

“ဝမ်းနည်းစရာကောင်း တဲ့ အဆွေးတေးတွေကိုပဲ ခင်ဗျားဘာဖြစ်လို့ စပ်ဆို ရတာလဲ၊ ပရိသတ်ဟာ အနားယူချင်လို့၊ ပျော်ချင် လို့၊ စိတ်လက်ပေါ့ပါးပြီး အိမ်ပြန်ချင်လို့ ဂီတကို လာ

နားထောင်တာမျိုး မြူးကြွကြွတေးကို စပ်စမ်းပါ။ အဲဒါဆို အားပေး တဲ့သူများမှာမျှ” ဟုဇာတ်ရုံပိုင်ရှင်က ဂျာမန်ဂီတစာဆို ‘ဘရမ်းစ်’ (BRAHMS: 1833-1897) ကိုပြောရာ ‘ဘရမ်းစ်’က ‘ကျွန်တော်စမ်းရေး ကြည့်ပါ့မယ်’ဟု ဖြေလိုက်သည်။

ရက်အနည်းကြာသောအခါ မိမိစပ်ဆိုထားသော တေးတစ်ပုဒ် ကို ‘ဘရမ်းစ်’ ယူလာသည်။ ဇာတ်ရုံပိုင်ရှင်ကမေးသည်။

“ဘယ်နှဲ့လဲ၊ မြူးကြွတေးကိုစပ်ခိုင်းတော့လဲဖြစ်တာပဲ မဟုတ် လား။”

‘ဘရမ်းစ်’ ပြုံးပြီးပြန်ပြောသည်။

“မပြောတတ်ဘူး၊ ကြည့်ပါအုန်း။”

တေး၏အမည်မှာ “သချိုင်းကို ပျော်ပျော်ကြီးသွားကြမယ်”

ဖြစ်လေသည်။

သင်္ချာဆရာ၏ လက်ရာ

အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်မှ ဆရာဖြစ်သူ၊ သင်္ချာနှင့်ယူတ္တိဗေဒ ပညာရှင် ‘လူးဝစ်ကားရီးလ်’ (L. CARROLL: 1832-1898) သည် စိတ်ကူးပေါ်သည်နှင့် အဓိကအလုပ်တွေကြားက ‘Alice in the wonder land’ ပုံပြင်စာအုပ်ကိုရေးလိုက်သည်။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ဘုရင်မသည် အလွန်သဘော ကျသွားသဖြင့် ‘ကားရီးလ်’ရေးသော စာအုပ်မှန်သမျှကို မိမိထံဆက်သ စေဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အမိန့်အတိုင်း ကားရီးလ်ရေးသော စာအုပ်စာတမ်းများအားလုံးကို စုဆောင်းပြီး ဘုရင်မကြီး၏လက်သို့ အပ်သောအခါ သူမ နားမလည်သည့် အသုံးချ သင်္ချာစာအုပ်တွေချည်း ဖြစ်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ထူးဆန်းသည်
ဂီတပဒေသာ

ထင်ရှားသည့် ရူမေ:
နီးယားဂီတစာဆိုနှင့် တရော
ဆရာ 'ဂျော့ဘယ်နက်စကူ'
(ENESCU: 1881-1955)
သည် စန္ဒယားကိုလည်း
ကောင်းစွာ တီးတတ်သူ
ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ 'အယ်နက်စကူ' ပဲရစ်တွင် နေထိုင်စဉ် သာမန်
အဆင့်သာရှိသော တစ်ယောသမားတစ်ဦးက ဂီတပဒေသာပွဲတွင်
မိမိနှင့် တွဲဖက်တီးမှုတ်ပေးပါရန် လာရောက်ချဉ်းကပ်သည်။ 'အယ်
နက်စကူ' စိတ်မပါ့တပါနှင့် သဘောတူလိုက်သည်။ ကပွဲရုံသို့အသွား
လမ်းတွင် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ နာမည်ကြီး စန္ဒရာဆရာဂီတယ်ကင်းနှင့်
ဆုံသည်။ မိမိတွဲဖက်တီးမှုတ်ပေးရမည့်အကြောင်း ရယ်ရယ်မောမော
ပြောပြရင်း 'အယ်နက်စကူ' မမျှော်လင့်ဘဲ အဆိုပြုလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်နဲ့အတူ ခင်ဗျားလိုက်ခဲ့ပါလားဗျာ”

“အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာလဲဗျ”
“အနည်းဆုံး သင်္ကေတစာအုပ်ကို ကျွန်တော့်အတွက် လှန်
ပေးပေးပါဗျာ”

သဘောတူသဖြင့် မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်အတူ ကပွဲရုံသို့
သွားကြသည်။ နောက်နေ့ ထုတ်သတင်းစာတွင် ဂီတပွဲနှင့် ပတ်သက်၍
ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါး ပါလာလေသည်။

“ထူးဆန်းသောဂီတပွဲကို မနေ့က နားထောင်ခဲ့ရသည်။
တရောထိုးရမည့်သူက စန္ဒရာတီးသည်။ စန္ဒရာတီးရမည့်သူက
သင်္ကေတစာအုပ်ကို လှန်ပေးသည်။ သင်္ကေတစာအုပ်ကို တစ်ရွက်ချင်း
လှန်ပေးရမည့်သူက ဘာကြောင့်မှန်းမသိ တရောထိုးသူဖြစ်နေလေ
သည်”

ယဉ်ကျေးမှု

မိမိရေးသော ပြဇာတ် တစ်ပုဒ်ကို နယူးယောက် မြို့တွင် အထူးပွဲတင်ဆက် ကပြပြီးသည့် နောက်တစ် နေ့တွင် 'ဘားနတ်ရှော့သည် အဓိကဇာတ်ဆောင်မင်းသမီး ထံ ကြေးနန်းပို့သည်။

“ထူးထူးခြားခြား ကောင်းမွန်လှပါသည်”

ကြေးနန်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှား ဝမ်းမြောက်ရသူ မင်းသမီးက 'ရှော့ထံ ကြေးနန်းပြန်ပို့သည်။

“ရှင် ပို့ပြောတာပါ”

'ရှော့' ကြေးနန်းထပ်ပို့သည်။

“ပြဇာတ်ကို ရည်ရွယ်တာပါ”

မင်းသမီး ပြန်ဖြေသည်။

“ကျွန်မလဲ ပြဇာတ်ကို ပြောတာပါ”

ကြော်ငြာ

နာမည်ကြီး အမေရိကန်တီးဝိုင်းဆရာ 'လီယိုပိုး စတိုကော့ စကီး' (L. STOKOSKY: 1882-1977) သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်တိုင်းစားသောက်ဆိုင် တစ်ခုတည်းတွင်သာ အမြဲတမ်းစားသောက်လေ့ရှိ၏။ တစ်နေ့တွင် နေ့လည်စာအတွက် ကျသင့်သည်ထက် လျော့ပြီးယူကြောင်း သတိထားမိသောအခါ စတိုပေါ့စကီး ဆိုင်ရှင်ကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော့ဆီက ပိုက်ဆံ ဘာဖြစ်လို့လျော့ယူတာလဲ၊ ကျွန်တော် ဆင်းရဲတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူးဗျ”

“နာမည်ကြီး ဂီတပညာရှင်ကို လေးစားလို့၊ ဂီတကို ချစ်မြတ်နိုးလို့ပါ” ဟုဆိုရှင်ကပြောသည်။

ဤအဖြေကြောင့် စတိုကော့စကီး နှစ်သိမ့်ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကြာကြာ မကြည်နူးလိုက်ရချေ။ အကြောင်းမူ ဆိုင်ရှင်သည် ၎င်းအားအသုံးချပြီး ဆိုင်ကို ကြော်ငြာထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ဆိုရှင်တွေင် ထောင်ထားသော ကြော်ငြာမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

“နာမည်ကြီး ‘စတို
ကော့စကီး’ နှင့် နံနက်စာ၊
နေ့လည်စာ၊ ညစာ အတူ
သုံးဆောင်ရန် ဖိတ်ခေါ်ပါ
သည်” ဟူ၏။

အမြဲတမ်းလိုမယ့် ပိုက်ဆံ

မော်တော်ကားထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်းဖြင့် သန်းကြွယ်သူဌေး
ဖြစ်လာသော ‘ဟင်နရီဖို့ဒ်’ (H. Ford: 1863-1947) သည် ‘ပလော်ရီဒါ’
ပြည်နယ်သို့ခရီးထွက်သည်။ တစ်နေ့တွင် လမ်းတစ်နေရာ၌ အကောင်း
စားကားကြီးကို စက်နှိုးဘို့ ကြိုးစားနေသော ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်ကို
တွေ့သည်နှင့် မိမိစီးလာသော ကားကို ရပ်ခိုင်းပြီးဆင်းမေးသည်။
“တစ်ခုခုပျက်လို့လား ဗျာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဘာပျက်သလဲဆိုတာပဲ မသိတာ” ဒရိုင်ဘာက
ပြန်ပြောသည်။

“ကြည့်ပါရစေ” ဟု ‘ဖို့ဒ်’ပြောပြီး အင်ဂျင်ကို ဟိုနှိုက်သည်
နှိုက်လုပ်သည်။

“ကိုင်း၊ စက်နှိုးကြည့်ပါအုန်း”

ဒရိုင်ဘာ ယုတစ်ဝက်၊ မယုတဝက်နှင့် စက်ကိုနှိုးသည်။
‘ပူး’ကနဲမြည်ပြီး စက်နိုးသွားသည်။ ဒရိုင်ဘာ အရမ်းဝမ်းသာသွားသည်။
ဆယ်ဒေါ်လာတန်တစ်ရွက်ကို ‘ဖို့ဒ်’၏ လက်ထဲထိုးပေးရင်း ပြောသည်။

“ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ၊ အဲဒါ ကူညီပေးတဲ့အတွက် ဉာဏ်
ပူဇော်ခ”

“ပိုက်ဆံပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော် စေတနာနဲ့ကူတာပါ၊
ပြီးတော့ ကျွန်တော် အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေနေပါတယ်” ဖို့ဒ်ကပြော
သည်။

“ဪ၊ ဒီလိုလား” ဒရိုင်ဘာ အံ့အားသင့်သွားသည်။
“ကျွန်တော် မှားသွားတဲ့အတွက်ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဒါကလဲ တရားမဟာ
ခင်ဗျားရဲ့ ‘ဖို့ဒ်’ကားပဲဗျာ၊ ‘ဖို့ဒ်’ကားစီးပြီး ခရီးထွက်တဲ့ လူတိုင်း
ဆယ်ဒေါ်လာကို အိတ်ထဲ အမြဲထည့်ထားဘို့လိုတယ်လို့ ကျွန်တော်
ထင်တာကိုးဗျာ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မြင်ဖူးတဲ့မျက်နှာ

ကြောက်စရာ ကလဲ့စား

ချာလီချာပလင် ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းလာသည်။ တစ်နေရာတွင် သတ်မှတ်နှုန်းထက်ပိုမောင်းသည်ဟုဆိုကာ ရဲက ကားကို တားသည်။ ရဲသားက ပြောသည်။

“ခင်ဗျား မျက်နှာကို ကျွန်တော်မြင်ဖူးသလိုပဲ”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါတောင်ကချင်မှကပါမယ်” ချာလီချာပလင်ပြန်ပြောသည်။

“သေချာတာပေါ့။ ခင်ဗျားဟာ လမ်းစည်းကမ်းကို တစ်ကြိမ်မက ပေါက်ပျက်သူဖြစ်ရမယ်။ အခုပဲ ကြည့်လော့၊ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် ဒီအချက်ကို မငြင်းဘူး မဟုတ်လား။”

၁၉၁၀ခုနှစ်၊ ဂျာမန်နိုင်ငံ ဟမ်းဘတ်မြို့၌ နိုင်ငံတကာ စစ်တုရင်ပြိုင်ပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အလို တွင်ဖြစ်သည်။

ဂရင်းမာစတာ ‘တားရရှိ’သည် နာမည်မကြီးသေးသည့် ‘ယိတ်စ်’ဆိုသူ ဝင်ပြိုင်မည့်ကိစ္စကို အပြင်းအထန်ကန့်ကွက်သည်။ ၎င်း၏ အကြောင်းပြချက်မှာ ‘ယိတ်စ်’သည် ယခုပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန်အတွက် အဆင်မမီသေးဟူ၍ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြိုင်ပွဲကျင်းပရေးကော်မတီက ၎င်း၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို ပယ်ချခဲ့သည်။

ပြိုင်ပွဲပြီးသောအခါ ‘ယိတ်စ်’သည် ဂရင်းမာစတာကြီး ဟောကိန်းထုတ်သည်အတိုင်း ဒုတိယ ဘိတ်ဆုံးနေရာပဲရသည်။ ပြိုင်ပွဲတလျှောက်လုံးတွင် ၎င်းတစ်ပွဲပဲနိုင်သည်။ ၎င်းမှာ ‘တားရရှိ’နှင့် ကစားသည့်ပွဲဖြစ်လေသည်။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဒဏ်ငွေ နှစ်ဆဆောင်ပါ

တစ်နေ့သော် ရုရှား ဂရင်းမာစတာ 'တိုက်မန်း နေ့'သည် ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ 'ဘိုတဝင်းနစ်'(BOTVINIK: 1911-1995)ကို ကားပေါ် တင်ပြီး လီနင်ဂရက်မြို့ (ယခု စိန့်ပီတာစဘတ်) ကို လိုက်ပြသည်။ တစ်နေရာ

တွင် သတ်မှတ်နှုန်းထက်ပိုမောင်းမိရာ ယာဉ်ထိန်းရဲကတားသည်။

'တိုက်မန်းနေ့'က ဆင်ခြေပေးသည်။

"ကျွန်တော် အင်မတန်အရင်လိုနေလိုပါ။ ကျွန်တော့်ကားမှာ ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံပါလာတယ်ဗျ"

ရဲသား ကားထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ 'ဘိုတဝင်းနစ်' ကိုမြင်သောအခါ မှတ်မိသွားပြီး 'တိုက်မန်းနေ့' ကို တင်းမာစွာပြော လိုက်သည်။

'ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံကားထဲပါလာတာတောင် လမ်းစည်းကမ်းကို ပေါက်ဖျက်ရဲတာအံ့ပါရဲ့၊ ခင်ဗျား ဒဏ်ငွေနှစ်ဆဆောင်ပါ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

လေမကြီးနဲ့

အမေရိကန်ဂရင်းမာစတာ 'ရီရှက်စကီး'သည် စစ်တုရင် လောကတွင် လေကြီးသူ၊ စကားကို အထက်စီးက ပြောတတ်သူဟု နာမည်ကြီးသည်။ တစ်နေ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စစ်တုရင် ဗိုလ်လုပွဲကို ကျင်းပရာ အတွဲလိုက်ပွဲအနည်းငယ် ကစားပြီးသောအခါ၌ ၎င်းနှင့် 'ရှယ်ဝင်' အမည်ရှိ အခြားစစ်တုရင်ကစားသမားတစ်ဦးတို့ အမှတ်တူဖြင့် ဦးဆောင်နေကြသည်။

'ရီရှက်စကီး' က 'ရှယ်ဝင်' ပြောသည်။

"ဒီပုံစံအတိုင်းသာ ခင်ဗျားဆက်ကစားနေရင် ကျုပ် ခင်ဗျားကို ရုပ်တန်အောင်လုပ်ရတော့မယ်၊ နောက်နှစ်တစ်ရာကြာလဲ ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုနိုင်ဘို့ မလွယ်ဘူးဗျ"

မကြာပါ။ 'ရီရှက်စကီး'နှင့် 'ရှယ်ဝင်' တို့ဆုံကြရာ 'ရှယ်ဝင်' အနိုင်ရသွားသည် 'ရှယ်ဝင်' ပြောသည်။

"နှစ်တစ်ရာဆိုတာ ဘာမှ မကြာလိုက်ပါလားဗျာ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အမည်ခံမုဆိုး

နာမည်ကြီး ပြင်သစ် ရုပ်ရှင်မင်းသား 'ဖါနင်ဒယ်လ်' (FERNENDEL: 1903-1971)သည် အားလပ်သည် နှင့် အမဲလိုက်ရန်ပြင်သည်။ လမ်းတွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ဆုံရာ မိတ်ဆွေက အံ့အား သင့်စွာပြောသည်။

“အလို၊ မစ္စတာ ဖါနင်ဒယ်လ်ပါလား။ သဘာဝလောက ထိန်းသိမ်းရေးအသင်းဝင်တစ်ယောက်၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဘက်တော်သားတစ်ယောက်က အမဲလိုက်ထွက်တယ် ဆိုတော့ ကိုယ့်မျက်စိကိုယ်မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ရပါလားဗျာ”

‘ဖါနင်ဒယ်လ်’ရယ်ပြီးပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်က အမည်ခံမုဆိုးပါဗျာ၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ အခုချိန်ထိ ဘာကိုမှ ထိအောင်မပစ်နိုင်သေးပါဘူး။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှု

အနုမြူပုံကို စတင်ဖော်ထုတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် အမေရိကန် ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီး ‘အိုပင်ဟေးမား’သည် ကျောင်းသားဘဝက ကဗျာကို လိုက်စားခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ၎င်းရေးသောကဗျာ တို့သည် ကျောင်းသားလောကတွင် လူကြိုက်များခဲ့သည်။

တစ်နေ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ အင်္ဂလိပ်ရူပဗေဒပညာရှင် ‘ပေါလ် ဒီးရပ်’ (၁၉၀၂-၁၉၈၄) က မှတ်ချက်ချသည်။

“ခင်ဗျားဟာ ရူပဗေဒမှာ တော်သလို ကဗျာအရေးလဲကောင်း တယ်။ ဘာသာရပ်နှစ်ခုကို တစ်ပြိုင်တည်း ခင်ဗျားလိုက်စားနိုင်တာကို ကျွန်တော်အံ့ဩတယ်။ ချီးလဲချီးကျူးချင်တယ်။ ဘဲ့နဲ့ဗျာ၊ အရင်က မသိတဲ့အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို လူတိုင်းနားလည်အောင်သိပ္ပံပညာက ကြိုးစားရှင်းပြရတယ်။ အဲ၊ ကဗျာမှာကျတော့ ပြောင်းပြန်မဟုတ်လား”

မင်းလိုလူစား
အများကြီးဟေ့

၁၉၇၀- ဆယ်စုနှစ်
များက လန်ဒန်တွင် နေထိုင်
သည်။ ဂျာမန်တွေးခေါ်ရှင်
ကြီး 'ကားလ်မာတ်စ်' (K.
MARY: 1818-1883) ထံသို့
လိုက်ပစ်မြို့ထုတ်ဝေသူထံမှ
စာတစ်စောင်ရောက်လာသည်။

စာထဲတွင် ထုတ်ဝေသူက အောက်ပါအတိုင်း ခြိမ်းခြောက်ထားသည်။

“လေးစားအပ်သော ဒေါက်တာခင်ဗျာ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာအုပ်
တိုက်အတွက် လူကြီးမင်းရေး ပို့မည်ဟုကတိပြုထားသော 'ကယ်ပီ
တယ်' (အရင်းကျမ်း) ဒုတိယတွဲ၏ စာမူကို သတ်မှတ်ချိန်ထက်
တစ်နှစ်ခွဲ ကျော်လွန်သွားပြီးသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မရရှိသေးပါ။
နောက်ခြောက်လအတွင်း ယင်းစာမူကို မရရှိပါက စာအုပ်တိုက်အနေ
နှင့် အခြားသူတစ်ဦးကို ရေးခိုင်းရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေအပ်
ပါသည်”

ဆုရှင်

ဂျာမဏီနိုင်ငံ၊ ရက်ဒင်မြို့တွင် ၁၉၂၆ခုနှစ်က နိုင်ငံတကာ
စစ်တုရင်ပြိုင်ပွဲကျင်းပသည်။ စီးကရက်စက်ရုံတစ်ခု၏ ပိုင်ရှင်သူဌေးက
အလှဆုံး၊ အကောင်းဆုံးအကွက်များဖြင့် ထိုးပြသူကို အထူးစီမံထုတ်
လုပ်ထားသော စီးကရက်အလိပ်ငါးထောင်ဆူချမည်ဟု ကြေညာသည်။

ဤဆုကို ဂရင်းမာစတာ 'အေ၊ နင်စိုဗစ်ချ်' ဆိုသူ ရရှိသွား
သည်။

၎င်းသည် ဆေးလိပ်လုံးဝ မသောက်သူဖြစ်လေသည်။

စာချုပ်မှာပါတဲ့အတိုင်း

ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး ဒူးမား(အဖေ)နှင့် ပဲရစ်မြို့စာတိုက်
ပိုင်ရှင်တို့ အကြားချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်အရ 'ဒူးမား'၏ စာတိုက်
၂၆ကြိမ်မြောက်တင်ဆက်ပြီးချိန်တွင် ဝင်ငွေသည် ဖရန်ဇွေခြောက်
သောင်းပြည့်သည်ဆိုပါက စာမူအပြင် နောက်ထပ်ဖရန်ဇွေတစ်

သောင်းကို ဇာတ်ရုံပိုင်ရှင်က ထပ်ဆောင်းပေးရမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ ၂၆ကြိမ် မြောက်တင်ဆက်သည့်ပွဲ၏ ပထမပိုင်းအားလပ်ချိန်တွင် ပိုက်ဆံယူဘို့အတွက် ခူးမားသည် ဇာတ်ရုံပိုင်ရှင်၏ အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

ဇာတ်ရုံပိုင်ရှင်သည် ထပ်ဆောင်းငွေကို မပေးချင်သည်နှင့် ရရှိသောဝင်ငွေသည် ခြောက်သောင်းမပြည့်ကြောင်းပြောသည်။ မိမိ၏ စကားကိုပိုယုံကြည်စေရန် အတွက်ရသည့် ငွေစုစုပေါင်းမှာ ၅၉၉၉၇ ဖရန့်ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ပြောလိုက်လေသည်။

'ခူးမား' ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ အခန်းထဲမှထွက်သည်။ ခဏအကြာတွင် ပြန်လာသည်။ လက်ထဲက ဝင်ခွင့်လက်မှတ်ကို ရုံပိုင်ရှင်၏ လက်ထဲသို့ ထိုးပေးကာပြောသည်။

"၅-ဖရန့် ပေးပြီး ကျွန်တော်ဝယ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီတော့

အခုဆိုရင်ဝင်ငွေ စုစုပေါင်း ၆၀၀၀၂ ဖရန့် ဖြစ်သွားပြီပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား"

ချိုလေးချောင်း

နိုင်ငံခြားသူတစ်ယောက်ကို 'အလက်စန်းဒါးခူးမား' (အပေ) က ပဲရစ်ရှိ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကို လိုက်ပြသည်။ တစ်နေရာတွင် ချိုနှစ်ချောင်းမဟုတ်ဘဲ လေးချောင်းရှိနေသော သမင်တစ်ကောင်ကို မြင်ရာ အမျိုးသမီးငယ်ရပ်လိုက်ပြီး စာရေးဆရာကြီးကို မေးသည်။

"အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ သမင်ပါလားနော်"

ခူးမား ရုတ်တရက်ဘာပြောရမှန်းမသိချေ၊ အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီးနောက် ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

"အင်း၊ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်တော်အထင်တော့ နောက်ထမိန်းမ ယုံလိုက်တဲ့ မုဆိုးဖိုဖြစ်လိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

ဈေးပေါင်ပေါနဲ့ပေးမယ်

တစ်နေ့တွင် ပြင်သစ်
ပန်းချီဆရာကြီး 'အိုနိုရယ်
ဒေါ့မီယာ'(O.DOUMIER:
1808-1879)သည် စာအုပ်
ဆိုင်ပိုင်ရှင် တစ်ယောက်ထံ
မှစာရသည်။

“ခင်ဗျားအကြောင်း
မကောင်းသတင်းတချို့ကို
ကျွန်တော်ရထားတယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောစေချင်ရင် ငွေတစ်ရာ
ပို့လိုက်ပါ” ဟူ၍ ရေးထားသည်။

ပန်းချီဆရာ စာပြန်ရေးသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဒီထက်ပိုပြီးမကောင်းတဲ့
သတင်းတွေကို ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးဘို့အတွက် ကြိုက်
သလောက်ထပ်ပို့ပေးမယ်၊ အဲဒီအတွက် ငွေငါးဆယ်ပဲပေးပါ”

လစာတောင်တိုးဦးမယ်

ဆပ်ကပ်ရုံတွင်ဖြစ်သည်။

အားလပ်ချိန်ပေးချိန်တွင် နာမည်ကြီး ရုရှားဆပ်ကပ်ပညာရှင်၊
ရုရှင်တော် 'ဒူးရော့'(DUROV: 1864-1916) ၏ အနားသို့ ပရိသတ်
ထဲမှ တစ်ဦးကပ်လာပြီး ပြောင်ချောချောအမူအရာနှင့်ပြောသည်။

“လူပြန်ကြီး၊ အောင်မြင်လှချည်လား”

“မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ”

“ဆပ်ကပ်လူပြန်အဖြစ်နဲ့ အောင်မြင်မှုရဘို့အတွက် အဲဒီလူရဲ့
ရုပ်ဟာ ပေါကြောင်ကြောင်ရုပ် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလားဟင်”

“သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဥပမာ ခင်ဗျားရဲ့ ရုပ်မျိုးသာ ကျွန်တော်မှာ
ရှိမယ်ဆိုရင် လခနှစ်ဆတိုးရဘို့ သေချာတယ်”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဘာသာပြန်ဆရာ

လူငယ်စာရေးဆရာ တစ်ယောက်သည် အင်္ဂလိပ် စာရေးဆရာကြီး 'ရှိတ်စပီ ယား' ၏ 'ဟဲမလက်' ပြဇာတ်ကို ဘာသာပြန်ပြီး နာမည်ကြီး ရုရှားပြဇာတ် မင်းသား 'ကာရာတီဂင်' (၁၈၀၂-၁၈၅၃) ကို လာပြ

သည်။ စာမူကို ကာရာတီဂင် အသေအချာဖတ်သည်။ ထို့နောက် လူငယ်စာရေးဆရာကိုပြောသည်။

“လူငယ်ပေမယ့်ရက်စက်လှချည်လား ကိုယ့်လူ၊ 'ဟဲမလက်' မှာ ဇာတ်ကောင်အားလုံး သေကြတာနဲ့ အားမရသေးဘဲ 'ရှိတ်စပီ ယား'ကို ပါမောင်ရင် သတ်လိုက်တာပါလား။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

သရော်စာဆိုတာ

သရော်စာတစ်ပုဒ်ကို စာမူခဘယ်လောက်ရပါသနည်းဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ချက်သတင်းစာ ဆရာကြီး 'အဲဂွန်အယ်ဝင်ကိရှ်' (EGONERWINKISCH: 1885-1948) ကို မေးရာ

“မများပါဘူး။ ကိုးကျပ်တစ်ဆယ်ထဲပါ” ဟု 'ကိရှ်' ဖြေလိုက် သည်။

“တစ်ပုဒ်လုံးကိုမှ ဒီလောက်ပဲရသလား” အံ့သြသံဖြင့် မိတ် ဆွေပြန်မေးသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ စာတစ်ကြောင်းကို အဲဒီလောက်ရတာပါ” မိတ်ဆွေဖြစ်သူ စိတ်တွက်တွက်သည်။ ထို့နောက် စောစော ကထက် ပိုမိုအံ့သြသောအသံဖြင့် မေးသည်။

“ဒီလိုဆိုတော့လဲ အများကြီးပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျား ကိုကြောင်းရေနဲ့ပေးတာလဲ”

“မပြောတတ်ဘူး။ တစ်ကြောင်းနဲ့တစ်ကြောင်းကြားမှာ မြုပ် ထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေကို မေါ်ဖက်နိုင်လို့ဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

နိုင်ငံတကာရေးရာ
ဆောင်းပါး

နာမည်ကြီးသတင်းစာ
တစ်စောင်၏ နိုင်ငံတကာ
ရေးရာ ဆောင်းပါးများနှင့်
ပတ်သက်၍ 'ကိရိ' ၏
ထင်မြင်ချက်ကို ဆောင်းခံရာ
၎င်းက ဤသို့ပြောသည်။

“အဲဒီမှာ ရေးတဲ့
ဆောင်းပါးရှင်တွေကို နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲလို့ရမယ်ထင်တယ်။ တချို့က
သိတာထက်ပို ရေးတယ်။ တစ်ချို့က ရေးတာထက် ပိုသိကြသူတွေ
ဖြစ်တယ်”

တွေ့တုန်းတွေ့ခိုက်

ပြင်သစ်စာရေးဆရာ 'ပေါလ်ကလိုဒယ်' (PAUL CLODEL: 1868-1955) ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးက မေးသည်။

“ခင်ဗျားဟာ ကက်သလစ်ဘာသာဝင် စာရေးဆရာဖြစ်ပြီး တော့ ဘာဖြစ်လို့ ဘုရားမဲ့သမား ပန်းချီဆရာကို အပေါင်းအသင်း လုပ်တာလဲဗျ”

“တမလွန်ဘဝမှာ သူ့ကိုမြင်ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခုကတည်းကပေါင်းသင်းနေတာပါ”

တစ်ခါလာ မဲပြာမှဆို

ထင်ရှားသော ဇာတ်ထောင်ဆရာ 'အက်ဖ်၊အေ၊ကော့ရှ်' (F.A. KOSH: 1882-1932) သည် ၎င်း၏ ဇာတ်ရုံအနားရှိ ဘုရား ကျောင်းမှ ဘုန်းကြီးနှင့် အလွန်ရင်းနှီး၏။ တစ်နေ့ နှစ်ဦးသားဆုံကြရာ အောက်ပါအတိုင်းစကားပြောဖြစ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အမိပွားဖွင့်ဆိုချက်

“ဘုရားကျောင်းကို
ဝတ်လာပြုကြတဲ့ လူတွေ
များရဲ့လား ဟိသာကြီးရဲ့”
“အင်မတန်နည်းတယ်၊
ခင်ဗျားရဲ့ ဇာတ်ရှုကို ကြည့်
ပြီး ကျွန်တော်တော့ အား
ကျတယ်။ အမြဲတမ်း
ပရိသတ်အပြည့်ပဲ၊ လူတွေ
ဘုရားအနားကပ်ဘို့ မေ့နေ
ကြပြီလား မသိပါဘူးဗျာ”

ဘုန်းကြီးက ဝမ်းနည်းသံနှင့်ပြောသည်။
‘ကော့ရှ်’က ရယ်ပြုံးပြီး မှတ်ချက်ချသည်။
“အဲဒါမဆန်းပါဘူး ဟိသာကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော်ဇာတ်ရုံမှာ
သောကြာနေ့တိုင်း ဇာတ်အသစ်တင်တယ်လေ၊ ဟိသာကြီးဆီမှာက
တစ်ခါလားလဲ မဲပြောပုဆိုးအပ်ကြောင်းထပ်နေတာကို ခင်ဗျာ”

အဘိဓါန်ပြုစုနေသည့် ပြင်သစ်သိပ္ပံအကယ်ဒမီ ကော်မရှင်
အဖွဲ့၏ အစည်းအဝေးခန်းထဲသို့ ထင်ရှားသည့် သတ္တဗေဒပညာရှင်
‘ကျူးဝယ်’ (CUVIER: 1769-1832) ဝင်လာသည်။

ကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ‘ကျူးဝယ်’ကို ကြိုဆိုရင်းပြော
သည်။

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် မစ္စတာ ‘ကျူးဝယ်’ ၊ အခုလေး
တင် စာလုံးတစ်လုံးကို လူပြိန်းနားလည်အောင် ကျွန်တော်တို့
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပေးလိုက်နိုင်ကြတယ်ဗျာ၊ ‘ကျောက်ပုစွန်- အရွယ်
သိပ်မကြီးသောငါး၊ အနီရောင်ရှိသည်၊ နောက်ပြန်သွားသည်လို့။”

‘ကျူးဝယ်’ ပြန်ပြောသည်။
“သိပ်ကောင်းပါတယ် လူကြီးမင်းတို့၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့
ထောက်ပြပါရစေ၊ ကျောက်ပုစွန်ဟာ ငါးမဟုတ်ဘူး၊ အနီရောင်မရှိဘူး၊
နောက်ပြန်မသွားဘူး၊ အဲဒီအချက်တွေကလွဲပြီး ကျွန်တို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်
ဆိုချက်တွေ အားလုံးမှန်ပါတယ်ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဘုရင်ပုဆိုး
ပိုးချည်းပဲမဟုတ်ပါ

၁၄ယောက်မြောက်
'လူဝီဘုရင်'(၁၆၃၈-၁၇၁၅)
သည် ကဗျာအချို့ကို စပ်
ဆိုပြီးနောက် ပြင်သစ်ကဗျာ
ဆရာကြီး 'ဘူအားလို'
(BOILEAU: 1636-
1711) ၏ ထင်မြင်ချက်ကို
တောင်းခံသည်။

ဘုရင်ကြီးစပ်ဆိုထားသည့်ကဗျာများကို ဘူအားလို ဂရု
တစိုက်ဖတ်သည်။

အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးနောက် ဘုရင်ကြီးကိုပြောသည်။

"အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးဟာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ အတု
မရှိတဲ့ဉာဏ်ရည်ကို အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ရပြန်ပါပြီ။ အရှင်မင်းကြီးဟာ
ညွှတ်ကဗျာကို ရေးစပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒပေါ်လာတဲ့ အတိုင်းရေးစပ်လိုက်
တော့လဲ ဘယ်သူမှ မမီနိုင်ပြန်ပါကလား။"

ပိုပြင်သောသူ

ပြင်သစ်လူမျိုး၊ ဓာတုနှင့်ရူပဗေဒပညာရှင် 'ဂေးလူးစက်'
(GAY-LUSSAC: 1778-1850) သည် ဓါတ်ခွဲခန်းထဲ စမ်းသပ်မှု
တစ်ခုလုပ်ရာတွင် အကြောင်းမသင့်သဖြင့် မျက်လုံးတစ်ဘက်
ကွယ်သွားခဲ့ရ၏။ တစ်နေ့တွင် ထာဝရဘုရားသခင်အား လေ့လာမှု
တွင် မိမိလောက်ဘယ်သူမှမတတ်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသူ၊
ဩဇာတိက္ကမ ရှိသူတို့၏ အကူအညီကြောင့် ပြင်သစ်သိပ္ပံ အကယ်ဒမီ
၏ ရာသက်ပန် အသင်းဝင်ဖြစ်နေသူ ခရာစ်ယာန်ဘုန်းကြီးနှင့်
'ဂေးလူးစက်'တို့ ဆုံမိကြရာ ဘုန်းကြီးက အထင်သေးသံဖြင့်ပြောသည်။

"မျက်စိတစ်လုံးတည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပညာရှင်ဖြစ်နေ
သလဲဆိုတာ ကျုပ်နားမလည်နိုင်ပါဘူး။ မျက်စိတစ်လုံးတည်းနဲ့ ဘာကို
မြင်နိုင်မှာလဲ"

'ဂေးလူးစက်' ပညာသား ပါပါပြန်ချေသည်။

"ဖါသာကြီးထက် ကျွန်တော်ပိုမြင်ပါတယ်၊ အခုပဲကြည့်၊
ကျွန်တော် ဖါသာရဲ့မျက်စိနှစ်လုံးကို မြင်ရတယ်၊ အဲ၊ ဖါသာကတော့
ကျွန်တော်မျက်စိတစ်လုံးကိုပဲမြင်ရတယ် မဟုတ်လား။"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နှိုင်းပဲ နှိုင်းရဲတယ်

ဂီတလောကထဲ စတင်
ခြေချတို့ကြံနေသူ လူငယ်
တစ်ယောက်သည် ပြင်သစ်
ဂီတစာဆို 'မာစယ်နဲ'
(MASSENET:1842-1912)
ထံရောက်လာပြီး မိမိစပ်ဆို
ထားသည်များကို နားထောင်
ပါရန်နှင့် အကဲဖြတ်ပေးပါ
ရန်မေတ္တာရပ်သည်။

“မိုလျဲ (၁၆၂၂-၁၆၇၃) ဟာ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ရေးပြီးတိုင်း
အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို ဖတ်ပြတယ်။ အဲဒီနောက် အဲဒီပြဇာတ်ဟာ
အောင်မြင်မှုရတယ်လို့ ကျွန်တော်ကြားဖူးပါတယ်။ အခုလဲပဲ ကျွန်တော့်ရဲ့
ဂီတကို ဆရာကြီးထောက်ခံချက်ပေးမယ်ဆိုရင် အများကလက်ခံကြ
မှာဖြစ်ပါတယ်” ဟု လူငယ်ပြောလိုက်မိသည်။

ဂီတ စာဆိုကြီးပြန်ပြောသည်။

“အေး၊ မင်း ‘မိုလျဲ’ အရင်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ အဲဒီမတိုင်မီတော့
မင်းရဲ့အဘွားကြီး ငါ မပြစ်ချင်သေးဘူး”

ဘုရင်ကြီးဘယ်မှာလဲ

စတုတ္ထမြောက် 'ဟိန်းရစ်' ဘုရင် (HEINRICH: 1553-
1610) သည် တစ်နေ့ အမဲလိုက်ထွက်ရာတွင် တောထဲ၌ လယ်သမား
တစ်ယောက်ကိုတွေ့သည်။ ၎င်းနှင့် စကားပြောဖြစ်ရာ လယ်သမား
သည် ပြင်သစ်ဘုရင်ကို မမြင်ဖူးကြောင်း၊ အလွန်တွေမြင်လိုကြောင်း
သိလိုက်ရသည်။

'ဟိန်းရစ်' ဘုရင်ပြောသည်။

“ငါ့မြင်းပေါ်တက်၊ အမဲလိုက်စခန်းဆီ မင်းကိုခေါ်သွားမယ်၊
အဲဒီမှာ မင်းဘုရင်ကို တွေ့ရမယ်”

“ဘုရင်မှန်းဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ” ဟု လယ်သမားကမေးရာ
'ဟိန်းရစ်' ဘုရင်ရှင်းပြသည်။

“ခေါင်းတွေကိုကြည့်၊ ဘုရင်ရောက်လာတာနဲ့ ခေါင်းပေါ်က
ဦးထုပ်တွေကို အားလုံးချွတ်ကြလိမ့်မယ်၊ ဘုရင်တစ်ယောက်ပဲ ဦးထုပ်
မချွတ်ဘူး”

စခန်းသို့ဝင်လာကြသည်။ အမဲလိုက်စခန်းတွင် စုဝေးရောက်
ရှိနေကြသော မုဆိုးများအားလုံး ပြေးထွက်လာကြပြီး ခေါင်းပေါ်က
ဦးထုပ်များကို ချွတ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“ကိုင်း၊ အခု ဘုရင်
ဘယ်သူလဲဆိုတာ မြင်ပြီ
မဟုတ်လား” ဘုရင်ကြီးက
လယ်သမားကို မေးလိုက်
ရာ လယ်သမားသည် စိတ်
ရှုပ်သွားဟန်ဖြင့် ပြန်မေး
သည်။

“ကျွန်တော် နား
မလည်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်၊
ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နှစ်
ယောက်ပဲ ဦးထုပ်ဆောင်းထားကြပါလား။”

ရာထူးချွန်ချင်းတိုးခြင်း

စစ်ရေးပြ အခမ်းအနားကို ရှုစားနေချိန်တွင် ပြင်သစ်
ဧကရစ်ဘုရင် ‘နပိုလီယံဘိုနာပတ်’ (NAPOLEON: 1769-1827)

(၂၆၇)

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

၏ ခေါင်းပေါ်မှ ဦးထုပ်သည် လေတိုက်သဖြင့် အောက်သို့ကျသွား
သည်။ သတိရှိသော စစ်သားတစ်ယောက်က လှံစွပ်နှင့်ကောက်ပြီး
ဦးထုပ်ကို ကမ်းပေးသည်။

“ကျေးဇူးပဲ ကက်ပတ်နံ” နပိုလီယံပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်တပ်ရင်းလဲ ခင်ဗျာ” စစ်သားက ချက်ချင်းပြန်မေး
သည်။

စစ်သား၏ မေးခွန်းကို နပိုလီယံသဘောကျသွားသည်။
ထို့နောက် ပြုံးပြီးစစ်သားကို ဘုရင်ကိုယ်ရံတော်တပ်တွင် ကက်ပတ်နံ
အဆင့်ဖြင့် အမှထမ်းစေဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဖတ်ပြန်

နံနက်တိုင်း ပါးဖြိုင်းမွှေးရိတ်ချိန်တွင် နပိုလီယံအား
အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်ထုတ်သတင်းစာများကို ဖတ်ပြရသည်။ ပြင်သစ်
ထုတ်သတင်းစာများကို ၎င်းစိတ်မဝင်စားလှချေ။ ၎င်း၏ အကြောင်း
ပြချက်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

“ငါတို့ရဲ့သတင်းစာတွေက ငါအမိန့်ပေးတာကို ရေးကြတာ
မဟုတ်လား။”

(၂၆၈)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဒါပဲယူပါ

ဇာတ်မင်းသမီးတစ်ယောက်ကို နပိုလီယံ အချိန်အတန်ကြာ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။ အချိန်ပေး လက်ခံတွေ့ဆုံခြင်းခံရသဖြင့် ဘဝင်မြင်ချင်သလိုဖြစ်သွားသော မင်းသမီးက နပိုလီယံ၏ ပုံတူကားချပ်ကို လက်ဆောင်ပေးပါရန် အိုက်တင်ပါပါ

နှင့်ပြောရာ 'နပိုလီယံ' စိတ်ခုသလိုဖြစ်သွားသည်။ မတောင်းသင့်သည်ကို တောင်းသည်ဟု ယူဆ၍ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် မိမိ၏ရုပ်ပုံပါသော ပိုက်ဆံအကြွေတစ်ပြားကို အိတ်ထောင်ထဲမှ နှိုက်ထုတ်လိုက်ပြီး မင်းသမီးကို ပေးသည်။

“ရော့၊ ကျုပ်ရဲ့ ပုံတူ”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အဖေတူသား

မှူးမျိုးမတ်နွယ်ဖြစ်ပြီး (၁၈၂၅ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာတောင်လုန်ရေး၊ သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်နှင့် မြေကျွန်စနစ်ကိုတော်လှန်သည့် တော်လှန်ရေး) တွင်ပါဝင်ခဲ့သူ တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည် 'နာရီရှကင်' (NARISHKIN: 1798-1863) ၏သားဖြစ်သူသည် ဇာဘုရင်၏တပ်တွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်အဆင့်ဖြင့် အမှုထမ်းသည်။

ပြင်သစ်နှင့်စစ်ဖြစ်ရာ မိမိသိမ်းပိုက်ထားသည့် နေရာကို ရန်သူလက်ပြန်မကျစေနှင့်ဟု စစ်သေနာ ပတိချုပ်ဖြစ်သူ ဇာဘုရင်က ယင်းဗိုလ်မှူးချုပ်ကို အမိန့်ပေးသည်။

တစ်နေ့ 'နာရီရှကင်'နှင့်တွေ့ရာ ဇာဘုရင်ကပြောသည်။

“မောင်မင်းရဲသားကို မကျဆွဲလို့ အမိန့်သာပေးလိုက်ရတယ်၊ စိတ်ထဲက စိုးရိမ်နေတုန်းပဲ၊ အဲဒီနေရာက အင်မတန်အရေးကြီးတာကလား။”

'နာရီရှကင်' ဘုရင်ကြီးကို နှစ်သိမ်းသည်။

“အရှင်မင်းကြီးလုံးဝ စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်ပောက်မျိုးရဲ့ သားဟာ သူ့အဖေလိုပါပဲ၊ ယူထားတဲ့နေရာကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မပေးတတ်ပါဘူး ဘုရား။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

တန်းတူအခွင့်အရေး

အထွေထွေအကွရာ သင်္ချာကို တီထွင်ပန်တီးသူ ဂျာမန်အမျိုးသမီး 'အမ်မီ နိုသာ'(EMMINOTHER: 1882-1935) သည် နှစ် ဆယ်ရာစု၏ ထူးချွန်သော သင်္ချာပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ် သည်။ သူမ၏ သိပ္ပံပညာ ရှင်ဆိုင်ရာ ပေါ်ထုတ်မှုများကို အများကအသိအမှတ်ပြုကြသော်လည်း တွဲဖက်ပါမောက္ခရာထူးရရန်အတွက် သူမသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားခဲ့ရသည်ဆို၏။ အကြောင်းရင်းမှာ သူမသည် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

“အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွဲဖက်ပါမောက္ခခန့်လိုမရဘူး။ စဉ်းစားကြည့်၊ တွဲဖက်ပါမောက္ခပြီးရင် သူမ ပါမောက္ခဖြစ်လာမယ်၊ အဲဒီနောက် တက္ကသိုလ်ကောင်စီဝင်ဖြစ်တော့မယ်၊ ပွင့်လာတော့မယ်၊ အမျိုး သမီးတစ်ယောက် တက္ကသိုလ်ကောင်စီဝင်ဖြစ်ထိုက်ပါသလား၊ မဖြစ်

ထိုက်ပါဘူး” ဟု အတိုက်အခံလုပ်သူတို့က ပြင်ပြင်းထန်ထန် ကန့် ကွက်ကြသည်။

ဤတွင် သင်္ချာပညာရှင်ကြီး 'ဒေးဗစ်ဂိလ်ဘတ်' (DAVID GILBERT: 1862-1943) နေရာမှထပြီး အောက်ပါအတိုင်းပြောချလိုက် သည်။

“လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ တက္ကသိုလ်ကောင်စီဟာ ယောက်ျား အိမ်သာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ မိန်းမကို ဝင်ခွင့်မပြုရမှာလဲ” ဤသည်နောက်တွင် 'အမ်မီနိုသာ' တွဲဖက်ပါမောက္ခဖြစ်သွား လေသည်။

စိုးရိမ်မိတယ်

သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာထူးချွန်မှုအတွက် ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီး 'နယူတန်' (၁၆၄၃-၁၇၂၇)သည် 'လော့ဒ်' ဘွဲ့ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ သို့နှင့် နယူတန်သည် လော့ဒ်တစ်ယောက်အနေနှင့် အင်္ဂလိပ် အထက်လွှတ်တော် (HOUSE OF LORDS) အစည်းအဝေးများသို့

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

တက်ရောက်ရ၏။ ယင်း
အစည်းအဝေးများတွင် ၎င်း
သည် ၂၆နှစ်ကြာမျှ ဖျင်း
ရိပြီးငွေစွာ ဝင်ထိုင်ခဲ့ရ၏။
ဘာမှဝင်ရောက် ဆွေးနွေး
ခြင်း မပြုချေ။ သို့သော်
လည်း တစ်နေ့တွင်မူ ထူး
ထူးခြားခြား စကားပြောခွင့်
တောင်းသဖြင့် အားလုံး
အံ့သြသွားကြရသည်။

သူပြောတာလည်း ကြည်ပါဦး။

“လူကြီးမင်းများခင်ဗျာ။ အကယ်၍ မကန့်ကွက်ကြဘူးဆိုရင်
ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်ပေးဘို့ မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။ လေစိမ်း
တွေတိုက်တာကြောင့် ကျွန်တော် အအေးမိမှာစိုးပါတယ်”

နောက်ကျသွားပြီ

ပြင်သစ်ဂီတစာဆို ‘အောဘာ’သည် ပဲရစ်သို့ရောက်လာသည်
‘ဗတ်ဂနာ’နှင့်တွေ့ဆုံသည်။ ‘ဗတ်ဂနာ’ကို ၎င်းက ရယ်ရယ်မောမော
နှင့်ပြောသည်။

“နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်နီးပါးကြာမှ ကျွန်တော်မှာ ဂီတပညာ
မယ်မယ်ရရမရှိဘူးဆိုတာသိရတော့ တယ်ဗျာ”

‘ဗတ်ဂနာ’ ပြန်မေးသည်။

“သိတော့ ဂီတလောကကို စွန့်ခွာလိုက်ရောလား”

“ဟင့်အင်း၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်နာမည်ကြီးနေပြီ”

လက်မအားဘူး

ရုရှားစာရေးဆရာကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် ‘အေအင်အော်
ထေရော့စကီး’ (၁၈၂၃-၁၈၈၆)နှင့် အေအက်မ်၊ပီစင်၊စကီး (A.F
PESEMSKY. 1821-1881) တို့ ပဲရစ်သို့ရောက်လာကြသည်။
ဘူတာရုံတွင် မိတ်ဆွေ ဖြစ်သူ ‘ဒီဗွီ၊ ဂရီဂိုရိုဗစ်ချ်’ က လာကြိုနေရမည်
ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ လာကြိုမည့်သူ ပေါ်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဖြေရှင်းနိုင်မယ့်လူ

မလာချေ၊ အချိန်အတန်
ကြာစောင်နေကြပြီးနောက်
သည်းမခံနိုင်တော့သည်နှင့်
'ပီစင်းစကီး' က 'အော်စ
ထရော့စကီး' ကိုပြောသည်။

“အငှားယာဉ်ခေါ်ဗျာ၊
ဘူတာရုံမှာ ညမအိပ်နိုင်
ဘူးဗျ”

သေတ္တာများကို
လက်နှစ်ဘက်နှင့် ဆွဲထား

သော 'အော်စထရော့စကီး' ခေါင်းခါသည်။

“ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့်အခြေအနေကိုအကဲမဖြတ်တတ်တဲ့ လူပါ
လားဗျ ဟင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကြည့်ပါလား၊ ကျွန်တော့် လက်နှစ်ဘက်စလုံးမအားဘူး၊
အငှားယာဉ်သမားကို ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြင်သစ်လို ရှင်းပြရမလဲဗျ”

ထင်ရှားသော ရုရှားသင်္ချာပညာရှင် 'အမ်.ဗွို. အော်စထရို
ဂရတ်စကီး' (M.V. OSTROVSKY: 1801-1861) သည် ကမ္ဘာ့သင်္ချာ
ပညာရှင်များအတွက် ခေါင်းခဲစရာဖြစ်နေသော ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို ဖြေရှင်း
ဘို့ကြိုးစားနေသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာပြီဖြစ်၏။ တစ်နေ့ ၎င်း
ပြင်သစ်သို့ ရောက်လာရာ သင်္ချာပညာရှင်များကြောင့် နာမည်ကြီးသည်
ပြင်သစ်သိပ္ပံအကယ်ဒမီထံမှ အကြံဉာဏ်တောင်းရန် စိတ်ကူးရသည်။
သိပ္ပံအကယ်ဒမီက တော်တော်နှင့်အဖြေမပေးချေ၊ နောက်ဆုံးတွင်
၎င်းအား အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ကြားလိုက်သည်။

“ဤပုစ္ဆာကို ဖြေရှင်းနိုင်မည်သူ တစ်ဦးတည်းရှိသည်။ ၎င်းမှာ
ရုရှားပါမောက္ခအော်စထရိုဂရတ်စကီး ဖြစ်သည်။ ၎င်းထံမှ အကူအညီ
တောင်းသင့်ပါသည်” ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နှီးပဒေါ)

မေတ္တာဘွဲ့
မဟုတ်တော့ဘူး

ပိုလန်ဂီတစာဆို 'ပါဒီရက်
စကီး' (PARDEREWSKI:
1860-1942) က ၎င်း၏
တပည့်ကို ပြောသည်။

“ဒီ ဆွန်းနက် (၁၄-
ကြောင်းပါကဗျာ) က
ချစ်သူကို စိတ်ကူးပြီးပွဲထား

တာ၊ ဒါကြောင့် တီးတဲ့အခါမှာ ချစ်သူကို ရည်စူးထားတဲ့ အချစ်
သီချင်း တစ်ပုဒ်လိုတီးရမယ်”

တပည့်ဖြစ်သူ စန္ဒရားခုံမှာထိုင်လိုက်သည်။ စကောကြောတွင်
ဂီတစာဆိုကြီးက ပြောသည်။

“ဟေ့၊ ရုပ်လိုက်စမ်း၊ မင်းတီးနေတာက ယောက်ျားမကို
ရည်စူးသလိုဖြစ်နေပါလားကွ”

အလိုက်ကန်းဆိုး မသိပါလား

ပြင်သစ် အနုဇီဝဗေဒပညာရှင် 'လူဝီပတ်စတာ' (LUIS
PASTEUR 1822-1895) သည် တစ်နေ့သ၌ စားသောက်ဆိုင်တွင်
နေ့လည်စာစားနေ၏။ ၎င်း၏ စားပွဲဘေးက ကုလားထိုင်အလွတ်
တစ်လုံးတွင် လူတစ်ယောက်ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မေးခွန်းတစ်ခုမေးသည်။
ပတ်စတာ အာမုဖြန်မဖြေ၊ နောက်ထပ်မေးပြန်သည်။ ဤတစ်ခါလည်း
ပတ်စတာမတုံ့ပြန်၊ မေးသူကို မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီးပြန်ကြည့်သည်။
ထိုလူလက်မလျှော့၊ ဆက်မေးသည်။

“ဝမ်းနည်းစရာတစ်ခုခုနဲ့ ကြုံနေရလို့လားဟင်”
ပတ်စတာခေါင်းညိတ်သည်။

“တော်တော်ကြေကွဲစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်မျိုးနဲ့ကြုံရတာလား
ဟင်”

စောစောကအတိုင်းခေါင်းညိတ်သည်။

“ဆွေမျိုးရင်းချာတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်သေတာလား”
ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် သဘောတူဟန်ပြသည်။

“ဘယ်သူလဲ၊ ညီလား၊ ညီမလား၊ အမေလား၊ အဖေလား၊

ဟင်”

www.burmeseclassic.com

ပတ်စတာ ပေါက်ကွဲ
ထွက်တော့သည်။

“ဒီမှာ ကိုယ်လူ၊
ကျုပ် အစာစားနေတဲ့
အချိန်မှာ ရှိရှိသမျှ သတ္တဝါ
တွေအားလုံးသေနေတယ်လို့
ကျုပ်အောက်မေ့တယ်၊ နား
လည်လား။”

စဉ်းစားချိန်မရှိတော့ဘူး

အင်္ဂလိပ်ရူပဗေဒပညာရှင် ‘ရူသာဖို့’ (RUTHERFORD :
1871-1937) တစ်ညနေတွင် မိမိ၏ လက်တွေ့စမ်းသပ်ခန်းထဲသို့
ဝင်လာသည်။ ဓါတ်ခွဲခန်းသုံးပစ္စည်းကိရိယာများ ရှေ့တွင် ထိုင်နေ
သော ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့ရာ လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“အချိန်မတော် ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“အလုပ်လုပ်နေတာပါခင်ဗျာ” လက်အောက်ဝန်ထမ်း
ကပြန်ပြောသည်။

“နေ့ခင်းအချိန်မှာကော ဘာလုပ်သလဲ”
“ထုံးစံအတိုင်းအလုပ်ခွင်ဝင်တာပေါ့ခင်ဗျာ” ချီးကျူးမလား
ဆိုသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဝန်ထမ်းက ပြန်ပြောသည်။
‘ရူသာဖို့’ စိတ်တိုတိုနှင့်မေးသည်။
“ဟေ့၊ အဲဒါဆို ဘယ်အချိန်မှာ မင်းစဉ်းစားသလဲကွ ဟေ”

ကြေးရုပ်အစား

အီတလီနိုင်ငံ၊ ‘ပေဇာရို’ မြို့ပိုင်သည် ဂီတစာဆိုကြီး ‘ရိုစီနို’
(ROSSINI: 1792-1868) ၏ကြေးရုပ်ကို မြို့လည်ခေါင်တွင် စိုက်
ထူရန်ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ စေလွှတ်၍ ဂီတ
စာဆိုအား အကြောင်းကြားခိုင်းသည်။

ရိုစီနိုကမေးသည်။

“ကုန်ကျစားရိတ် ဘယ်လောက်လဲဗျ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“လီရာငွေနှစ်သောင်း ပါ”

“အောင်မယ်လေးများ လှချည်လား၊ အဲဒီပိုက်ဆံ ကျုပ်ကို ပေးလိုက်ရင် ပြီးရော၊ မြို့လည်ခေါင်မှာ ကျုပ်ရပ်ပေးမှာပေါ့ ဟဲ့ဟဲ့”

တန်းတူသဘောထားပါ

ပဲရစ်မြို့၏ အော်ပရာဇာတ်ရုံတွင်ဖြစ်သည်။

ပျင်းရိစွာပွဲကြည့်နေသော ဘဝယောက်မြောက် လူဝီဘုရင်သည် ‘ရိုစီနို’ ကိုလှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် လက်ထောက်မှ တစ်ဆင့် မိမိထိုင် နေရာအထူးတန်းသို့ ကြွပါရန်ဖိတ်လိုက်သည်။

ရိုစီနိုရောက်လာသည်။ ရောက်သည်နှင့် မိမိ၏ အဝတ် အစား တောက်ပြောင်မှုမရှိသည့်အတွက် စွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

စကားစပြောသည်။ ဘုရင်က စကားဆုံးအောင်နားမထောင်ဘဲ ဖြတ်ပြောသည်။

‘ဘုရင်အချင်းချင်း တောင်းဝန်စရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ်က ပြင်သစ်ဘုရင်၊ ခင်ဗျားက အော်ပရာဘုရင်ပဲ’

မြင်ချင်သေးတယ်

ဇာတ်ရုံတွင် ထိုင်နေရင်းဘေးနားက လူ၏ နားနားသို့ကပ်၍ ‘ရိုစီနို’ပြောသည်။

“ဇာတ်ဆောင်မင်းသား သီချင်းဆိုတာ ညှိလိုက်တာနော်၊ ဒီလောက်ညှိတာ ဒီတစ်ခါပဲ ကြားဖူးတယ်”

“အဲဒါဆို အိမ်ထပြန်ပါလား” ဘေးလူကအကြံပေးသည်။

“ပြန်လို့မဖြစ်သေးဘူး၊ တတိယပိုင်းမှာ မင်းသမီးက သူ့ကို သတ်မယ်လို့ ကျွန်တော်သတင်းရ ထားတယ်၊ အဲဒါကို ကြည့်ဖြစ် အောင်ကြည့်ချင်သေးတယ်”

www.burmeseclassic.com

နှိပ်စက်ရေးကိရိယာ

အကြွေးမထားဘူး

ရိုစီနီ၏ အိမ်သို့ ရောက်လာသော မိတ်ဆွေက ၎င်း၏ အသိတစ်ယောက်သည် ခေတ်အဆက်ဆက်က နှိပ်စက်ရေးပစ္စည်းမှန်သမျှကို စုဆောင်းကြောင်း သတင်းပေးရာ 'ရိုစီနီ' ပြန်မေးသည်။

“သူ့ဆောင်းထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေအထဲမှာ စန္ဒရားပါသလား”

“မပါဘူး”

“အဲဒါဆို ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလူ စန္ဒရားမသင်ခဲ့ရလို့ပဲဖြစ်ရမယ်”

မြို့စားကြီး 'ရော့စတော့ချင်' (ROSTOPCHIN: 1763-1826) ၏သားသည် ပဲရစ်မြို့တွင် ရောက်နေစဉ် လူတကာမှ အကြွေးယူပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်ဘဲဖြစ်နေ၏။ သားထံမှ ဘာမှမရနိုင်မှန်းသိသောအခါ ကြွေးရှင်များက အပေဖြစ်သူ မြို့စားကြီးထံမှ အကြွေးငွေများကို ပြန်ရလိုကြောင်း တောင်းဆိုကြသည်။ အပေဖြစ်သူက သား၏ အကြွေးများကို မိမိပြန်ဆပ်ရန် စိတ်မကူးပါ။ တရားဥပဒေအတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်ပါဟု အကြောင်းပြန်လိုက်သည်။ သို့နှင့် မြို့စားကြီး၏ သားသည် တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ထောင်ကျသွားလေသည်။

ထောင်သက်စေ့၍ သားဖြစ်သူပြန်လွတ်လာသည်။ ပြင်သစ်၏ ဥပဒေအရ ပြစ်ဒဏ်ကျခံပြီးသူထံမှ ကြွေးရှင်များ အကြွေးတောင်းခံပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။ သို့သော်လည်း သားဖြစ်သူလွတ်လွတ်ချင်၊ မြို့စားကြီးသည် ကြွေးရှင်များအားလုံးကို ဆင်ခေါလိုက်ပြီး သားဖြစ်သူပေးစရာရှိတာ မှန်သမျှကို တစ်ပြားမကျန် ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

အလွန်အမင်းအံ့အားသင့်နေကြသော ပြင်သစ်ကြွေးမြီရှင်များကို မြို့စားကြီးပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“ဒီအကြွေးတွေကို အရင်ကတည်းက ကျွန်တော် ပြန်ဆပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သားကို ဆုံးမချင်တာနဲ့ ကျုပ်မပေးဘဲ ထားတာ၊ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်တို့ ရုရှား လူမျိုးဟာ ပြင်သစ်တွေရဲ့ အကြွေးကို အတင်ခံချင်တာမဟုတ်ဘူး။”

တော်လောက်ပါပြီ

စန္ဒရားဆရာကြီး ‘ရူဘင်စတိန်း’ထံ တက်သစ်စဂီတစာဆို တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး မိမိစပ်ဆိုထားသော သီချင်းနှစ်ပုဒ်ကို နားထောင်၍ ထင်မြင်ချက်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ ‘ရူဘင်စတိန်း’ သဘောတူလိုက်သည်။

ပထမအပုဒ်ကို လူငယ်ဂီတစာဆိုတီးပြသည်။ ပြီးသည်နှင့်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဒုတိယအပုဒ်ကိုတီးမည်ပြင်ရာ ‘ရူဘင်စတိန်း’ကတားလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“တော်ပါပြီ၊ ဒုတိယအပုဒ်ကို ဒို့ ဖိုပြီးသဘောကျပါတယ်”

မေတ္တာလက်ဆောင်လက်မှတ်

‘ရူဘင်စတိန်း’၏ ပရိသတ်အမျိုးသမီးတစ်ဦးက စန္ဒရားဆရာကြီး၏ ပျော်ဖြေပွဲအတွက် မေတ္တာလက်ဆောင်လက်မှတ် အနည်းငယ်ပေးပါရန်တောင်းရာ ‘ရူဘင်စတိန်း’ ပြန်ဖြေသည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စန္ဒရားထိုင်ခုံမှာ တစ်နေရာပဲရပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

လွယ်တယ်မထင်ပါနဲ့

သမ္မတတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရတာ မလွယ် ကူလှကြောင်းကို အမေရိ ကန်သမ္မတ 'ဖရန်ကလင် ရုစဘဲ.' (FRANKLIN ROOSEVELT: 1882-1945) က မိတ်ဆွေများအား အဖြစ်အပျက် တစ်ခုနှင့် ယှဉ်၍ အောက်ပါအတိုင်းရှင်းပြသည်။

“စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ မြို့ပေါ်က လူငယ်တစ်ယောက်ကို အလုပ်သမားအဖြစ်နဲ့ ငှားလိုက် တယ်။ လူငယ်ဟာ မြင်းတစ်ကောင်လိုအားကောင်းသူဖြစ်တယ်။ ခြံပိုင်ရှင်ဟာ လူငယ်ကို ခြံတစ်နေရာကနေ နောက်တစ်နေရာကို တစ်နေ့လုံး အလေးအပင်တွေသယ်ခိုင်းတယ်။ လူငယ်ဟာ ခိုင်းတဲ့ အတိုင်းအငြိုးမငြိုးလုပ်တယ်။ ပင်ပန်းတဲ့ အရိပ်အရောင် လုံးဝမပြဘူး။ အလေးအပင်တွေ သယ်ရုံတင်မကဘူး။ ခြံကျယ်ကြီးထဲမှာ ရှိနေတဲ့

ကျောက်ခဲတွေ၊ အမှိုက်သရိုက်တွေကို ရှင်းပေးတယ်။ တစ်ပတ် လောက်ကြာလာတော့ လူငယ်ကို ခြံပိုင်ရှင် သနားစိတ်ဝင်လာတယ်။

ဒါနဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့တာဝန်ကိုပဲ ပေးဘို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အာလူးတွေကို ကောက်ပြီးကောင်းတာကို တစ်ပုံ၊ အလယ်အလတ်တန်းစားကို တစ်ပုံ၊ ညံ့တဲ့အစားကို နောက် တစ်ပုံ သီးခြားပုံပေးဘို့တာဝန်ပဲ။

ညနေပိုင်းရောက်တော့ တဲထဲကို ခြံပိုင်ရှင်ဝင်ကြည့်တယ်။ လူငယ်ဟာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာနဲ့ ထိုင်နေတာကို မြင်လိုက်ရတယ်။

ခြံပိုင်ရှင်ကမေးတယ်။ “မင်းဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ငါခိုင်းတဲ့ အလုပ်ဟာ အလေး အပင်ထမ်းရတဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူးလေကွာ”

“ကျွန်တော်သိပါတယ်။ တစ်နေ့လုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချရ တာကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်မောလူမောဖြစ်သွားတာပါ တဲ့။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နေ့တိုင်းစားတဲ့သူ

၁၉ ရာစုနှစ်၏ ရှစ်ဆယ်ခုနှစ်များတွင် ဝတ္ထုရေးသူ ရုရှားစာရေးဆရာများစုပါင်းပြီး 'လစဉ် ညစာစားပွဲ' ကို ပုံမှန်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ခုသော ညစာစားပွဲတွင် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေ

သည့် 'သရော်စာရေးသူ နာမည်ကြီးစာရေးဆရာ 'ဆားလ်တီကော့ရှယ်ဒရင် (SALTIKOV SHERDRIN: 1826-1889) ထံ နှုတ်ဆက်ကြေးနန်းစာပို့ရန် တက်ရောက်လာကြသူများ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သို့နှင့် 'ဂိုလိုဗားချက်' ဆိုသူကို ကြေးနန်းစာရေးပြီး ပို့ရန် တာဝန်ပေးလိုက်ကြသည်။ 'ဂိုလိုဗားချက်'သည် 'လစဉ်ညစာစားနေသူများက လူကြီးမင်းအား အမြန်ကျန်းမာစေကြောင်း ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်' ဟူသော စာသားကို ရေးပြီးပို့လိုက်သည်။ သရော်စာဆရာထံမှ ပြန်ကြားချက် မကြာမီ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ခင်ဗျားနှင့်တကွ လစဉ်ညစာစားနေသူများအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ နေ့စဉ်အစာ စားနေသူ ရှယ်ဒရင်” ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

မအားတော့ပါဘူး

'ဆားလ်တီကော့ရှယ်ဒရင်' သည် ဘဝနေဝင်ချိန်၏ နောက်ဆုံးနှစ်တွင် အသည်းအသန် မမာမကျန်းဖြစ်၏။ ဤသို့ နာမကျန်းဖြစ်နေသော်လည်း ၎င်းသည် အတတ်နိုင်ဆုံး စာကိုဆက်ရေး၏။ လာရောက်ကြသည့်ဧည့်သည်များအားလုံးကို လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး စကားစမည်ပြော၏။ သို့သော် မကွယ်လွန်မီနောက်ဆုံးတစ်လတွင် အခြေအနေ ပိုမိုဆိုးဝါးလာသဖြင့် အိပ်ရာမှမထနိုင်တော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဧည့်သည်ရောက်လာသည်ဟုသိသည်နှင့် အိမ်ရှိလူများကို အောက်ပါအတိုင်း တောင်းပန်စကားပြောခိုင်းလေသည်။

“ သေရွာကိုသွားရတော့မှာမို့ မအားတော့ပါဘူး” ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပါရမီထူးသူ

တစ်ခါသော်

ယူကရိန်း ကဗျာဆရာကြီး
'ဗွီ၊ အိုင်၊ ဆာမီးလင်ကို'
(V.I.SAMYLENKO:
1864-1925) ကို မေးကြ
သည်။

"ဆရာကြီး။ ဆရာ
ကြီးမှာ ကဗျာပါရမီရှိတယ်
ဆိုတာဘယ်တုန်းက ပထမ
ဆုံးအကြိမ် သိလိုက်ပါသလဲ "

'ဆာမီးလင်ကို' ပြန်ဖြေသည်။

"ကျုပ်ရေးတဲ့ကဗျာကို ပုံနှိပ်ပေါ်ပြတုန်းကပေါ့။"

"ငါ ပါရမီရှိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားလို့ သံသယ
ကောဖြစ်ဖူးပါသလား။"

"ဖြစ်ဖူးတာပေါ့။ ကျုပ်ရေးတာမှန်သမျှကို ပုံနှိပ်ပေါ်ပြ
ကြတော့ သံသယစိတ်ဝင်ချင်သလို ဖြစ်လာတယ်လေ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ထီးပေါက်နဲ့လူ

မိတ်ဆွေများက 'ဆာမီးလင်ကို' ကိုပြောသည်။

"ကဗျာဆရာကြီး ထီးအသစ်ဝယ်လေ။ ကိုင်နေတဲ့ထီးက
အပေါက်ကြီးနဲ့။"

'ဆာမီးလင်ကို' ပြန်ဖြေသည်။

"ထီးမှာအပေါက်မပါရင် မိုးတိတ်သွားပြီဆိုတာ ကျုပ် ဘယ်
လိုလုပ်သိနိုင်မှာလဲဗျ"

ကျော်ကြားမယ်နိမိတ်

'ဗစ်တာဟူးဂိုး' ကိုမေးကြသည်။

"ဆရာကြီးရဲ့ဘဝမှာ နောင်ကျော်ကြားမယ်နိမိတ်တစ်ခုတစ်ခု
ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါသလား။"

'ဟူးဂိုး' ဖြေသည်။

"ကြုံခဲ့ဖူးတယ်။ တစ်နေ့ ညနေမိုးချုပ်မှ ကျွန်တော် အိမ်ကို

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပြန်ရောက်လာတယ်။ အိမ်
ရှေ့တံခါးမှာ ချိတ်ထားတဲ့
လူခေါ် ခေါင်းလောင်းကို
နှိပ်လိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်
မှန်းမသိဘူး။ အိမ်ပေါ်အမျိုး
သမီး တံခါးကို တော်တော်
နဲ့ လာဖွင့်မပေးဘူး။ အဲဒီ
အချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်
ဆီးသွားချင်စိတ် ပေါ်လာ
တယ်။ မတတ်နိုင်တော့တာနဲ့ တံခါးရှေ့မှာပဲ ရှုရှုပေါက်ချလိုက်
တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီအချိန်မှာပဲ လူတစ်ယောက်ဖြတ်လျှောက်
လာတယ်။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာမြင်တော့ သူ လှမ်းဆဲ
တယ်။ 'ညစ်ပတ်တဲ့ ဝက်စုတ်၊ ဗစ်တာဟူးဂိုးရဲ့ အိမ်ရှေ့မှာမှ လာလုပ်ရ
သတဲ့။ လူယုတ်မာ' တဲ့ ဗျာ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

ဘယ်လိုကြည့်ကြည့်လှတဲ့သူ

ပြင်သစ်ပန်းချီဆရာကြီး 'အက်ဂါဒေါဂါ' (၁၈၃၄-၁၉၁၇)
၏ရှေ့တွင် ကိုယ်ဟန်ပြမယ်အဖြစ် ကူညီခဲ့သူ အမျိုးသမီးသည်
သူမ၏ လက်ထပ်ပွဲသို့ တက်ရောက်ပါရန် ပန်းချီဆရာကြီးအားဖိတ်
သည်။ သတိုးသမီးကို ကြည့်ပြီး 'အက်ဂါဒေါဂါ' မှတ်ချက်ချသည်။
“သူမကို ဒီတစ်ခါပဲ အဝတ်အစားနဲ့ မြင်ဖူးတယ်။ အင်း၊
အဝတ်အစားဝတ်ထားတော့လဲ ကောင်မလေး မဆိုးပါလား။”

ခေါင်းတစ်လုံးနှင့် ရေအိုးနှစ်လုံးရွက်သူ

ရုရှားအကယ်ဒမီသိပ္ပံပညာရှင်ကြီး 'ဇီနင်' (၁၈၁၂-၁၈၈၀)
သည် ရုရှားဓာတုဗေဒပညာရှင်နှင့် ဂီတစာဆို 'အေဘိုရိုဒင်' (၁၈၃၃-
၁၈၈၇) ၏ ဆရာဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆရာသည် အလားအလာရှိသောတပည့်
ကို ၎င်း၏ခြေရာနင်းပြီး ဓာတုဗေဒကို အချိန်ပြည့်လိုက်စားစေချင်၏။
ထို့ကြောင့် တပည့်ဖြစ်သူ မကြာခဏဆိုသလို စန္ဒရားမှာသိုင်ပြီး

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

တီးကွက်စမ်းနေသည်ကို
 မြင်တိုင်း မြည်တွန်တောက်
 တီးတတ်သည်။ ခေါင်းတစ်
 လုံးနှင့် ရေအိုးနှစ်လုံးမရွက်
 ပါနှင့်ဟု ပြောတတ်သည်။
 တစ်နေ့ ဆရာကြီး
 ၏နေအိမ်တွင် စည်ခဲပွဲလုပ်
 ရာ 'ဘိုရီဒင်' သည် စန္ဒရား
 ခဲ့ မှာထိုင်ပြီး မိမိရေးစပ်
 ထားသောတေးတစ်ပုဒ်ကို
 တီးသည်။ ဂီတကလည်းကောင်း၊ အတီးကလည်း ကောင်းသဖြင့်
 အားလုံးက သောင်းသောင်းဖြူဖြူ ဩဘာပေးကြသည်။ တက်ရောက်
 လာကြသူများအတွက် ပဟောဠိဆန်သော စကားတစ်ခွန်းကို ဆရာကြီး
 'ဇီနင်' ထံမှ ကြားလိုက်ကြရသည်။
 "ခေါင်းတစ်လုံးနဲ့ရေအိုးနှစ်လုံးရွက်ခွင့်ပြုတယ်"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

လူလွန်မ သား

စပိန်တရောဆရာနှင့် ဂီတစာဆို 'ပါဘလို ဆာရာဆာတယ်'
 (Pablo Sarasate: 1844-1908) သည် ၎င်းအား ဝေဖန်ရေးဆရာတစ်
 ယောက်က အများတကာထက်ထူးချွန်သူ လူလွန်မသားအဖြစ် အကဲ
 ဖြတ်ချက်ပေးလိုက်ရာ ခေါင်းခါပြီးပြောသည်။
 "တစ်နေ့မှာ ၁၂ နာရီထက်မနည်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်တိတိ
 ကျုပ်တရောထိုး လေကျင်ခဲရတယ်။ အခု ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ကျုပ်ကို
 လူလွန်မသားဆိုပြီး မြှောက်ပင်တာ အံ့ရော"

ငါးပျားပျားစားပါ

'အာရစ်ဇီးနားဂျာနယ်' ၏အယ်ဒီတာဖြစ်စဉ်က 'မတ်တို့မ်း'
 သည် စာရေးသူ လူငယ်တစ်ယောက်ထံ ၎င်း၏စာမူကို ပြန်ပို့သည်။
 စာမူနှင့်အတူ မတ်တို့မ်းက ဤသို့ရေးလိုက်သည်။
 "ခင်မင်ရပါသောမိတ်ဆွေ။ ဉာဏလုပ်သားတွေဟာ ဦးနှောက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အားကောင်းစေဘို့အတွက်
ငါးကို စားသင့်တယ်လို့
ဆရာဝန်တွေဆိုကြပါတယ်။
ကျွန်တော်က ကျွမ်းကျင်
သူမဟုတ်တဲ့အတွက် မိတ်
ဆွေအနေနဲ့ တစ်နေ့ကို
ဘယ်လောက်စားသင့်တယ်
ဆိုတာ အကြံပေးတတ်
ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြန်ပို့

လိုက်တဲ့စာမူဟာ ခင်ဗျားရေးနေကျ လက်ရာရဲ့ အဆင့်အတန်းကို
ထင်ဟပ်တယ်ဆိုရင်တော့ ဝေလငါး အလတ်စားနှစ်ကောင်ဟာ
ခင်ဗျားအတွက် အနေတော်ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်ဗျား။”

မိတ်မပျက်ချင်ပါ

ရွက်ကြမ်းရေကျို အဆင့်သာရှိသည့် တက်သစ်စ စာရေး
ဆရာက မိမိနောက်ဆုံး ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ထင်မြင်
ချက်ပေးပါရန် 'မတ်တို့မ်း'ကို မေတ္တာရပ်ခံရာ ၎င်းက ပြောသည်။

“ထင်မြင်ချက်မပေးပါရစေနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်
မိတ်မပျက်ချင်ပါဘူး။”

အသက်ရှင်နေမှာပေါ့

သတင်းစာအယ်ဒီတာ 'မတ်တို့မ်း' ထံသို့ 'ငါ ဘာကြောင့်
အသက်ရှင်နေသလဲ' ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ပေးထားသည့် ခပ်ညှည့်
ကဗျာစာမူတစ်ထပ်ကြီးရောက်လာသည်။ 'မတ်တို့မ်း' စာပြန်ရေးသည်။

“အသက်ရှင်နေမှာပေါ့။ စာမူကို လူ့ကိုယ်တိုင်လာမပို့ဘဲ
စာတိုက်ကနေ ပို့လိုက်တာကိုး။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

လက်မှတ်ပဲပါတယ်

အယ်ဒီတာ 'မတ်တို့မ်း' သည် တစ်နေ့တွင် 'ဝက်စုတ်' ဆိုသောစကားတစ်လုံးတည်းသာပါသည့်ပစ်စာတစ်စောင်ကိုရသည်။

နောက်တစ်နေ့ထုတ်သတင်းစာတွင် 'မတ်တို့မ်း' ၏မှတ်ချက်ပါလာသည်။

"လက်မှတ်မထိုးထားသော စာကိုသာ ကျွန်တော်ရလေ့ရှိပါသည်။ သို့သော် မနေ့ကရသော စာတွင်မူ စာမပါဘဲ လက်မှတ်ကိုသာ ထိုးထားပါသည်။" ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ကိစ္စမရှိပါဘူး

'မတ်တို့မ်း' ရထားပြင်ခရီးထွက်ရန် အကြောင်းပေါ်လာသည်။ စီးရမည့်ရထားသည်ခရီးသည်တွေနှင့် ပြည့်သိပ်နေသည်။ ထိုင်စရာနေရာလိုက်ရှာရင်း လူတစ်ယောက်တည်း လိုက်ပါလာသောတွဲသို့ ရောက်သည်။ ထိုင်မည်လုပ်ရာ တစ်ဦးတည်းသောခရီးသည်က လှမ်းပြောသည်။

"ဒီတွဲမှာမထိုင်နဲ့။ ကျွန်တော့်မှာ အရေပြားရောဂါ၊ ဆုံဆို့နာရောဂါနဲ့ဗျ"

'မတ်တို့မ်း' ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုလူကို အေးအေးလေးလေးပြောသည်။

"ကိစ္စမရှိဘူး။ အနီးဆုံးဥမင်လိုဏ်ခေါင်းရောက်ရင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုသတ်သေဘို့ စိတ်ကူးထားတယ်ဗျ"

ကျွန်တော့်အတိုင်းပြောပါ

တက်ရောက်လာသည့် ဧည့်သည်တော်အမျိုးသမီးကို ထမင်းစားစားပွဲသို့တွဲခေါ်ရင်း 'မတ်တို့မ်း' က ပြောသည်။

“ဒီနေ့ ခင်ဗျားသိပ်လှ တာပဲဗျာ”

ကျေးဇူးတင်စကားပြောရ ကောင်းမှန်းမသိသည့် အမျိုး သမီးကပြန်ပြောသည်။

“ရှင်ကို အလားတူစကားမျိုးမပြောနိုင်တဲ့အတွက် ဝမ်းနည်း ပါတယ်”

‘မတ်တို့မ်း’ ပြုံးရယ်ပြီး အကြံပေးလိုက်သည်။

“မခက်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်လိုပဲ လိမ်ပြောလိုက်ပေါ့။”

ရိုင်းတယ်ထင်ပါလို့ပါ

‘မတ်တို့မ်း’ စာရေးခါစတွင် အလွန်ဆင်းရဲပြီး အကြွေးတွေ ပတ်လည်ဝိုင်းနေခဲ့၏။ တစ်နေ့တွင် ကြွေးရှင်တစ်ယောက်က ‘မတ်တို့မ်း’ကို လမ်းမှာတွေ့ရာ ပြစ်တင်စကားပြောသည်။

“ခင်ဗျားကို ကျုပ် အတော်အထင်သေးသွားပြီ။ ကျွန်တော့် စာကို ခင်ဗျားလုံးဝမပြန်ဘူး။ ပြန်နိုင်အောင်ဆိုပြီး နောက်ဆုံးစာမှာ တံဆိပ်ခေါင်းတောင် ထည့်ပေးလိုက်သေးတယ်။ ၊လဲ ဘာပြန်စာမှ မရဘူး”

“ဒီလိုပါ လူကြီးမင်း။ လူကြီးမင်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရ မယ့်စကားလုံးတွေပါတဲ့ပြန်စာကိုရေးရာမှာ လူကြီးမင်းရဲ့ တံဆိပ် ခေါင်းကို အသုံးပြုရင် ရိုင်းတယ်ထင်ပါလို့ပါ”

www.burmeseclassic.com

အလိုက်မသိတဲ့လူ

တစ်နေ့တွင် 'မတ်
တို့မ်း' သည် မိတ်ဆွေပန်းချီ
ဆရာ၏ အလုပ်ခန်းထဲသို့
ရောက်လာသည်။ ဂျမျှော်
ခင်းပုံတစ်ပုံကို ကြည့်နူးနှစ်
သိမ်းစွာ ကြည့်နေရင်းက
'မတ်တို့မ်း' သည် ပုံထဲက
တစ်နေရာကိုထောက်ပြရန်
လက်ကိုဆန့်လိုက်ရာ ပန်းချီဆရာက လှမ်းပြောသည်။

“ဟေ့လူ့သတိထားပါ။ ကျုပ်ကား မခြောက်သေးဘူးဗျ”

“မတ်တို့မ်း' နှစ်သိမ်းသည်။

“မနိုးရိမ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော်မှာ လက်အိတ်ပါပါတယ်ဗျ”

အစကောင်းခြင်း

'မတ်တို့မ်း'သည် မိမိရေးသောစာကို ပရိသတ်ရှေ့တွင်
ပထမဆုံးအကြိမ် ပတ်ပြုရမည် ပြစ်သဖြင့် အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။
ပရိသတ် လက်မှတ်ပါမလား။ ဆန္ဒပြသည့်အနေနှင့် အားလုံးပုံထပြန်
ကြမည်လား။ သေဖြင့် အပျိုးမျိုးစဉ်းစားပြီး ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်။
သို့သော် ပထမစာပိုဒ်ကို ပတ်လိုက်သည်နှင့် ပရိသတ်အားလုံး
တခေါတခါနှင့်ပွဲကျသွားတော့သည်။

စာပိုဒ်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

“ဂျူးလီးယက်ဆီစာ သေသွားပြီ။ ရိုက်စပီးယား သေသွားပြီ။
နပိုလီယံလဲသေသွားပြီ။ အင်း။ ကျုပ်လဲ သိပ်ပြီးနေမကောင်းချင်
ဘူးဗျာ” ဟူ၏။

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အကြွေးတောင်းနည်းလေး
တစ်ခု

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်
သည် 'မတ်တို့မ်း' ထံမှ
ငွေအတော်များများကို ချေး
သွားသည်။ သူ မသေခဲ့
သော် တစ်လအတွင်း ပြန်
ဆပ်ပါမည်ဟု ကတိပေး
သွားသည်။

တစ်လပြည့်သွားသည်။ အကြွေးကို မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ပြန်
မဆပ်ချေ။ သို့နှင့် သတင်းစာတစ်ခုတွင် 'မတ်တို့မ်း' အောက်ပါ
အတိုင်း ကြော်ငြာထည့်လိုက်သည်။

“မစ္စတာ ဟယ်ရီ ဒူးကန် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊
၎င်း၏မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအား အသိပေးအပ်ပါသည်။ မိမိ
မသေခဲ့သော် တစ်လအတွင်းပြန်ဆပ်ပါမည်ဟုသော ကတိ ခံဝန်
ချက်ဖြင့် ၎င်းသည် ကျွန်တော်ထံမှ ဒေါ်လာငါးရာ ချေးယူသွားခဲ့ပါ
သည်။ ၎င်းသည် အလွန်ကတိတည်သူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း တစ်လ

မပြည့်မီ မနေ့ကကွယ်လွန်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သံသယဖြစ်စရာမရှိပါ။
၎င်း ကောင်းရာသုဂတိလားပါစေ” ဟု၍ဖြစ်သည်။

'ကွယ်လွန်သူ' ချက်ချင်းပြန်ရှင်လာသည်။ 'မတ်တို့မ်း'
လည်း ၎င်း၏ပိုက်ဆံကို ပြန်ရတော့သည်။

ဝမ်းနည်းသင့်ပါ၏

ဒိန်းမတ်ပန်းပုဆရာကြီး 'ဘာတယ်လ် သိုဝါဆင်' (B.Thorvaldse
၁၇၆၈-၁၈၄၄) ကို ၎င်း နောက်ဆုံးထုလုပ်ထားသောရုပ်ထုသားတွင်
ငိုယိုလျှက်မြင်ကြရာ အကြောင်းရင်းကို ဝိုင်းမေးကြသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ဘာလဲ။ ကိုယ်ရဲ့လက်ရာကို ကိုယ်
ကိုယ်တိုင် မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာလား။”

“ဟင်အင်း။ အခုထုထားတဲ့ရုပ်တုမှာ ကျွန်တော် ဘာ
အပြစ်အနာအဆာမှ မတွေ့ပါဘူး။”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့မျက်ရည်ကျနေတာလဲ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“ကိုယ်လက်ရာမှာ
ဘာရွတ်ယွင်းချက်မှ ရှာ
မတွေ့တဲ့အတွက်ကြောင်ပဲ
ပေါ့။ စဉ်းစားကြည့်လေ။
ကိုယ်လက်ရာမှာ ကိုယ်ဘာ
အပြစ်အနာအဆာမှ ရှာ
မတွေ့တဲ့နောက် သည့်ထက်
ပိုကောင်းအောင်လုပ်နိုင်မယ်
အခွင့်အလမ်းမရှိတော့ဘူး။
တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်
တော့်ဆီမှာ ရှိတဲ့ပန်တီးမူစွမ်းအား ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းလာနေပြီ
ဆိုတဲ့သဘောမဟုတ်ဘူးလားဗျာ”

အကြံကောင်း

အဆိုတော်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က စာနယ်ဇင်း၏ လျစ်
လျူရှုမှုကိုခံနေရသည်အတွက် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ‘အော်စကာ
ဝိုင်းလ်’ ကို ပြောသည်။

“ကျွန်မရဲ့အသံနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူမှဝေဖန်ချက် မပေးကြ
ဘူး။ အားလုံးဆိတ်ဆိတ်နေနေကြတယ်။ တိုင်ပင်ထားကြတဲ့အတိုင်း
ပဲ။ သတင်းစာတွေကလဲ ဘာမှမရေးကြဘူး။ ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ
ဟင်”

စာရေးဆရာကြီး အောက်ပါအတိုင်း အကြံပေးလိုက်သည်။
“သူတို့လိုပဲ နေလိုက်ပေါ့။”

ဘောက်သူး

ကာဆီနိုတွင် ဝင်ကစားရာ ‘အော်စကာဝိုင်းလ်’၏ အိတ်ထဲ
တွင်ပါလာသော ပိုက်ဆံအားလုံးပြောင်သွားသည်။ စိတ်ဖျက်လက်ဖျက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နင့်၊ လောင်းကစားရုံမှ ထွက်ရာ တံခါးစောင့်က တံခါးကို ရှိရှိသေသေဖွင့်ပေးသည်။ အော်စကော ဝိုင်းလံ တံခါးစောင့်ကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော်ကို ပရန်၊ ငွေနှစ်ဆယ်လောက်ချေးပါလား ဟင်”

“ဟာ၊ ရပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဤသို့ပြောပြီးပြီးချင်း တံခါးစောင့်သည် အိတ်ထဲမှပိုက်ဆံကို ထုတ်သည်။ ထို့နောက် အော်စကောဝိုင်းလံကို ကမ်းပေးသည်။ တံခါးစောင့်၏လက်ကိုတားလိုက်ပြီး စာရေးဆရာကြီး ပြောသည်။

“အဲဒါ ခင်ဗျားအတွက်”

ဘဝင်မြင့်သူ

ပန်းချီဆရာကြီး ‘ဝိုက်စလာ’သည် မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီး စိတ်ဝင်နေသူဖြစ်၏။ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးကြီးထစ်ဦး၏အနားတွင်ထိုင်ဖြစ်ရာ ဘုရင်‘အက်ဒဝတ်’ သည် ပန်းချီဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီးသိကျွမ်းခွင့်ရသည်အတွက် များစွာဂုဏ်ယုလျှက်ရှိကြောင်း၊ ဤရင်းနှီးမှုကို အလွန်တန်ဖိုးထားကြောင်း မိန်းမကြီးက ပြောသည်။

‘ဘုရင် အက်ဒဝတ်နဲ့ ကျွန်တော်မသိပါဘူးဗျ’ ပန်းချီဆရာ နှိတ်မပါသလို ပြန်ပြောသည်။

“ရှင်ကို သူသိပါတယ်လို့ ဘုရင်ကြီးကိုယ်တိုင် ကျွန်မကို ပြောတာရင်” - မိန်းမကြီး အတွန့်တက်သည်။

“အဲဒါ သူကြွားတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

အလျှောက်ကောင်းသူ

တရုတ်ဟန်မင်းဆက်၊
'အုဒီ'ဘုရင် (၁၅၆-၈၇
ဘီစီ) ထံသို့ ရာသက်ပန်
အသက်ရှင်စေမည့် 'မသေ
ဆေး' ဝိုင်အရက်တစ်မျိုး
ကိုဆက်သလာ၏။ ဘုရင်
ဆီမရောက်မီ ဝိုင်အရက်
ကို အမတ်ကြီး 'ဒုဖန်ရှိုး'

ရိုးသောက်မိသည်။ ဤအကြောင်းကိုသိသောအခါ ၎င်းကိုသတ်စေဟု
ဘုရင်ကြီးအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ 'ဒုဖန်ရှိုး' အောက်ပါအတိုင်းလျှောက်
ထားသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးသောက်လိုက်တဲ့ဝိုင်အရက်ဟာ 'မသေဆေး'
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးကို မကွပ်မျက်သင့်ပါဘူး။
ကျွန်တော်မျိုးကိုသတ်လိုက်ရင် ဒီ 'မသေဆေး' ဟာ အစစ်မဟုတ်၊
အတုပဲဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်သွားပါမယ် ဘုရား။"

ဘုရင်ကြီးပြုပြီး အမတ်ကြီးကို ခွင့်လွှတ်လိုက်လေသည်။

□
(၃၀၀)

အကြောင်းရင်း

ဆဋ္ဌမမြောက် ပြင်သစ်ဘုရင် 'ဖီလစ်'သည် တစ်နေ့သော်
အခွန်ကောက်ခံရရှိမှု၊ တစ်နေ့တခြား နည်းပါးလာပါလာ၊ဟု
အစောဝင်လာကြသူ မှူးမတ်များအားမေးရာ မည်သူမှမဖြေဘဲ ငြိမ်
နေကြသည်။ ဤတွင် ပျော်တော်ဆက်ဝန်သည် ရေခဲတစ်တုံး
ကိုယူလိုက်သည်။ ထို့နောက်တစ်ဦးချင်းလက်ဆင့်ကမ်းပြီး ဘုရင်ကြီး
ဆီအရောက်ပို့ခိုင်းလိုက်သည်။ ဘုရင်ကြီးဆီရောက်သောအခါ ရေခဲ
တုံးသည် လုံးဝအရည်ပျော်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

"အဓိကအကြောင်းဟာ အဲဒါပါပဲ" ဟု ပျော်တော်ဆက်ဝန်
မှတ်ချက်ချသည်။

ပင်နီစလင်ကို ဖော်ထုတ်သူ

'ပင်နီစလင်'ဆေးကို မည်သို့မည်ပုံ စတင်တွေ့ရှိပါသနည်းဟု
အင်္ဂလိပ် အထူးစိစစ်ပညာရှင် 'အလက်ဇန်းဒါး ဖလင်းမင်း'

(၃၀၂)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

(A.Fleming : ၁၉၀၈-
၁၉၆၄) ကို မေးရာ သက်
ပြင်းချပြီး ၎င်း စပြော
သည်။

“ဘဝမှာ ကျွန်တော်
ဘယ်တော့မှ ကံမကောင်း
ခဲ့ဘူးဗျာ။ ငယ်ငယ်တုန်းက
ကျွန်တော် ကျန်းမာရေး
မကောင်းခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့်
ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့မိဘတွေကလယ်သမားတွေ။ ပိုက်ဆံ မချမ်း
သာဘူး။ သားရဲ့ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုမှ အကူအညီ
မပေးနိုင်ခဲ့ကြဘူး။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ တစ်ရွာမပြောင်းသူကောင်း၊
မဖြစ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့မိသားစုလန်ဒန်ကို ပြောင်းလာကြ
တယ်”

“လန်ဒန်ရောက်တော့ အဆင်ပြေရောလား။ အဲဒီမှာ
တက္ကသိုလ်ကို ဝင်ခွင့်ရတယ် မဟုတ်လား”

“ဒီလိုဗျ။ ရေကူးကောင်းလို့ ကျွန်တော့်ကို တက္ကသိုလ်

ဝင်ခွင့်ပေးတာ။ တက္ကသိုလ်ကိုကိုယ်စားပြုပြီး ရေကူးပေးနေရတာက
များတယ်။ စာဖတ်ချိန်သိပ်မရှိခဲ့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် တက္ကသိုလ်
ကထွက်ရင် တောမြို့လေးတစ်မြို့မြို့မှာ အလုပ်အကိုင်တစ်ခုခုရအို
လောက်ပဲ မျှော်လင့်ရဲ့ခဲ့တယ်”

“ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးဟာ ပညာထူးချွန်သူလဲ ဖြစ်တယ်ဆို
တာ ဆရာတွေသိလာကြတယ် မဟုတ်လား”

“ပါမောက္ခ ‘ဂိုက်’ က ကျွန်တော့်ကို သူ့စာတံခွဲခန်းထဲခေါ်
တာက ဗလကောင်း။ အားကောင်းတဲ့ လက်ထောက်တစ်ယောက်
လိုနေတာနဲ့ခေါ်တာဗျ”

“သူ့ ဓါတ်ခွဲခန်းမှာ အသစ်အဆန်းတွေကို ဆရာကြီးရှာဖွေ
တွေ့ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါကလဲ အဆိုထဲက ကောင်းဘို့ဖန်လာ
လို့ဗျို့။ ကျွန်တော် စမ်းသပ်မှုတွေလုပ်နေတုန်းအချိန်မှာ ပြတင်း
ပေါက်ပွင့်သွားပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ဖန်ပြန်တွေထဲကို မှိုတက်စေမယ်
မျိုးအောင်းစေတွေ ကျသွားတယ်။ ကျွန်တော်ခေါင်းခဲသွားတယ်။
ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာစဉ်းစားလို့မရတာနဲ့ စမ်းသပ်ဖန်ပြန်တွေထဲ
မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ရောက်လာတဲ့ ‘ညီညီညီ’တွေကို ကျွန်တော် သေသေ
ချာချာ ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အဲဒီမှာတင် အတွေးတစ်ခု ဖြတ်ကနဲ
ခေါင်းထဲဝင်လာပြီး ‘ပင်နီစလင်’ ကို ဖော်ထုတ်ဘို့ကြိုးစားလိုက်တာပါပဲ”

“နောက်ဆုံးကျတော့ ဆရာကြီး ကံကောင်းသွားတော့တာ

www.burmeseclassic.com

ပဲပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အစပိုင်းမှာ ပင်နီစလင်ကို သံသယဖြစ်ဖွယ်ဆေး၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ‘အလယ်ခေတ်အင်္ဂါရတ်ဆရာ’ လို့ သတ်မှတ်ကြသေးတယ်။ အဲဒါတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ကျမှ ‘ပင်နီစလင်’ ရဲ့ အာနိသင်ကို မြင်သွားကြတာကလား။”

“အဲဒီနောက်မှာ ဆရာကြီးဆီကို ထင်ရှားကျော်ကြားမှုဟာ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရောက်လာတယ်ပေါ့။”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်းမဟုတ်သေးဘူး။ ပင်နီစလင်ကို ကျွန်တော် ၁၉၂၉ ခုနှစ်မှာ တီထွင်တယ်။ စစ်ကြီးပြီးတော့ ဒီဆေးကို ဘယ်သူတီထွင်သလဲဆိုတာ မေ့သွားကြပြီ။ ဒါကြောင့် နီဘယ်ဆုချီးမြှင့်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်ကိုတွေ့အောင် တော်တော်ကြာရှာကြရသေးသတဲ့။”

□
(၃၀၅)

ခြားနားချက်

ရုရှားစာရေးဆရာကြီး ‘ဒီဖွန်ဝီဇင်’ (D.Fonvezen: ၁၇၄၄-၁၇၉၂) သည် ပြဇာတ်သာမက သရော်စာလည်းရေးသူဖြစ်သည်။ တိုတိုနှင့်လိုရင်းကိုပေါ်ပြသည့် ၎င်း၏အဆိုအမိန့်များသည် ထိုစဉ်က စာဘုရင်နန်းစိုက်ရာ ‘ပီတာစဘတ်’ မြို့၏ အထက်တန်းလွှာများအကြားတွင်အလွန် ရေပန်းစားခဲ့သည်။

တစ်နေ့ ၎င်းကိုမေးကြသည်။

“လူနဲ့တိရစ္ဆာန်အကြားခြားနားချက်ဟာ ဘာလို့ထင်ပါသလဲ”
ဖွန်ဝီဇင် ပြန်ဖြေသည်။

“အကြီးမားဆုံးနဲ့ အဓိကအကျဆုံး ခြားနားချက်ကိုပဲပြောမယ်။ တိရစ္ဆာန်ဟာ ဘယ်တော့မှ လူမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲ၊ လူ၊ အထူးသဖြင့် လူချမ်းသာနဲ့ အထက်တန်းလွှာက ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာလျှင် မကြာခင် တိရစ္ဆာန်အသွင်ပြောင်းသွားတတ်ကြတာကလား။”

(၃၀၆)

ဘဝင်မမြင့်စမ်းပါနဲ့

ဂျာမန်စာရေးဆရာနှင့် အယ်ဒီတာ 'သီအိုဖို ဖွန်တန်' (T.Fontane ၁၈၁၉-၁၈၉၈) သည် တစ်နေ့တွင် ကဗျာတွေပါသောစာအိတ်ကို စာတိုက်မှတစ်ဆင့်ရသည်။ ကဗျာများနှင့်အတူ ကဗျာဆရာ၏စာတိုလေးပါသည်။ စာတိုတွင် ဤသို့ရေးထားသည်။

“မလိုအပ်ဘူးထင်လို့ ပုဒ်ဖြတ်တွေကို ကျွန်တော် တမင်မထည့်ဘဲပို့လိုက်ပါတယ်။ လိုအပ်မယ်ထင်ရင်တော့ လိုအပ်မယ့်နေရာမှာ ပုဒ်ဖြတ်တွေ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထည့်လိုက်ပါ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ‘ဖွန်တန်’ စာပြန်ရေးသည်။

“နောက်အကြိမ်ကျရင် ပုဒ်ဖြတ်တွေပဲပို့လိုက်ပါ။ ကဗျာတွေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရေးမယ်”

လူတော်ဖြစ်ပြီ

ပြင်သစ်စာရေးဆရာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်ဖြစ်သူ ‘ဘီဖွန်တီနယ်လေး’ (B.Fontenell ၁၆၅၇-၁၇၅၇) ကို အမြဲတမ်းအသင်းဝင်ဦးရေလေးဆယ်သာရှိသည့် ပြင်သစ်သိပ္ပံအကယ်ဒမီ၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်လိုက်သောအခါ ‘ဖွန်တီနယ်လေး’က ကျေးဇူးတင်စကား တုံ့ပြန်ပြောဆိုသည်။ ဤသို့ပြောရာတွင် အောက်ပါစကားလည်းပါသည်။

“အခုဆိုရင် ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော်ထက်တော်တဲ့လူ ၃၉-ယောက်ပဲရှိတာပါကလား။”

ကဗျာအကဲဖြတ်နည်း

ကဗျာလက်ရာများကို အကောင်းဆုံးအကဲဖြတ်နိုင်သည့်နည်းရိုပါသလားဟု ဘုရင်ခံက ‘ဖွန်တီနယ်လေး’ ကို မေးရာ ၎င်းက ဤသို့ပြောသည်။

“အကုန်လုံး ညွှတ်ယူလို့သာပြောလိုက်ပါ။ အကြိမ်တစ်ခုမှာ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါပဲ မှားနိုင်ပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

မိန်းမတွေအကြိုက်
ပြောတတ်သူ

‘ဖွန်တီနယ်လေး’သည်
မိန်းမတွေကို ချီးကျူးမြှောက်
ပင်စကားဆိုရာတွင် သူမတူ
အောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည်
ဟုလည်းနာမည်ကြီးသည်။
တစ်နေ့ ဧည့်ခံပွဲ
တစ်ခုတွင် အသက်ကိုး

ဆယ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သော ‘ဖွန်တီနယ်လေး’ သည် အိမ်ထောင်ကျခါစ
အမျိုးသမီးချောတစ်ယောက်ကိုတွေ့သည်။ အဘိုးကြီးသည် မိန်းကလေး
အနားသို့ ကပ်ထိုင်လိုက်ပြီး မိမိ၏အသက်အရွယ်ကို အခွင့်ကောင်း
ယူကာ အမျိုးသမီး၏အလှကို အကြာကြီး ချီးကျူးပြောဆိုသည်။
၎င်းကို တစ်ယောက်ကခေါ်လိုက်တော့မှ အမျိုးသမီးအနားမှ ၎င်း
ထသွားသည်။

ဧကအကြာတွင် ၎င်း ပြန်ထွက်လာသည်။ အမျိုးသမီးဘက်
လှမ်းဝေကြည့်ဘဲ သူမရှေ့က ဖြတ်လျှောက်သည်။ အမျိုးသမီး လှမ်းပြော
သည်။

“ဆရာကြီး ဖွန်တီနယ်လေး၊ စောစောကပြောတော့ ကျွန်မဟာ
မိုးပေါ်ကကျလာတဲ့ နတ်သမီးလိုပဲဆို။ အခုတော့ လှည့်တောင်မကြည့်
တော့ပါလားရှင်။”

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသောအဘိုးကြီး ချက်ချင်းပြန်ဖြေသည်။
“ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ပါနဲ့မင်းသမီးလေးရယ်။ ကိစ္စပေါ်
လာလို့ဖြတ်လျှောက်ရတာပါ။ မိန်းကလေးကို မကြည့်ချင်လို့ မဟုတ်
ပါဘူး။ လှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ဖြတ်လျှောက်နိုင်တဲ့စွမ်းအား ပျောက်
သွားမှာစိုးလို့ပါကွယ်။”

အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်း

ဟွန်ဒါ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီကို စတင်တည်ထောင်သူ
‘ဖူဟိရိုဟွန်ဒါ’ က ပြောပြသည်။

“၁၉၅၁ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်ပါတနာ ‘ဖူဂျီ
စားဝါး’ တို့ဟာ အရင်းအနှီး အရမ်းလိုနေတာနဲ့ ‘မစ်စူဘီစီ’ ဘဏ်မှာ
ငွေချေးတို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ ငွေချေးချင်အောင်ဆိုပြီး ဧည့်ခံပွဲ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပခေါ)

တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့
 တခမ်းတနားလုပ်တယ်။ ဧည့်
 သည်တော်တွေ စားနေ၊
 သောက်နေကြတဲ့ အချိန်မှာ
 သူတို့မပျင်းရအောင်ဆိုပြီး
 ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်
 ပျက်လုံးတွေထုတ်ကြတယ်။
 နောက်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့
 ဘဏ်ကိုသွားကြတယ်။ မနေ့
 က ဧည့်သည်အဖြစ်နဲ့လာခဲ့
 ကြတဲ့ ဘဏ်သူဌေးတွေ ကျွန်တော်တို့ကို ငွေချေးမှာပဲဆိုတဲ့ ယုံကြည်
 ချက်အပြည့်နဲ့ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ငွေချေးလျှောက်လွှာရဲ့ အောက်နားက
 ဘဏ်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး
 ငိုရမလို၊ ရယ်ရမလို ဖြစ်သွားတော့တယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဘာရေး
 ထားသလဲ သိလား။ 'လူရွှင်တော်နှစ်ယောက်ဦးဆောင်သောကုမ္ပဏီကို
 ယုံကြည်ဘွယ်ရာမရှိတဲ့ဗျာ'

အပြင်သင်ထား

'စွန်' မင်းဆက်(၉၆၀-၁၂၇၉) ဘုရင် 'ဂွန်စွန်း' ၏လက်ထက်
 တွင် 'ခိုင်စင်း' ဆိုသော ဝန်ကြီးတစ်ပါးရှိခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင်
 ၎င်း၏သားများအတွက် ဆရာတစ်ယောက် ရှာပေးရန် တူဖြစ်သူအား
 တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ဆရာသည် အနာဂါတ်တွင် မျိုးကြီးမတ်ကြီး
 ဖြစ်လာစေရေးအတွက် ကလေးတွေကို လိုအပ်သည်ပညာ သင်ပေးရ
 မည်ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတစ်ယောက်ကို တူတော်မောင်ရှာလာသည်။

ဆရာသည် ရောက်ကတည်းက အရေးအဖတ်နှင့် စာစီ
 စာကုံး ရေးနည်းများကို သင်ပေးရမည့်အစား ကောင်းကောင်းပြေး
 တတ်ဖို့ကိုပဲ သင်ပေးလေသည်။

ပထမပိုင်းတွင် ဝန်ကြီး၏ကလေးများသည် ဆရာကို အလွန်
 သဘောကျကြသည်။ စာအုပ်ကိုင်ပြီး ကျက်မှတ်ရသည်ထက် မပြေးရ
 သည်က ပိုပြီးနှစ်သက်စရာဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် ရက်
 အနည်းငယ် ကြာလာသောအခါ ချာတိတ်တွေ ငြီးတွားစပြုလာသည်။
 ခြေထောက်တွေနာလာသည်။ ပင်ပန်းသည့်အလုပ်ထက် သက်သာ
 သောအရာကို လေ့လာသင်ကြားရသည်က ကောင်းမည်ဟု သဘော
 ပေါက်လာကြသည်။ သို့နှင့် ဆရာကို ပြောကြည့်ကြသည်။ ဆရာက
 ပယ်ချသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

“မရဘူး။ အပြေး၊
ဆက်သင်ကြရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”-
ကလေးတွေ တစ်သံတည်း
ပြန်မေးကြသည်။

“ဘာဖြစ်ရမလဲ။
မင်းတို့အဖေဟာစိတ်ကောင်း
ရှိသူ မဟုတ်ဘူး။ လိမ်မ့်
လူ။ မောက်မာတဲ့လူ။
ပြည်သူတွေကို သူနှိပ်စက်

လွန်းတာကြောင့် လူတွေဟာ အမျိုးမျိုးဒုက္ခရောက်နေကြတယ်။
အဲဒီတော့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကလဲစားခြေတို့အတွက် မင်းတို့ဆီ သူတို့
ရောက်လာကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ သန်မြန်တဲ့ ခြေထောက်ထောက်
တွေကသာ မင်းတို့ကိုကယ်တင်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မင်းတို့
ကောင်းကောင်းပြေးတတ်အောင် ငါသင်ပေးနေရတာ။ မင်းတို့ဆက်ပြီး
အသက်ရှင်နေနိုင်တို့ဟာ ဒီတစ်နည်းပဲရှိတယ်ဟေ့။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

အများကြီးရေးနိုင်မယ်မထင်ပါ

ပြင်သစ်တွေ့ခေါ်ရှင်နှင့် စာရေးဆရာကြီးရူးဆိုးကို အထက်
တန်းလွှာမှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက မေးသည်။

“ဆရာကြီးရဲ့စာအုပ်တွေမှာ ဘာအကြောင်းကိုရေးဖွဲ့ထား
ပါသလဲရှင်”

တွေ့ခေါ်ရှင်ကြီးပြန်ပြောသည်။

“အခြားလူတွေ မသိကြသေးတဲ့ ကျွန်တော်အကြောင်း
မကောင်းတာမှန်သမျှနဲ့ ကျွန်တော် သိခွင့်ရလိုက်တဲ့ အခြားလူတွေရဲ့
ကောင်းကြောင်းတွေကို ရေးဖွဲ့ပါတယ်”

အမျိုးသမီးကြီးကောက်ချက်ချသည်။

“အင်း၊အဲဒါဆို ဆရာကြီးရဲ့စာအုပ်တွေ ခပ်ပါးပါးလေးပဲ
ဖြစ်မှာပေါ့နော်”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

စာအုပ်ကောင်း

ပြင်သစ်တွေးခေါ်ရှင် 'ဒီးဒရီး' ၏ အသိဖြစ်သူ၊ အသက်ကြီးမှ စာဖတ် ဝါသနာပါလာပြီး စာအုပ်များကို စုဆောင်းနေသူ အလွန် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတစ်ဦးက တစ်နေ့သော် 'ဒီးဒရီး'ကို မေးသည်။

“မိတ်ဆွေကြီး 'ဒီးဒရီး' ကျုပ် အခုတလော နေ့တိုင်းလိုလို စာအုပ်တွေလိုက်ဝယ်နေတယ်။ ပိုက်ဆံတော်တော်ကုန်တယ်။ ဒါပေမယ့် စာအုပ်ကောင်းတွေ သိပ်မရဘူး။ မိတ်ဆွေကြီးဆီမှာ ရှားပါးစာအုပ်တွေ အတော်များများ ရှိမယ်လို့ယူဆတယ်။ တစ်အုပ်လောက်ငှားပါလားဟင်”

'ဒီးဒရီး' ပြုံးပြီး 'ကမ္ဘာ့သမိုင်း'စာအုပ် ပထမပိုင်းကို အဘိုးကြီးအားပေးလိုက်သည်။

လအနည်းငယ်ကြာသောအခါ ရှားပါးစာအုပ်များကို လိုက်

ရှာနေသူအဘိုးကြီးထံမှ ဒုတိယပိုင်းကို ထပ်ပေးပါရန် လူလွှတ်၍ တောင်းခံလာပြန်သည်။ မှားလို့ပဲလား။ တမင်လုပ်တာပဲလားမသိ၊ 'ဒီးဒရီး' သည် စာအုပ်ပထမပိုင်းကို ထပ်ပေးလိုက်သည်။

နောက်သုံးလအကြာ လမ်းတွင်နှစ်ယောက်သား ဆုံကြသောအခါ 'ဒီးဒရီး' က အဘိုးကြီးကို မေးသည်။

“ကျွန်တော့်စာအုပ်တွေကိုဖတ်ပြီးပါပြီလား။ ကြိုက်ပါရဲ့လား ခင်ဗျာ”

အဘိုးကြီး အရိုးခံနှင့်ပြန်ဖြေသည်။

“အလွန်ကောင်းပါတယ်။ စာရေးသူဟာ အင်မတန်တော်တဲ့ လူပါပဲ။ စာအုပ်ငါးမှာ မှတ်သားစရာတွေ၊ စေ့စေ့စပ်စပ်လေ့လာထားတာတွေကို တွေ့ရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် စာအုပ်ရဲ့ ဒုတိယပိုင်း၊ ဒါပေမယ့် စာရေးသူဟာ ပြောပြီးသားအကြောင်းအရာကို ထပ်ပြောတတ်တဲ့အကျင့် ရှိပုံပေါ်တယ်ဗျ”

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

မသေဖြစ်တဲ့အကြောင်း

ပြင်သစ်တွေးခေါ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ 'ရူးဆိုး' နှင့် 'ဒီးဒရီး'တို့သည် တစ်နေ့တွင် မြစ်ကမ်းသား၌ လမ်းလျှောက် နေကြသည်။ တစ်နေရာ တွင် ၎င်းတို့ရပ်လိုက်ကြ သည်။

'ဒီးဒရီး' က ပြော သည်။

"ဒီနေရာမှာပေါ့။ ရေထဲဆင်းပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေ တို့ ကျွန်တော်ကြီးစားတာ အကြိမ်နှစ်ဆယ်လောက် ရှိပြီ"

"ဘာဖြစ်လို့ သတ်မသေဖြစ်တာလဲ" - 'ရူးဆိုး' ခပ်ပေါ့ပေါ့ မေးသည်။

"ရေထဲကို လက်နှစ်လိုက်တိုင်း အင်မတန်အေးတာကိုးဗျာ"

တားမြစ်တယ်

'ဒီးဒရီး' သည် မေ့တတ်သူ၊ အဖူအပင်မထားတတ်သူဖြစ် သည်။ ၎င်းရေးသောစာမူများ မကြာခဏ အခိုးခံရသည်။ စာပေသူစိုး များက ယင်းစာမူတို့ကို တခြားမှာထုတ်ဝေဖြန့်ချိသည်။

ထိုစာမူများထဲတွင် 'ဆင်ဆာ'က တားမြစ်သည့် စာမူများ လည်းပါသည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များရှေ့တွင် 'ဒီးဒရီး' မကြာ ခဏဖြေရှင်းချက်ပေးရသည်။ အခါတိုင်းမှာ တားမြစ်စာကို မိမိ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဝေခြင်း မဟုတ်ပါကြောင်း၊ အခိုးခံစာမူများဖြစ်ပါ ကြောင်းထုချေရသည်။

တစ်နေ့ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ 'ဒီးဒရီး'သည် အမျိုးသမီး၊ အာဏာပိုင်တစ်ယောက်၏ ရှေ့တွင် ဖြေရှင်းချက်ပေးရသည်။ သုံးနေ ဂျဆင်ခြေကို အမျိုးသမီးကြီး နားထောင်ပြီးနောက် 'ဒီးဒရီး' ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောသည်။

"နောင် ဒီလိုအခိုးခံနေရတာကို ကျွန်မ အပြင်းအထန်တား မြစ်တယ်"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဈေးပေါတာထုတ်ပါ

အညှီအဟောက်သတင်း။ သူတစ်ပါးအားအပုပ်ချသည့် သတင်းကိုသာ ဦးစားပေး မော်ပြသည် ဂျာနယ်တစ် စောင်၏ထုတ်ဝေသူက တစ် နေ့တွင် ပြင်သစ်စာရေး ဆရာ 'အယ်လ်ဖွန် ဒိုဒယ်' (A.Daudet:၁၈၄၀-၁၈၉၇) ကို ပြောသည်။

လူယုတ်မာတစ်ယောက်ရဲ့လုပ်ရပ်တွေအကြောင်း ကျွန်တော် တို့ဂျာနယ်မှာ အခန်းဆက်ဆောင်းပါး ရေးပါလား။ စာမူခကောင်း ကောင်း ပေးပါ့မယ်။

ပြောသူကို 'ဒိုဒယ်' အကြာကြီးကြည့်သည်။ ထို့နောက် အောက်ပါအတိုင်းပြောသည်။

"ခင်ဗျားရဲ့ဂျာနယ်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ လူတွေရဲ့ နေ့စဉ်မှတ် တမ်းတွေကို ပုံနှိပ်ပေါ်ပြလိုက်တာက ပိုပြီးဈေးပေါမယ်ထင်ပါတယ်။"

□
(၃၂၆)

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အဆိုးထဲကအကောင်း

လန်ဒန်မြို့တွင်တင်ဆက်သည့် ဂျာမန်ဂီတစာဆို 'ဟန်ဒယ်လ်' (၁၆၈၅-၁၇၃၉)၏ ပဒေသာကပွဲသည် အောင်မြင်မှုမရချေ။ ဤ အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ 'ဟန်ဒယ်'၏မိတ်ဆွေများ စိတ်ပျက်စကား ဆိုကြရာ ၎င်းက တည်ငြိမ်စွာပြောသည်။

"ဘာမှစိတ်ပျက်စရာမလိုဘူး။ လူမရှိတဲ့ခန်းမမှာ ဂီတသံဟာ ပိုပြီးနားဝင်ပီယံဖြစ်တယ်ဗျ"

မပေးနိုင်ဘူး

ဂီတစာဆို 'ဟန်ဒယ်လ်'ကို အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်ကြီးက ဂုဏ်ထူးဆောင်ဒေါက်တာဘွဲ့ ချီးမြှင့်သည်။ ဤအကြောင်းကို ဂီတ စာဆိုကြီးအားအကြောင်းကြားရာတွင် တက္ကသိုလ်မော်ကွန်းထိန်းက ဘွဲ့လက်မှတ်ဘိုး ပေးသွင်းရန်လိုအပ်ပါကြောင်း စာထဲတွင်ပေါ်ပြ ထားသည်။

(၃၃၀)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

စာကိုဖတ်ရသောအခါ
'ဟန်ဒယ်လ်' စိတ်တိုသွား
သည်။ မကျေမနပ်ပြော
သည်။

'ဒီလေအိုးတွေရဲ့အဖွဲ့
ထဲဝင်ဘို့အတွက် ပိုက်ဆံ
ပေးရအုန်းမယ် ဟုတ်လား။
ဘယ်တော့မှပေးဘူးဟေ့။'

မရောက်ပါဘူး

မိမိကိုယ်မိမိ ထင်တစ်လုံးဖြင့် စိတ်ကြီးဝင်နေသော ကဗျာ
ဆရာတစ်ယောက်သည် 'ဗော်လ်တိုင်းယား' ထံရောက်လာပြီး မိမိရေး
ထားသော နောက်ဆုံးကဗျာကိုလာပြသည်။ ခေါင်းစဉ်မှာ 'နောင်လာ
နောက်သားများသို့' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကဗျာဆရာက ထင်မြင်ချက်ပေး
ပါရန်မေတ္တာရပ်ရာ 'ဗော်လ်တိုင်းယား' က အောက်ပါအတိုင်းပြောလိုက်
သည်။

"မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လိင်စာရှင်ဆီ မရောက်ဘူး၊
ထင်တယ်"

ကဗျာဆရာသစ်

'ဗော်လ်တိုင်းယား'အား မနာလိုဝန်တိုဖြစ်နေကြသော အသိုင်း၊
အဝိုင်းက 'အာလ်စီရာ' ကဗျာကို 'ဗော်လ်တိုင်းယား' ရေးခြင်းမဟုတ်ဟု
သတင်းဖြန့်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က မှတ်ချက်ချသည်။

"ဒီသတင်းမှန်ပါစေလို့ ကျွန်တော်တော့ဆုတောင်းချင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ နောက်ကဗျာဆရာ
တစ်ယောက်တိုးတာပေါ့။"

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အကောင်းဆုံးဝေဖန်ချက်

ရုရှားစာရေးဆရာကြီး
'ဂိုဂေါလ်'(၁၈၀၉-၁၈၅၂)
သည် မိမိရေးထားသော
ပြဇာတ်နှင့် ပတ်သက်၍
ထင်မြင်ချက်တောင်းခံရန်
ကဗျာဆရာကြီး 'ဇူကော့စကီး'
ထံ ရောက်လာသည်။

ပထမဦးစွာ နှစ်

ယောက်သား ညစာစားကြသည်။ အိမ်ရှင်ကဗျာဆရာကြီး ကြိုက်
နှစ်သက်သော ဟင်းလျာများကို ချက်ပြုတ်ထားသည်ဖြစ်၍ 'ဇူကော့
စကီး' ဝိုက်ကားအောင် စားလိုက်သည်။

ညစာစားပြီးကြသည်အခါ မိမိရေးထားသည့်ပြဇာတ်ကို
'ဂိုဂေါလ်' စေတပ်ပြသည်။ အစာစားပြီးတိုင်း အိပ်လေ့ရှိသော 'ဇူကော့
စကီး' ထံမှ တစ်စုံတစ်ခုဆိုသည် အသက်ပြင်းပြင်းရှုသံကိုပဲကြားရသည့်
အခါ 'ဂိုဂေါလ်' စိတ်တိုစွာပြောသည်။

"နောင်တော်ကြီးရဲ့ ဝေဖန်ချက်ကို လာတောင်းပါတယ်။ ရပါ
ပြီ။ အိပ်ပျော်နေတာဟာ အကောင်းဆုံး ဝေဖန်ချက်ပါပဲ"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ထိုနောက်တွင် မိမိ၏စာမူကို 'ဂိုဂေါလ်' မီးရှို့လိုက်တော့
သည်။

သနားတတ်သူ

စာရေးဆရာနှင့် အနုပညာရှင်များ၏ ညစာစားပွဲတစ်ခုတွင်
ထုံးစံအတိုင်း ရုရှားစာရေးဆရာကြီး 'ဂေါ့ကီ' (၁၈၆၈-၁၉၃၈)
သီချင်းဆိုပြသည်။ ဝိုင်းတွင်ရောက်နေသော 'ချက်ကော့' ကို ဝိုင်းမေး
ကြသည်။

"ဂေါ့ကီ" ဟာ ဘာဖြစ်လို့ မျက်စိပိတ်ပြီး သီချင်းဆိုတာလဲ
ဟင်"

'ချက်ကော့' ပြန်ပြောသည်။

"သူ့ဆီမှာ ကြင်နာတတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးရှိတယ်လေ။ သူများ
တွေခံစားရတာကို သူ မကြည့်ရက်ဘူးဗျ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောဟတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုး၊အေါ)

ဒုက္ခပါပဲ

မဝယ်ဖြစ်သောပစ္စည်း

ဆံသလုပ်သားလူငယ်
တစ်ဦးသည် ပြင်သစ်
စာရေးဆရာကြီး 'မစ်တာ
ဟူးဂိုး' ကို နံနက်တိုင်း
ပါးမြိုင်းမွှေးရိပ်ပေးရသည်။
ယင်းလူငယ်သည် အတိတ်
နိမိတ်ကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်
သည်။ တစ်နေ့သော နံနက်
ခင်းတွင် ၎င်း စိတ်လှုပ်ရှားစွာပြောသည်။

“ကြယ်တံခွန်နီးကပ်လာနေပြီ၊မကြာခင် ကမ္ဘာကြီးပျက်တော့
မယ့်ကိန်း ရှိတယ်။ ဇန်နဝါရီလ (၂) ရက်နေ့မှာ တိရစ္ဆာန်တွေ
အားလုံး၊ ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက်နေ့မှာ လူတွေအားလုံး သေကြလိမ့်
မယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားရတယ်ခင်ဗျ”

အာမေဇိုတ်သံဖြင့် 'ဟူးဂိုး' အော်လိုက်သည်။

“ဒုက္ခပါပဲ။ ဇန်နဝါရီလ (၃)ရက်နေ့မှာ ငါ့ကို ဘယ်သူ
ပါးမြိုင်းမွှေးရိပ်ပေးပါ့မလဲ”

□
(၃၃၅)

ကိန်းမြို့တွင် အနားယူနေသော ပြင်သစ်စာရေးဆရာ 'ထရီ
စတန်ဘားနတ်' (F.T.Bernhardt: ၁၈၆၆-၁၉၄၇)သည် တစ်နေ့တွင်
သင်္ဘောကပ္ပတိန်၏ဦးထုပ်ကိုဆောင်းလျှက် ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လာ
သည်။ မိတ်ဆွေက မေးသည်။

“ခင်ဗျားရဲခေါင်းပေါ်ကဦးထုပ်ဟာ တကယ်သင်္ဘောကပ္ပတိန်
တွေဆောင်းတဲ့ဦးထုပ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ မနေ့က 'ကာဆီနို'မှာ နိုင်တဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ဝယ်
လိုက်တာလေ” ဟု ဘားနတ်ကဖြေသည်။ ထို့နောက် သက်ပြင်းချပြီး
ဆက်ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ ကျွန်တော်ရုံးတဲ့ငွေနဲ့ဆိုရင် အပျော်စီး
သင်္ဘောတောင် ဝယ်နိုင်ပါရဲ့ဗျာ”

□
(၃၃၆)

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ဂဲဩမေထရီ

'ထရီစတန် ဘားနတ်' ပါဝင်သောစကားဝိုင်းတစ်ခု တွင် ပြင်သစ်တွေးခေါ်ရှင် 'ပါစကာလ်' (Pascal; 1623-1662) အကြောင်း ရောက်သွားသည်။ 'ပါစကာလ်' သည် ငယ်စဉ်က ဂဲဩမေထရီကို ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း။ ဂဲဩမေထရီပုစ္ဆာမျိုးမျိုးကိုပေါ်ထုတ်ရင်း မိမိ၏ခေါင်းကိုက်ရောဂါကို ဖျောက်ဆောင်ရာသဲကြောင်း တစ်ယောက်က ပြောသည်။

ဘားနတ် ဝင်ထောက်သည်။

"ဟုတ်လား။ အင်မတန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့လိုမဟုတ်ဘူး။ ဂဲဩမေထရီပုစ္ဆာတွေကို တွက်လို့မရတိုင်း ခေါင်းကိုက်ချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့တယ်ဗျို့။"

မောင်ကောင်းထိုက် (နိုးပဒေါ)

အကျင့်လေးတစ်ခု

'ထရီစတန် ဘားနတ်' တွင် အကျင့်တစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းမှာ သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းများကို စုဆောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ 'ရယ်စရာကောင်းတဲ့အကျင့်'ဟု မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဝေဖန်ရာ ၎င်းကပြန်ပြောသည်။

"ခင်ဗျား ဘာသိလို့လဲ။ အင်မတန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာဗျ။ ဒီဖြတ်ပိုင်းတွေကြောင့် ကျွန်တော် ရေးတယ်ဆိုတဲ့ဟာသတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော်သိရတယ်လေ"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ။ အဲဒီအထဲက အကောင်းဆုံးကို ကျွန်တော် ရွေးနိုင်တာပေါ့။"

အသိတရားဝင်ဘို့အတွက်

အလားအလာရှိသော လူငယ်များကို အဖက်ဖက်မှ ကူညီအားပေးတတ်သော ဂီတစာဆိုကြီး 'ဘက်ဟိုဗင်' (Beethoven;

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

၁၇၇၀-၁၈၂၇) သည် အခြားတစ်ဖက်တွင် အစွမ်း အစ ကင်းမဲ့သူများနှင့် ပတ်သက်လာသည့်အခါ ပြင်းထန်သောစကားလုံးများဖြင့် တဲ့တီးပြောတတ်သူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သော် ရွက်ကြမ်း ရေကျို အဆင့်ပင်မရှိသော်လည်း မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးနေသူ လူငယ်တစ်

ယောက် 'ဘက်ဟိုဗင်'ထံရောက်လာပြီး မိမိရေးစပ် ထားသည်များကို ပြသည်။ ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုပြီးနောက် 'ဘက်ဟိုဗင်' ခြောက်ကပ်ကပ်မှတ်ချက်ချသည်။

“မရေးစပ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရား မဝင်မချင်း မောင်ရင်အများကြီးဆက်ရေးဘို့ လိုလိမ့်မယ်ကွဲ့။”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်

ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ အလုပ်ကြီးစားမှုနှင့် ထူးချွန်သောပါရမီသည် ရာထူးဌာနနှစ်ရနှင့် ဥစ္စာဓနတို့ထက် လေးစားထိုက်သည်ဟု 'ဘက်ဟိုဗင်' အလေးအနက်ယုံကြည်၏။ မိမိတို့၏နေအိမ်ကို ရွှေနှင့် ဖွန်းထားဦးတော့၊ အိမ်ပိုင်ရှင်၏ မိုက်မဲမှုနှင့် ပလွှားလိုသည့်စိတ်ဓာတ်ကို မဖုံးကွယ်နိုင်ဟု ခံယူထား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အထက်တန်းလွှာ မှပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံးစာရင်းဝင် ဖြစ်နေစေကာမူ အသာမပေးတတ်ချေ။

တစ်နေ့ မင်းသားကြီးလစ်ခဲနော့စကီးနှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် စကားပြောဖြစ်သည်။ စိတ်မကျေသေးသည်နှင့် နောက်နေ့တွင် 'ဘက်ဟိုဗင်' မင်းသားကြီးထံ စာရေးသည်။

“မင်းသားကြီး၊ မင်းသားကြီးဟာ မတော်တဆ မင်းသားအဖြစ် မွေးလာလို့ အခုအဆင့်ကိုရနေတာ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် အခုလက်ရှိအခြေအနေကို ရနေတာကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့အစွမ်းအစကြောင့်ဖြစ်တယ်။ မင်းသားတွေ အရင်ကရှိခဲ့သလို၊ အခုရှိနေသလို၊ နောင်လဲထောင်နဲ့မက ရှိအုန်းမှာပဲ။ ဘက်ဟိုဗင်ကတော့ တစ်ယောက်ပဲရှိမယ်ဆိုတာမှတ်ထားပါ။”

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ပိန်းမ မယူနဲ့တော့

ပြင်သစ်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး
'ဘရစ်ဂျစ်ဘားဒိုး' ငယ်ရွယ်
စဉ်က သူဌေးကြီးတစ်
ယောက်နှင့် အသိဖြစ်သည်။
သူဌေးကြီးက 'စကားနား
ထောင်လျှင်၊ သစ္စာစောင့်
လျှင်၊ လိုအပ်သည့်အခါ
တွင် ပါးစပ်ပိတ်ထားလျှင်'
သူမကိုလက်ထပ်မည်ဟုပြောရာ 'ဘားဒိုး' ပြန်ပြောသည်။

"အဲဒါဆို ရှင်မိန်းမ မယူနဲ့၊ ခွေးနဲ့အိပ်"

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

နိုင်ငံခြားစကားလုံး

ဟန်ဂေရီဖွား ထင်ရှားသည့် ရူပဗေဒပညာရှင် 'လီယို
ဆီးလတ်' (Leo Szilard : ၁၈၉၈-၁၉၆၄)သည် ပထမဆုံးအကြိမ်
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သုတေသနစာတမ်းဖတ်ကြားသည်။ ပြီးသော
အခါ ၎င်းအနားသို့ ရူပဗေဒပညာရှင် 'ဂျက်ဆင်'ကပ်လာပြီး မေးသည်။
"စောစောကစာတမ်းကို ခင်ဗျား ဘာဘာသာနဲ့ဖတ်လိုက်
တာလဲဗျ"

'ဆီးလတ်' အောင်သက်သက်ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော်
အမှုအရာမပျက် ပြန်ပြောသည်။

"ဟန်ဂေရီဘာသာနဲ့ပေါ့။ ဘာလဲ။ အဲဒါကို ခင်ဗျား
သဘောမပေါက်လိုက်ဘူးလား"

'ဂျက်ဆင်' ကလည်း သည်အတိုင်းမနေ။ ချက်ချင်းပြန်
ထောက်သည်။

"သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့
အင်္ဂလိပ်စာလုံးတွေကို အများကြီးညှပ်သုံးရတာလဲဗျာ"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

ကလဲ့စား

ဒိန်းမတ်ရူပဗေဒ ပညာရှင် 'နီးလ်စ်ဘော' တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ က အခြားကျောင်းသား အချို့နှင့်အတူ ဘာသာရပ် ဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုတွင် စာတမ်းဖတ်ကြားရန် တာဝန် ပေးခြင်းခံရသည်။ 'ဘော'

သည် စာတမ်းအတွက် ပြင်ဆင်ချိန် သိပ်မရလိုက်ချေ။ သို့နှင့် ခပ်ညှည့်စာတမ်းကိုသာဖတ် ပြုရလေသည်။ သို့သော် 'ဘော' စိတ်ဓါတ် မကျ။ မိမိ၏စာတမ်းကို အောက်ပါအတိုင်း အရွန်းပေါက်ပြီး အဆုံး သတ်လိုက်လေသည်။

"ကျွန်တော့် အရင်တင်သွင်းသွားကြတဲ့စာတမ်းတွေအထဲမှာ ခပ်ချာချာတွေ အတော်များများကို နားထောင်လိုက်ရပါတယ်။ သူတို့ တစ်တွေကို ကလဲ့စားချေခြင်းအဖြစ် အခု ကျွန်တော့် စာတမ်းကို မှတ်ယူ စေချင်ပါတယ်ခင်ဗျား"

□
(၃၄၃)

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

ယဉ်ကျေးစွာဝေဖန်ခြင်း

ပါမောက္ခဘောသည် စာတမ်းရှင်များ၊ ဆောင်းပါးရှင်များကို မည်သည့်အခါမှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခြင်းမပြုတတ်ချေ။ ယဉ်ယဉ် ကျေးကျေး ထင်မြင်ချက်ပေးတတ်သည်။ မှတ်ချက် တစ်စုံတစ်ခု ပေးစရာရှိလာတိုင်း 'ကျွန်တော်ဝေဖန်တို့ စိတ်မကူးဘူးနော်' ဆိုသည့် စကားဖြင့် နိဒါန်းပျိုးလေ့ရှိသည်။ မိမိလုံးဝသဘောမကျသည့်တိုင် အောင် 'ကျွန်တော် ဝေဖန်တာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒါပေမယ့် လူတစ် ယောက်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလောက်ညှပ်ဖျင်းတဲ့စာကို ရေးနိုင်သလဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်ဘူး" ဟု အံ့ဩသံဖြင့် ပြောတတ် သည်ဟု ဆိုလေသည်။

□

(၃၄၄)

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

စီးပွားရေးသမား

“အခုခေတ် စီးပွား
ရေးသမားတွေ အကြောင်း
ကို ဘာကြောင့်မရေးပါ
သလဲ”ဟု အင်္ဂလိပ် စာရေး
ဆရာကြီး ‘ဝေါ့လ်တာစ
ကော့’ (W.Scott ၁၇၇၁-
၁၈၃၂) ကို မေးရာ ၎င်းက
ဤသို့ပြန်ဖြေသည်။

“အမြတ်ရဘို့လောက်သာစိတ်ကူးနေတဲ့လူတွေမှာ အထုပ္ပတ္တိ
ဆိုတာမရှိဘူး။ သူတို့အကြောင်းကို တစ်ကြောင်းထဲနဲ့ပေါ်ပြလို့ရတယ်။
မွေးတဲ့နေ့နဲ့သေတဲ့နေ့”

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပခေါ)

ဟာသတန်ခိုး

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်တွင် ဆိုဗီယက်ခေါင်း
ဆောင် ‘စတာလင်’ (၁၈၇၈-၁၉၅၃) နှင့် ယူဂိုဆလပ်ခေါင်းဆောင်
‘တီးတိုး’ (၁၈၉၂-၁၉၈၀)တို့အကြားတွင် သဘောထား ကွဲလွဲချက်များ
ရှိလာပြီး နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးသည် အေးစက်စက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။
ဆက်ဆံရေးပြန်ကောင်းစေရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဆိုဗီယက် ခေါင်း
ဆောင်သစ် ‘ကရူးရှက်’ (၁၈၉၄-၁၉၇၁)သည် ‘တီးတိုး’နှင့် ဆွေးနွေး
ရန်အတွက် ‘ဘဲလ်ဂရိတ်’ သို့ရောက်လာသည်။ လေဆိပ်တွင် တီးတိုး
နှင့် အခြားယူဂိုဆလပ် ခေါင်းဆောင်များ လာရောက်ကြိုဆိုနေကြ
သည်။ အရာရှိကြီးတစ်ယောက်သည် မည်မျှအောင်အည်းသည်၊ခံထား
ရသည်မသိ၊ ကရူးရှက်ကို အောက်ပါအတိုင်းပြောချလိုက်သည်။

“ရုရှားနဲ့စတာလင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို မကောင်းတာ
အများကြီးလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ရုရှားကို ယုံလို့မဖြစ်ဘူး”

စုဝေးရောက်ရှိနေသူများအားလုံး ဘာပြောရမှန်းမသိဘဲ
အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ခဏကြာသောအခါ စောစောက
လူအနားသို့ ‘ကရူးရှက်’ကပ်သွားသည်။ အရာရှိကြီး၏ ပခုံးကိုဖုပ်
လိုက်ပြီး ယူဂိုစလားဗီးယားသမ္မတ‘တီးတိုး’ကို လှမ်းပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

“ရဲတော် တီးတိုး၊
နောက်ကို ဆွေးနွေးဖွဲ့
မအောင်မြင်စေချင်ရင် ဒီလူ
ကို ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့
ခေါင်းဆောင် အဖြစ်ခန့်ချ
သိလား”

ရယ်မောသံများအောက်
တွင် စောစောကတည်းမှာမျှ
ရုတ်ချည်းကွယ်ပျောက်သွား
တော့သည်။

အထင်မကြီးဘူး

မနေ့ကရပ်တည်ချက်ကို ကနေ့ပင်ပြောင်းလိုက်ခြင်းအတွက်
အမေရိကန်သမ္မတ ‘လင်ကွန်း’ ကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်အမတ်
တစ်ဦးက ဝေဖန်အပြစ်တင်သည်။

“ကိုယ့်ရဲ့သဘောထားကို ဒီလောက်မြန်မြန်ကြီးမပြောင်း
သင့်ပါဘူးဗျ”

‘လင်ကွန်း’ ပြန်ပြောသည်။

“ဘာဖြစ်လို့မပြောင်းရမှာလဲ။ မနေ့ကထက် ဒီနေ့အမြော်
အမြင်ပိုကြီးအောင် မကြိုးစားတဲ့လူကို ကျုပ် သိပ်အထင်သေးတယ်ဗျ။
နားလည်လား”

လမ်းဖယ်ပေးပါ

တစ်ရုံးတည်းက လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တစ်ယောက်နှင့် အမြဲ
တမ်းအငြင်းပွားလေ့ရှိသည့် အရာရှိငယ်တစ်ဦးကို အမေရိကန်သမ္မတ
‘လင်ကွန်း’ အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးမစကားပြောသည်။

“ဘဝမှာ အမှန်တကယ်အောင်မြင်မှုရချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်
စိတ်ကိုထိန်းသိမ်းတတ်ရတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်လာရင် ဘယ်တော့မှ အချိန်ကုန်ခံပြီး အငြင်းမပွားနဲ့။
ကြီးမားတဲ့ကိစ္စတွေမှာ သူ့ရောကိုယ်ပါ သူ့အတိုင်းအတာနဲ့သူ မှန်နေ
ကြတယ်ဆိုရင် ကိုယ်ကအလျှော့ပေးလိုက်ပါ။ သေးငယ်တဲ့ကိစ္စဆိုရင်
ကိုယ်ပဲမှန်နေဦးတော့၊ အလျှော့ပေးလိုက်ပါ။ အကိုက်မခံချင်ရင်

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (ဒိုးပဒေါ)

ခွေးကို လမ်းပယ်ပေးရ
တယ်။ ခွေးကို သတ်လိုက်
ဦး။ ခွေးကိုကံတဲ့ ဒဏ်ရာ
ကျန်နေလိမ့်မယ်။ တော်
တော်နဲ့ ကုလို့ပျောက်မှာ
မဟုတ်ဘူး။”

ဓာတ်ပုံလက်ဆောင်

‘ကောလံဝ’ ခရိုင်မှ ကိုယ်စားလှယ်များအား မိမိ၏ဓာတ်ပုံ
ကို လက်ဆောင်ပေးရင်း ‘လင်ကွန်း’ ပြောသည်။
“ပေးရတာအားနာပါရဲ့။ ဓါတ်ပုံက သိပ်မကောင်းဘူးဗျာ။
အင်း။ မူရင်းလဲမစွဲပါဘူး။”

ကျေးဇူးရှင်

တစ်နေ့တွင် သမ္မတရာထူးအတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည့်
‘လင်ကွန်း’ သည် ဖိလာဒဲလ်ဖီးယား ပြည်နယ်နေ ချာတီတ်မလေး၊
တစ်ယောက်ထံမှ စာတစ်စောင်ရသည်။ စာတွင် ကောင်မလေးက
အောက်ပါအတိုင်းရေးထားသည်။

“ မစ္စတာလင်ကွန်းရှင်။ ကျွန်မသည် လူကြီးမင်းအား
အလွန်လေးစားပါသည်။ လူကြီးမင်းကို သမ္မတဖြစ်စေချင်ပါသည်။
သို့သော် လူကြီးမင်း သမ္မတဖြစ်မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်မ ထင်နေပါ
သည်။ အကြောင်းမူ လူကြီးမင်း၏ရုပ်သည် ထူးခြားမှုမရှိသော
ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ လူကြီးမင်း ပါးမြိုင်းမွေးထားလိုက်
ပါက သူများထက်ထူးခြားလာပြီး အားလုံး၏အာရုံစိုက်မှုကို ခံရမည်ဟု
ထင်ပါသည်” ဟု၍ဖြစ်သည်။

လင်ကွန်း အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး ပါးမြိုင်းမွေးထားလိုက်
သည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် လင်ကွန်းအနိုင်ရပြီး သမ္မတဖြစ်သည်။
မကြာမီ လင်ကွန်းသည် လူထုအစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် မိန့်ခွန်းပြောရန်
အတွက် ဖိလာဒဲလ်ဖီးယားသို့ခရီးထွက်သည်။ မိန့်ခွန်းပြောနေရင်း
ချာတီတ်မလေး၏ စာကိုသတိရပြီး ‘ယနေ့ကြွရောက်လာသူများ

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

အထဲတွင် ယင်းသူငယ်
မလေး ရှိပါသလား' ဟု
မေးလိုက်သည်။ ကောင်
မလေး ပရိသတ်ကြားမှ
ထွက်လာပြီး စင်မြင်ပေါ်
တက်သည်။ ချာတိတ်မ
လေးကို 'လင်ကွန်း' မချီ
လိုက်ပြီး ပရိသတ်ကို ကြေ
ညာသည်။

“ဒီကလေးမဟာ

ကျွန်တော်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်ပါ။ သူမကြောင့် ကျွန်တော်သမ္မတ ဖြစ်လာ
တာပါ။”

ဒီနေ့သောက်စရာမလိုပါ

တည်းခိုသည့်ဟော်တယ်မှ ချာလီချာပလင် ထွက်လာသည်။
အထွက်တွင် တံခါးစောင့်ကို လက်ဖက်ရည်ဘိုး ပရန့်ငွေနှစ်ဆယ်
ပေးလိုက်သည်။ တံခါးစောင့် မကျေနပ်သံနှင့်ပြောသည်။

“အရင်တစ်ခေါက်က လူကြီးမင်းရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက်
ဆုတောင်းပြီးသောက်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို လေးဆယ်ပေးခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျ”
ချာလီချာပလင် ပြန်ပြောသည်။

“ဒီနေ့ ကျွန်တော် ကျန်းမာရေးကောင်းနေတယ်ဗျ”

ကျေနပ်ပါတော့

၁၇၂၇ ခုနှစ်က ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး 'ဇော်လ်တိုင်းယား'
လန်ဒန်သို့ရောက်လာရာ ပြင်သစ် ဆန်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် အလွန်
အားကောင်းနေကြောင်းတွေ့လိုက်ရသည်။

တစ်နေ့ လန်ဒန်မြို့အတွင်း လမ်းလျှောက်နေစဉ် ၎င်းအနား
သို့ လူအုပ်ကြီးကပ်လာပြီး 'ပြင်သစ်ကိုသတ်၊ ဒင်းကို ကြိုးဆွဲချ
သတ်' ဟူသောအော်ဟစ်သံများဖြင့် တစ်လမ်းလုံး ဆူညံသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်

မောင်ကောင်းထိုက် (နီးပဒေါ)

လူအုပ်ကြီးဘက်
မျက်နှာမူပြီး 'ဗော်လ်တိုင်း
ယား' ပြောသည်။

"အင်္ဂလန်သားများ
ခင်ဗျား၊ ပြင်သစ်လူမျိုး ဖြစ်
နေတာကြောင့် ကျွန်တော်
ကို ခင်ဗျားတို့ သတ်ချင်နေ
ကြတယ်ဆိုတာကို ကျွန်
တော်သိပါတယ်။ တစ်ခုပဲ
ပြောချင်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်

လူမျိုးအဖြစ်နဲ့ မွေးမလာအောင် ကျွန်တော့်ကို ဘုရားသခင် ဒထံ
ခတ်ခဲပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့တင် မလုံလောက်ပါဘူးလားခင်ဗျား"

မီးကိုရေနှင့်ငြိမ်းသတ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ လူအုပ်ကြီး
ထံမှ ဒေါသသံများပျောက်ပြီး ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သံများပေါ်ထွက်လာ
သည်။ သည်တော့မှ 'ဗော်လ်တိုင်းယား' လည်း သွားလိုရာ သွား
နိုင်လေတော့သည်။

အမြင်မပြောင်းသူ

အမေရိကန်သမ္မတ၏ နောက်ဆုံးကြေညာချက်အပေါ်ထား
ရှိသည့် မိမိ၏သဘောထားကို အဘယ်ကြောင့်ပြောင်းလိုက်ပါသနည်း၊
ဟု ကဗျာဆရာကြီး 'လိုဝယ်လ်' (Lowell: ၁၈၁၉-၁၈၉၁) ကို
သတင်းထောက်ကမေးရာ 'လိုဝယ်လ်' အောက်ပါအတိုင်းပြောသည်။

" ကိုယ်အမြင်ကို ဘယ်တော့မှမပြောင်းတဲ့သူဟာ သေတဲ့
လူပဲရှိတယ်ဗျ"

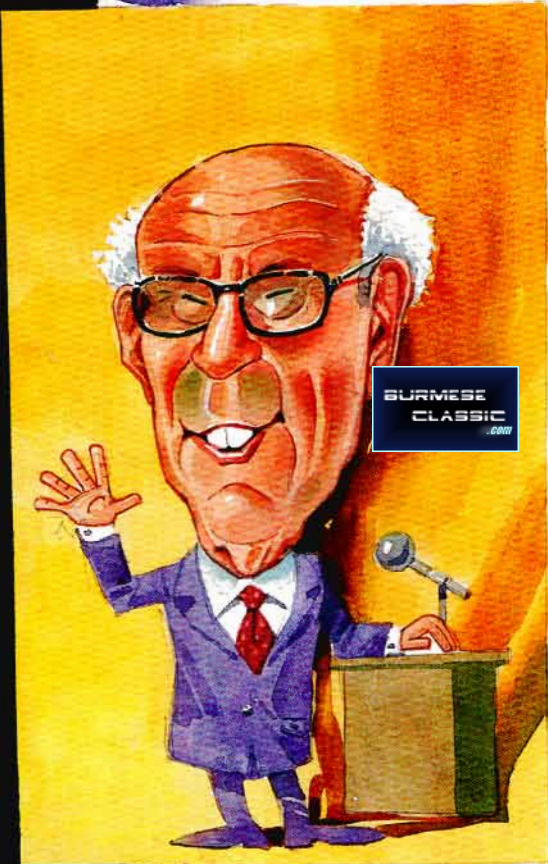
သိပ်မှန်တာပေါ့

ဂျာမန်တွေးခေါ်ရှင် 'ရှီပင်ဟောင်းဝါး' (Schopenhauer
၁၇၈၈-၁၈၆၀)၏ ဒဿနအမြင်ကို လက်မခံသူများပင်လျှင် ၎င်း၏
ပြောဆိုချက်တစ်ခုနှင့်ပတ်သက်၍ သဘောတူကြရသည်ဟုဆိုသည်။
၎င်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ရုပ်တုကို အသက်ရှင်တုန်းစိုက်ထူတယ်
ဆိုတာဟာ နောင်လာနောက်သားတွေ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို
ကြိုတင်ဝန်ခံတဲ့အဓိပ္ပာယ်ပဲ"

www.burmeseclassic.com

သောင်တောင်းထိုက် (ရှင်အောင်)
ဘုတိုလည်း ရယ်စရာ
ပြောတတ်သည့်

POZAR